

ÚTERÝ, 23. ŘÍJNA 2007

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

Hannes Swoboda, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedající, rád bych se vrátil k rozhodnutí, které bylo učiněno včera odpoledne. Musím zde nicméně konstatovat, že ani skupina sociálních demokratů v Evropském parlamentu, ani skupina Evropské lidové strany (Křesťanští demokraté) a Evropských demokratů, ani žádné jiné skupiny nebyly informovány o požadavku, abychom dnes přijali usnesení týkající se Ruska, ačkoli bylo opakovaně zamítnuto na Konferenci předsedů.

Rozhodnutí musíme vzít samozřejmě na vědomí. Já bych zde rád nicméně uvedl do zápisu – a budeme také informovat ty skupiny, které o to požádaly, zvláště pak skupinu Zelených/Evropské svobodné aliance a skupinu Aliance liberálů a demokratů pro Evropu –, že požadujeme, aby toto usnesení nebylo přijato nyní, nýbrž na příštím zasedání Parlamentu. Rád bych, aby to bylo uvedeno v zápisu.

Musíme pochopitelně formálně dodržovat pravidla. Nicméně opravdu zde chceme uvést, že slušnosti k Zeleným a Liberálům, že žádáme, aby toto usnesení bylo přijato nikoli tento týden, ale na příštím plenárním zasedání. Sociální demokraté budou o tomto usnesení hlasovat v každém případě a já věřím, že skupina PPE má podobný názor.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Vážený pane předsedající, naprosto souhlasím s panem Swobodou, jelikož nám také nebylo nic oznámeno, a tudíž jsme si pro toto usnesení tento týden nic nepřipravili. Naše skupina, stejně jako skupina PSE, o tom nevěděla, proto vás žádáme, abyste odložil hlasování na příští dílčí zasedání.

Předsedající. – Děkuji, vezmeme vaši žádost v potaz. Bude řádně předána ostatním skupinám a uvidíme, jak lze danou záležitost vyřešit.

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Písemná prohlášení (předložení): viz zápis

4. Texty smluv dodané Radou: viz zápis

5. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu (oznámení předložených návrhů usnesení): viz zápis

6. Příspěvek daňové politiky k Lisabonské strategii (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem na pořadu je zpráva (A6-0391/2007) Sahry Wagenknechtové, jménem Hospodářského a měnového výboru, týkající se příspěvku daňové politiky k Lisabonské strategii (2007/2097(INI)).

Sahra Wagenknecht (GUE/NGL), zpravodajka. – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, na otázku, zda daňová politika členských států skutečně pomáhá podporovat růst, zaměstnanost a inovace, v současné době bohužel existuje jednoduchá odpověď: Nikoli! Růst se zkrátka nedá podporovat tím, že v celoevropském dumpingovém závodě necháme spadnout daňové sazby vysoce výnosných konglomerátů volným pádem a náhradou za to budeme čím dál razantněji požadovat peníze od pracovníků s průměrným platem, nezaměstnaných a důchodců, jakožto spotřebitelů.

Růst se nedá podněcovat tím, že zatížíme příjem ze zaměstnání daňovou sazbou, jež je několikrát vyšší než ta, která se vztahuje na příjem z aktiv, a tudíž propast mezi oběma ještě prohloubíme. Zaměstnanost nelze podporovat tím, že nepřiměřeně zdaníme malé investiční podniky v porovnání s těmi, které si spekulativně

pohrávají s podíly, dluhopisy a finančními deriváty. Rozhodně nedojde k podpoře inovací, pokud budou mít mezinárodní monopoly s prvotřídní bilancí možnost skrývat nejlepší část svých fondů na výzkum a vývoj ve svých účtech, zatímco ti, kteří opravdu usilují o tento druh podpory, jsou ponecháni s prázdnými rukama.

Stručně řečeno: V EU sociálně vyváženou perspektivu a rozvoj rozhodně nepodporujeme, ale doslova je zastavujeme, zatímco ti, kteří se válejí v peněžích, se dočkávají větších a větších daňových úlev a rozšiřují své majetky ještě víc, ti, co již mají málo, jsou nuceni sahat ještě hlouběji do svých kapes. Tento druh daňové politiky je naprosto fatální vzhledem k hospodářské politice, kontraproduktivní vzhledem k politice růstu a katastrofický vzhledem k sociální politice.

Vím, že struktura státních daňových systémů samozřejmě stále formálně spadá pod suverenitu členských států, ale realita je někde jinde. Nedostatek celounijní koordinace ve skutečnosti znamená – dokonce i v oblasti přímého zdanění – že čím dál častěji dochází k tomu, že státní daňové systémy již nejsou utvářeny na základě politiky, ale jsou formovány chladnokrevným systémem daňové konkurence. Tento systém může mít jednoduchého jmenovatele: Čím je faktor mobilnější, tím má větší potenciál vyvinout tlak na národního správce daní, a tudíž samozřejmě získat větší daňovou úlevu.

Pokud vládní příjmy nemají v tomto procesu úplně vyschnout a vyčerpat se, musí být odvětví, která nejsou schopna uniknout zdanění buď vůbec, nebo pouze s obtížemi, daněna dokonce ještě více, téměř jako kompenzace. Daně jsou tedy přesunuty – od zisků společností k soukromým příjmům, a poté od příjmu z investic k příjmu z práce, který je ještě méně mobilní, v rámci příjmu z vysoce placeného zaměstnání k méně dobře placeným zaměstnancům, kteří jsou méně schopní a ochotní měnit bydliště a obor, a obecně od příjmu a aktiv ke spotřebě. Skutečnost, že tento proces probíhá – a to už roky a desetiletí –, velmi jasně dokazují údaje z daňových dokladů a daňové sazby v EU. Nejen zákonné daňové sazby, ale i skutečné daňové sazby pro příjmy právnických osob v EU klesly za posledních deset let o více než 10 procent. Všechny studie provedené v této oblasti to potvrzují.

Nejvyšší daňové sazby byly sníženy prakticky všude v členských státech Unie. Ve stále větším počtu členských států je příjem ze soukromých investic stále více upřednostňován před příjmem ze zaměstnání právě kvůli přechodu na systém dvojího zdanění. Spotřební daň nadále roste: na jedné straně kvůli „ekodáním“, které až příliš často nemají vůbec žádný ekologický účinek, a to dokonce i při neexistenci alternativ, ale které, řečeno bez obalu, obírají rozpočty; a na druhé straně kvůli skutečnosti, že daně z přidané hodnoty neustále rostou a v mnoha zemích již dosahují naprostého stropu dohodnutého rozmezí.

Tento vývoj není náhodný. Je to přímý důsledek nekontrolované daňové konkurence na jednotném vnitřním trhu. Téměř se zdá, že vzestupný trend daní z příjmu právnických osob v rámci EU dalece zastiňuje daně z příjmu právnických osob v rámci celého OECD. To znamená, že daňové sazby se zde zřetelně propadly hlouběji než v rámci celého OECD.

Také to jasně ukazuje, že zde nepůsobí ony tak často proklínané tlaky globalizace, ale že se jedná o „doma vyrobené“ tlaky, vytvořené v EU, a tudíž tlaky, které by mohly být velmi snadno a diskrétně překonány, kdyby zde byla patřičná vůle. Bylo proto zcela na místě, že má původní zpráva obsahovala nejen požadavek společného konsolidovaného daňového základu pro daně z příjmu právnických osob, ale také požadavek celounijních minimálních daňových sazeb pro příjmy právnických osob, jež by poté již nesměly být překročeny žádným členským státem. Pouze minimální daňové sazby tohoto druhu doopravdy poskytují příležitost zastavit vzestupný trend v oblasti daní z příjmu právnických osob.

Moje zpráva obsahovala požadavek většího celounijního zdanění aktiv a finančních transakcí, požadavek odlehčit příjmům z pracovní aktivity konkrétně u nižší a střední třídy a konečně požadavek zvrátit zhoubný trend převodu přímých daní na nepřímé a znovu podnitit trend opačný.

Bohužel po hlasování v Hospodářském a měnovém výboru byl zachován pouze zlomek těchto požadavků. Namísto toho se moje zpráva proměnila v pění chvály na daňovou konkurenci, vlivem naprosté neinformovanosti o fatálních důsledcích této údajně zdravé daňové konkurence na příjmy rozpočtů EU, a tedy i na situaci, v níž se ocitnou miliony Evropanů. Ze všech těchto změn, které byly ve zprávě provedeny, je bohužel velmi zřejmé, čím zájmy jsou ve skutečnosti blízké srdcím většiny poslanců Hospodářského a měnového výboru, obzvláště pak poslancům ze skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu a skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, jelikož je naprosto očividné, kdo bude profitovat z přetrvávajících daňových režimů v EU.

Nyní jsme zde na zasedání znovu předložili naše nejdůležitější požadavky na změny. Pokud se ani zde nepodaří zajistit jim většinu, bude moje skupina hlasovat proti zprávě. Jiná daňová politika v EU, taková, která minimalizuje sociální rozdíly, místo aby je prohlubovala – jako to dělá ta současná –, by byla samozřejmě možná a vzhledem ke své naléhavosti i žádoucí. To by ovšem předpokládalo, že Evropská komise a spolu s ní i jednotlivé členské státy se ve své politice budou řídit svou hlavní zásadou a budou brát v souladu s ní skutečný ohled na zájmy většiny Evropanů a přestanou se chovat, jak se doposud dělo, jako vykonavatelé zájmů elity společnosti. Následkem toho bude vznikat ještě větší parlamentní a mimoparlamentní tlak.

My právě proti tomuto tlaku budeme i nadále vytrvale bojovat, aby nakonec ona nevyjádřitelná rétorika sociálně neúnosných vztahů – která charakterizuje většinu zpráv a která charakterizuje i nynější zprávu o daňové politice – již nebyla schopna získat na svou stranu většinu hlasů v tomto Parlamentu.

László Kovács, člen Komise. – Vážený pane předsedající, jsem skutečně potěšen, že se mohu účastnit diskuze o příspěvku daňové politiky k Lisabonské strategii.

Hlavní prioritou Evropské unie je zlepšit svoji konkurenceschopnost a zároveň zachovat svůj sociální model. Daňová politika hraje velkou roli při dosahování cílů v oblasti růstu a zaměstnanosti. Velmi vítám hlavní sdělení vaší zprávy, jež vyjadřuje podporu Komisi pro její iniciativy v oblasti daní. Zvláště pak podporuje zvýšené snahy týkající se následujících oblastí: společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob (CCCTB), návrhu na pilotní projekt zdanění v domácí zemi, strategie zaručující lepší koordinaci daňových systémů členských států, zvláště v oblasti zdanění při odchodu a přeshraniční úlevy za ztrátu, práce podniknuté ve společném fóru EU o převodních cenách, strategie pro boj s daňovými podvody, balíčku DPH a snížených sazeb DPH pro služby s vysokým podílem lidské práce a zdanění v oblasti životního prostředí.

Všechny tyto body jsou nesmírně důležité. Tvorí základ přístupu Komise k daňové politice a o mnoha z nich se již diskutovalo v několika výborech Evropského parlamentu. Je jasné, že evropské společnosti si zaslouží systém zdanění, který je přizpůsoben míře jejich skutečné i potenciální ekonomické integrace na stupnici jejich zahraničních aktivit v Evropě. To je jeden z klíčů k jejich budoucí konkurenceschopnosti. Je také nezbytné, aby se při odstraňování dalších překážek přímých daní postupovalo cestou koordinace a nikoli až na základě nákladných sporů.

Je pouze jedna oblast, ve které s vámi nemohu souhlasit. Jedná se o odstavec 17 dotčené zprávy, kde je zmíněn požadavek zrušení minimálních sazeb spotřební daně a požadavek nahrazení současných právních předpisů Společenství v této oblasti etickým kodexem. Projednávali jsme tyto položky v tomto Parlamentu v souvislosti s návrhem na zdanění alkoholu a musím při vši úctě konstatovat, že názor Komise se nezměnil.

Právní předpisy Společenství týkající se spotřební daně hrají obecně velkou roli v procesu snižování deformace vnitřního trhu, ochrany veřejného zdraví a zavedení spotřebitelských vzorců v oblasti trvale udržitelného chování. Komise je pevně přesvědčena, že minimální sazby jsou nezbytné pro řádné fungování vnitřního trhu, protože představují záchrannou síť pro členské státy, která zaručí, že všechny členské státy opravdu zavedou spotřební daně a že jejich sazby budou smysluplné. Věřím, že předložený pozměňovací návrh, který v odstavci 17 zavádí některé změny, najde u většiny poslanců podporu.

Rád bych na závěr zmínil tři skutečnosti. Zaprvé, všichni víte, že Komise pracuje velmi usilovně na tom, aby mohla předložit legislativní návrh týkající se CCCTB, který vám hodlám představit po letní přestávce v roce 2008. Zadruhé, co se týče DPH, Komise plně podporuje portugalské předsednictví v jeho snahách dosáhnout dohody o balíčku DPH a také dále pokročit v širší diskuzi o sazbách DPH před koncem roku. My také budeme pracovat na tom, abychom zajistili přijetí návrhu na prodloužení určitých omezení týkajících se snížených sazeb DPH v nových členských státech. Navíc budeme pokračovat v našich intenzivních snahách v boji s hospodářskými podvody v oblasti DPH a také brzy předložíme návrh na uplatňování DPH v oblasti finančních služeb, který poskytne tomuto odvětví větší právní jistotu a modernizovaná pravidla. Zatřetí, naším cílem i nadále zůstává systém minimálních sazeb u spotřební daně, aby se omezila deformace trhu a podpořila spravedlivá soutěž na vnitřním trhu, která přispěje k ochraně veřejného zdraví a životního prostředí.

Piia-Noora Kauppi, jménem skupiny PPE-DE. – Vážený pane předsedající, politické rozdíly mezi jednotlivými skupinami zde v Parlamentu není někdy téměř vidět, ale v tomto případě jsou rozpory velmi zřetelné, protože já naprosto nemohu souhlasit s paní zpravodajkou v některých bodech, které zmínila. Vážím si práce, kterou na této zprávě odvedla, ale v této záležitosti máme naprosto odlišné představy o tom, co by měla Komise udělat.

Především: tato zpráva je o Lisabonské strategii a o tom, co bychom měli udělat, abychom obnovili evropskou globální konkurenceschopnost. To je skutečně jediná cesta, jak Evropě a našim občanům zajistit prosperitu. Bez daňového systému je to nemožné. Zdanění hraje v tomto ohledu, v procesu obnovy konkurenceschopnosti v Evropě, zásadní roli.

Musíme si uvědomit, že celkové daňové úrovně v Evropě jsou stále nad průměrem OECD. Abychom dosáhli nižší úrovně zdanění v Evropě, musíme vytvořit prostředí podporující investice. Potřebujeme v Evropě více investic, větší růst a vzkvétající obchod.

Zdravá daňová konkurence má v tomto ohledu prospěšnou roli. Je to hospodářský, tržní kontrolní mechanismus zabraňující razantním politickým rozhodnutím. Pokud v Evropě budeme mít prospěšnou daňovou konkurenci, vlády nebudou moci klást překážky do cesty jednotnému trhu. A to je to, co chceme: opravdový jednotný trh bez daňových překážek. Na druhé straně neexistuje důkaz, že by úspěšná daňová konkurence narušovala daňovou základnu. Celkové příjmy z daní zůstaly díky zvýšené hospodářské činnosti pozoruhodně stabilní.

Nicméně existence 27 různých daňových systémů způsobuje problémy, obzvláště pro evropské malé a střední podniky, které mají pro tento růst zásadní význam. Podle daňového průzkumu Evropské komise z roku 2004 stojí dodržování daňových předpisů malé a střední podniky okolo 2,6 % jejich obratu a 31 % zaplacených daní. Z toho vyplývá, že jedna třetina všech daní putuje na dodržování daňových předpisů. Vysoký poměr dodržování daňových předpisů pro malé podniky je velkou překážkou, a proto musíme udělat vše, co je v našich silách, abychom prosadili přeshraniční úlevy za ztrátu, zjednodušené celní postupy, plán „one-stop-shop“, neboli jediné kontaktní místo pro DPH, pilotní projekty zdanění v domácí zemi a tak dále. Podporujeme Komisi ve všem, co v tomto ohledu učinila.

Nakonec mi dovoluji říci, že průmysl si přeje vidět dobře zvládnutý a jednoduchý daňový administrativní systém. Musíme vyřešit problém převodních cen, vyrovnání ztrát v rámci celé EU a dvojího zdanění a také snížit náklady na dodržování daňových předpisů. Velmi vítáme návrh na společný konsolidovaný základ daně z příjmu právnických osob (CCCTB) a oceňujeme skutečnost, že Komise je stabilní a přichází s tímto návrhem, protože úlevy za ztrátu jsou jen dočasným řešením. Nakonec budeme potřebovat společný konsolidovaný daňový základ.

Katerina Batzeli, jménem skupiny PSE. – (EL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, paní Wagenknechtová vypracovala návrh zprávy, což je důkazem politické odvahy, které bylo zapotřebí ke zdůraznění redistribuční a sociální dimenze daňové politiky. Tento dokument je jedním z velmi důležitých důkazů, že diskuze o daňové politice by mohla získat celoevropský rozměr.

Závazek plnit lisabonské cíle, pravidla Paktu stability a růstu, povinnost spravovat a přerozdělovat příjem z daní státního rozpočtu tak, aby splňoval cíle týkající se soudržnosti a zaměstnanosti, a dokončení vnitřního trhu – toto všechno jsou dostatečné důkazy politického cíle. Daňové politiky členských států již nemohou být založeny výhradně a pouze na národních kritériích: dialog o daních se stává nutným východiskem podpory větší daňové koordinace v rámci celé Evropy.

V tomto dialogu, který umožnil rozsáhlou spolupráci mezi stínovými zpravodaji všech politických skupin, jsme se soustředili na následující základní body. Nejprve k otázce daňové konkurence: nevěříme, že cílem by mělo být princip daňové konkurence omezit, jelikož to by bylo stejné jako kritizovat politiku určitých členských států. V důsledku nedostatku společných pravidel pro záležitosti daňové politiky způsobuje daňová konkurence se svými nabídkami a protinabídkami problémy. To je ale i případ ostatních odvětví vnitřního trhu, daňová konkurence může zajistit konkurenceschopnost a zlepšit produktivitu národních hospodářství stejně jako celé Evropy za předpokladu, že budou platit pravidla potlačující růst škodlivé konkurence.

Druhý bod, na který jsme se zaměřili, byl vztah mezi přímým a nepřímým zdaněním. V členských státech narůstá trend zvyšovat nepřímé zdanění, ve většině případů kvůli pokrytí jejich fiskálních deficitů. To ale představuje břemeno pro spotřebitele a trh zůstává nekontrolován.

Cílem této zprávy je nalézt bezpečná opatření podporující vyváženou kombinaci přímých a nepřímých daní. Souhlasíme s reformou systému DPH a zvláštních spotřebních daní. To by nemělo znamenat nahrazení systému etickým kodexem, který nezavazuje všechny členské státy.

Pane komisaři, jsme si vědomi snah Komise a problémů v ECOFIN. Nicméně my jako poslanci Evropského parlamentu musíme především úzce spolupracovat s národními parlamenty a vést diskuzi o fiskální politice s nimi.

Margarita Starkevičiūtė, jménem skupiny ALDE. – (LT) Já bych také ráda zdůraznila důležitost této zprávy, jakožto strategické linie, které bychom se měli držet při vytváření reform v hospodářstvích EU. Je škoda, že tu dnes s námi nejsou zástupci Portugalska, když diskutujeme o této velmi důležité záležitosti.

Co jsou hlavní závěry naší zprávy? Hlavním závěrem je, že vzhledem ke změnám v hospodářském prostředí musíme provést reorganizaci nejen našich podniků a závodů, ale také nástrojů naší fiskální politiky. Když odkazujeme na Lisabonskou smlouvu, obvykle hovoříme o výdajové politice, ale velmi zřídka zvažujeme politiku daňovou. Pokud nebudeme věnovat dostatek pozornosti daňové politice, nebudeme schopni dosáhnout lisabonských cílů.

Které otázky je třeba vzít v úvahu? Nejdříve ze všeho je nezbytné se podívat na způsoby rozdělení daňového břemene mezi výrobce a spotřebitele. Také nesmíme opomenout skutečnost, že zde existuje ještě jedna skupina lidí – ti, kteří žijí z kapitálového příjmu, tzv. oblast soukromého kapitálu.

Jakým způsobem rozdělíme daňové břemeno? To je jeden z hlavních problémů, které s sebou přináší nové hospodářské prostředí. Další zásadní otázkou je: Jak podnitit strukturální reformy? Strukturální reformy nelze provést, aniž bychom zavedli nové podniky, protože lidé nejsou schopni opustit svá stávající zaměstnání kvůli novým pracovním místům, což může vytvořit půdu pro sociální nespokojenost. Nové podniky lze vytvořit pouze za pomoci výhodných daňových podmínek. To je jeden z hlavních bodů našeho dokumentu.

Otázka, které se musíme věnovat, je následující: Do jaké míry je třeba zavést koordinaci daňové politiky mezi členskými státy? My jsme zastánci konkurenceschopných daní a nepodporujeme myšlenku zavedení minimálních sazeb. To z toho důvodu, že každá země má svoji specifickou hospodářskou strukturu a výdajovou politiku. Daňová politika musí být v souladu s politikou výdajovou, ale rozhodně jsme pro koordinaci politiky daňového základu a v tomto ohledu má Komise naši podporu.

Heide Rühle, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pane předsedající, rozhodně souhlasím s paní Kauppiovou. Rozdílné názory v otázce daňové politiky, které panují mezi skupinami zde v Evropském parlamentu, jsou stále zřetelnější. Musíme v následujících několika měsících věnovat této diskuzi mnohem více pozornosti. Ráda bych poděkovala zpravodajce a stínové zpravodajce za veškerou práci, kterou vykonaly, aby dovedly tuto zprávu k dobrému závěru.

Dobrý závěr – nikoli ovšem pro nás. Jako skupina nebudeme schopni tuto zprávu v její konečné podobě přijmout. Má několik sympatických stránek, například popisuje a požaduje důležitý krok směrem ke konsolidovanému základu daně z příjmu právnických osob. To je první důležitý krok. Po něm však musí následovat neméně jasná prohlášení, pokud jde o harmonizaci minimálních daňových sazeb, protože jinak to, obzvláště v této oblasti, povede k nekontrolované daňové konkurenci.

Také máme výhrady k článku 17, kde Výbor bohužel jasně uvádí, že je proti minimálním sazbám pro spotřební daň. To jde, opět bohužel, ruku v ruce s hlasováním v průběhu posledních týdnů, které nás skutečně velmi mrzí. Zde zastáváme názor skupiny. Domníváme se, že je třeba dosáhnout harmonizace evropské spotřební daně a že tato harmonizace musí být v každém případě posílena, protože jinak se v této oblasti dočkáme nekontrolované daňové konkurence.

Určitý problém spatřujeme rovněž v tom, že se příliš málo diskutuje o otázkách změny klimatu a otázkách ekodaní. V tomto bodě bych si dovolila se zpravodajkou nesouhlasit. Domnívám se, že ekodaně jsou důležitým nástrojem pro řešení problémů souvisejících se změnou klimatu. Musíme v tomto ohledu udělat mnohem víc.

Na druhé straně se ale domnívám, že přístup, který se soustřeďuje na jadernou energii nebo na jiné, „čisté“ formy energie, je špatný. Je důležité, abychom se zaměřili čistě na úsporu energie a energetickou účinnost.

To jsou ty hlavní odpovědi. Když se podíváme na výzvy, které nás čekají v oblasti renovací domů a v oblasti dopravy, zdá se, že opravdu dokážeme splnit Kjótský cíl úspory energie, pokud pro to uděláme víc.

Daňová politika může být důležitým příspěvkem k dosažení větší úspory energie a vyšší energetické účinnosti a k řešení otázky změny klimatu. Je škoda, že zpráva tento postoj nereflektuje. Jak jsem již řekla, my z těchto důvodů pro tuto zprávu hlasovat nebudeme.

Esko Seppänen, jménem skupiny GUE/NGL. – (FI) Vážený pane předsedající, pane komisaři, naše skupina podporuje v této záležitosti názory paní Wagenknechtové, a to i přesto, že jsou v rozporu s přesvědčením většiny členů výboru. Evropská unie nebude v roce 2010 přední světovou ekonomikou založenou na znalostech a technologiích. Není to však vinou daňových systémů, které jsou neustále pozměňovány

reformami napomáhajícími velkým společnostem, že cíl uvedený v Lisabonské strategii je neuskutečnitelný. Velké společnosti volí převodní ceny a hledají domov pro svůj kapitál, aby se tak vyhnuly daním. V tom jim pomáhají daňové ráje a zahraniční finanční centra fungující v členských státech EU – dvě skvrny na morálním profilu EU.

Komise podle zpravodajky ve svém sdělení nebere v úvahu, jaké dopady má zdanění na rozdělení příjmů. Systém rovné daně, který používají některé členské státy, protěže subjekty s velkými příjmy, kdežto progresivní daň z příjmů podporuje sociální rovnost. Lisabonskou strategii nelze zavádět způsobem, který bude rozežít finanční základnu prosperující společnosti a který bude krajně nespravedlivý.

Derek Roland Clark, jménem skupiny IND/DEM. – Vážený pane předsedající, ve zprávě se hovoří o příspěvku, ale spíše to připomíná recept, recept na harmonizaci ještě většího zdanění, který cituji ze zprávy:

„27 rozdílných daňových systémů“ je „na překážku“; „koordinace fiskální politiky členských států“; „požaduje po členských státech, aby ... zajistili větší spravedlnost v rozdělení daňového břemene“; „podporuje“ Komisi ve zaměření „fiskální politiky na ... environmentální cíle“; „zvýšení daně z pohonných hmot“; „zavedení panevropského ... základu daně z příjmu právnických osob“. Zkrátka jsme zpátky u neúspěšných politik sedmdesátých let.

V každém případě se to ani Britům nepodařilo v rámci celé naší země. Sever není stejný jako jih, Wales a Skotsko se liší od jihovýchodu – a to bylo během desetiletého působení Gordona Browna ve funkci ministra financí. Jistě jste poslouchali, co říká; poslouchali jste ho přinejmenším minulý týden v Lisabonu, a nakonec i poslechli, když jste mu jako ministerskému předsedovi umožnili, aby si ponechal své „červené linie“. Anebo se snad mýlím?

Ve zprávě se dále píše o „celounijní koordinaci přímého zdanění“. Ve Velké Británii jsme se domnívali, že nám bylo přislíbeno, že k harmonizaci daní, především k harmonizaci daně z příjmu, nikdy nedojde. A nyní je to ve zprávě. Je to trochu jako ta reformní smlouva. Gordon Brown neustále tvrdí, že nejde o ústavu, ačkoli všichni vedoucí představitelé Evropské unie říkají, že jde: Valéry Giscard d'Estaing, José Luis Rodríguez Zapatero, Angela Merkelová, dokonce to tady ve sněmovně před malou chvílí prohlásil náš vlastní předseda.

Což aby tedy Gordon Brown sdělil Britům pravdu? Toto sdělení by se mělo harmonizovat! To je harmonizace, se kterou bych souhlasil. Ale raději to nezkoušejte, protože až se Britové dozvědí holou, nepřibarvenou pravdu, „prohlasují“ se přímo ven z EU a svoje roční příspěvky EU ve výši 18 miliard EUR z peněz svých daňových poplatníků vezmou s sebou. Kolik bude stát taková harmonizace daní?

Petre Popeangă, jménem skupiny ITS. – (RO)

O důležitosti přezkoumání příspěvku, který by mohla fiskální a celní politika vnést do rozvoje Lisabonské strategie, nemůže být pochyb. Z tohoto, ale nejen z tohoto důvodu je záměr dokumentu, kterému se dnes věnujeme, jmenovitě záměr zprávy paní Wagenknechtové, ohodnotit, jakým způsobem přispívají zmíněné politiky k dosažení cílů Lisabonské strategie, velmi užitečný. Nemůže tomu ani být jinak, jelikož Lisabonská strategie si vytkla veliké cíle, jako je podpora hospodářského růstu a utváření politik, které evropským firmám umožní vytvořit více lepších pracovních míst. Nicméně jako občan nedávno přistoupivší země jsem při čtení této zprávy nabyl poněkud překvapivého dojmu, že se zpráva obrací na Unii složenou pouze ze zemí s rozvinutým hospodářstvím, nebo spíše ze zemí se stejně rozvinutým hospodářstvím, což ovšem není pravda. Vezmeme-li v potaz, že obecné zákony jednotného konkurenceschopného trhu nahrávají silným ekonomikám a znevýhodňují ty slabší, je velmi pravděpodobné, že na méně rozvinuté ekonomiky nebudou mít některé z navrhovaných opatření příznivý dopad. Vzhledem k nedostatku času se této věci nebudu širěji věnovat, ale domnívám se, že k tomu, aby bylo možné splnit cíl, který tato zpráva vytkla, a přinést prosperitu do všech 27 zemí, nikoli jen do 25 z nich, jak se v ní uvádí, je nutné provést srovnávací přezkoumání jejich ekonomik a na základě výsledků pak přijmout taková opatření, která vytvoří pro zajištění dopadu tohoto projektu rovné podmínky.

Eoin Ryan, jménem skupiny UEN. – Vážený pane předsedající, zpráva, která zde byla dnes předložena, opět představuje neúprosný útok na členské státy, které používají nízké a úspěšné daňové režimy pro oblast daně z příjmu právnických osob. Nesouhlasím s tím, že nízká obchodní daň vede k nespravedlivé daňové konkurenci. Jsem přesvědčen, že zajištění konkurenceschopnosti je klíčovým prvkem daňové politiky v plně fungujícím jednotném trhu.

Kde má Komise důkaz, že CCCTB nebude bránit konkurenceschopnosti EU? Kde máme jistotu, že jí bude ku prospěchu? Proč Komise útočí na státy s nízkou daní, nízkou nezaměstnaností a vysokým růstem?

Nerozumím tomu. Je naprosto směšné, když Komise tvrdí, že zavedení daňového základu nakonec nepovede k zavedení daňové sazby, protože to je přesně to, co už teď říkají větší členské státy. Takové tvrzení neobstojí při sebemenší zkoušce.

Pokusy větších členských států zabalit daňovou harmonizaci do dárkového květinového papíru CCCTB nebudou v Irsku a jiných členských státech přijaty. Jádrem problému je, že ani Irsko, ani žádný jiný členský stát nemá právo ovlivňovat stanovení daňové sazby v jiném členském státě. Jednotu Evropy nijak neoslabuje rozmanitost daňových politik, naopak, konkurenceschopnost Evropské unie je narušována špatnými daňovými politikami. Pevně věřím, že pro EU je nejlepší podpora daňové konkurence, nikoli daňové harmonizace.

Jak je možné, že země jako Irsko nebo jiné členské státy, které radikálně změnily svoji daňovou politiku a staly se úspěšnými ekonomikami, jsou nyní pod útočnou palbou?

Jakou přitažlivost bude mít země, jako je Irsko, pane komisaři, pokud zavedete tento systém a nakonec přijmete s daňovou harmonizací? Protože tak to přesně je a jediný směr, kterým daně půjdou, bude nahoru. Už zde bylo řečeno lidmi z Komise, že by rádi viděli daňový režim víceméně uprostřed toho, kde je nyní, což je přibližně na dolních 20 %. Jaká pak bude přitažlivost Irska a jiných okrajových zemí? Nebude žádná, pouze větší nezaměstnanost v dlouho ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Gay Mitchell (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, zpráva, kterou máme dnes v Parlamentu před sebou, správně uvádí, že daňová konkurence v EU vedla a stále vede vlivem dynamického obchodního prostředí k hospodářským ziskům celé Unie.

CCCTB by mohl právě tak dobře vést k méně konkurenceschopné Evropské unii, a podle mého názoru bychom jej neměli podpořit. Evropská unie musí být schopná reagovat na proměnlivou globální ekonomiku. Moderní konkurenceschopné ekonomiky musí být přizpůsobivé, aby splnily měnící se požadavky nových produktů a služeb. CCCTB naruší tuto přizpůsobivost z několika důvodů. Společná celounijní daňová sazba pro obchodní daň bude neohebná a bude bránit schopnosti jednotlivých zemí rozhodovat o své vlastní právní fiskální strategii založené na vlastních konkrétních okolnostech v té které zemi. Navrhovatelé CCCTB nás ujišťují, že každý členský stát si ponechá svou samostatnost v rozhodování o vnitrostátní daňové sazbě – ale bude tomu skutečně tak? Neotvírá CCCTB dveře pro další kroky?

Pokud je CCCTB volitelný, pouze zvýší počet daňových základů, které mají společnosti k dispozici, a učiní systém ještě složitějším. Domácí daňová legislativa dává obchodu jistotu. Systém, který by byl zaveden v určitém počtu členských států, by mohl vést k rozdílnům ve výkladu pravidel a obchod o tuto jistotu připravit.

Ve zbývajícím čase, který mám k dispozici, bych rád shrnul některé body. Zprvu, daňová politika je věcí národní suverenity každého členského státu. Právo zvolit si úroveň veřejných výdajů a jejich financování je základní funkcí národního demokratického procesu. Je nezbytné chránit pružnost daňové politiky a vytváření pracovních míst a růst hospodářství. Jednotný základ by tuto pružnost zničil. Neexistuje důkaz, proč bychom se měli domnívat, že společný konsolidovaný základ daně z příjmů právnických osob pozitivně ovlivní konkurenceschopnost, náklady na dodržování daňových předpisů, převodní ceny a tak dále. Ani se nezjednoduší daňové záležitosti EU, protože navrhovaný „volitelný systém“ by znamenal, jak jsem před chvílí řekl, jen další vrstvu navíc.

Harmonizace daňového základu by vedla k tlaku na vnitrostátní daňové sazby. Taková harmonizace by pouze ztrátila mimoevropská obchodní místa. Etický kodex týkající se obchodních daní se obracel na nezdravou daňovou konkurenci. Rozdílné daňové sazby v rámci EU ale nezdravé nejsou.

Chtěl bych požádat pana komisaře, až bude příští rok předkládat tyto návrhy, jak uvádí, aby vzal tyto argumenty v potaz. Členské státy jako Irsko již daly...

(Předsedající řečníka přerušil)

Pervenche Berès (PSE). – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejdříve ze všeho bych rád poděkoval naší zpravodajce za kvalitní práci, kterou odvedla, a za její snahu představit nám zde text, se kterým bohužel sama zjevně není úplně spokojená.

Daňový systém jednoznačně tvoří základní prvek výstavby opravdového vnitřního trhu, pokud chceme, aby trh byl něčím víc než jen zónou volného obchodu, kde je povolena jakákoli forma daně a sociálního

dumpingu. Dokončení vnitřního trhu proto vyžaduje harmonizaci určitých daňových pravidel a v první řadě vytvoření společného konsolidovaného základu daně z příjmu právnických osob. Zpráva, která nám dnes byla předložena, k tomu otevírá dveře a to mě velmi těší. Jsem si vědom, že určitá část mých kolegů poslanců je ostře proti tomuto plánu, ve jménu toho, co nazývají „spravedlivou“ konkurencí.

Osobně se domnívám, že volná, nepokřivená konkurence – a já nejsem vášnivým zastáncem tohoto typu konkurence – vyžaduje určitou dávku transparentnosti, co se týče pravidel. Překvapuje mě, že země, které měly prospěch z masivních příspěvků EU, dnes odmítají tento krok, který by byl důležitým krokem vpřed směrem k solidaritě, konkurenci a transparentnosti.

Daně také představují vysoce účinný nástroj, který musí Evropská unie využít, pokud chce zavést svoje strategie, protože takových nástrojů mnoho nemá. Může to mít pozitivní dopad na nečistší energie nebo na dosažení...

(Předsedající řečníka přerušil)

Olle Schmidt (ALDE). - (SV) Vážený pane předsedající, tato zpráva je silně ovlivněna kompromisem mezi skupinou PPE-DE a ALDE. Jsem přesvědčena o tom, že to je z velké části zpráva objektivní. Zodpovědnost za daňovou politiku ukládá členským státům, zároveň ale existují některé daně, kterým by prospěla větší koordinace v rámci EU. V originální zprávě paní zpravodajky byl obsažen požadavek naprosté koordinace se silným důrazem na vyšší stupně redistribuce. To rozhodně není správná cesta, jak umožnit Evropě další rozvoj a vytváření nových pracovních míst. V globalizovaném světě, v němž žijeme, nejsou vyšší daně tím, co Evropa potřebuje. Naopak se domnívám, že my, kteří žijeme v zemích s vysokým zdaněním, bychom se měli poohlédnout po jiných modelech, například po rovné dani. Obecně vzato by měly být sníženy daně u práce a zvýšeny u škodlivé spotřeby. Například by měly být zavedeny zvláštní environmentální daně a rozumné spotřební daně z alkoholu a tabáku, jak zmínil pan komisař.

Zde v Evropské unii musíme být schopni jednat ve větší shodě. Toto je politicky citlivé téma – to jsme si zde již vyslechli a já jsem si toho velmi dobře vědoma –, podle mého názoru je to nicméně téma, o kterém se bavit musíme. Pokud máme vyřešit nejdůležitější problémy související se změnou klimatu a s energií, bylo by to od nás nezodpovědné, kdybychom nástroje fiskální politiky nechali stranou. Je možné dosáhnout vysokého růstu s vysokými daněmi v oblasti životního prostředí a energií a současně snížit celkové daňové břemeno. Kdo o tom pochybuje, ať se podívá na politiku pravostředové vlády v mé rodné zemi, Švédsku, jestli si smím na závěr dovolit špetku patriotismu.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, pane komisaři, v této rozpravě věnované vlivu daňové a celní politiky na realizaci Lisabonské strategie bych rád upozornil na to, že některé z daňových návrhů obsažených ve zprávě paní Wagenknechtové nebudou mít na hospodářský růst a zaměstnanost v zemích Evropské unie pozitivní dopad.

Zaprvé, posun od daňové konkurence a pokusy standardizovat řešení v oblasti daně z příjmu právnických osob jsou v naprostém protikladu s principem daňové suverenity států EU.

Zadruhé, snižování sazby daně z příjmu právnických osob a současné odstranění jakýchkoli přidružených daňových úlev nejenže nevede ke snížení státního příjmu z této daně, ale ve skutečnosti jej značně zvýší. To potvrzuje situace v mé zemi, v Polsku, kde sazba daně z příjmu právnických osob byla podstatně snížena, příjmy z této daně se však každým rokem zvyšují.

A nakonec zatřetí, v této situaci považuji návrhy zprávy týkající se daňových systémů a koordinace, včetně přímého zdanění, za hazardní kroky, které realizaci Lisabonské strategie rozhodně nepomohou.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Děkuji vám, pane předsedající. O čem tu hovoříme? Jedním z klíčových témat je otázka, zda jsme vhodnými kandidáty – vzhledem ke konkurenceschopnosti – pro vnější daňovou konkurenci, jinými slovy pro daňovou konkurenci mimo Evropskou unii, a neměli bychom hledat obětí beránky v Evropské unii. Jinak nastane, jak již řekl několik mých kolegů, odliv kapitálu z celé Unie. S čím v rámci daňové politiky souhlasíme? Souhlasíme s tím, že by měla usnadnit vytváření pracovních míst, jinými slovy podporovat práci; souhlasíme s tím, že bychom měli pomoci malým a středním podnikům, protože právě ty umožňují lidem zůstat tam, kde jsou, pomáhají posilovat rodiny a také vytvářet pracovní místa. Také schvaluji sociální opatření, která nám pomohou vypořádat se s demografickým problémem v EU.

S čím nesouhlasíme? Nesouhlasíme s přemírou daní v oblasti zdraví, životního prostředí a sociální politiky namísto zavedení protiinflační politiky a hledání vhodných odpovědí na problémy spjaté s konkurencí.

Musíme si uvědomit, že Evropská unie se rozšířila a stala se velmi heterogenním prostředím. Očekáváme od všech, že budou dodržovat rozpočtovou disciplínu ve své nezávislé fiskální politice, ale současně chceme minimalizovat nástroje, které k tomu slouží. Pokud je naším hlavním cílem konvergence a pokud se v tomto ohledu máme někam posunout, potom bychom v oblasti nepřímého zdanění, jako je spotřební daň, měli zavázat nejen ty země, které se pohybují v blízkosti minimální sazby, ale také ty, které využívají daleko vyšších sazeb. Proto jsme v několika žádostech navrhli změnu současného přístupu, který je založen výhradně na minimální sazbě pro spotřební daň, na určitý „etický kodex“, který by nasměroval členské státy na stejnou cestu. Co se týče společného kapitálu nebo společného daňového základu, rád bych řekl následující: Bylo by vážným problémem, kdyby zavedení minimálních sazeb mělo mít za následek trestání konkurenceschopných zemí. Také se obávám toho, co se stane s pohybem kapitálu, pokud bude zaveden daňový základ. Nebude to znamenat, že například zisky z dceřinných společností v nových členských státech budou neustále přehodnocovány v účetnictví jako zisky mateřské společnosti místo toho, aby byly investovány v místě? Boj proti podvodům je také velmi důležitý a já v tomto ohledu přeji Komisi hodně zdaru. Je na správné cestě, protože nejdůležitější je zavést pořádek v černé ekonomice a bojovat se zločinem. Velmi vám děkuji, pane předsedající.

Dariusz Rosati (PSE). - (PL) Vážený pane předsedající, hlavním cílem Lisabonské strategie je zvýšit konkurenceschopnost vnitrostátních ekonomik. Vysoká míra konkurenceschopnosti umožňuje zvyšovat hospodářský růst, vytvářet nová pracovní místa a také financovat důležité sociální cíle. Bohužel současný daňový systém v členských státech EU realizaci Lisabonské strategie nepřeje. Břemena zatěžující pracovní právo a hospodářské aktivity jsou příliš veliká, daňové sazby příliš různorodé a nařízení příliš komplikovaná. Současně je daňový systém zatížen obrovským množstvím funkcí a úkolů – hospodářských, fiskálních, sociálních a environmentálních.

Aby daně napomáhaly konkurenceschopnosti, musí především vytvářet pobídky k práci, k rozvíjení hospodářské aktivity a k inovacím. Za tímto účelem by daně, zvláště pak ty přímé, měly být nastaveny na mírnou úroveň, abychom se vyhnuli zbytečné rozmanitosti sazeb a přílišné progresivitě. Jelikož přímé daně mají silnější, negativní dopad na produkci a zaměstnanost, musíme při plánování rozpočtových příjmů více využívat daní nepřímých.

Co se týče této rozpravy, pane předsedající, obávám se, že je v ní příliš mnoho ideologie a politiky, a příliš málo skutečných ekonomických znalostí. Nejlepším příkladem jsou pojmy jako daňový dumping a sociální dumping. Pro zdanění neexistuje žádná objektivní norma, a proto není možné obviňovat státy, které u společností uplatňují nízkou daňovou politiku, z daňového dumpingu.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Dámy a pánové, dovoluji mi na úvod pográtulovat Hospodářskému a měnovému výboru k obtížné a v podstatě úspěšné snaze předložit nezbytné změny původního textu.

Jedním z původních návrhů bylo nejen to, aby Evropská unie stanovila zásady daně z příjmu právnických osob, ale také aby tyto daně byly navzdory světovým trendům zvýšeny. Je dobře, že k tomu nedošlo. Z podobného důvodu bychom se měli také kriticky podívat na podporu harmonizace daňového základu uvedenou v textu zprávy. Společný daňový základ by znamenal ránu pro daňovou konkurenci v EU se všemi svými negativními důsledky. Jeho zavedení by v protikladu s lisabonskými cíly omezilo snahy členských států optimalizovat daň z příjmu právnických osob. Politicky řečeno, znamenalo by to břemeno pro Evropskou unii, která by ve svém vlastním zájmu měla od snahy ovlivnit podobu daňových systémů v Evropě upustit.

László Kovács, člen Komise. – Vážený pane předsedající, tato rozprava je velmi podnětná a většina příspěvků vyznívá povzbudivě. Jsem stejně jako vy přesvědčen, že naše snahy odstranit bariéry na vnitřním trhu stojí za podporu. Zvláště pak jsem vděčný za vaši podporu týkající se zásadního projektu CCCTB a těším se na vaši vlastní chystanou zprávu o společném základě. Pokud jde o některé kritické poznámky, mám v úmyslu zaslat osobní dopis váženým poslancům, kteří vyjádřili své námitky, čehož si vážím. Bude lepší, když odpovím písemnou formou, protože vás nyní nechci příliš okrádat o čas.

Těší mě, že většina z vás sdílí můj názor, že při dosahování řady cílů politiky EU hraje daňová politika zásadní roli, což se týká zvláště oblasti růstu, zaměstnanosti, konkurenceschopnosti a trvale udržitelného rozvoje. Děkuji vám za pozornost a podporu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra ve 12:00 hodin.

Dámy a pánové, rád bych mnohým z vás poděkoval za dodržení časového limitu a také všem, jak věřím, za jejich pochopení, které nám umožnilo ukončit rozpravu o pět minut dříve, a vyslechnout si tudíž každého, na rozdíl od jiných příležitostí, kdy se stává, že si před důležitou rozpravou či hlasováním nejsme schopni vyslechnout názory našich kolegů.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gábor Harangozó (PSE), písemně. – Všichni se nejspíš shodneme na tom, že současná existence 27 státních daňových systémů vážně brání tomu, aby se v plné míře uplatnily výhody našeho jednotného trhu. Navíc máme opravdovou příležitost znovu povzbudit realizaci Lisabonské strategie pomocí celounijního daňového systému a celních opatření, které z Evropské unie učiní přitažlivější místo pro investice i práci. Při rozšiřování a prohlubování konkurenceschopnějších trhů bychom měli využít všech dosažitelných nástrojů, včetně lepší daňové a celní politiky orientované na investice, abychom zvýšili zaměstnanost, investice do výzkumu a vývoje a rozvoj technologií šetrných k životnímu prostředí. V tomto ohledu velmi vřele vítáme vlastní zprávu sestavenou paní Wagenknechtovou, jejímž cílem je stanovit nezbytný daňový rámec pro podporu rizikových investic a investic do inovací, aby bylo dosaženo cílů v oblasti růstu a zaměstnanosti. Výhody zjednodušení a harmonizace daňových systémů v rámci Unie jako celku jsou zjevné: Nejenže vedou k dosažení lisabonských cílů – prostřednictvím silnějších daňových pobídek pro investice –, ale co víc, pomohou nám dosáhnout tržní integrace EU tím, že odstraní zbývající překážky v cestě za dokončením jednotného trhu.

(Zasedání bylo přerušeno v 9:55 a znovu zahájeno v 10:10.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

7. Výsledky neformální schůzky na nejvyšší úrovni šéfů států a vlád (Lisabon, 18.–19. října 2007) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem na pořadu jsou sdělení Rady a Komise o výsledcích neformální schůzky na nejvyšší úrovni šéfů států a vlád v Lisabonu. Rád bych zde vřele přivítal předsedu Rady EU a předsedu vlády Portugalska, pana Josého Sócratese. Srdečně vás dnes ráno vítám v Evropském parlamentu!

Neméně vřele zde samozřejmě vítám i předsedu Evropské komise, pana Josého Manuela Durãoa Barrosa, a velmi mu děkuji za práci na evropském summitu.

Dámy a pánové, než zahájíme rozpravu, rád bych – aniž bych chtěl jakkoli předbíhat – upřímně poděkoval portugalskému předsednictví za výborný výkon a za úspěch, jehož se podařilo dosáhnout ve čtvrtek v noci okolo 1 hodiny, kdy byla schválena Smlouva o Evropské unii a Smlouva o fungování Evropské unie.

To je skvělý výsledek pro Evropskou unii a také pro nás všechny. Jménem Evropského parlamentu bych rád dodal, že bez Evropského parlamentu bychom nebyli tam, kde jsme dnes. Je to skvělý výsledek pro nás všechny, protože tato smlouva byla a je pro Evropský parlament tou nejvyšší prioritou, pokud v této smlouvě máme dosáhnout úspěchu a vítězství.

Po těchto poděkováních portugalskému předsednictví a také Komisi – vidím zde paní komisařku Wallströmovou, která má také obrovské zásluhy, vedle předsedy Komise – je mi velkým potěšením a ctí předat slovo předsedovi Rady EU, Josému Sócratesovi. Vítejte v Evropském parlamentu!

José Sócrates, *úřadující předseda Rady.* – (PT) Vážený pane předsedo, pane předsedo Komise, dámy a pánové, dovoluji mi dnes věnovat má první slova památce mého přítele. Památce poslance Evropského parlamentu Fausta Correiy, který před několika dny zemřel. Zemřel mladý. Jeho smrt znamená obrovskou ztrátu nejen pro Evropský parlament, ale také pro portugalskou sociálnědemokratickou stranu.

Fausto Correia byl muž vynikajících politických i lidských vlastností. Všichni jste měli možnost jej poznat. Byl to inteligentní politik, otevřený člověk a za všech okolností oddaný vznešeným evropským ideálům. Ale já bych zde rád zvláště vyzdvihl jeho lidské vlastnosti: velkorysost, přátelskost a toleranci. Právě naše lidské ctnosti jsou tím, co dává smysl našemu politickému životu.

Jeho skon je pro mě osobní ztrátou, ztrátou starého přítele, se kterým jsem sdílel mnoho chvil svého života a který mi bude obrovsky chybět.

Dámy a pánové, když jsem zde před třemi měsíci tomuto shromáždění představoval program portugalského předsednictví, uvedl jsem velmi jasně, co bude tou největší výzvou – tou nejvyšší prioritou – portugalského předsednictví: dosáhnout dohody o nové smlouvě a ukončit tak bezvýhodnou situaci institucionální debaty, do které se Evropská unie v posledních šesti letech dostala.

Dnes mě tedy naplňuje velkým uspokojením, že mohu předstoupit před Parlament s dohodou uzavřenou na mezivládní konferenci 18. října. Tato dohoda byla základem pro novou Lisabonskou smlouvu. Smlouva bude podepsána 13. prosince ve městě, jehož název ponese.

Portugalské předsednictví začalo úkolem proměnit mandát, který jsme zdědili po německém předsednictví a který, jak jsem již řekl, byl ve stavu příkladné preciznosti a přehlednosti, v novou smlouvu. To bylo naše poslání.

Dohoda, kterou jsme uzavřeli, je důkazem toho, že metoda a časový plán, který jsme si stanovili na začátku našeho předsednictví, byly správné. Bylo nutné – jak jsem zde řekl na začátku předsednictví – využít co nejlépe červnového zasedání Rady, aby k dokončení smlouvy mohlo dojít nikoli v prosinci, jak někteří prosazovali, ale v říjnu, na neformálním zasedání, a nemýlili jsme se.

Pravdou zůstává, že jsme uspořádali nejrychlejší mezivládní konferenci v dějinách Evropské unie, jaká se kdy konala za účelem přezkoumání nějaké smlouvy. Začala 23. července a skončila 18. října.

Až budou jednou sepsány dějiny této smlouvy, lépe porozumíme tomu, jak důležité bylo neodkládat na konec roku politické rozhodnutí, ke kterému jsme schopni dojít dříve. Evropa potřebovala rychlou dohodu a to přesně dostala. Evropa potřebovala znamení jistoty a to přesně dostala. A konečně, Evropa se potřebovala vydat vstříc budoucnosti a to se stalo.

Spolupracovali jsme na tom bez ustání se všemi členskými státy, které bez výjimky projevily konstruktivního ducha a vůli překonat zbývající překážky. To nám umožnilo předložit úplné znění smlouvy 3. října a posunulo nás to mnohem blíže k cíli.

Sporných otázek, které zbývalo vyřešit na lisabonské neformální schůzce na nejvyšší úrovni, byl omezený počet, ačkoli šlo o zjevně politicky citlivá témata. V tomto kontextu bylo naší strategií dosáhnout dohody hned v první den schůzky. To nám nejenže připadalo možné, ale především vysoce žádoucí, poněvadž by to dalo Evropě jasný signál. Signál, že Evropská unie je schopna činit rychlá rozhodnutí, dokonce i taková, která všichni považují za obtížná. Navíc bylo velmi důležité, abychom byli schopni vyřešit tyto institucionální otázky během prvního dne neformálního zasedání a druhý den se hned po rozhodnutí věnovat globalizaci a otázce, jak by měla Evropa řešit globální problémy.

V Lisabonu tedy došlo k dosažení dohody v následujících otázkách, které nám umožnili dotáhnout dohodu o smlouvě do konce:

Nejprve prohlášení z Ioanniny a řešení v dohodě bylo dosaženo na dvou úrovních:

– na úrovni deklarace vztahující se k systému rozhodování v Radě kvalifikovanou většinou, která objasňuje vlastní bezpečnostní mechanismus z Ioanniny;

– navíc na úrovni protokolu, který určuje, jakým způsobem může být tento mechanismus konsensu v Radě pozměňován či zrušen. Jak jsem již měl tu příležitost uvést, ioanninská otázka vyžadovala, jak jsem viděl v dohodě posledního zasedání, aby toto ustanovení bylo ze zákona závazné, ale aby nebylo obsaženo ve smlouvě. Řešení, které jsme přijali, tedy deklarace a protokol, který zaručuje, že rozhodnutí týkající se Ioanniny lze změnit pouze na základě konsensu, se nám zdála nejnějnější duchu minulé dohody.

Tímto způsobem jsme tedy poskytli záruky kompromisu z Ioanniny, aniž bychom narušili integritu rozhodovacího procesu vyžadujícího kvalifikovanou většinu.

Bylo také zapotřebí vyřešit politickou otázku týkající se počtu generálních advokátů Evropského soudního dvora. Bylo přijato prohlášení v tom smyslu, že Rada schválí žádost Soudního dvora o zvýšení počtu generálních advokátů o tři (z osmi na jedenáct). Polsko tak bude mít stálého generálního advokáta a nebude již součástí systému obměňování, přičemž stávající obměňovací systém bude zahrnovat pět generálních advokátů, namísto tří.

Co se týče jmenování vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, shodli jsme se na prohlášení v tom smyslu, že Evropský parlament by se měl prostřednictvím příslušných styků podílet na jmenovacím postupu už v prvním stádiu, počínaje lednem 2009.

Konference také schválila prohlášení objasňující vymezení kompetencí mezi Uníí a členskými státy, jak je stanoveno ve Smlouvách.

A nakonec k otázce složení Evropského parlamentu. Jak všichni víte, článek 9a Smlouvy o Evropské unii byl pozměněn v tom smyslu, že počet poslanců nesmí překročit sedm set padesát, plus předseda, tj. 751, při zachování systému poměrného zastoupení.

K této změně byla připojena dvě prohlášení:

- první stanovuje, že dodatečné křeslo v Evropském parlamentu připadne Itálii;
- druhé zaručuje, že Evropská rada udělí svůj politický souhlas se složením Evropského parlamentu, založený na návrhu Parlamentu samotného.

Rada tedy přijala požadavky předložené Parlamentem a rozšířila je o to, co považovala za přijatelnou úpravu, s tím, že současný rámec bude upraven během období 2009–2014.

Kromě záležitostí, které jsem právě zmínil, bylo cílem portugalského předsednictví také začlenit do smlouvy pravidla a výjimky, které byly součástí mandátu, přirozeně při respektování názorů členských států, které jich chtěli docílit, ale vždy s hlavním zájmem, aby nedošlo ke znevážení rozhodovacího procesu Společenství, a s ohledem na celkovou soudržnost smlouvy.

Máme tedy novou smlouvu. Je to nová a dobrá smlouva. Smlouva, která řeší krizi minulosti a umožňuje Evropě hledět do budoucnosti. Smlouva s důležitými výhodami, z nichž některé bych zde rád, pokud mohu, vyzdvihl.

- Tato smlouva přijímá beze změny rozšíření účasti Evropského parlamentu v legislativním procesu stejně jako inovace v rozpočtovém procesu, čímž zvyšuje demokratickou legitimitu Evropské unie;
- Tato smlouva zlepšuje rozhodovací proces, konkrétně rozšířením hlasování kvalifikovanou většinou v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti;
- Opět v oblasti svobody, bezpečnosti a spravedlnosti tato smlouva zachovává nezbytné právní základy pro rozvoj účinnější imigrační a azylové politiky a také pro rozvoj policejní a justiční spolupráce v boji proti terorismu a organizovanému zločinu, která posílí bezpečnost našich občanů;
- Tato smlouva jasně vyjmenovává oblasti, ve kterých členské státy přenesly pravomoci na Evropskou unii;
- Tato smlouva posiluje dozorní roli národních parlamentů.

Mezi všemi výhodami, které tato smlouva přináší, je nicméně jeden bod, který bych rád obzvláště zdůraznil: Tato smlouva výslovně činí Listinu základních práv právně závaznou, což má být prohlášeno třemi orgány Evropské unie dne 12. prosince.

Navíc Evropská unie přistoupila na Evropskou úmluvu o lidských právech a bylo nalezeno řešení pro otázku právního rámce evropského občanství, jak bylo požadováno, navíc zástupci Parlamentu.

Co se týče zahraničních vztahů, nový institucionální rámec vytvořený touto smlouvou – především post vysokého představitele a místopředsedy Evropské komise pro zahraniční záležitosti – je odrazem evropských snah v oblasti zahraniční politiky, který Evropě umožní hrát významnější roli na mezinárodním poli a poskytne jí prostředky pro lepší spolupráci s našimi partnery.

Dámy a pánové, jednání byla tvrdá a náročná, ale Evropa uspěla. Evropa uspěla a dosáhla rozhodujícího cíle mít smlouvu, která bude hájit evropské hodnoty a která posílí Evropu v globální hospodářské pozici, a zavést nové, účinnější institucionální podmínky, které Evropě k této pozici pomohou.

Evropa je tedy po této schůzce silnější. Silnější, aby mohla čelit globálním problémům. Silnější, aby mohla přijmout svoji roli ve světě. Silnější, protože vyslala znamení jistoty a sebedůvěry našemu hospodářství a evropským občanům.

Lisabonská smlouva nyní ukazuje, že Evropa je připravená, sebevědomá a sebejistá. Lisabonská smlouva připravila Evropu na novou éru.

Dovolte mi nyní, abych poděkoval Evropskému parlamentu a jeho předsedovi Hansi-Gertovi Pötteringovi a představitelům Parlamentu na mezivládní konferenci – Elmaru Brookovi (PPE-DE), Enriqueovi Barón-Crespovi (PSE) and Andrewovi Duffovi (ALDE). Jménem portugalského předsednictví bych velmi rád

poděkoval za vaši výbornou spolupráci, konstruktivní návrhy, ale hlavně za to, že jste zůstali věrni svému závazku přivést Evropu k dohodě a přivést ji k ní rychle.

(Hlasitý potlesk)

Také mi dovoluňte poděkovat Evropské komisi, zvláště pak předsedovi Komise, kterému je naše předsednictví hluboce zavázáno za měsíce neocenitelné pomoci s dovedením jednání k úspěšnému konci. Pane předsedo, velmi vám děkuji.

(Potlesk)

Svou velkou vděčnost však musím také vyjádřit generálnímu sekretariátu Rady, především pak právním službám Rady a generálnímu řediteli Jean-Claudovi Pirisovi. Jménem předsednictví bych jim rád srdečně poděkoval za jejich tvrdou práci, schopnosti a obětavost. Odvedli naprosto skvělou práci.

Chtěl bych také poděkovat všem zástupcům členských států, kteří se, na různých úrovních, účastnili mezivládní konference. Předsednictví nezapomene na atmosféru spolupráce, odhodlání a otevřenosti, která provázela hledání nejlepších řešení.

Dámy a pánové, dovoluňte mi nyní vyjádřit několik osobních poděkování. Rád bych poděkoval ministru zahraničních věcí, panu Luísi Amadovi, který sedí vedle mě, ministrově Lobovi Antunesovi a všem portugalským diplomatům, kteří ze sebe v tomto období vydali všechno, aby se na tento čin vzpomínalo bezpochyby jako na jeden z největších úspěchů evropského předsednictví.

Dámy a pánové, poté, co se šéfům států a vlád podařilo dovést Lisabonskou smlouvu do konce, mohli se ráno druhý den věnovat diskuzi o zahraniční dimenzi lisabonské agendy a otázce, jak by Evropa měla reagovat na problémy globalizace. Byla to výtečná rozprava, jejíž součástí byl i cenný příspěvek předsedy Evropského parlamentu. Byla to rozprava hledící do budoucnosti.

Předseda Evropské komise měl důležitý diskusní příspěvek, založený na sdělení Komise nazvaném V evropském zájmu je úspěch ve věku globalizace. Tento dokument velmi ocenili šéfové států a vlád.

Hlavními body rozpravy byly finanční trhy ve světle nedávných nepokojů a změna klimatu vzhledem ke konferenci v Bali.

Z mnoha různých závěrů, které vyplynuly z rozpravy, bych rád zdůraznil jeden: myšlenku, která zazněla na rozpravě v pátek ráno, totiž že Evropa je nyní vybavena – a v určitých oblastech dokonce zavázána – k tomu, aby vedla globalizační proces, ať už máme na mysli reciproční otevírání trhů, zlepšování norem v oblasti životního prostředí, v oblasti sociální a finanční a v oblasti duševního vlastnictví nebo posilování strategické spolupráce s našimi mezinárodními partnery.

Dámy a pánové, dovoluňte mi, než skončím, zmínit ještě poslední věc. Je pravda, že 18. říjen skončil dohodou o Lisabonské smlouvě, ale také tím dnem začala jiná důležitá dohoda, o které bych vám zde rád řekl: dohoda mezi evropskými sociálními partnery o nových výzvách pracovního trhu. Prostřednictvím této dohody ukázali sociální partneři příklad konstruktivního zapojení, zodpovědnosti a sociálního dialogu. Dobrý příklad pozornosti věnované potřebě dialogu, potřebě reformy v tomto globalizovaném a neustále se proměňujícím světě.

Dámy a pánové, dovoluňte mi na závěr pár osobních postřehů. V politickém životě se stává zřídka, že máme tu příležitost posloužit naší zemi a Evropě v kritickém okamžiku. Je mi ctí, že jsem tu příležitost dostal. Chtěl bych vám všem z hloubi svého srdce poděkovat za podporu napříč politickým spektrem, které se mi zde vždy dostalo.

Nicméně naše práce neskončila. Zbývá ještě mnoho vykonat. Za sebe bych vás chtěl ujistit, že předsednictví bude pokračovat v práci se stejným odhodláním, energií a s přesvědčením, že jsme započali cestu, na jejímž konci bude silnější Evropa a lepší svět.

(Hlasitý potlesk)

Předseda. – Děkujeme, pane úřadující předsedo, za vaši zprávu a práci.

Dámy a pánové, slyšeli jste o složení Evropského parlamentu a zpráva úřadujícího předsedy nezmiňovala hlasovací práva předsedy Evropského parlamentu. Rád bych zde tedy znovu zdůraznil, že se nezmiňovala ani o Evropské radě. Předseda Evropského parlamentu samozřejmě využije, pokud bude souhlasit, svá práva. Nikdo mu je nemůže upřít a Evropská rada ani tak neučinila. Rád bych to zde uvedl do zápisu.

Rád bych nyní požádal předsedu Evropské komise Juana Manuela Durãoa Barrosa, aby pronesl pár slov.

José Manuel Barroso, *předseda Komise*. – (PT) Vážený pane předsedo, pane úřadující předsedo, dámy a pánové, lisabonská schůzka na nejvyšší úrovni byla ve znamení solidarity spojené Evropy. Evropská unie se vynořila z šestiletého období diskuzí o mezinárodních otázkách a rozporů z nich vyplývajících. Dosáhli jsme dohody o Lisabonské smlouvě.

Nejdříve ze všeho bych velice rád vzdal upřímný hold práci portugalského předsednictví a především odhodlanému vedení pana premiéra Josého Sócratese. Rád bych také vyjádřil pochvalu celému jeho týmu, jehož schopnosti a obětavost jsem mohl sledovat téměř denně. Také je třeba připomenout znamenitou práci německého předsednictví, především kancléřky Angely Merkelové, které se podařilo vymezit mandát, jasný a přesný mandát, který se stal základem pro mezivládní konferenci. Nicméně je také pravda, že bez odhodlání a schopností portugalského předsednictví bychom dnes neoslavovali skutečnost, že se podařilo proměnit mandát ve smlouvu.

Dovolte mi poznamenat, že skutečnost, že smlouva bude podepsána 13. prosince v Lisabonu v Jeronýmově klášteře, tedy přesně na tom místě, kde byla podepsána Smlouva o přistoupení Portugalska k Evropskému společenství, má zvláštní význam. Dvacet let po přistoupení Portugalska k Evropskému společenství se zdá, že svou pomocí při překonání začarovaného kruhu, ve kterém se Evropa ocitla, jí Portugalsko oplácí vše, co pro něj kdy Evropa udělala.

Pane ministerský předsedo, Portugalsko může být na svou práci, na práci portugalského předsednictví, za uzavření Lisabonské smlouvy hrdé.

předseda Komise. – Dovolte mi také poblahopřát Evropskému parlamentu za jeho obětavost během mezivládní konference. V jejím průběhu Evropský parlament ukázal silnou politickou vůli vyřešit institucionální otázku, a posílit tak evropskou demokracii.

Rád bych především vyzdvihl práci předsedy Pötteringa a delegace Evropského parlamentu – pana Broka, pana Barón-Crespy a pana Duffa – a poděkoval jim za konstruktivní spolupráci s Komisí. Byla to skutečně prvotřídní spolupráce a myslím si, že obě strany, jak Komise, tak Parlament, přispěly k velmi důležitým výhodám nové smlouvy, jmenovitě k otázce občanství.

Lisabonská smlouva je první smlouvou rozšířené Unie. Poprvé v dějinách evropské integrace jednaly státy, které byly kdysi rozděleny totalitní oponou, společně a dosáhly dohody o společné evropské smlouvě. Slušelo by se, abychom si dnes všichni připomněli důležitost berlínského prohlášení, které oslavovalo nejen 50. výročí Římské smlouvy, ale také vznik svobodné a znovusjednocené Evropy.

Dovolte mi dnes vzpomenout na některé prognózy, které jsme slyšali v průběhu posledních dvou let. V roce 2005, po dvou zamítavých referendech, někteří lidé tvrdili, že Evropská unie složená z 25 či 27 členů se nebude nikdy schopna shodnout na společné smlouvě, ať už s jakýmkoli obsahem. Někteří skeptikové prohlašovali, že je zde příliš mnoho národních zájmů na to, aby Unie došla konsensu.

V roce 2007 kritici tvrdili, že se členské státy nikdy neshodnou na mandátu. Poté zase říkali, že nikdy nebudou respektovat mandát z červnového zasedání Rady.

Když jsem minulý týden cestoval do Lisabonu, stále se ozývaly hlasy kritiků, že dosáhnout dohody bude velmi obtížné, ne-li nemožné, a že si delegace dokonce rezervovaly hotely do nedělního rána – možná v očekávání hezkého počasí v Lisabonu a Portugalsku.

Ve skutečnosti 27 členských států dosáhlo konsensu, přijalo mandát a schválilo Smlouvu – a to všechno ve čtvrtek večer, po večeři.

Lisabonský úspěch je důkazem toho, že Evropská unie je ve skutečnosti pevnější, než vypadá, a má silnou schopnost zotavit se z neúspěchů. S hrdostí v hlase říkám, že Evropská unie je živá a aktivní.

Komise má z výsledků mezivládní konference radost. Dvě nevyjednatelné podmínky Komise byly plně dodrženy. Lisabonská smlouva na jedné straně znamená jasný pokrok oproti současnému statu quo. Vždy jsem prohlašoval, že Komise nebude schopna přijmout méně ambiciózní řešení, než byla Niceská smlouva. Ve skutečnosti jsme chtěli maximální možný pokrok.

Na druhé straně jsme tvrdě bojovali za to, aby pravomoci Komise zůstaly nedotčeny a aby metoda Společenství zůstala v centru Evropské unie. Byly zde, buďme upřímní, jisté pokusy pravomoci Komise snížit či oslabit. Abych mluvil jasně, evropská integrace nemůže existovat bez silných evropských orgánů a já věřím, že tato

smlouva jim navrátí sílu a nepovede k jejich oslabení, protože pokud chceme, aby Evropská unie byla schopna jednat, potřebujeme silné, účinné, demokratické a odpovědné evropské orgány.

Lisabonská smlouva posílí demokratickou podstatu Evropské unie. Zaprvé a především nyní díky úsilí Evropského parlamentu existuje jasná definice toho, co znamená evropské občanství.

Zadruhé, reformní smlouva dává rovněž právní závaznost Listině základních práv, která bude hlavní částí systému pravomocí a kontroly v naší právní unii. Společně s panem předsedou Pötteringem a předsedou vlády Sócratesem Listinu základních práv vyhlásíme v Evropském parlamentu před podpisem reformní smlouvy. Důstojnost a hodnota Listiny tak bude řádně stvrzena zde ve Štrasburku.

Zatřetí, Evropský parlament bude hrát větší úlohu v legislativním procesu Unie.

Začtvrté, pozměněná smlouva přináší také demokratický pokrok týkající se práv národních parlamentů, neboť posiluje principy odpovědnosti a subsidiarity.

Nicméně základním rysem demokratické podstaty Unie zůstává i nadále Evropský parlament. Jedna z věcí, kterou mám zde ve Štrasburku nejraději, je, když mohu naslouchat mnoha politikům z celého světa, jak oslovují toto shromáždění v touze po demokracii a se silnou vírou ve svobodu a práva jednotlivce. To je doopravdy jedním z poslání Evropského parlamentu – být místem, kde se setkávají všechny svobodné hlasy světa. To je něco, co by mělo všechny Evropany naplňovat hrdostí. Když člověk ty hlasy slyší, uvědomí si, čeho jsme v Evropě dosáhli, protože jsme kdysi také viděli davy lidí v evropských městech demonstrovat za demokratická práva. Měli bychom být hrdí, že žijeme na tomto kontinentu, kde díky Evropské unii můžeme svých základních práv využívat, a to společně vyjádříme vyhlášením reformní smlouvy a Listiny základních práv.

Evropská unie stojí před řadou složitých otázek, jak vnitřních, tak vnějších. Naši občané chtějí vidět výsledky. Lisabonská smlouva začíná novou kapitolu v knize našich schopností plnit úkoly a posílí naši schopnost jednat. Smlouva představuje významný pokrok zejména v oblasti spravedlnosti a vnitřních záležitostí.

Reformní smlouva také posílí soudržnost EU v zahraničních záležitostech. Já osobně příkládám nejvyšší význam jedné z mnoha důležitých inovací v této smlouvě a tou je právě vytvoření postu vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, který bude současně místopředsedou Komise.

Toto je pro Evropskou unii skvělá příležitost vystupovat ve světě soudržným a jednotným způsobem. Naše vnitřní prosperita, svoboda a bezpečnost závisí na schopnosti EU jednat rozhodným způsobem na globální úrovni.

S reformní smlouvou bude mít Evropa k dispozici podmínky a nástroje, aby globalizaci přetvářela, a nikoli se před ní schovávala. Tuto příležitost bychom si neměli nechat ujít.

Jsem si vědom toho, že někteří přesvědčení Evropané nejsou spokojeni s počtem výjimek. Komise i já bychom se samozřejmě raději těmto výjimkám a zvláštním úpravám vyhnutí. Avšak rozmanitost je hlavním rysem Evropské unie a někdy vyžaduje politické a institucionální kompromisy. Dávám přednost tomu, že máme konkrétní výjimky pro konkrétní země, než abychom museli snížit celkovou úroveň ambicí naší smlouvy a Evropy jako takové.

Podstatné je to, že navzdory své rozmanitosti zůstáváme ve svých základních cílech, základních hodnotách a základních principech jednotní. Máme před sebou spoustu úkolů:

hospodářskou reformu, růst a vytváření pracovních míst, posílení sociální soudržnosti, inovace, návrhy týkající se energií a změny klimatu a program pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost. Musíme dokázat, že nejsme ponořeni v institucionální sebezahleděnosti, ale že řešíme skutečné problémy, kterým Evropa čelí.

Na samotném začátku naší schůzky také přišel skvělý signál od sociálních partnerů, kteří se na evropské úrovni shodli na analýze evropského trhu práce a obecně přivítali koncept flexikurity, tedy flexibility a jistoty. To znamená, že sociální partneři také chtějí s námi spolupracovat na tomto proaktivním přístupu vůči globalizaci.

Co se týče Lisabonu, pokročili jsme i druhý den schůzky.

Diskutovali jsme o velkém úkolu pro Evropskou unii v 21. století, jímž je podporovat evropské zájmy ve věku globalizace.

Naše diskuze byla přirozeným doplněním uzavření reformní smlouvy. Poselství je jasné: po uzavřených jednáních o institucích je na čase přejít k řešení skutečných problémů, které nejvíce tíží naše občany a kde chtějí občané vidět konkrétní výsledky.

Rozprava byla velmi pozitivní. Dokument představený Komisí, založený na konceptu evropského zájmu, byl plně schválen a bylo přijato rozhodnutí pracovat na prohlášení o globalizaci pro prosincové zasedání Evropské rady, což dokazuje, že řešení globalizace je v současné době společným jmenovatelem pro většinu Evropské unie.

Šéfové států a vlád uvítali koncept tzv. páté svobody: volného pohybu vědců a myšlenek, který je základním kamenem naší odpovědi na globalizaci. To je obzvláště důležité v situaci, kdy jsme zapojeni do zásadních debat o Galileu a připravujeme realizaci Evropského technologického institutu.

Opravdu oceňuji atmosféru, ve které byla rozprava vedena. Vyplynulo z ní, že nyní musíme posílit vnější dimenzi Lisabonské strategie pro růst a zaměstnanost. Také z ní vyplynulo, že bez dalších závazků členských států v oblasti vzdělávání, inovací, výzkumu a technologií nebudeme moci uspět. Je také vhodné uvést, že všechny členské státy si uvědomují, že pokud opravdu chceme uspět ve věku globalizace, potřebujeme udělat více na celoevropské úrovni.

Komise po celou dobu argumentovala, že institucionální debata je důležitá, ale vedle toho je také třeba dosáhnout výsledků. Jak Komise uvedla v roce 2005 a 2006, tento dvojí přístup byl východiskem z institucionálního patu.

V Lisabonu jsme dosáhli strategického cíle: shodli jsme se na reformní smlouvě. Nyní je nezbytně nutné splnit další cíl, kterým je ratifikace Lisabonské smlouvy před evropskými volbami v roce 2009. Jsem přesvědčen, že v Evropě nyní vládne atmosféra politické jistoty. Poslední výzkumy ukázaly, že Evropská unie má nyní nejvyšší podporu od roku 1994. Politické klima je příznivé pro změnu.

Mezivládní konference a lisabonská neformální schůzka ukázaly, že když evropské orgány a členské státy spolupracují, jsme společně schopni vyřešit ty nejkomplikovanější a nejobtížnější problémy. Přeji si, aby atmosféra lisabonské schůzky, která nás přivedla ke konsensu o smlouvě EU, inspirovala Evropskou unii v nadcházejícím roce a nasměrovala ji k úspěšnému ratifikačnímu procesu. Potřebujeme jej pro silnou Evropskou unii, která pracuje pro své občany.

Předseda. – Velice vám děkuji, pane předsedo Komise.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR)

Vážený pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, rád bych především vyjádřil své uspokojení a uspokojení své skupiny. Uspokojení nad výsledkem z minulého čtvrtka v Lisabonu a uspokojení nad cestou, kterou vytyčila Angela Merkelová a po které úspěšně pokračoval pan Sócrates.

Poté, co se Evropa vyzbrojila institucionálními nástroji, které potřebuje ke svému fungování, má nyní dostatek prostředků čelit velkým otázkám 21. století. To bylo naším přáním. Proto jsme podporovali tento dokument od počátku jeho přípravy, ačkoli většina z nás by, jak víte, přivítala ještě ambicióznější text. Tato smlouva místy vyvolává kritiku. Osobně ale vítám dohodu, ke které v Lisabonu došlo, protože signalizuje začátek nové evropské dynamické éry.

Zjednodušená smlouva, reformní smlouva, pozměněná smlouva – na jméno samotném pramálo záleží. Na čem záleží, není obal, ale to, co je v něm. Tato smlouva bude oficiálně podepsána v Lisabonu 13. prosince. To je vynikající datum. Třináctka mi vždycky nosila štěstí. Podívejte se na mé datum narození; narodil jsem se 13., takže je to vynikající. Smlouva poté bude muset být ratifikována všemi členskými státy před evropskými volbami v roce 2009. Některé státy se již nechaly slyšet, že proces zahájí den po podpisu v Lisabonu, a to mě velmi těší.

Šéfům států a vlád bych jen chtěl říct, že je pro tuto smlouvu velmi důležité, aby byla základnou pro evropský projekt založený na opravdovém členství evropských občanů.

Orgány Evropské unie a členské státy se toho musí snažit docílit vysvětlováním, vysvětlováním a znovu vysvětlováním. Co to znamená? Znamená to vdechnout život ustanovením smlouvy, která ovlivňuje demokratický život Unie. Iniciativa občanů a zapojení národních parlamentů znamená, že budou muset být poskytnuty informace o obsahu Listiny základních práv, jež obsahuje základní práva evropských občanů.

Nicméně to také znamená lépe informovat naše občany o tom, kdo jsou jejich volení zástupci v Parlamentu – v roce 2009 jich bude celkem 751 – a co dělají. To znamená vysvětlit, jak nový hlasovací systém kvalifikované většiny, který vejde v platnost, umožní Evropě jednat v nových oblastech, jako je policejní a justiční spolupráce, ochrana životního prostředí, hospodářská politika a imigrace. Také je třeba vysvětlit našim partnerům na mezinárodním poli, že vysoký představitel Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku, který bude od 1. ledna 2009 zároveň místopředsedou Evropské komise, bude spolu s předsedou Rady první kontaktní osobou, bude volen na dva a půl roku a bude mít na starost soudržnost a shodu v rámci EU, aby konečně mohla hovořit a jednat jednohlasně.

Pokud Lisabonská smlouva slibuje, že Evropská unie bude demokratičtější, transparentnější, účinnější a schopnější jednat jako jedna politická entita na mezinárodní úrovni, je především nutné to vysvětlit jejím občanům.

Díky této smlouvě se Evropa bude moci konečně posunout od slov k činům. Bude schopna zahájit rozsáhlé a nezbytné reformy, aby mohla účinně bojovat proti zločinu a teroristickým hrozbám. Také bude schopna převzít ve světě vedoucí roli v boji proti změně klimatu.

Dámy a pánové, když jednáme se svými mezinárodními partnery o tak důležitých otázkách, nemůžeme si již dovolit zabředat do neproduktivních rozporů. Cesta, která začala v Berlíně, zastavila se v Lisabonu a bude pokračovat přes Ljubljanu a Paříž, vede správným směrem, protože konečně pokládá základy soudržných evropských politik; politik, které jsou primárně zaměřeny na ochranu, prosperitu a blaho občanů, kteří od Evropy požadují víc, jak nám ukázali naši polští přátelé, kteří se v hojném počtu dostavili k volbám. Pro ně a pro všechny ostatní pojdme splnit jejich očekávání.

Martin Schulz, jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dovoluji mi na úvod poděkovat panu Sócratesovi a panu Amadovi. Měli před sebou obtížný, velice obtížný úkol. Jménem Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu bych jim chtěl říct, že svůj úkol odvedli více než skvěle. Blahopřeji, pane premiére!

(Potlesk)

Evropa stojí před velkými a složitými otázkami – nejen nyní, ale již mnoho let. Již léta debatujeme o stejných problémech. Propast mezi bohatstvím a chudobou se stále více prohlubuje – v rámci EU a celého světa, mezi naším kontinentem a ostatními kontinenty. Sociální spravedlnost zde a ve světě představuje pro Evropskou unii jednu z hlavních výzev. Státy, které jsou členy OSN a jsou ostrovními státy, již roky volají v OSN o pomoc. Některé tyto země vědí, že kdyby změna klimatu pokračovala stejným tempem a stouply hladiny moří, neměly by před sebou již žádnou budoucnost. Změna klimatu není teorie, ale realita, která vyžaduje okamžitou akci Evropské unie.

Čelíme složitým problémům. Jednoho z nich jste se správně chopili ve svém předsednictví: problému afrického kontinentu. Jako superbohatí Evropané nemůžeme jen sledovat, jak tento kontinent vymírá, ať už vlivem občanských válek nebo AIDS. My – jako Evropané, jako státy i jako Parlament – jsme žádáni, abychom se tomu problému postavili, a jsme o to, dámy a pánové, žádáni nejen posledních pár let, ale již dlouhou dobu. Avšak Evropská unie se od roku 2001 přednostně zaobírá nikoli těmito problémy, ale svými institucionálními otázkami. Tento stav trvá již přespříliš dlouho! Je dobře, že je to nyní za námi, že institucionální rámec je konečně vytvořen, takže se nyní můžeme konečně zaměřit na politické otázky. Tím velkým úspěchem minulého víkendu je, že nyní jsme konečně schopni se soustředit na to, co je třeba politicky vykonat a co od nás lidé očekávají především.

Proto pane předsedo, dámy a pánové, minulý víkend přinesl několik povzbudivých signálů. Schůzka se sociálními partnery je krok správným směrem. Kapitál a práce spolu musí umět komunikovat jako rovný s rovným. Pro nás, sociální demokraty, je tohle podstatná část tohoto nového návrhu ústavy – smlouva by se neměla takto nazývat a já musím říct, že za ústavou velice pokulhává – že sociální spravedlnost bude zde v Evropě vykonávána prostřednictvím většího spolurozhodování na straně Evropského parlamentu. S ohledem na hlasování kvalifikovanou většinou nemůže nic projít bez nás, sociálních demokratů, bez evropské levice. Proto bych řekl, že tato smlouva pomůže evropské legislativě k tomu, aby se stala sociálněji a aby byla založena na cílech, na nichž jsme se shodli se sociálními partnery na této neformální schůzce. S budoucím většinovým hlasováním máme konečně příležitost – mimochodem i v zemědělské politice – prosadit reformy, o které se již dlouho snažíme. Tyto reformy jsou také nezbytné, protože kdokoli, kdo chce vypadat věrohodně na světových jednáních – na kole jednání v Dohá – a v Bali, bude muset v určitém bodě říct: Ano, potřebujeme reformu politiky subvencí. To bude také možné s touto smlouvou.

Existují problémy, kterým musíme čelit. Prezident Spojených států hovoří o Třetí světové válce a my řešíme, zda by předseda Evropského parlamentu měl, či neměl mít hlasovací právo! To je přesně ten nepoměr, který musí v Evropě skončit. Návrh smlouvy toto bude moci zastavit.

Věřím, že s touto smlouvou činíme velký krok kupředu. Evropa se stává demokratičtější, transparentnější a její orgány výkonnější. My ve Skupině sociálních demokratů v Evropském parlamentu musíme připustit, že jsme nedosáhli všeho, čeho jsme chtěli dosáhnout, a těm, kteří nyní znovu volají, že toto je ve skutečnosti ta ústava – četl jsem v některých britských novinách, že pár mých kolegů ji považuje za skutečnou ústavu –, musím bohužel sdělit, že nečetli ani ústavu, ani tuto smlouvu. Tato smlouva za ústavou velmi zaostává. Avšak je to nepochybně více než Niceská smlouva!

Pokrok tedy nejde vždy tím směrem, kterým bychom chtěli. Někdy to vyžaduje více času. Nicméně můžeme říct jedno. Smlouva, jež před námi nyní leží, je lépe přichystána, co se týče demokratické politiky, sociální politiky a institucí, které nám umožní efektivněji řešit celosvětové sociální problémy, kterým čelíme. Sociální demokraté v Evropském parlamentu jsou stejně jako všechny naše delegace připraveni smlouvu schválit, a to je výsledek naší včerejší rozpravy.

(Potlesk)

Graham Watson, jménem skupiny ALDE. – Vážený pane předsedo, je příznačné, že reformní smlouva má být podepsána ve městě, které Caesar kdysi nazval „Felicitas Julia“, tedy Juliovo štěstí, protože překonalo roky útoků, obležení, dokonce i podlou léčku, a povstalo z nich zakrvácené a pohmožděné, ale přesto víceméně netknuté, jako modrotisk demokratičtější a transparentnější Evropské unie. Tak Felicitas José. Necht' je vaše jméno, stejně jako to Caesarovo, navždy spjato s historickými změnami, které jste v Lisabonu ukuli – změnami, jako je normalizace spolurozhodování, konec tyranie radních vet a umístění resortu energií, spravedlnosti a domácích záležitostí pod demokratický drobnohled: to jsou změny, které dávají Unii schopnost postavit se výzvěm globalizace.

(Smích)

Je škoda, že smlouva není „lépe stravitelná“, ale – poté, co byla „řeznický porážka“ pery státních zaměstnanců z 27 členských států – co byste čekali? Váš slavný básník Fernando Pessoa kdysi napsal: „Žádná inteligentní myšlenka nemůže získat obecnou podporu, pokud v ní není alespoň špetka hlouposti.“ Nuže, v tomto případě je na vině národní zájem, který zředel a narušil politiky a jednání, která jsou ve všech našich zájmech.

Národní handrkování a tahanice, kterými jste se zabývali, připomínaly pokleslou komedii upadající ve frašku: rozhodnutí, že rakouské univerzity mohou porušovat zákon ještě dalších pět let, zatímco se policie bude dívat jinam, nebo vytvoření dvou tříd pro Evropany: těch se základními právy a těch bez nich. Nebo návrhy, že předseda Evropského parlamentu by se měl vzdát svého hlasovacího práva nebo že Rada by měla mít právo určovat jednací řád Parlamentu. Ale skutečnou tragédií je tohle: neviděli jsme jediného představitele státu vracet se domů a mávat evropskou vlajkou. Namísto toho z nás páčili výjimky a zrušení a vyloučení, která zmrzčila text, který dnes leží před námi.

Jak můžete, vážení, čekat, že přesvědčíte lidi, když nejste sami přesvědčeni? Když se nedostatek úsilí a ambicí skrytý v minimalistické smlouvě odráží v nedostatku nadšení? Ano, je vaším právem jednat tak, jak chcete, ale je to také vaše odpovědnost. Jediná věc, které by měl Parlament mezi všemi těmi úspěchy litovat, je ten proces. Kodexy transparentnosti a demokracie, které řídily ústavní dohodu, byly mnohem vhodnější než tajuplné schůzky a zákulisní dohody v těch poněkud brzkých hodinách čtvrtého rána. O záležitostech takového významu by se nemělo rozhodovat způsobem kamikadze.

(Potlesk)

Nicméně ještě jednou: gratulace. Pronáším přípitek s poloprázdnou skleničkou: dvakrát na zdraví Lisabonské smlouvě. Doufáme, že její výhody nás posunou dopředu rychleji a přemění cynismus ve znovunabytou víru.

(Potlesk)

Brian Crowley, jménem skupiny UEN. – (GA) Vážený pane předsedo, šéfové Unie si zaslouží gratulace za dosažení dohody o nové smlouvě EU. V rámci evropských institucí bude jednodušší přijímat rozhodnutí na úrovni EU. To je přesně to, co nová smlouva zajistí. Evropská unie bude fungovat dobře, když Parlament, Komise a Rada potáhnou v novém duchu za jeden provaz.

, jménem skupiny UEN. Vážený pane předsedo, zatímco ostatní mohou považovat to, co se stalo v Lisabonu, za šokující, já jsem toho pevného přesvědčení, že volení zástupci, kterými jsou vlády národů členských států EU, jsou oprávněni bránit to, co považují za práva svých národů v rámci Unie.

Domnívám se, že pokud se podíváme na celkový příklad, který nám dává lisabonská schůzka, můžeme zde najít pozitiva: Vidíme zde pokrok a co je nejdůležitější, příležitost pro novou zónu a novou oblast rozvoje Evropské unie, především v těch oblastech, které nyní ovládá spolurozhodování v otázkách životního prostředí, globalizace, výzkumu, vzdělávání a také nutnost, aby evropské orgány odpověděly na neustále se zvyšující rychlost změn ve světě.

Ovšem jsou zde také potíže – a někteří moji kolegové o nich již hovořili – v oblasti spravedlnosti a vnitřních záležitostí, kde Irsko například muselo požadovat výjimky s ohledem na určité oblasti. To neznámá, že jsme proti spolupráci a koordinaci. Ve skutečnosti naše role v rámci Europolu a Eurojustu v boji s pašováním drog a se zahraničním zločinem je nejvíc napřed. V boji proti pašování kokainu spolupracujeme v analytickém centru Mezinárodní námořní organizace s osmi dalšími zeměmi.

Avšak myslím si, že hlavním a nejdůležitějším bodem, když hovoříme o demokracii a ratifikaci této smlouvy, je, že ratifikační proces je dalším krokem k informování veřejnosti a občanů Evropy o tom, co můžeme udělat.

Naneštěstí v jedné jediné zemi – v mojí vlastní, v Irsku – se bude konat referendum. Rád bych apeloval na své kolegy, když hovoříme o budoucím vývoji Evropy, aby neudělali tu stejnou chybu jako pan Prodi, když byl předsedou Komise, a neřekli, že toto je jen první krok k dalším a dalším smlouvám, které přinesou změnu, protože lidé, kteří budou hlasovat v referendu, se budou ptát: Jaký má smysl hlasovat pro tuto smlouvu, když budeme muset někdy v budoucnu hlasovat pro další a další?

Řekněme lidem tam, kde se s nimi musíme demokraticky spojit, co přesně smlouva obsahuje, a především, nechť je přivítáním pro malé a střední země a ukázkou, čeho lze dosáhnout obhajováním jejich zájmů a práv.

Monica Frassoni, jménem skupiny Verts/ALE. – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance vždy byla pevným zastáncem nutné potřeby evropské ústavy, krátkého, silného textu jako vyjádření evropské demokracie a soudržnosti jejich národů.

Podporovali jsme ústavní smlouvu, i přes její obrovské nedostatky, a dnes doufáme, že tato zmatená věc – nemůžeme ji nazývat zjednodušenou smlouvou, protože, řekněme si to na rovinu: to je vtip –, kterou jste nám předložili, bude ratifikována, abychom se, pane Crowley, dostali o stupeň dál.

Nepřipojíme se ke glorifikaci výsledku, který v porovnání s ústavní smlouvou obsahuje pouze zpátečnické kroky. Naštěstí, pane premiére Sócratesi, mezivládní konference byla krátká. Nejsem si totiž jistá, kdyby byla delší, jaká další mistrovská díla by nám Rada a její právní a diplomatické služby předložily. Zaplaťpánbůh proto, že byla krátká.

Dnes bychom ovšem chtěli veřejně odsoudit ty, kteří jsou odpovědní za tuto vysoce neuspokojivou situaci. Nejprve, Evropský konvent a jeho předsedu, který systematicky odmítal zahrnout včas na pořad jednání zrušení dogmatu veta týkajícího se smlouvy a dnes na to doplácí v podobě systematického rozebírání jeho práce a zapomnělosti.

Nikdo, včetně předsedy vlády Sócratese, si zde nevzpomněl na práci Konventu; proevropská odpůrci referend, kteří se dnes ocitli s holýma rukama, s menší demokracií, zato s větším nacionalismem a větším zmatkem. Britská vláda a britská média, která se všemi svými výrazy pragmatismu a spolehlivosti ve skutečnosti hanebně ustoupila vytý Murdochových bulvárních plátků a – poté, co pomohla udělat Listinu základních práv ústavní smlouvu daleko, daleko horší, než mohla být – dosáhla toho, že přesvědčila veřejnost o tom, že mít méně práv, méně ochrany, méně transparentnosti a méně demokracie je velké vítězství.

Tento Parlament a Komise, které se rozhodly mlčet po dobu dvou let, neřešíce tak zázračnou iniciativu paní Merkelové, Evropské rady a vlád, které se rozhodly vzít proces reformy smluv z rukou veřejnosti a národních parlamentů a rozehrát hru komplikací a zmatků, aby zachránily, co se dalo zachránit.

Pane předsedo, ratifikace nyní začaly – proces, během kterého Zelení nebudou lhát veřejnosti. Dotčený text obsahuje pár pozitivních bodů, ale jinak je plný léček a chyb. Budeme pracovat na tom, aby ratifikace a realizace nové Smlouvy neupozadily skutečnost, že cesta k opravdu svobodné, otevřené a demokratické Evropě není u konce a že toto je pouze první krok, a to ještě krok nikterak slavný.

Francis Wurtz, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR)

Vážený pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, generál de Gaulle kdysi prohlásil o Valérym Giscardu d'Estaingovi: „Jeho problémem jsou lidé.“ Tento citát by dnes šel velmi dobře vztáhnout na Evropskou radu. Na neformální schůzce všech 27 členských států se jasně ukázalo, jak velmi zběhlé jsou v handlování. Soupis ústupků Prévortova stylu poskytnutých všem neposlušným členským státům stojí za uvážení. To je cena za to, že se všichni shodli, od otců zakládajících Unii až po ty nejzatvrzejší euroskeptiky.

Nakonec pouze dvě či tři věci se zdají být nedotknutelné a v Evropské radě by nikoho nenapadlo je chtít měnit. Například restriktivní rámec, do kterého se musí vejít hospodářská a sociální politika Unie: otevřená tržní ekonomika s volnou konkurencí, otázka úvěru Evropské centrální banky, cíle Paktu stability, silný respekt ke svobodnému pohybu kapitálu, postupné odstranění všeho, co investoři považují za překážky obchodu, a klíčová moc soustředěná v institucích, které jsou občanům, národním parlamentům a dokonce vládám samotným nedosažitelné, především v menších zemích, a samozřejmě předpokládaný rozsah vojenských aspektů zahraniční politiky EU.

To jsou ty „červené linie“, jak se říká v angličtině, tedy krajní meze, které nesmí být podle vládnoucích kruhů EU překročeny. Problémem je, že jsou to přesně tyto body, ke kterým směřuje nejvíce otázek a kritiky ze strany lidí, a je to právě trvalá absence odpovědí na tyto otázky a opakované odmítání přijmout kritiku, které přizívají krizi důvěry, kterou Evropská unie mezi našimi občany zažívá. Kdyby navíc členové Evropské rady dne 18. října otevřeli okna své jednací místnosti, bývali by mohli pocítit sílu občanské nespokojenosti na vlastní kůži, vyjádřenou v ulicích Lisabonu největší demonstrací, kterou Portugalsko za posledních 20 let pamatuje, a myslím si, že to nemůže popřít ani pan Sócrates, ani pan Barroso.

Základním úkolem Evropské unie – jak jsme se na schůzce dozvěděli ze sdělení Komise – je vysvětlit občanům, co pro Evropany Evropská unie představuje. Stále se něco vysvětluje, ale nikdy se nebere v úvahu postoj druhé strany. Stále se jen sděluje, ale nikdy se nevedou otevřené diskuze, a tudíž se ani, a to má ovšem zásadnější důvody, nepořádají referenda. Ano, problémem Evropské rady jsou lidé, ale bez lidí by velké evropské ambice neměly žádnou budoucnost. Určitě by si tato otázka zasloužila jednoho dne otevřenou diskuzi. To je to, o co vás žádám.

Nigel Farage, jménem skupiny IND/DEM. – Vážený pane předsedo, toto není poprvé, kdy vidím předsedu Komise a šéfy států přijít do této komory po schůzce ve starobylém městě Lisabon a prohlašovat celou věc za absolutní úspěch a příklad toho, jak úžasně úspěšná Unie je. Ano, pamatujete si na to, pane Barroso, že? Lisabonská agenda. Před sedmi lety jste nám zde říkali, po víkendové schůzce v Lisabonu, že se brzy staneme tou nejvyspělejší ekonomikou na světě s úplnou zaměstnaností a vysokým růstem. Nuže, jak víme, jsme ve třetí čtvrtině cesty a tento plán naprosto zkrachoval.

Nebyl bych být vámi tak samolibý ani ohledně schůzky, ke které došlo v Lisabonu minulý týden, protože pro jednu budou mít slovo národní parlamenty. To je samozřejmě neobvyklé, protože obecně vzato národní parlamenty nemají příliš pravomocí, protože ty si pro sebe uzurpují evropské orgány. Nicméně tentokrát národní parlamenty budou mít slovo a je zde reálná šance, že se dočkáme více referend, nejen v Irsku.

To je pochopitelně přesně to, co nechcete, není-liž pravda? Máte takovou nechuť k demokracii, že ji dokonce nazýváte populismem. Postavili jste se k francouzskému a nizozemskému referendu s opovržením a odmítli jste vzít ne jako odpověď. Jste euronacionalisti, nebezpeční lidé, co se nezastaví před ničím.

To, co lisabonská schůzka představuje, je obrovský podvod a pokus vnutit národům Evropy ústavu tím, že vypustíte slovo ústava a zabalíte ji do nového papíru, když ve skutečnosti jde o stejné návrhy. Vaše chování je naprosto hanebné, ale já doufám a věřím, že ve Westminsteru matka všech parlamentů pro jednu splní svůj účel a Britové se dočkají referenda.

Od politických tříd v Evropě už jsme toho slyšeli dost. Nyní je načase, abychom v Británii a v mnoha ostatních zemích Evropy slyšeli, co si myslí lidé. Tento plán se vám nepodaří prosadit bez podpory lidí. Nechte je mluvit.

Jean-Marie Le Pen, jménem skupiny ITS. – (FR) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, dva a půl roku poté, co Francouzi a Nizozemci odmítli euroústavu, přijala 19. října v Lisabonu Evropská rada zjednodušenou reformní smlouvu, což je opravdu velmi špatný název, protože ve skutečnosti je složitější a s opravdovými reformami odmítnuté ústavy má pramálo společného. Zkrátka, snaží se nám zakrýt oči a přesvědčit nás, že tento text nemá nic společného s tím předchozím, aby tak nemuseli čelit názoru Evropanů v referendu.

Říkáte, že jde o příliš vážnou záležitost na to, aby byla svěřena rozhodnutí lidu. Nuže, my si myslíme pravý opak. Protože pokud je tohle okopírovaná ústava, zaslouží si, aby o její ratifikaci rozhodlo referendum v každé zemi, počínaje Francií a Nizozemskem. Pouze referendum může zrušit to, co se v jiném referendu rozhodlo. Dnes, aniž bych se snažil být stranický, zahajují ve své zemi velkou petici ve snaze přesvědčit francouzského prezidenta, který stál u zrodu této evropské minismlovy, aby změnil názor a nabídl referendum.

Tady se jedná o budoucnost našich vlastních národů, o jejich suverenitě, nezávislosti, identitě a svobodě. Nemůžeme například přenechat zodpovědnost za naše zastupování v zahraničí vysokému představiteli, stejně jako nemůžeme dovolit, aby naše křeslo v Bezpečnostní radě OSN bylo ohroženo ve jménu právní subjektivity EU, nebo dovolit, aby náš soudní a legislativní soubor byl narušen soudci v Lucemburku. Zastánci takového popření demokracie by se v dějinách zodpovídali z těžkého břemene zodpovědnosti.

Irena Belohorská (NI). - (SK) Na schůzce šéfů států a vlád, jež se konala minulý týden, se dohodla smlouva, která by měla přizpůsobit orgány Evropské unie na novou situaci a zlepšit dosud platné smlouvy. V současnosti, kdy struktura Evropské unie je diametrálně odlišná od té z roku 1957, je nutné přijmout nový evropský dokument, nová jasná pravidla hry, a tento proces já plně podporuji.

Pokud má Evropská unie být důvěryhodná, musí svým občanům zaručit lidská práva a základní svobody. V preambuli a v člancích smlouvy jsou tyto hodnoty vícekrát zmíněny – a právě na hodnotách úcty a lidské důstojnosti, svobody, demokracie a rovnosti je Unie postavena. Velmi mě mrzí, že se sice v článku 3 nové smlouvy hlásíme k přísnému dodržování zásad Charty OSN, která se týká ochrany lidských práv, ale zahrnutí Listiny základních práv EU odmítáme. Záměrně tento negativní akt generalizují, protože mým cílem není ukázat prstem na jednotlivé členské státy, které se odmítají vyjádřit k této závažné otázce. Listina základních práv je ze smlouvy vynechána a toho já hluboce lituji. Nepotvrzuje snad tato Listina lidská práva, která vyplývají z ústavních tradic a která jsou pro všechny státy společná?

Zastávám názor, že poslanci Evropského parlamentu sehrávají v současnosti velmi důležitou úlohu v procesu reformy Smlouvy jako obhájci názorů evropských občanů a měli by být katalyzátorem pro dosažení dohody hlavně v oblastech, jako jsou lidská práva. Pane Sócratesi, pane Barroso, gratuluji.

Elmar Brok, *zástupce Evropského parlamentu na mezivládní konferenci.* – (DE) Vážený pane předsedo, pane úřadující předsedo, pane předsedo Komise, dámy a pánové, německému předsednictví se podařilo sestavit mandát a portugalskému předsednictví dosáhnout jeho přijetí a realizace. Za to vám velmi děkuji.

Vlivem diskuzí posledních dní o méně důležitých věcech se zapomnělo na to, že tato smlouva je zásadním pokrokem v demokracii a schopnosti jednat, protože 95 % legislativy Evropského parlamentu nyní podléhá postupu spolurozhodování, protože rozdíl mezi povinnými a nepovinnými výdaji byl odstraněn a v oblasti rozpočtu a zemědělství jsou k dispozici absolutní práva, Evropský parlament se může vyjadřovat ke smlouvám třetích zemí a k ratifikacím, Evropský parlament volí předsedu Komise a bez Evropského parlamentu se Komise a vysocí představitelé nemohou ujmout úřadu. Jde o to, že odstraněním třetího pilíře byla vytvořena demokracie a schopnost jednat a že nové rozhodovací metody v Radě, které rozšiřují spolurozhodování, onu schopnost jednat zlepšily.

Spolurozhodování a rozhodování kvalifikovanou většinou jsou nyní z právního hlediska předpisem. To znamená obrat, který je vysoce důležitý. Listina základních práv a právní subjektivita jsou zaručeny a mimoto, požadavky Spojeného království byly dodrženy ve svém plném rozsahu, protože v těchto oblastech fungují výjimky v právní a vnitřní politice.

Stále si musíme vyjasnit určité věci: problémy související s článkem 24. Musíme opravdu zajistit, že přechodu od jedné smlouvy k druhé nezneužije Rada vzhledem k rozvržení postů, jako je například post vysokého představitel. Jsme pouze schopni říct, že Evropský parlament má 751 členů a já v tomto textu nevidím jediný post, u kterého by se změnila hlasovací práva.

Navíc musím konstatovat, že je opravdu nutné, abychom nyní, když je tento text zaváděn, pracovali na realizaci této ústavy v souladu s tím, jak chápeme tuto smlouvu. Pane předsedo, dovolte mi jednu poznámku. V roce 1994 jsem byl jménem Parlamentu – za což bych rád poděkoval – jmenován jako člen skupiny pana Westendorpa. Byla to moje čtvrtá mezivládní konference. Když jsme začali, neměli jsme jako Parlament co říci. Rád bych v tuto chvíli poděkoval paní Guigouové, panu Tsatsosovi, panu Hänschovi a panu Méndezu De Vigovi jako i svým dvěma kolegům z mezivládní konference za 13 let této skvělé spolupráce.

Předseda. – Také vyjadřuji uznání za tuto nepřetržitou práci na rozšiřování pravomocí Parlamentu.

Enrique Barón Crespo, zástupce Evropského parlamentu na mezivládní konferenci. – (PT) Blahopřejeme; pan předseda dostal svému jménu a pracoval se zaujetím a odhodláním na úspěchu schůzky.

, zástupce Evropského parlamentu na mezivládní konferenci. – (ES) Vážený pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, mohu dosvědčit, jako někdo, kdo byl přítomen na závěr mezivládní konference – domnívám se, že to je poprvé, co byl předseda a tři představitelé přijati na konferenci –, že portugalské předsednictví vyslyšelo Evropský parlament: zaprvé v tom, že obnovilo koncept občanství, ačkoli se to do poloviny září zdálo nemožné, a zadruhé v tom, že věnovalo řádnou péči Listině základních práv, což se také zdálo nemožné, a dále také v tom, že podstatně rozšířilo většinové hlasování.

Není to jen výhra pro Evropský parlament, ale také pro Evropu, a my jsme tomu pomohli. Úřadující předseda hovořil v úvodu svého projevu o Ioannině. Vyzývám jej, abychom občanům Evropy vysvětlili, co přesně znamená kompromis z Ioanniny, a co mě překvapilo nejvíc, je, že vlády v Radě ani příliš nebojovaly proti zahrnutí Lucemburského kompromisu do smlouvy, což by ji naprosto zničilo.

Víceméně totéž se týká – a nyní hovořím k předsedovi Komise – i otázky vysokého představitele Unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku. Budete muset vynaložit spoustu úsilí, protože Parlament si bude svá práva bránit, aby bylo zajištěno inteligentní řešení, až smlouva vejde v platnost, což se doufám stane, jelikož půjde o rozdělení několika velmi zajímavých postů, a my samozřejmě chceme tento proces demokraticky kontrolovat.

Na závěr jen pár slov, pane předsedo. Pan premiér Sócrates řekl, že se narodila Lisabonská smlouva. Avšak je to stále novorozeně a já doufám, že v prosinci všichni dají najevo, že chtějí, aby vyrostlo, a především, že všichni budou jednat v duchu vzájemné loajality a solidarity, aby se Lisabonská smlouva stala skutečností.

Předseda. – Děkujeme, pane Baróne Crespo, za uznání tohoto úkolu a také dalších, které nás čekají.

Andrew Duff, zástupce Evropského parlamentu na mezivládní konferenci. – Vážený pane předsedo, pro 26 zemí je tato smlouva bezpochyby krokem směrem k evropské jednotě a co do důležitosti jistě konkuruje Maastrichtské smlouvě. Smlouva pochopitelně postrádá jednoduchost své nedávné, kritizované předchůdkyně, ale zachovává všechny důležité základní reformy. V zahraničí i v rámci Unie lidé brzy spatří efektivnější, schopnější a demokratičtější Unii.

Ale v jedné zemi tomu tak není. Britové se stále zdají být vyděšeni úspěchem Evropské unie a na mezivládní konferenci usilovali o snížení rozsahu a moci společné politiky v oblasti základních práv, svobody, bezpečnosti a spravedlnosti a také politiky obrany a společné zahraniční bezpečnosti. Proč se Britové domnívají, že tato strategie nespolečné spolupráce bude sloužit jejich zájmům, není jasné. Ani pan Farage, ani Konzervativní strana nepřišli s vhodnějším či alternativním řešením. Velmi bych si přál, aby tato podivná, výstřední britská politika měla co možná nejkratší trvání.

Předseda. – Děkujeme, pane Duffe, za váš velký závazek vůči vašim povinnostem.

Luís Queiró (PPE-DE). – (PT) Vážený pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, nejlepším způsobem, jak oslavit důležitý výsledek dosažený minulý víkend, díky mandátu německého předsednictví a úspěšnému závazku portugalského předsednictví, které bych obzvláště rád pochválil, je efektivně využít nových institucionálních nástrojů a dosáhnout lepších výsledků.

V poslední době se občané Evropy opakovaně, a zcela oprávněně, dozvídali, že Evropská unie potřebuje nový institucionální rámec, aby mohla realizovat Niceskou smlouvu a fungovat řádně jako rozšířená EU. Nyní je načase dokázat, že tato reorganizovaná Evropa je schopna plnit svoje nové poslání.

Padesát let po podpisu Římské smlouvy již hrozbou pro Evropu není válka nebo věčné zdi žalů. Novým úkolem je postavit se globálnímu světu, kde je stále více a více lidí zapojeno do procesu spotřeby a produkce, kde se ztrácejí hranice a kde žádná z evropských zemí ve skutečnosti není světovým hráčem. Musíme čelit obavám z globalizace a technologické revoluce a dokázat, že Evropa, posílena novou smlouvou, je schopna objevit nové cesty a vybudovat nové bohatství. Avšak také máme příležitost vymyslet nová řešení pro nové problémy. S šesti, dvanácti, dokonce patnácti členy EU bylo snazší podporovat užší svazky mezi občany a strukturami Společenství, ale dnes je to jeden z nejsložitějších úkolů.

Jak se Evropská unie rozšiřuje, centrum moci se více a více vzdaluje občanům. Tento negativní dopad lze vidět především v ukončení obměňujících se předsednictví Rady či v opuštění principu, kdy každý členský stát měl jednoho komisaře. Musíme proti tomuto negativnímu jevu bojovat a Parlament má v tomto ohledu rozhodující úkol: dosáhnout větší transparentnosti a menší byrokracie, většího rozvoje a méně nadbytečné

legislativy, větší spolupráce s národními parlamenty a menšího odstupu od občanů, větší soudržnosti a menší nerovnosti.

Nyní, když jsme osvobozeni od pochybností o naší vnitřní organizaci, buďme symbolem odvahy a postavme se problémům moderní doby. Dnes bychom měli oslavovat naši schopnost sjednotit se.

Edite Estrela (PSE). – (PT) Vážený pane předsedo, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, uspokojení, štěstí, úspěch, vítězství – to jsou slova, která zde dnes, a zcela oprávněně, zazněla v souvislosti s neformální schůzkou v Lisabonu. Pochopitelně, včdyt' 18. října před půlnocí byla oznámena dohoda o nové smlouvě. Byl to historický okamžik.

Předně kvůli výsledkům, kterých bylo dosaženo, ale také kvůli tomu, že k tomu došlo tak rychle. Po více než 12 měsících intenzivní práce a jednání bylo první den schůzky konečně možné dosáhnout kýženého konsensu. A co víc, tentýž den byla podepsána také smlouva se sociálními partnery, zaměstnavateli a odbory o modernizaci trhu práce, což představuje důležitý krok pro nový cyklus Lisabonské strategie.

Portugalské předsednictví si zaslouží gratulace. Díky svým schopnostem dosáhlo své nejvyšší priority: dát Evropě novou smlouvu, což představuje veliké vítězství. Evropa se tak dostala z šestiletého potáčení se v bludném kruhu a může se nyní zaměřit na to, co je skutečně důležité pro občany, jak řekl Jean Monnet, nemůžeme se zastavit, když celý svět kolem nás je v pohybu, a rychlost, kterou se otáčí, nedovoluje Evropě pomalou reakci.

Smlouva bude podepsána 13. prosince a následovat bude ratifikační proces, který by měl probíhat hladce a bezproblémově. Jako Portugalka bych ráda vyjádřila, jak jsem šťastná, že jméno města Lisabon je znovu nesmazatelně spjato s rozhodujícím momentem evropské integrace. Děkuji Vám, pane premiére Sócratesi. Zasloužíte si poděkování nejen od Portugalska, ale také od Evropy za své odhodlání a obětavost. Evropa se dostala ze slepé uličky. Velice vám děkuji, pane premiére.

Karin Riis-Jørgensen (ALDE). – (DA) Vážený pane předsedo, lisabonská schůzka dopadla naštěstí dobře. Německé předsednictví odvedlo výbornou přípravnou práci a portugalskému předsednictví se jí podařilo profesionálně dokončit. Bohužel musím podotknout, že národní zájmy opět sehrály svou roli. To rozhodně není pro evropskou spolupráci dobré. Musíme se nyní speciálně věnovat obsahu, nikoli procesu. Byli jsme však bohužel svědky deprimujících tendencí diskutovat více o procesu než o obsahu smlouvy. Nicméně když už mluvíme o procesu, tak bych ráda zdůraznila, že k ratifikaci smlouvy nepotřebujeme referenda. Referenda zkrátka nejsou tím pravým řešením. Nechme pracovat zastupitelskou demokracii!

Neříkám to proto, že bych se obávala zamítavého hlasování – to rozhodně ne! Spíše považuji za naprosto chybné oddělovat otázky EU od národních parlamentních voleb. Evropská unie je a zůstane nedílnou součástí národní politiky. Referenda slouží k „ostřelování“ vlády, která je u moci. Umožňují ostatním politickým stranám vyhnout se hodnocení svých metod v rámci EU. Avšak všechny politické strany budou samozřejmě hodnoceny podle svých politik v rámci EU a to se stane, když půjdeme hlasovat v národních volbách. To s sebou nicméně přináší dva požadavky. Požadavek, abychom my, zvolení zástupci, umožnili, aby politika EU byla rozhodující při výběru národních politiků, a požadavek, aby politické strany samozřejmě nevyužívaly referendum a vyhýbaly se tak odpovědnosti za Evropské společenství.

Potom snad budou snahy o to, aby hlavní prioritou nebyl proces, nýbrž obsah, konečně úspěšné.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Vážený pane úřadující předsedo Rady, předsedo Komise, jsem velmi potěšen, že proces vedoucí k reformní smlouvě se blíží ke konci. Není to proto, že by navrhované změny mých přesvědčení ohledně integrace mohly být plně realizovány – místy jsou od toho velmi vzdáleny. Důvodem, proč mám radost, je spíše to, že v poslední době bylo až příliš času a politické energie věnováno orgánům EU.

Jsem přesvědčen, že úspěch EU není výsledkem institucionálního nastavení nebo mechanismu moci. Tento úspěch je výsledkem politické vůle a společné vize budoucnosti. Věřím, že až bude dokončen proces ratifikace, už nám nic nezabrání stát se výkonnější Evropou, převzít větší odpovědnost za globální bezpečnost, mít aktivnější vliv na sousedící země a konečně diskutovat o rozšíření EU a uspět v oblastech konkurence, investic a růstu. Navzdory tomu, co se říkalo v posledních sedmi letech, nejsou institucionální změny ani úplnou, ani dostačující odpovědí na tyto problémy.

Johannes Voggenhuber (Verts/ALE). - (DE) Vážený pane předsedo, z mnoha evropských povstání, válek a revolucí dobře známe romantický příběh o malém uprchlíkovi, který se schová na voze s hnojem, aby tak

přešel hranice a unikl špiclům kardinála Richelieu a královským strážím. Když se mu to nakonec podaří, nevypadá klouček nijak hezky, ani hezky nevoní, ale jakmile se umyje, můžeme říci: On žije!

Ústava putovala podobným způsobem. Vlády ji zahrabaly pod spletitou hromadu nečitelných, nesrozumitelných výjimek, klauzulí, poznámek, rozhodnutí a zápisů a úplně ji pod touto hromadou hnoje pohřbily. Tragédií je, že se snažily ukryt tento ústavní poklad nikoli před královskými strážemi, ale před ostražitým zrakem svých občanů.

Prohraboval jsem se touto hromadou textů. Ano, nakonec jsem našel všechny hlavní body ústavy, na kterých jsem více než deset let pracoval, a to jsem měl štěstí. Tato situace ve mně nicméně vzbuzuje obavy. Navíc, jak se v těchto dobrodružných příbězích stává, kdykoli někdo malému utečenci pomohl, vzal si za to kousek pokladu. Také jsem v této kupce našel dlouhé ruce několika parlamentů. Usilovaly o to, aby si pro sebe vydobily výjimku, a tak zmizela část Listiny základních práv, část práv Parlamentu, práv na ochranu dat atd. Poklad dorazil neúplný a poničený, ale alespoň že dorazil.

Získali jsme kousek Evropy, zachránili kousek evropské budoucnosti, ale ne s pomocí občanů, ale bez nich, ne s pomocí parlamentů, ale bez nich, a v tom spočívá to nebezpečí. Získali jsme kousek Evropy, ale nevyřešili jsme krizi důvěry mezi evropskými občany. Tento Parlament proto nyní čeká obrovská výzva: vydobýt si zpět důvěru evropských občanů.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Vážený pane předsedo, je nám velice líto, že schůzka v Lisabonu se nesla v duchu tzv. Evropské ústavy, která byla předtím zamítnuta ve francouzském a nizozemském referendu, a současně v duchu odmítnutí nezbytné demokratické diskuze a porady s veřejností prostřednictvím referend. Kromě toho, že jde o obrovskou urážku demokracie a svrchované vůle, také to ukazuje váš strach z hlasování lidu o smlouvě, která představuje kvalitativní skok do náruče neoliberalismu, federalismu a militarismu a další narušení ekonomických a sociálních úspěchů dělníků a chudých.

Nicméně boj pokračuje, jak dalo více než 200 000 demonstrujících lidí 18. října v Lisabonu za podpory CGPT jasně najevo. Byla to největší demonstrace za posledních 20 let a předsedové Rady a Komise, oba Portugalci, ji zde symbolicky ignorují. To se také zapíše do historie této smlouvy.

Vladimír Železný (IND/DEM). – (CS) Vážený pane předsedo, po fiasku Ústavy se zdálo, že demokratický princip rozhodování v Evropské unii alespoň načas opět převáží. Zmýlili jsme se. Velmi rychle se na stůl vrátila téměř úplně stejná Ústava jenom pod jiným jménem. Přitom se její autoři ani netají tím, že to je ta původní Ústava jen v trochu jiné podobě, aby se vyhnuli demokratické vůli lidu v referendu.

Smlouva, která posiluje roli nevolených úředníků Unie, posiluje tedy deficit demokracie, kromě jiného vytváří 105 legislativních a nelegislativních kompetencí Unie. V 68 případech nahrazuje právo veta členských států majoritním rozhodováním. Podrývá kompetence členských států v oblasti zahraniční politiky. Předává rozhodování v Evropské unii velkým členským státům, zejména Německu, na úkor menších zemí.

Jednoduché srovnání prokazuje, že je to téměř bezesbýtku tatáž Ústava federální Evropy, kterou zamítl francouzský lid a kterou nizozemský lid pohřbil. Ohromuje jen neomalenost, s jakou byla pod jiným, orwellovským, názvem a s kamennou tváří pokerových hráčů znovu vrácena na stůl. V Lisabonu tedy vyhrál nový typ utopického nacionalismu. Nacionalismus panevropský a unijní. Nacionalismus bez reálného národního, kulturního a historického základu, zakotvený jen v dlouhých chodbách bruselských úřadů. Zvítězil patriotismus Berlaymontu.

My, kteří reprezentujeme země, které žily téměř půl století pod komunistickou totalitou, jsme na leccos zvyklí. Na neomalenost moci a pohrdání vůlí lidu. Ale s takovou otevřeností, s jakou dnes Evropská unie podvádí občany členských států, jsme se nesetkali ani v RVHP. Tam se alespoň podobné pokusy skrývaly za rozhodnutí stranických politbyr. Jenže čas se nedá vrátit zpět.

O předání svých suverénních práv evropskému superstátu, který nemá žádnou demokratickou ani historickou osnovu, chtějí občané rozhodnout sami. Proto požadují referendum.

Luca Romagnoli (ITS). – (IT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, tato reformní smlouva, kterou odmítám, přináší vítěze a poražené. Rezervace Polska a Itálie týkající se nového rozložení křesel v Parlamentu byly přijaty, kromě toho Polsko vyhrává další důležité bitvy: vymohlo si výjimku z Listiny základních práv, bude mít generálního advokáta v Mezinárodním soudním dvoru a profituje také z ioanninského mechanismu. Dokonce Rakousko zaznamenalo vítězství v bitvě o omezený přístup zahraničních studentů na rakouské univerzity.

Romano Prodi oznámil před začátkem schůzky, že bude bojovat za to, aby Itálie neztratila paritu. Nakonec prohrál paritu s Francií, ale obnovil ji se Spojeným královstvím, vychloubaje se slibem zajišťujícím znovu zvážit rozdělení křesel podle občanství po roce 2014. Nicméně tuto výhodu jsme získali už na posledním plenárním zasedání v Bruselu.

To, co bylo přijato lhostejnou Prodiho administrativou, je jen pár drobtů ze stolu, což má za následek, že přibližně tři miliony Evropanů s italským občanstvím jsou považovány za menší Evropany než Pákistánci, Indové a Keňané, kteří mají to štěstí a pracují a žijí ve Spojeném království, nebo Kamerunci ve Francii, kteří, ačkoli nemají národnost Společenství, jsou započítáváni do rozložení křesel.

Nemohli jsme od italské vlády ani nic lepšího čekat, když je podporována neurvalou komunistickou levicí a prolhaným a pokryteckým pravým středem. Jak vidíte, máme další důvody, proč nepovažujeme Evropu těchto smluv za naši a proč doufáme, že budeme brzy oslavovat *De profundis* absurdní Prodiho vlády.

Jana Bobošíková (NI). - Dámy a pánové, při podrobném čtení protokolu z Lisabonu je jasné, že hlavy států přicházejí se zásadními změnami klíčových unijních dokumentů.

Reformní smlouva doslova přepisuje dohody o Evropské unii a o založení Evropského společenství. Upozorňuji na to, že se změny netýkají jen vlivu jednotlivých států na unijní procesy, ale i samotných základních principů, na kterých Unie před padesáti lety vznikla. Reformní smlouva totiž vyškrtává princip volné hospodářské soutěže ze základního textu a odsouvá jej do přídatného protokolu. To považuji za zásadní varování pro všechny demokraticky smýšlející občany.

Dámy a pánové, pokud má být projekt Evropské unie důvěryhodný, musí reformní smlouva projít referendy v členských státech. Politici by měli odložit aroganci a pohodlí. Musí rozhodnutí z Lisabonu vysvětlit občanům a získat je pro ně. Jinak se budou nadále rozevírat nůžky mezi občany a unijní politickou elitou. Nejen že to nepovede k prosperitě, ale bude se tak prohlubovat i demokratický deficit celé Unie.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). - Vážený pane předsedo, jsem panu premiérovi vděčný za jeho slova dnes ráno, a zatímco jsem si vědom rozhodnutí šéfů vlád, Britové a britská Konzervativní strana trvají na svých obavách ohledně ústavy a velmi podobné reformní smlouvy.

Britský premiér řekl, že reformní smlouva není ústava. Jeho kolegové ve vedení nesouhlasili. Premiér řekl, že britské tzv. červené linie, tedy jakési krajní meze, za které nelze jít, byly dodrženy. Jako většina Britů, ani já v tomto případě našemu panu premiérovi nerozumím či nevěřím. Je to otázka důvěry. Náš premiér dal závazek, že bude vyhlášeno referendum – závazek ve volebním prohlášení před dvěma lety. Referendum o této smlouvě je tedy nejen politicky nezbytné, ale také je to morální imperativ.

Irský premiér se o možném referendu o víkendu vyjádřil takto: „Proč nedát lidem možnost rozhodnout? Myslím si, že je trochu zneklidňující vidět tolik zemí, jak utíkají od toho dát svým občanům tuto příležitost.“

Před pár dny pronesl Gordon Brown, že tato smlouva ukončí institucionální reformu EU pro příští desetiletí. Avšak během posledních 15 let jsme zažili čtyři smlouvy týkající se reformy a já pochybuji, zda lze odolat nutkání nějaké další institucionální změny. Například ona dvojsečná klauzule, takzvaná „ratchet clause“, by povolila zrušení dalších národních vet.

Na druhé straně se konzervativní vize pro Evropu soustřeďuje na tři klíčové oblasti: globální konkurenceschopnost, globální změnu klimatu a globální chudobu. Blahopřeji především panu předsedovi Barrosovi k jeho odhodlání za všech okolností sledovat tyto cíle. Nicméně k jejich vyřešení stačí politická vůle a nevyžadují tuto smlouvu. Měli bychom si připomenout, co obsahuje Laekenská deklarace. Píše se v ní, že Unie se musí stát demokratičtější, transparentnější a výkonnější, ale také se v ní požaduje, abychom více zapojili občany, a ne jim pouze sdělovali naše rozhodnutí. Otázkou nyní je: odpovídá smlouva na Laekenskou deklaraci? Laekenská deklarace položila správné otázky. Dáváme na ně správné odpovědi?

Poul Nyrup Rasmussen (PSE). - Vážený pane předsedo, rád bych řekl panu úřadujícímu předsedovi Rady: byla to úžasná schůzka. Nikdy jsem nepochyboval, že to dokážete, ale jedna věc je nepochybovat a druhá to dokázat, a vám se to podařilo. Blahopřeji.

Nevím, jestli si to kolegové uvědomují: je to určitý mezník v dějinách. Hned první den jsme získali novou smlouvu odrážející skutečný svět. Víím, že si všichni maximalisté zde v sále myslí, že to není ta nejkrásnější smlouva, kterou dostali, ale skutečný svět také není tím nejkrásnějším, který můžeme mít. To, co potřebujeme, je účinná smlouva, smlouva jasných hodnot – a tu jsme dostali.

Druhý den jsme, přátelé, dostali směrnici – první den smlouvu, druhý den směrnici -, která se týká toho, co po nás chtějí lidé: tedy skutečného světa. To, co zaznělo druhý den, bylo, že chceme v čele globalizace Evropu lidštější, všeobecnější a založenou na našich společných sociálních hodnotách. Řekli jste, že lisabonský proces není jen procesem pro pár vyvolených, ale také ukazatelem směru, kterým se má Evropská unie vydat a jímž není jen stát se nejsilnější hospodářskou silou světa, ale také pochopit, že svět bude držet lépe při sobě, pokud bude založen na sociální tržní ekonomice.

To je to, co chci dnes zdůraznit. Chci poděkovat předsednictví nejen za první den, ale i za ten druhý, protože závěrem druhého bylo, že Evropská unie nespočívá v tržních společnostech, nýbrž v sociálních tržních ekonomikách, což znamená, že jsme průkopníky nového přístupu, který v sobě spojuje sociální otázky a hospodářskou konkurenceschopnost. Dobrá práce, pane úřadující předsedo – a příteli, pokud to tak mohu říct – protože to mě vede k mému třetímu a poslednímu sdělení.

Portugalské předsednictví čeká v prosinci jeho poslední schůzka na nejvyšší úrovni: schůzka, kde nejenže portugalské předsednictví formálně podepíše tuto smlouvu, ale kde také stvrdíme lisabonský proces jako dobrou práci. Tak se do toho dejme. Udělejme krok kupředu. To je to, co se od nás čeká.

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Vážený pane předsedo, Evropská unie bude mít novou smlouvu. Samozřejmě je zde několik věcí, kterých můžeme litovat: upuštění od symbolů Evropské unie ve smlouvě, výjimek, které si vymohly některé země, obzvláště týkajících se Listiny, a konečně složitosti smlouvy, pro niž požadují konsolidovaný text, který by byl pro Evropské občany snaží na porozumění. To by bylo dobré.

Přes to přese všechno, tato smlouva nám poskytne prostředky k tomu, abychom, pokud chceme, vzkřísili Evropu. Tímto dokumentem Evropská unie získá potřebné nástroje, aby mohla pokračovat v integraci a rozšiřovat a prohlubovat svoje společné politiky. V oblasti energií, změny klimatu, imigrační politiky, boje proti terorismu, hospodářské koordinace, zahraniční a obranné politiky a rozvoje se nyní Evropa může posunout kupředu.

Bude to jednoduše otázka politické vůle. Nikdo se již nebude moci vymlouvat, že se mu nedostává potřebných institucionálních prostředků. Nyní bude každý muset čelit svým povinnostem a tím mám především na mysli, kromě orgánů EU, členské státy. Je to dobrá zpráva pro Evropu a já věřím, že to bude i dobrá zpráva pro její občany.

Mirosław Mariusz Piotrowski (UEN). - (PL)

Vážený pane předsedo, navzdory chmurným předpovědím a bezbřehé kritiky na adresu Polska, které jsme slyšeli v posledních rozpravách, především v podání šéfa Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, lisabonská schůzka se ukázala jako kompromis. Jak Evropská unie, tak polská strana si uvědomovali možnost uzavřít dohodu. Evropská strana uznala důležitost Polska zvýšením počtu generálních advokátů Soudního dvora a dodržáním ioanninské klauzule.

Nezbývá než doufat, že kompromis dosažený na schůzce je jen úvodem k širší diskuzi s národy Evropy. Návrh reformní smlouvy je konečným příliš důležitým dokumentem na to, aby byl propašován tajně v soukromí politických jednáních místností. Zkusme zapomenout na to, že předchozí verze této smlouvy zanikla dvěma referendy členských států. Pokud znovu odepřeme veřejnosti právo vyjádřit se k budoucnosti Unie, nebude to znamenat jen porušení jedné ze základních hodnot Evropské unie, ale bude to také důkazem, že se vlády bojí názorů svých vlastních voličů. Nechtějí diktátoři demokracie dovolit veřejnosti vyjádřit svou vůli týkající se budoucí vize EU.

Ian Hudghton (Verts/ALE). - Vážený pane předsedo, zastupuji Skotsko. Moje strana, Skotská národní strana, sestavuje ve Skotsku novou vládu a já věřím, že tato vláda prokáže konstruktivnější přístup k účasti v Evropské unii než vlády předchozí.

Souhlasím s potřebou reformovat Smlouvy a vytvořit otevřenější, demokratičtější, výkonnější a zodpovědnější vládu. V zásadě podporuji rozšíření hlasování kvalifikovanou většinou a spolurozhodování s Evropským parlamentem, ale ona zmiňovaná rozmanitost, o které zcela oprávněně hovořil pan Barroso, bude vždy znamenat, že budou podporovány národní zájmy. Neměli bychom ztratit kontakt s našimi místními společenstvími tím, že budeme dupat po jejich zájmech nebo budit dojem, že tak činíme.

Pro Skotsko existuje reálná obava, že vytyčení společné rybářské politiky jako výlučné pravomoci v rámci Smluv může být pouze na překážku komplexní reformě řízení rybolovu, kterou považují za nezbytnou. Bohužel, ale nikoli překvapivě, britská vláda na schůzce tuto otázku nenadnesla. Opět byly klíčové skotské zájmy britskou vládou naprosto opomenuty.

Koenraad Dillen (ITS). – (NL) Vážený pane předsedo, ústava je mrtvá. Ať žije ústava! Jak jinak popsat události z Lisabonu? Všichni se shodneme na tom, že tato reformní smlouva je pouhým klonem ústavy zamítnuté Francouzi a Nizozemci; a to klonem, který je, jak poznamenal Valéry Giscard d'Estaing, ještě méně čitelný než originál. Koneckonců referendům se, jak nám bývá řečeno, musíme za každou cenu vyhnout.

Ve srovnání s rokem 2005 je zde jeden podstatný rozdíl. Tentokrát Francouzi, Nizozemci a ostatní evropské národy nedostanou příležitost vyjádřit svůj názor. Dokladem tohoto pohrdání demokracií mohou být výroky paní komisařky Wallströmové, která neustále hovoří o překonávání propastí mezi Evropou a občany. Právě ona požaduje po národních parlamentech, aby dokument ratifikovaly, jak nejrychleji to bude možné.

Nicméně opravdová úcta k demokracii vyžaduje, aby se občané Evropské unie mohli vyjádřit ke smlouvě, k textu, který v mnoha případech narušuje suverenitu národních států dokonce ještě víc, než se již nyní děje. Ti zodpovědní by si potom neměli stěžovat, až se jejich strach z občanů obrátí v nastávajících evropských volbách proti nim.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, nyní to skutečně nemáte jednoduché! V zemích, v kterých byla přislíbena referenda, jako je Spojené království nebo moje rodná země Rakousko, je smlouva vykreslena jako pouhý menší detail, pouhé rozšíření čehosi. V ostatních zemích, jako je Německo, hovoří o naprosté reorganizaci Společenství a o historickém zlomu. Který z těchto pohledů je pravdivý?

Myslím si, že bychom si při této příležitosti měli připomenout slova a velmi jasná vyjádření bývalého prezidenta Západního Německa, Romana Herzoga, který byl koneckonců jako předseda Konventu odpovědný za návrh Listiny základních práv a který prohlásil, že Evropská ústava narušuje demokracii. Nyní ji máme v pozmeněné podobě reformní smlouvy. Pokud ji nechceme narušit, pokud nechceme udušit demokracii, mějme prosím politickou slušnost a alespoň povolme referenda, která už proběhla v minulosti – ohledně poslední Smlouvy o Ústavě pro Evropu – dokonce ve Španělsku a Lucembursku.

Marianne Thyssen (PPE-DE). – (NL) Vážený pane předsedo, pane předsedo Komise, pane úřadující předsedo Rady, když se dívám na změny, které reformní smlouva zavádí v oblastech migrace, zemědělství, policie a justice, a rozhodnutí týkající se vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, Listiny základních práv, eurozóny a sociálního tržního hospodářství – které se poprvé zařadilo mezi cíle – a také mezinárodní solidarity v oblasti energií, přijde mi jasné, že tato smlouva je založena na výsledcích Konventu a červnové schůzky na nejvyšší úrovni a přináší nám jako politickým orgánům větší vliv a mnohem více demokracie. Od této chvíle bude Unie lépe vybavena k tomu, aby poskytovala lidem odpovědi, které od ní lidé čekají, jak v záležitostech vnitřních, tak zahraničních.

Co se týče toho druhého, velmi ráda bych poblahopřála předsednictví Rady k sestavení programu. Pane úřadující předsedo, tím, že jste na schůzce nejednali pouze o smlouvě, ale také diskutovali o hlavním problému naší generace – o globalizaci – jste vyslali důležitý signál. Je to znamení, že nakonec tím nejdůležitějším nejsou orgány a instituce, ale jejich politika.

To mě přivádí k otázce na předsedu Komise. Domníváte se, že je v období od tohoto okamžiku až po ratifikaci smlouvy možné uplatňovat opravdu smělou politiku, nebo ve vás ratifikace vzbuzuje obavy, že se nesmíte občanů dotknout a že se budete muset zaměřit na „bezpečnější“ témata? Jinými slovy, může Evropa v roce 2008 pokračovat v plnění svých zvláštních projektů?

Nakonec bych si dovilil směřovat Radě dvě poslední stručné otázky. Pane úřadující předsedo, požádal jste šéfy států a vlád o osobní politický závazek, že dovedou ratifikační proces ve svých zemích ke zdárnému konci? Velice doufám, že ano. Zadruhé, kdy se objeví uspořádaný text těchto smluv? Koneckonců smlouva, která obsahuje cíle transparentnosti a zjednodušení, musí být čitelná, i kdyby jen kvůli lidem. Děkuji vám, pane předsedo, a předem děkuji panu úřadujícímu předsedovi Rady a předsedovi Komise za zodpovězení mých otázek.

Jo Leinen (PSE). – (DE) Vážený pane předsedo, máme Lisabonskou strategii a snad budeme mít i Lisabonskou smlouvu a obě pomohou Evropě se posunout dopředu. Tento Parlament, především Výbor pro ústavní záležitosti, usiloval a bojoval o novou evropskou smlouvu sedm let. Je pravda, že jsme nedosáhli Ústavy, ale můžeme říct, že tato reformní smlouva představuje v každém ohledu pokrok. Nenajdeme jedinou položku, ve které bychom zaostali v porovnání s Niceskou smlouvou. Vše postupuje kupředu a přibližuje nás to blíže sedmadvacetičlenné Unii. To také musíme sdělit občanům.

Vítězi v této nové smlouvě jsou Evropané. Existují různé formy přímé a nepřímé účasti na evropské politice a my jsme nyní v situaci, kdy můžeme vyřešit hlavní problémy, o nichž se zde hovořilo, rychleji a účinněji.

Vítězi jsou také občanské komory v Evropě, národní parlamenty a tato evropská občanská komora – Evropský parlament. Demokracie tedy není narušena – jak zde před chvílí bylo řečeno a což je naprostý nesmysl –, ale je to naopak její dokončení, kterého můžeme s touto smlouvou dosáhnout.

Toto je v pořadí čtvrtá dohoda. Doufám, že to je naposled, co se členské státy musely kvůli tomu sejít. Všechny síly nyní musíme soustředit na ratifikaci. Věřím, že žádná ze zemí neřekne ne. Je to pro tuto smlouvu možná poslední šance. Každé ne by vedlo k izolaci, či dokonce k sebevyloučení dané země. Musíme spojit veškeré síly v ratifikačním procesu, abychom tuto smlouvu získali do roku 2009.

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Lapo Pistelli (ALDE). – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, na zdi milánského metra kdysi býval napsán velmi vtipný a cynický slogan: „budoucnost už není, co bývala“, trochu jako kdyby se mluvilo o počasí nebo o jídle.

Žijeme v době, kdy mladá generace již není přesvědčena, že budoucnost bude lepší, jak si kdysi mysleli její rodiče. Samozřejmě často slyšíme lidi říkat, že „Evropa už není, co bývala“. Na našem kontinentu se objevil a rozmáhá se suverenistický, nacionalistický, antievropský způsob myšlení. Dnes ráno jsme slyšeli ukázkou takového myšlení zde v Parlamentu.

Věřím, že výsledek z Lisabonu je důležitý, ačkoli spíše kvůli rychlosti, s jakou jej bylo dosaženo a která vysílá pozitivní signál veřejnému mínění, než kvůli obsahu, protože je zde stále příliš mnoho výjimek a klauzulí a smlouva je příliš komplikovaná. Nicméně Parlament, Komise a Rada mají nyní 18 měsíců na to, aby si po období krize získaly veřejné mínění zpět na svou stranu.

Všichni z nás, nebo přinejmenším většina z nás v tomto Parlamentu, věří, že Evropa je řešením globalizačních otázek, a nikoli příčinou a že budeme silnější, pokud se dokážeme vypořádat s imigrací, změnou klimatu, inovací a výzkumu společně. To je názor většiny poslanců zde. Nyní máme 18 měsíců na to, abychom o tom před evropskými volbami přesvědčili i oněch 500 milionů evropských občanů.

Mario Borghesio (UEN). – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, lisabonská schůzka přinesla jediný výsledek: oddálila Evropskou unii občanům a poskytla více prostoru lobbistům a technokratickým silám. Víze, za kterou bojujeme – tedy Evropa lidí, regionů –, se nám ještě více vzdálila. Dokonce i v tomto Parlamentu, kde jsou Korsičané, lidé z Valle d'Aosta, Baskové, kde jsou bretonští separatisté, obyvatelé Alasky?

Co se týče rozdělení křesel, je ostudné, že by naše země, zastupovaná naším rozhořčeným premiérem, panem Prodim, měla ztratit křesla ve prospěch Francie. A to ještě roztěkanému panu Prodimu, jenž v Lisabonu vypadal jako Alenka v říši divů, naprosto ztracený a neinformovaný, nestačilo. Díky němu byla Itálie vyloučena z prohlášení, ze společného prohlášení, v němž Francie, Německo a Velká Británie naprosto oprávněně požádaly Unii, aby podnikla kroky, aby se vyhnula opakování finanční turbulence vyplývající z americké krize.

Podle výroků o globální finanční krizi pro tisk pan Prodi uvedl, že nevidí smysl v evropském postoji k půjčkám. Bývalý konzultant společnosti Goldman Sachs a bývalý předseda Komise se možná někdy chová jako bývalý konzultant nadnárodní banky, ale nedělá si vůbec starosti s momentálními důsledky pro italské rodiny – včetně těch na Severu –, které jsou zatíženy náklady a které nemohou ...

(Předsedající řečníka přerušil)

Íñigo Méndez de Vigo (PPE-DE). – (ES) Vážený pane předsedající, úřadující předsedo Rady, předsedo Komise, mluvčí za naši skupinu, pan Daul, prohlásil, že Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů je spokojena, protože jsme se dostali ven ze slepé uličky, ale my nejsme spokojeni. A to kvůli nepříliš proevropské atmosféře mezi vládami, která je v protikladu s volbami, na které odkazoval pan předseda Barroso jako na vůli evropského lidu, a také protože Lisabonská smlouva nakonec zahrnuje mnoho prvků namíru ušitých vládám, které chtějí čím dál více pro sebe a čím dál méně pro Evropu.

Pane úřadující předsedo Rady, vy jste hovořil – a já bych vám rád poblahopřál k dohodě, které bylo dosaženo, protože chci zdůraznit, že považuji dohodu za důležitý prostředek k tomu, abychom se dostali ven z této krizové situace – o třech bodech, na které bych rád upozornil.

Zaprvé, domnívám se, že je velmi důležité, aby Listina základních práva byla vyhlášena formálně zde v Parlamentu. To se nestalo v Nice, tam byla vyhlášena v tajnosti. Udělejme to nyní znovu, formálně, protože Listina základních práv, ať už s výjimkami, nebo bez nich, představuje DNA evropských občanů.

Zadruhé, pane předsedající, jsem znepokojen rozdělením křesel v Evropském parlamentu, protože to, co jste přijali, je hrubým narušením principu obsaženého ve smlouvě, kterým je systém poměrného zastoupení. Přejde do Parlamentu? Uvidíme, co s tím uděláme, ale musíte si být dobře vědom toho, že návrh, který jste přijali, systém poměrného zastoupení nedodrжуje.

Konečně pak otázka vysokého představitele. Myslím si, že jste dosáhli dobré dohody, ale domnívám se, že předseda Rady, vysoký představitel a předseda Komise dohromady tvoří svazek, který budeme muset projednat v Parlamentu.

Na závěr, pane předsedající, myslím, že to byl Paul Valéry, skvělý básník, a možná právě proto skvělý Evropan, který napsal, že báseň není nikdy dokončena, pouze opuštěna. Utváření Evropy nekončí. V tomto případě jsme v zájmu konsensu opustili některé výhody ústavní smlouvy, ale jsme a budeme připraveni za ně bojovat. Také je podporujeme v jedné větě preambule, která byla ironií osudu zachráněna z plamenů: těsnější svazek národů Evropy. To je, pane předsedající, náš cíl.

Jan Marinus Wiersma (PSE). – (NL) Vážený pane předsedající, Nizozemsko si v onu sobotu ráno také oddechlo úlevou nad dosaženou dohodou a za to také dle mého názoru patří díky úřadujícímu předsedovi Rady. Nová smlouva dává Evropské unii možnost pokroku. Unie se stane rozhodnější a demokratičtější. Evropská unie je zpátky na nohou. Může se nyní soustředit na svůj skutečný úkol; znovu se věnovat programu zahrnujícímu další rozvoj sociální Evropy až po lépe koordinovanou zahraniční politiku. To je také ten nejlepší způsob, jak přiblížit Evropu občanům.

Mé rodné Nizozemsko zažilo velké diskuze o povaze smlouvy, která nyní byla přijata, a o její odlišnosti od ústavní smlouvy, která byla zamítnuta v referendu. Nakonec jsme dospěli k názoru, že rozdíly jsou takové, že druhé referendum není nutné. Nová smlouva postrádá ústavní charakter původní Ústavy, a tudíž nemáme potřebu dalšího referenda. Proto dojde pouze k normální parlamentní ratifikaci.

Předkládané reformy mají naši plnou podporu, protože znamenají znatelný pokrok – obzvláště v oblasti práv Evropského parlamentu –, aniž by přitom měnily rovnováhu mezi členskými státy a orgány EU. Větší Unie potřebuje jiná, široce uplatnitelná pravidla. Doufáme, že všechny členské státy se nyní pokusí ratifikaci urychlit, abychom mohli všichni začít rok 2009 s novými pravidly a převzít důležitou roli ve všech oblastech, kde to od nás lidé očekávají.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN PÖTTERING

Předseda

Bronisław Geremek (ALDE). - (PL) Vážený pane předsedo, rád bych připojil svůj hlas ke gratulacím a projevům vděčnosti směřovaným portugalskému předsednictví. Dosáhli jste obrovského úspěchu. Evropská unie potřebovala uniknout pocitu porážky a neúspěchu, potřebovala novou politickou dimenzi a díky portugalskému předsednictví se jí dočkala.

Považuji také za výjimečně důležité, že Listina základních práv tvoří součást těchto rozhodnutí, a rád bych zde dodal, že Listina základních práv je kompasem, instrumentariem Evropy. Nedokážu si ani představit, jak by se země, která si přeje být součástí Evropské unie, mohla současně distancovat od toho, co tvoří její morální, filozofické a politické základy.

Můj kolega, pan poslanec Duff, se zde vyjádřil kriticky k postoji britské vlády, která požadovala výjimku. Já jsem v lepší situaci. Polská vláda, která zažádala o výjimku v reakci na rozhodnutí polských občanů, odstupuje. Rád bych vyjádřil pevnou víru v to, že po politické změně, která se v mé zemi stala, a z loajality k polské tradici solidarity zachová Polsko Listinu základních práv v plném rozsahu. Polsko přistoupí na Listinu základních práv se vším všudy, bez jakýchkoli výjimek.

Alain Lamassoure (PPE-DE). - (FR) Vážený pane předsedo, jako mluvčí většinové francouzské strany Unie pro lidové hnutí blahopřeji portugalskému předsednictví a jsem potěšen dohodou o znění smlouvy. Rozšířená Evropa tak dostává potřebná pravidla, aby mohla fungovat účinně a demokraticky.

Jako spoluzpravodaj nového složení Evropského parlamentu jsem také velmi rád, že Rada schválila návrh usnesení, které Parlament odhlasoval 11. října. Rada tudíž schválila naši definici poměrného zastoupení,

převod principu na cifry, využití dat Eurostatu pro vypočítání populace a naše přání najít po roce 2009 stabilnější systém.

Souhlas rady není stoprocentní, je stojednaprocentní, jelikož Rada přidala jedno místo Itálii, aniž by vysvětlila proč. To mě přivádí ke dvěma poznámkám.

První poznámkou je, jak jste, pane předsedo, řekl, že všichni poslanci Parlamentu si ponechají hlasovací právo – dokonce i předseda a dokonce i 73. Ital – navzdory pověstem, které šíří některý tisk.

Moje druhá poznámka se týká toho, že přislíbené 73. křeslo pro Itálii se vymyká principu poměrného zastoupení, jenž je zapsaný ve Smlouvě, navržený Parlamentem a přijatý Radou.

Musíme se proto ujistit, že rozhodnutí využít takto článku 9a je nenapadnutelné před Evropským soudním dvorem, a z tohoto důvodu předloží zpravodajové Parlamentu revidovaný návrh, který bude brát v potaz přání Evropské rady.

Předseda. – Srdečně vám děkuji za zprávu o rozdělení křesel a děkuji také panu Severinovi. Odvedli jste skvělou práci.

Bernard Poignant (PSE). – (FR) Vážený pane předsedo, „nic není možné bez mužů, nic není trvalé bez institucí.“ To řekl Jean Monnet a na naši situaci se to nyní velice hodí.

Je tedy smlouva dokonalá? Samozřejmě, že ne! Jean Monnet má odpověď i na tuto otázku. O Římské smlouvě napsal, že se sám sebe neptal, zda mohla být lepší, protože odpovídala všemu, co bylo v tu chvíli možné, a době, kdy byla vytvořena. 1957–2007. Budeme riskovat, že začneme od začátku? Samozřejmě, že nikoli. Už nedojde na žádnou třetí smlouvu. Jedna krize stačí. Dvě už jsou příliš. Jean Monnet má opět odpověď: „Vždy jsem si myslel, že Evropa se bude utvářet prostřednictvím krizí a že bude vlastně součtem řešení těchto krizí.“ A to přesně smlouva je.

Nicméně ne všichni si myslí totéž, naši britští přátelé tolik touží po výjimkách. Žijí na poloostrově, takže rozumím ostrovní mentalitě. Avšak Jean Monnet zažil to stejné v roce 1951 s uhlím a olovem. Neměli zájem, když jim bylo nabízeno, ale pak se přidali. Vzpomeňme si na Tonyho Blaira. Podepsal sociální protokol Maastrichtské smlouvy. Zcela jistě najdeme britského kolegu, který nyní podepíše Listinu základních práv. Buďme trpěliví a vzpomeňme si na slova jednoho čínského diplomata, který prohlásil, že obdivuje moudrou pomalost v utváření Evropy. Pokračujme dál.

Samozřejmě bych rád zakončil svůj projev blahopřáním portugalskému předsednictví a jelikož jsem francouzský poslanec, jsem hrdý na svého portugalského předsedu a na okolnosti, které nyní vypadají, že jsem dostali dvě za cenu jednoho!

Hartmut Nassauer (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, Evropská unie se konečně vymanila ze své ústavní slepé koleje. Nová Evropská unie bude akceschopnější, demokratičtější a transparentnější a bude moci úspěšněji plnit své povinnosti jak doma, tak ve světě. To je dobře a za to si portugalské předsednictví zaslouží pochvalu. Věřím, že vám nebude vadit, když jako Němec vyjádřím svou hrdost na německé předsednictví, které lisabonskou cestu započalo.

Přesto ne všechny problémy byly vyřešeny. To dokladuje absurdní epizoda s 751. poslaneckým mandátem a otázka hlasovacího práva předsedy. Nemělo by se vůbec diskutovat o tom, že Rada nemá právo odebrat volenému poslanci jeho mandát – nehledě na jeho postavení. Jsem vděčný, že jak předseda, tak zástupci Parlamentu na mezivládní konferenci tuto otázku rychle a zřetelně vyjasnili.

Nicméně je zde jeden problém. Týká se složení Parlamentu, které zůstává nejasné pro období od roku 2014. Jsem přesvědčen, že bude nutné najít systém, který definuje a bude řídit složení Parlamentu podle objektivních kritérií, bez ohledu na politické rozmary. Nemůže být pravda, že Rada účinně rozděluje křesla v Parlamentu, jako by byla svrchovaným pánem. Musíme se to pokusit vyřešit do roku 2014.

Do dnešního dne jsme si možná úplně neuvědomili jeden významný pokrok: posílení principu subsidiarity. To je velice důležitý krok v zapojení národních parlamentů do odpovědnosti za evropskou legislativu, pokud jde o subsidiaritu. Subsidiarita a poptávka po ní posilují Společenství, nikoli oslabují, pane předsedo Komise. O to bychom také měli v budoucnosti usilovat. Mohu jen apelovat na národní parlamenty, aby svých nových příležitostí hojně využívaly!

(Potlesk)

Richard Corbett (PSE). - Vážený pane předsedo, já také vítám tuto dohodu, která je, navzdory několika podivnostem, jako je například mimořádné křeslo pro Itálii, dobrým souborem, jenž si zaslouží ratifikaci a který pomůže Evropské unii lépe fungovat a zlepšit její demokratickou odpovědnost.

Dovolte mi po zbývajících minutu hovořit o tom druhém aspektu. Pan Kirkhope se ptal, zda jsme odpověděli na otázky položené v Laekenu týkající se vytvoření demokraticky zodpovědnější Unie a přiblížení Unie občanům. Řekl bych, že jsme se rozhodně pohnuli správným směrem. Uvědomme si jednu věc: Jakmile tato smlouva vstoupí v platnost, žádná evropská legislativa nebude moci být přijata, aniž by ji, zaprvé, prozkoumal národní parlament, zadruhé, aniž by ji schválila Rada ministrů složená z ministrů odpovědných těm stejným národním parlamentům, a zatřetí, aniž by ji schválil tento Evropský parlament, jehož poslanci byli přímo vybráni občany, aby se zabývali evropskými záležitostmi na evropské úrovni.

To je úroveň odpovědnosti, která neexistuje v žádné další mezinárodní struktuře. Podívejme se třeba na Světovou obchodní organizaci, Mezinárodní měnový fond, Světovou banku nebo OECD. Žádná organizace nad rámcem národního státu nemá takovou úroveň demokratické odpovědnosti. Ti, co mají skutečné obavy týkající se demokratické odpovědnosti v mezinárodních strukturách, ať se zaměří na zmíněné instituce a organizace. Měli bychom být hrdí na to, čeho jsme dosáhli v Evropské unii.

Bogdan Klich (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedo, máme novou smlouvu a to samo o sobě je důvodem ke spokojenosti. Avšak je zde něco důležitějšího – že je to dobrá smlouva. Je to dobrá smlouva, protože odpovídá na výzvy, kterým Evropa v současnosti čelí.

Navíc také splňuje cíle, které byly pojmenovány jako závazky v Laekenské deklaraci před šesti lety. Ve shodě s těmito cíly tato smlouva upravuje a zjednodušuje jak institucionální rámec, tak právní systém Unie. Demokratizuje Evropskou unii mimo jiné tím, že posiluje legislativní roli našeho Parlamentu. Přivádí Unii blíže k jejím občanům a občanská iniciativa je jedním ze způsobů.

Otázkou je, zda bude mít Unie v důsledku této smlouvy větší váhu ve světě a bude jednat účinněji. To ovšem nezáleží jen na orgánech a institucích, které smlouva představuje či upravuje, ale především na politické vůli šéfů členských států. Pokud se té bude nedostávat, všechny institucionální reformy budou k ničemu. Aby se z této smlouvy nestal jen umírající zákon, skomírající dokument, rád bych požádal všechny členské státy o společnou politickou vůli v době podepsání smlouvy i po její ratifikaci.

Adrian Severin (PSE). - Vážený pane předsedo, text reformní smlouvy, který byl schválen na lisabonské schůzce, je jasným pokrokem, krokem vpřed v dějinách evropské integrace – rád bych to nazval evropským sjednocením. Proto bychom ji měli přivítat s uspokojením.

Nicméně, jakkoli je tento krok důležitý, není tím posledním. Je nezbytné, aby byla tato smlouva v nejbližší době ratifikována všemi 27 členskými státy. Mělo by být nyní všem jasné, že zde nebyl žádný plán B a není ani plán C. Po ratifikaci musíme ve střednědobém a dlouhodobém horizontu pokračovat s nezbytnými reformami a politikami, dokud nedosáhneme úplného smíru mezi evropskou historií a geografii v rámci evropské nadnárodní demokracie.

V této uklidňující chvíli je také zásadním krokem zbavit se jakéhokoli demokratického pokrytectví a demagogie a připustit, že v tomto složitém světě vyžaduje politické vedení, více než kdy jindy, profesionální kompetenci, která nemůže podléhat referendům. Musíme se ptát lidu na jejich „ano“, či „ne“ u hlavních principů a základních pravidel, nikoli u náročných formalit a složitých kompromisů. Ve zbývajících záležitostech musíme zachovávat princip neimperativního mandátu.

Na druhé straně musíme také připustit, že pokroku, který zde dnes oslavujeme, jsme dosáhli na úkor transparentnosti a upřímnosti. Propast mezi národy a námi, politickými vůdci, zůstává po Lisabonu nejméně tak velká jako předtím. Dokud tuto propast nepřekročíme, měli bychom nechat láhve šampaňského zavřené.

Jan Zahradil (PPE-DE). - (CS) Pane předsedo, jako bývalý člen Konventu o budoucnosti Evropské unie, jako jediný poslanec Evropského parlamentu, který byl zároveň šerpou při vyjednávání o mandátu a také jako, nutno říci, zásadní odpůrce euroústavy od samého počátku konstatuji, že v Lisabonu přece jen alespoň do určité míry zvítězil zdravý rozum.

Koncepce euroústavy byla chybná od samého počátku, je dobře, že byla opuštěna, a jsem rád, že k tomu přispěla svým dílem i moje země. Evropská unie není stát, nebude stát, a nemůže mít proto ústavu. Musí být postavena na mezivládní smlouvě, kde členské státy, národní státy, zůstávají základními kameny celé evropské stavby.

Pokud jde o obsah, každý z nás má něco, co se mu líbí, a něco, co se mu nelíbí. Mně se v každém případě líbí posílení role národních parlamentů nebo i národních exekutiv formou tzv. doložky obousměrné flexibility. Nelíbí si mi určitě redukce práva národního veta, ale jako realista vím, že jsme dosáhli hranic možného.

Důležitá je však jiná věc, poprvé v historii Evropské unie narazil umělý, u zeleného stolu připravený koncept na realitu a musel být alespoň do určité míry přepracován. To mě naplňuje nadějí, že i v budoucnu bude Evropská unie schopná odvrátit se od koncepcí, které se neosvědčily, a to je podle mého názoru padesát let starý a dnes již překonaný federalistický model, a že bude schopná se vydat na cestu skutečné, flexibilní, decentralizované, mezivládní organizace schopné čelit výzvám 21. století.

Jenom doufám, pane předsedo, že Evropský parlament nepodlehne pokušení oživit dnes již mrtvou konstituční myšlenku, protože tím by dokázal, že je zcela odtržen od reality.

Andrzej Jan Szejna (PSE). - (PL) Vážený pane předsedo, nedoufal jsem, že by minulý týden mohl skončit tak úspěšně. Předně jsme na lisabonské schůzce přijali novou reformní smlouvu, což je neskutečný úspěch, a já věle gratuluji panu premiérovi Josému Sócratesovi, panu předsedovi Barrosovi a samozřejmě nám všem. Proces proběhl bez jakýchkoli pokusů o veto nebo dodatečné bitvy o finální podobu Smlouvy. To podle mého názoru potvrzuje, že Evropská unie se vymanila ze své institucionální krize.

Zadruhé mám dobrou zprávu ze své země, kde v minulých dnech odstoupila od moci antievropská a krajněpravicová vláda, což je nepopiratelný úspěch. Názor polských občanů je potvrzením toho, co jsem již řekl mnohokrát – většina Poláků podporuje evropskou integraci; Poláci chtějí, aby Polsko bylo partnerem, ne protivníkem Evropské unie.

Takové události vzbuzují optimismus ohledně budoucnosti našeho společného evropského projektu. Věřím, že Evropská unie je připravena čelit výzvám budoucnosti a, jak správně poznamenal pan Sócrates, Evropská unie je nyní silnější a lépe vnitřně soudržnou strukturou a také rozhodně silnějším partnerem pro jednání v oblasti mezinárodních globálních vztahů. Pozice úřadujícího předsedy rady a vysokého představitele pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku jsou potenciálními zbraněmi, které mohou, pokud budou kvalifikovaně rozmístěny, pozitivně posílit obraz Evropské unie.

Avšak jedním z nejdůležitějších úspěchů této dohody je, že Listina základních práv získala právně závazný charakter. Doufám, že nová polská vláda stáhne zpět svoje rozhodnutí vyloučit polské občany z ustanovení kapitoly IV této Listiny, nazvané *Solidarita*. Tato kapitola obsahuje ustanovení týkající se práv zaměstnanců a obchodní unie, které jsou polské a evropské levici obzvláště drahé.

Tunne Kelam (PPE-DE). - Vážený pane předsedo, rád bych poblahopřál portugalskému předsednictví ke skvělému výsledku za těchto okolností. Ale je zde jedna věc, na kterou nesmíme zapomenout: stále ještě nebyl splněn základní cíl Konventu o budoucnosti Evropy, tedy překlenout propast mezi orgány EU a evropskými občany. Nyní máme prostředky, abychom mohli realizovat naši společnou evropskou politiku. Potřebujeme k tomu politickou vůli a odhodlání. Vše se nyní soustřeďuje na realizaci Lisabonské smlouvy a v tom ohledu jsou zde dva principy, na nichž bychom ji měli postavit: zaprvé, subsidiarita.

Vymezení kompetencí Evropské unie je nepochybně velmi povzbuzující úspěch, spojený se zvýšenou rolí a odpovědností národních parlamentů, protože naši občané by měli cítit, že Evropské společenství efektivně řeší společné problémy a současně nezasahuje do jejich životů více, než je nezbytně nutné.

Druhý princip se týká solidarity, jež je hlavní hodnotou Evropského společenství. Souhlas s poměrným zastoupením v budoucím utváření Evropského parlamentu je jasným vyjádřením takové solidarity a já jsem za to vděčný. Další velmi důležitou zkouškou této solidarity bude vytvoření společné zahraniční politiky v oblasti energetické bezpečnosti, jak minulý měsíc navrhl Evropský parlament, včetně zvláštního vysokého představitele pro energie pracujícího pod novým vysokým představitelem pro zahraniční záležitosti.

Na závěr bych rád citoval jeden krásný důkaz solidarity, kdy pan předseda Barroso řekl loni v květnu v Samaře svému ruskému protějšku, že v evropském pojetí solidarity je Polsko a Estonsko stejně důležité jako Německo a Portugalsko.

Jerzy Buzek (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedo, po lisabonské schůzce můžeme diskuzi o evropské smlouvě považovat za uzavřenou, protože nyní máme jediný hlavní cíl – ratifikovat Smlouvu tak rychle a efektivně, jak jen to bude možné.

Parlament má v tomto procesu svou úlohu: prosím, mějme na paměti, že podle Smlouvy máme nyní větší význam, než jsme měli předtím. Je třeba vzít v úvahu tři věci: popis role a úkolů vysokého představitele pro

společnou zahraniční a bezpečnostní politiku a otázku jeho volby jakožto společného rozhodnutí Parlamentu a Evropské rady od 1. ledna 2009. Musíme se na toto společné rozhodnutí připravit v několika oblastech, předně v oblasti bezpečnosti a výkonu spravedlnosti. Zatřetí, musíme vést politickou debatu, abychom dali konečnou formu principům, podle kterých bude jednat předseda Evropské rady, se zvláštním přihlédnutím k jeho vztahům s Evropským parlamentem.

Tou nejdůležitější věcí je ovšem ratifikace a ta závisí z velké míry na nás, poslancích Evropského parlamentu. Ratifikační proces proběhne na různých místech v každé zemi. Musíme najít způsoby, jak přesvědčit občany, že to není úspěch pouze pro Unii, pouze pro politiky, ale především pro ně. To je naším hlavním úkolem – ratifikace. Děkuji a blahopřeji.

José Sócrates, úřadující předseda Rady. – (PT) Vážený pane předsedo, dámy a pánové, rád bych poděkoval za vynikající rozpravu týkající se schůzky a Lisabonské smlouvy.

Říkejte si o této smlouvě, co chcete, ale jednu věc nemůže nikdo popřít – že Evropa je v důsledku této smlouvy silnější. Tato smlouva potvrzuje evropské hodnoty, ty dobré hodnoty, které byly vždy základnou evropského integračního projektu. Tato smlouva povzbudí evropskou ekonomiku a vytvoří podmínky pro to, aby mohla Evropa lépe hrát svou roli ve světě.

Jak si mnoho z vás všimlo, tato smlouva činí evropské orgány a politickou činnost Evropy demokratičtější. Tato smlouva poskytuje sedmadvacetičlenné Evropě výbavu pro účinnější rozhodování. Ti, kteří mají rádi demokracii, mají také rádi, když je demokracie oceňována jako metoda, která umožňuje účinnější rozhodování, a všichni, kteří sledují evropský politický život, si uvědomují, že Evropa účinnější rozhodování potřebovala.

Konečně bych rád řekl všem, kteří mají o této smlouvě a o schopnostech Evropy pochybnosti, prosím, probudte se ze snu do reality; okolní svět již ohledně Smlouvy dospěl k závěru. Evropa se stala silnější a schopnější reagovat na globální výzvy, na strategické výzvy a od lisabonské schůzky se svět obrací k Evropě s nadějí, že Evropa znovu převezme svou roli ve světě.

Ne, tato smlouva pro nás znamená pokrok. Ostatní lidé to již o Evropě řekli: Ne, nepochybujte, probudte se, jsme silnější. Evropa je od lisabonské dohody sebejistější a může nyní zaujmout postoj k budoucnosti; může se posunout od defenzívy k ofenzívě.

Graham Watson byl tak laskav a ve svém příspěvku zmínil Pessoa. Velice rád bych mu poděkoval za tuto osobní laskavost, protože Pessoa je jedním z našich nejlepších básníků a já bych jej rád citoval znovu: Pessoa jednou hovořil o „nostalgii po budoucnosti“. Já jsem také, jako Evropan, nostalgický po budoucnosti a po době, kdy už bude Evropa diskutovat o budoucnosti, ujme se svého vedoucího postavení, stýská se mi po těch dnech a pevně věřím, že tato smlouva pro to Evropě poskytne vhodné podmínky.

Pokud dovolíte, pane předsedo, rád bych vyjasnil dvě věci. První se týká předsedy Parlamentu. Rád bych poslancům sdělil, že nikdy nikoho ani na okamžik nenapadlo, že by Rada mohla navrhnout, aby předseda Parlamentu přišel o své hlasovací právo. Předseda si své právo samozřejmě ponechává; nemám tušení, kde ta představa vznikla, ale to, o čem Rada rozhodla, je, že Parlament bude mít 751 poslanců (750 plus předseda). Dále bych rád řekl, že ioanninská klauzule byla vyřešena, jak jsem vždy říkal, že bude. Ioanninské prohlášení musí být právně závazné, ale nemělo by být obsaženo ve Smlouvě. Řešení, se kterým jsme přišli, tedy prohlášení a protokol, je plně v souladu s mandátem, který jsme dostali.

Také bych rád jako vždy pochválil předchozí předsednictví. V průběhu celého procesu této smlouvy byly dva rozhodující okamžiky. První přišel loni v říjnu, kdy se Angela Merkelová rozhodla učinit Smlouvu hlavní otázkou německého předsednictví a těch následujících. Tento krok vyžadoval velkou politickou odvahu a byl politicky riskantní. V té době nikdo příliš nevěřil, že má mnoho nadějí na úspěch. Považuji to za rozhodující okamžik, protože Evropa se potřebovala vrátit k politice a také k odvaze a politickému riskování.

Druhým rozhodujícím momentem, jak jsem řekl, bylo, když jsme se u příležitosti poslední Rady rozhodli, že se pokusíme dosáhnout dohody v říjnu, a nikoli až v prosinci.

Na závěr bych, pane předsedo, rád řekl, že zcela jistě mnoho lidí, a mnoho lidí v Evropě, kteří nikdy nevěřili v Evropu, jsou nyní s touto smlouvou tak nespokojeni, jak by byli s jakoukoli jinou. Možná jsou zde ovšem i tací, kteří by chtěli raději jinou smlouvu, a s těmi stojí za to vést dialog, sdělit jim, že jsme v této situaci měli pouze dvě možnosti – mít tuto smlouvu, nebo zůstat ve stavu institucionální krize.

Domnívám se, že všichni, kteří si uvědomují, že politik se musí zabývat realitou, a nikoli fantazií, budou rozhodnutí z Lisabonu podporovat. Co se týče ratifikace, rád bych podotkl, že je to záležitost té které země. Co však jako demokrat nemohu přijmout, jsou pokusy těch, kteří volají po národních referendech, dosáhnout svého omezením zastupitelské demokracie, tedy odmítáním legitimacy parlamentní ratifikace.

(Potlesk)

Jsem demokrat a Evropa je demokratická a jako demokrati necháváme každou zemi svobodně rozhodnout, jaký způsob ratifikace si zvolí.

A nakonec, pane předsedo, dámy a pánové, ano, jsem velice hrdý, ano, jsem velice spokojený, ano, cítím se poctěn, že mohu být spolu s ostatními součástí historického a rozhodujícího okamžiku, okamžiku, kdy se zrodila Lisabonská smlouva, protože to je znamení, že Evropa jde vstříc své budoucnosti.

(Hlasitý potlesk)

Předseda – Pane úřadující předsedo, rád bych také upřímně poděkoval především panu ministrovi pro zahraniční záležitosti, Luísi Amadovi, panu Manueli Lobovi Antunesovi a také panu velvyslanci Mendonçovi e Mourovi a právním službám vedeným panem Jean-Claudem Piresem.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Vážený pane předsedo, paní Thyssenová položila konkrétní otázku: Můžeme v tomto období až do úplné ratifikace udělat nějaké pokroky? Jak jsem řekl, musíme odvádět dobrou práci pro evropské občany, jediné tak můžeme vytvořit správné politické prostředí k provedení ratifikace.

Byla by chyba zpomalit plnění našich úkolů a bylo by to proti dvojí strategii, jež je pro Komisi zásadní a která nás zavázala řešit současně politické institucionální otázky a odvádět konkrétní výsledky našim občanům. Naopak tato Komise, a jsem si jistý, že také tento Parlament, by měl být aktivní a mohli bychom být dokonce aktivnější dohromady – v prosazování programu pro evropské občany.

Druhá otázka se týkala komunikace a demokracie. Komunikovat o smlouvě a vysvětlit ji našim občanům je primárně odpovědností vnitrostátních orgánů. Nicméně je to také úkolem pro evropské orgány. Souhlasím s panem Queiróem, který v této souvislosti hovořil o důležité roli Evropského parlamentu. My v Komisi jsme připraveni převzít svoji odpovědnost za úzkou spolupráci s členskými státy a Evropským parlamentem.

Ztotožňuji se s názory pana Kelama a Nassauera ohledně subsidiarity. Je velmi důležité zdůraznit přidanou hodnotu smlouvy v rámci demokracie. Číní Evropu demokratičtější a výkonnější a klade velký důraz na subsidiaritu. Subsidiarita je cesta k obnovení síly Evropy a evropských orgánů, ne k jejich oslabení, protože užší spolupráci s občany dosáhnou větší legitimacy a mohou přijímat lepší rozhodnutí.

Také se domnívám, že je v naší komunikaci správné, jak zdůraznil pan Corbett, vysvětlit občanům novou demokratickou dimenzi. My v Evropské unii jsme hrdí na to, že máme takový demokratický systém. Vždy je co zlepšovat, ale na světě není jiné místo, kde by existovala taková demokratická spoluúčast na nadnárodní úrovni, jako je tomu v Evropské unii.

Také bychom měli v rámci komunikace vyjasnit posílenou schopnost jednat ve jménu občanů v oblastech, které se jich přímo dotýkají, jako je změna klimatu, energie a migrace. To jsou konkrétní obavy našich občanů a my se jimi zabýváme. Také bychom měli upozornit na naši zvýšenou schopnost jednat na mezinárodní scéně.

Konečně bych rád upozornil na jeden bod, o kterém hovořil pan Poignant, a také mu chci poděkovat, že zdůraznil význam Jeana Monneta. Je pravda, že tato smlouva není dokonalá, ale někdy lidé říkají, že opouštíme hodnoty a závazky zakladatelů Evropy. To není pravda. Děláme to, co řekl Jean Monnet a mnoho dalších, totiž budujeme *pas à pas* – krok za krokem – tento společný projekt a musíme tak nyní činit s tím, že máme závazky vůči občanům a že musíme plnit konkrétní úkoly a odvádět konkrétní výsledky.

Lisabonská schůzka tím, že se soustředila na smlouvu a orgány Unie a druhý den na téma globalizace a cesty, jakými můžeme zvýšit svoji schopnost efektivně jednat, abychom úspěšně čelili globalizačním výzvám, nastolila program pro budoucnost Evropy. Byl to tudíž obrovský úspěch a portugalské předsednictví, členské státy, Evropský parlament i Komise by měly skutečně oslavovat tuto skutečnost a dívat se do budoucnosti se znovunabytou sebejistotou.

(Potlesk)

Předseda. – Děkuji vám, pane předsedo Komise. Tato rozprava ukázala, že můžeme věřit v budoucnost našeho evropského kontinentu. Měli bychom být ještě více odhodláni a zavázáni na tom pracovat. Velice vám děkuji.

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142)

Jean-Pierre Audy (PPE-DE), písemně. – (FR) Nejprve mi dovoluňte poblahopřát šéfům členských států k historické dohodě, k níž v Lisabonu dospěli a která ukončuje dlouhé roky institucionální nejistoty. Velice vítám houževnatou práci francouzského prezidenta Nicolase Sarkozyho plnou odvahy, moudrosti a pragmatismu a vynikající německé předsednictví Angely Merkelové, které vytyčilo cestu institucionálnímu programu. Rád bych také do svých gratulací zahrnul uznání panu předsedovi Valérymu Giscardovi d'Estaingovi, který odvedl vynikající a ohromnou práci. Tato smlouva vyzdvihuje hlavní výhody původního dokumentu: stabilní předsednictví pro Evropskou unii, osobu odpovědnou za evropskou diplomacii a nový hlasovací mechanismus s rozšířením hlasování kvalifikovanou většinou a zároveň posílení moci Evropského parlamentu. Je mi líto, že bylo upuštěno od symbolů Evropské unie (vlajky, hymny a motta). Tato smlouva také bere na vědomí zamítavé názory Francouzů a Nizozemců vůči původní smlouvě, oproti které si nezachovává charakter ústavy, a nezačleňuje do Smluv o Evropské unii sbírku evropských veřejných politik, které naopak spadají pod současné fungování evropské demokracie.

Alexandra Dobolyi (PSE), písemně. – (HU) Považuji za významný krok, že politici, kteří se zúčastnili schůzky v Lisabonu, si uvědomili svoji odpovědnost, odložili stranou své historické křivdy a dosáhli dohody na této smlouvě, již trvalo dlouhých šest let, než vznikla, a která bude určovat budoucí tvář Evropy a umožní jí efektivně fungovat.

Je také důležité, aby se ratifikační proces tohoto dokumentu, který má být podepsán letos 13. prosince, obešel v členských státech bez nesnází. Je naprosto zásadní, aby Evropský parlament vytrval v prosazování podpory reformní smlouvy a nyní znovu obracíme pozornost členských států na důležitost ratifikace.

Maďarsko vždy pevně podporovalo ústavní proces a věřilo, že dříve či později najdou členské státy společnou řeč a uspějí ve snaze pohnout proces evropské integrace kupředu.

Jako člen Výboru pro zahraniční záležitosti Evropského parlamentu se domnívám, že je nutné zdůraznit, že dokument, který byl přijat, může pozitivně přispět ke zefektivnění zahraniční politiky EU a také může zvýšit její působení na mezinárodní diplomatické scéně. Nicméně nejde jen o oblast zahraniční politiky, kde můžeme v důsledku reformní smlouvy očekávat příznivou změnu, ale také v mnoha dalších záležitostech, které jsou zásadní pro úspěšné fungování Evropské unie. Například nám otevírá možnost, aby nový Evropský parlament a Evropská komise, které budou sestaveny v roce 2009, mohly zahájit operace na účinnější, transparentnější a demokratičtější bázi.

Tento společný úspěch v první řadě vyžadoval politickou vůli podniknout společnou akci, můžeme se tedy nyní ze smlouvy radovat, ale v zájmu zajištění úspěchu nesmíme usnout na vavřínech; musíme pokračovat ve svých společných snahách, abychom dovedli ratifikační proces k úspěšnému konci.

Jules Maaten (ALDE), písemně. – (NL) Aby došlo k dohodě o reformní smlouvě, rozdalo se za zavřenými dveřmi v Lisabonu příliš mnoho dáreků: Itálie dostala navíc jedno křeslo v Evropském parlamentu a Bulharsko „evro“ v cyrilici, Polsko může blokovat rozhodovací proces ještě několik let v budoucnu a Rakousko může i nadále vylučovat německé studenty ze svých univerzit. Tohle handlování je jak ze středověku a je v protikladu s našimi snahami o větší transparentnost Unie.

Můžeme být nicméně rádi, že jsme po dlouhé době a mnoha debatách dosáhli dohody, protože tato smlouva je zlepšením současné situace. Není to ta nejelegantnější dohoda, ale opravdu zajišťuje Evropě větší demokracii. Dává Evropskému parlamentu a národním parlamentům větší vliv a evropským občanům větší možnost mít přímý vliv na politiku. Také řeší potřebu společné energetické a zahraniční politiky. Je nezbytně nutné důkladně prosazovat kodaňská kritéria a konečně, zavedení „oranžové karty“, která dává národním parlamentům příležitost protestovat proti evropské legislativě na základě subsidiarity, zaručuje větší demokratickou odpovědnost.

Witold Tomczak (IND/DEM), písemně. – (PL) O reformní smlouvě platí totéž co o Evropské ústavě. Tyto dokumenty mění mezinárodní organizaci, tedy Evropské společenství, stejně jako unii jejích členů, tedy Evropskou unii, na kontinentální superstát. Také ovlivňují definici tohoto superstátu (přistoupením na Evropskou úmluvu o lidských právech z roku 1950, jejímiž členy mohou být pouze státy). Otevírají novou

cestu k vytvoření jednotného evropského práva bez zapojení členských států (prostřednictvím Listiny základních práv Evropského soudního dvora). Mohli bychom vyjmenovat celou řadu podobně závažných příkladů.

Vzhledem k této situaci se ocitáme před otázkou záruk práv evropských národů v tomto novém superstátě, protože dosud to byly členské státy, které vytvářely tyto záruky pro své národy. Tento problém není ve smlouvě vůbec zmíněn. Jelikož práva národů nejsou ničím jiným než lidskými právy vyzvednutými na úroveň života společenství, kvůli projektu založení superstátu nyní čelíme krizi lidských práv v Evropě.

Musíme proto reformní smlouvu zamítnout a začít se věnovat základní práci na systému, který by zaručil práva národům v rámci evropské integrace. Pokud tak neučiníme, Evropa bude ohrožena další explozí diktatury.

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

8. Pořad jednání

Předsedající. – Dámy a pánové, ve shodě s politickými skupinami a v souladu s naším jednacím řádem navrhuji následující změny pořadu jednání na tomto dílčím zasedání.

Nejprve navrhuji, aby hlasování o návrzích usnesení, které byly předloženy k závěru rozpravy na vrcholné schůzce Evropské unie a Ruska, bylo přesunuto na příští dílčí zasedání v Bruselu.

Graham Watson *jménem skupiny ALDE.* – Vážený pane předsedající, mám procesní námitku týkající se článku 166 a s odkazem na články 45, 77, 89, 113 a 155. Včera jsme učinili rozhodnutí, že se usnesením o vrcholné schůzce Evropské unie a Ruska budeme věnovat tento týden, a moje skupina se domnívá, že bychom se toho měli držet. Víím, že jsou zde pokusy o přeložení hlasování, ale věřím, že Parlament rozumně vyprovodí takový úzkoprsý přístup k politice.

(Potlesk)

Předsedající. – Jsou zde nějaké další připomínky?

Hannes Swoboda *jménem skupiny PSE.* – *(DE)* Vážený pane předsedající, toto se také týká kolegů poslanců. My jsme nebyli informováni o této žádosti. Včera zde došlo ke komunikačnímu problému. Ani Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů, ani moje skupina jsme nebyli o této žádosti informováni. To je také důvodem, proč se cítíme poněkud přehlíženi a zdržujeme se hlasování. Oba dva jsme – totiž můj kolega, pan poslanec Daul, a já – předložili dnes ráno návrh, že chceme, aby toto usnesení bylo pečlivě vysvětleno. Jsme si vědomi žádosti o usnesení a přijímáme ji pod podmínkou, že bude pečlivě vysvětleno. Po vrcholné schůzce bychom také měli mít k dispozici všechny informace, proto jsme žádali o odložení návrhu až po konání vrcholné schůzky.

Daniel Cohn-Bendit *jménem skupiny Verts/ALE.* – *(DE)* Vážený pane předsedající, nevím, jak funguje komunikace v rámci velkých skupin. My jsme vždy říkali, že chceme usnesení – generální tajemníci o tom byli informováni. Řekli jsme, že pokud se proti tomu ohradíte, učiníme tak při hlasování v pondělí ráno, jak je naším právem. Říkali jsme to vždy a pokud se vám to nedoneslo, není to náš problém, ale váš.

Co se týče obsahu: například v minulých týdnech byl v Rusku přijat nový zákon proti extremistům, který jasně omezuje svobodu tisku a svobodu názoru. Proto požadujeme, aby bylo usnesení přijato před vrcholnou schůzkou, aby Evropská unie dala tímto usnesením jasně najevo svůj názor na situaci v Rusku. Budeme mít stále možnost sestavit usnesení o výsledcích vrcholné schůzky, ale tento Parlament, který chce být politický, by měl také svou většinou přijmout politickou svobodu vyjádření před vrcholnou schůzkou, aby tak ukázal pevninskému Rusku, co si myslíme o svobodě a demokracii zde v Parlamentu.

(Potlesk)

Martin Schulz (PSE). - *(DE)* Vážený pane předsedající, s tímto my všichni rozhodně souhlasíme. Pan Cohn-Bendit jasně vyjádřil to, co si všichni myslíme. Tento Parlament má nicméně svůj jednacím řád, a to nejen proto, že chceme poslance trápit, ale protože velké skupiny čítající přes 200 poslanců mají také problémy, které vy nejspíš máte, pane Cohn-Bendite, ve vaší menší skupině v daleko menším rozsahu, jmenovitě jde o to, že musíme být schopni spolu konzultovat. Když sečtu dohromady poslance Skupiny

Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů a mé skupiny, dostanu se k číslu přes 450 poslanců, kteří potřebují trochu času na konzultaci.

Měl bych proto následující návrh: to, co zde uvedl pan Cohn-Bendit, totiž že dáme najevo ruské straně, že tento zákon považujeme za nespravedlivý a že by měl být zrušen, může od této chvíle převzít Komise a Rada. Je to jednoznačně sdělení vůle celého Parlamentu, což jasně vyplynulo z této diskuze.

Nicméně usnesení, které čítá 60–79 položek by mělo dostat šanci, aby se o něm diskutovalo, protože jediné tak bude fungovat. Proto žádáme o rozpravu, návrh usnesení a poté hlasování na příštím zasedání. To je skutečně spravedlivý kompromis. Prosím, přijměte jej!

Předsedající. – Dámy a pánové, námitka, kterou vznesl pan Watson, je správná a je pevně zakotvena v jednacím řádu. Nicméně je zřejmé, že názory na tuto záležitost se liší.

V souladu s jednacím řádem vyřešíme tuto otázku jediným možným způsobem, jenž je založen na tom, že Parlament je svrchovaný. Budeme tedy hlasovat dvakrát. Nejprve proběhne hlasování o tom, zda chcete o této záležitosti hlasovat. Pokud bude výsledek zamítavý, necháme pořad jednání tak, jak je, a nedojde k žádným změnám. Pokud rozhodnete, že chcete hlasovat, budeme tedy hlasovat o tom, zda bude hlasování o návrzích usnesení odloženo, či nikoli.

Hlasujeme tedy o otázce, zda si Parlament přeje hlasovat o této věci.

(Parlament se rozhodl hlasovat o této věci)

V důsledku tohoto hlasování tedy nyní hlasujeme o návrhu, který jsem vám přednesl, tedy o odložení hlasování o návrzích usnesení týkajících se vrcholné schůzky EU a Ruska na příští dílčí zasedání v Bruselu. Ti, kteří budou hlasovat pro, hlasují pro odložení hlasování na příští dílčí zasedání, ti, kteří budou proti, hlasují pro ponechání pořadu jednání beze změny.

(Parlament návrh schválil)

Zadruhé navrhuji, aby následující dvě zprávy, které jsou nyní na pořadu jednání s rozpravou ve čtvrtek mezi 16:00 a 17:00, byly přesunuty přímo do hlasování ve čtvrtek ve 12:00:

– zpráva Margie Sudreové, jménem Výboru pro rybolov, o pozměněném návrhu týkajícím se nařízení Rady o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Madagaskarskou republikou o partnerství v odvětví rybolovu (KOM(2007)0428 – C6-0064/2007 – 2007/0006(CNS)), a

– zpráva Manuela Jardimy Fernandese, jménem Výboru pro rybolov, o návrhu týkajícím se nařízení Rady o uzavření Dohody mezi Evropským společenstvím a Mosambickou republikou o partnerství v odvětví rybolovu (KOM(2007)0472 – C6-0284/2007 – 2007/0170(CNS)).

Pokud nejsou žádné připomínky, přesuneme tato hlasování přímo na čtvrtek ve 12:00.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Vážený pane předsedající, vznáším procesní námitku na stejném právním základě jako pan Watson. Pouze bych rád upozornil na to, že jsme měli velmi důležitou rozpravu o zvýšení demokracie v rámci EU. Tato taktika, která zjevně právě uspěla, ukazuje, že demokracie, dokonce i v rámci tohoto Parlamentu, musí být rozšířena větší měrou. Mohu říct – jako člen velké skupiny PPE-DE a jsem velmi hrdý, že mohu být jejím členem –, že vina za nekonání usnesení byla svalena na jiné skupiny. Poté jsem zjistil, že to byla dohoda mezi dvěma velkými skupinami. To je nepochybně velmi neuspokojivý způsob, jak postupovat.

Přijímám vaše rozhodnutí. Mám jen jedno praktické doporučení, pane předsedající, aby bylo plné znění přepisu poslaneckých projevů z této rozpravy o vrcholné schůzce Evropské unie a Ruska předloženo úřadujícím předsedou Rady a předsedou Komise panu prezidentu Putinovi na schůzce – nikoli až po ní.

(Potlesk)

Margie Sudre (PPE-DE). – *(FR)* Vážený pane předsedající, co se týče uvedení zpráv o rybolovu, nejsem si jista, zda šlo o tlumočnickou chybu, ale řekl jste, že bude s rozpravou a je na pořadu jednání ve čtvrtek ráno. Bude bez rozpravy. Tudíž se domnívám, že došlo k tlumočnické chybě.

Předsedající. – Dámy a pánové, navrhuje, aby zprávy byly uvedeny přímo v hlasování ve čtvrtek ve 12:00. Nyní jsou uvedeny s rozpravou ve čtvrtek mezi 15:00 a 16:00. My tedy navrhuje, aby byly uvedeny v hlasování ve čtvrtek ve 12:00, bez rozpravy.

(Parlament návrh schválil)

9. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem na pořadu je hlasování.

(Pro výsledky a další podrobnosti o hlasování: viz zápis)

9.1. Protokol k Dohodě o přidružení mezi Evropským společenstvím a Chilskou republikou s ohledem na přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k EU (hlasování)

- Doporučení: Helmuth Markov (A6-0361-2007)

9.2. Návrh vědeckotechnické dohody ES-Švýcarsko (hlasování)

- Zpráva: Angelika Niebler (A6-0377/2007)

9.3. Odrůdové právo Společenství (hlasování)

- Zpráva: Neil Parish (A6-0373-2007)

9.4. Ratifikace protokolu ze dne 12. února 2004, kterým se mění Pařížská úmluva ze dne 29. července 1960 o odpovědnosti vůči třetím stranám v oblasti jaderné energie, Republikou Slovinsko (hlasování)

- Doporučení: Giuseppe Gargani (A6-0369-2007)

9.5. Úmluva OSN/EHK uzavřená v Espoo (hlasování)

- Zpráva: Miroslav Ouzký (A6-0395-2007)

9.6. Přistoupení Bulharska a Rumunska k úmluvě ze dne 26. července 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství a k různým protokolům této úmluvy (hlasování)

- Zpráva: Jean-Marie Cavada (A6-0360-2007)

9.7. Komunikační infrastruktura pro prostředí Schengenského informačního systému (SIS) (rozhodnutí) (hlasování) 2-123-500

- Zpráva: Carlos Coelho (A6-0357-2007)

- Před hlasováním:

Carlos Coelho (PPE-DE), zpravodaj. – (PT) Vážený pane předsedající, jelikož máme zpoždění, dovoluji si jen tři stručné poznámky. Zaprvé, Parlament lituje zpoždění Schengenského informačního systému II (SIS II). Zadruhé, Parlament nyní čelí naléhavé situaci, protože pokud nerozhodneme nyní, členské státy možná budou muset znovu zavést vnitřní hranice, což je nepřijatelné. Zatřetí, Parlament dává přednost technickému řešení rozšíření dohody se systémem SISNET a považuje alternativní řešení dohody se systémem s-Testa za finančně náročné, ale bohužel musíme zachovat obě, abychom zabránili zavedení hranic, které nikdo z nás nechce.

9.8. Uvolnění prostředků z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci (hlasování)

- Zpráva: Reimer Böge (A6-0378/2007)

9.9. Rámcová směrnice o udržitelném využívání pesticidů (hlasování)

- Zpráva: Christa Klauß (A6-0347-2007)

- Před hlasováním:

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, vznáším procesní námitku podle článku 166 s odvoláním na odstavec 1 článku 37 našeho jednacího řádu.

Odstavec 1 článku 37 se týká dokumentů a poskytování informací tomuto Parlamentu. V úvodu hlasování o pesticidech bylo mnoho poslanců, pokud ne všichni, doslova bombardováno emaily, v nichž jsme byli žádáni, abychom hlasovali pro ještě rozsáhlejší změny, než jaké požadovala Komise. Tyto emaily rozesílala organizace s názvem Pesticide Watch, jejíž základní organizace obdržely obrovské dotace od Evropské komise – část z 11,7 milionů EUR vynaložených v posledních dvou letech v rámci rozpočtové linie vztahující se k akčnímu programu Společenství na podporu nevládních organizací, které se primárně věnují ochraně životního prostředí a k programu Life+.

Mohu podle odstavce 1 článku 37 požádat o další komunikaci mezi Komisí a těmito nevládními organizacemi, které se nás snaží ovlivňovat v těchto záležitostech? Toto lobbování nesporně vedlo ke zvýšenému počtu příchozích emailů poslanců Parlamentu, ale rozhodně není správné, aby jedno Generální ředitelství Komise využívalo obrovské sumy peněz daňových poplatníků a zneužívalo role nevládních organizací k tomu, aby se snažily změnit názory poslanců a vedoucího GR Komise v této záležitosti.

(Hlasitý potlesk zprava)

Předsedající. – Pane Heaton-Harris, vaši připomínku předáme.

9.10. Uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh (hlasování)

- Zpráva: Hiltrud Breyer (A6-0359/2007)

- Po hlasování o změně č. 243:

Graham Booth (IND/DEM). - Pane předsedající, procesní námitka, toto je naprosté fiasko a my musíme přejít k plně elektronickému hlasování. Toto je naprosto absurdní!

(Potlesk)

Předsedající. – Pane Boothi, to není fiasko. Došlo k chybám, které jsou při takto dlouhých hlasováních statisticky normální. Absurdní jsou intervence, jako byla ta vaše.

(Potlesk)

- Před hlasováním o legislativním usnesení:

Edward McMillan-Scott (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, procesní námitka, nerad bych věci protahoval, a vy jste příliš zdvořilý, abyste to nařídil, ale existuje pravidlo, které umožňuje předsedajícímu při hlasování, když jde o hlasování této délky – osm stran s třiceti samostatnými hlasováními –, nařídít, aby byla zpráva poslána zpátky výboru a tam byla přepracována a poté znovu předložena. Domnívám se, že toto pravidlo bychom měli uplatňovat častěji.

(Potlesk)

Hannes Swoboda jménem skupiny PSE. – (DE) Vážený pane předsedající, odvedl jste velmi dobrou práci a zasloužíte si dobrý oběd, stejně jako my. Měli bychom odložit hlasování na zítřek.

Joseph Daul, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Vážený pane předsedající, jsou dvě hodiny odpoledne, měli bychom zastavit hlasování. Je mi opravdu velice líto, že zpráva jako tato se dostala na zasedání. Navrhují, aby se příště více práce odvedlo ve výboru a aby se v budoucnu, v plánu na reformu Parlamentu, přehodnotila pravidla jednacího řádu. Takto dál pracovat nemůžeme.

(Potlesk)

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Vážený pane předsedající, myslím si, že to, co řekl zde můj kolega poslanec, je pravda, měl by ovšem zároveň připustit, že to byla právě jeho skupina, která nerespektovala práci ve výboru a předložila všechny změny až dnes.

(Potlesk)

Roberto Musacchio (GUE/NGL). – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, výbor v této otázce podle pana Cohn-Bendita rozhodl velmi přesvědčivou většinou, přesto Parlament pracoval proti tomuto rozhodnutí způsobem, který hraničí s bojkotem. Taková je pravda. Tudíž nejde o otázku jednacího řádu, ale o otázku politického přístupu.

Předsedající. – Dámy a pánové, došlo ke kombinaci dvou nešťastných okolností. Zaprvé jsme vedli velmi dlouhou předcházející rozpravu, která zdržela hlasování, a zadruhé jsme dnes zažili jedno z největších hlasování v tomto zasedání.

Přerušujeme tedy hlasování v tomto bodě a já Vám děkuji za spolupráci.

10. Vysvětlení hlasování

- Zpráva: Miroslav Ouzký (A6-0395/2007)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato Úmluva – jejímž cílem je určit povinnosti smluvních stran vyhodnotit dopad na životní prostředí určitých aktivit v raném stádiu jejich plánování a ukládá státům obecnou oznamovací a konzultační povinnost u všech rozsáhlých projektů, u nichž lze předpokládat významný nepříznivý dopad na životní prostředí přesahující hranice států, byla podepsána Společenstvím a členskými státy 26. února 1991 a schválena Společenstvím 27. června 1997.

Parlament schválil některé změny, z nichž jedna významně rozšiřuje definici 'veřejnosti' v článku 1 (písm. X) Úmluvy, aby bylo zřejmé, že veřejnost, jež se může podílet na postupech podle Úmluvy, zahrnuje občanskou společnost a zejména nevládní organizace, a umožňuje, aby po schválení na schůzi stran k Úmluvě přistoupily státy, které nejsou členy EHK, což zasluhuje naši podporu.

Ostatní změny se nám mohou zdát méně důležité. V zásadě si nemyslím, že představují nějaký problém.

Proto jsme se zpravodajem souhlasili a hlasovali pro podporu zprávy.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL), písemně. – (EL) Stručná zpráva obsahuje vážné trhliny, které snižují význam tématu.

Legislativní nařízení regulující ochranu životního prostředí jsou kompromisem mezi nutností ho ochraňovat a požadavky velkých společností maximalizovat jejich nadměrné zisky, ať to stojí co to stojí. Hlavní zájem o zisk je to, co patří především k prioritám evropských nadnárodních korporací. Níže uvedené je toho dokladem:

- i. Kjótský protokol, v němž je významný obchod s emisemi;
- ii. celý legislativní rámec, jenž podporuje použití a rozšíření geneticky modifikovaných organismů ;
- iii. legislativa upravující monitoring používání chemických látek ve spotřebním zboží v přípustných hladinách. Trvalo celých 40 let, než byly tyto právní předpisy vypracovány, i když samozřejmě obsahuje mnoho výjimek, a to od roku 1967 (Směrnice 67/458/EHS) do roku 2007, kdy nabylo účinnosti nařízení REACH;
- iv. stále ještě velmi nedostatečný legislativní rámec upravující integrovaný systém nakládání s radioaktivním odpadem;
- v. deformovaný vývoj v oblasti biopaliv na úkor potravinových plodin.

Nadnárodní společnosti nicméně mají dovoleno se chovat neekologicky. Vše, co je může postihnout, jsou pouze nějaké pokuty, což představuje jen malou část zisku pocházejícího z ničení životního prostředí. To potvrzuje přísloví, že koho chleba jíš, toho píseň zpívej.

Jsme přesvědčeni, že se jedná o vážná opominutí. To, co je zapotřebí, je stručný, ale velmi smysluplný a užitečný odkaz na tyto problémy.

- Zpráva: Cavada (A6-0360/2007)

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) Úmluva o ochraně finančních zájmů Evropských společenství a její protokoly jsou na seznamu úmluv a protokolů v oblasti justice a vnitřních věcí obsažených v příloze I aktu o přistoupení.

Tato Úmluva a její protokoly byly přijaty v roce 1996 s cílem položit společný základ pro trestněprávní ochranu finančních zájmů ES a vstoupily v platnost v roce 2002 po ratifikaci tehdejšími 15 členskými státy.

Aby se předešlo ztrátě času a energie při náročném vyjednávání, ujednání a ratifikaci (27 členskými zeměmi) konkrétních přístupových protokolů ke každé z Úmluv, akt o přistoupení Bulharska a Rumunska zavedl zjednodušený systém pro přistoupení k úmluvám a protokolům uzavřených členskými zeměmi na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii a článku 293 Smlouvy ES.

Proto podporuji tento návrh na rozhodnutí Rady, který zjednodušuje určení data vstoupení v platnost této Úmluvy ve vztahu k Rumunsku a Bulharsku.

- Zpráva: Coelho (A6-0357/2007)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE), písemně. – (LT) Ráda bych hovořila o balíku dvou dokumentů – návrh Komise a rozhodnutí Rady o rozvoji infrastruktury Schengenského informačního systému a jeho realizaci a řízení. Hlasovala jsem pro obě usnesení a považuji je za velmi důležité právní dokumenty EU.

Je ostudou, že spuštění SIS II se stále odkládá. Máme takové zpoždění, že je nutné nalézt cestu z této situace, cestu, která by nám pomohla využít síť SIS 1+ po 13. listopadu 2008, to jest, rozšířit službu poskytovanou sítí SISNET a vytvořit nouzové řešení za pomoci sítě s-TESTA.

Je nyní zřejmé, že lidské a finanční zdroje alokované pro realizaci SIS II budou muset být rozděleny mezi tři projekty, které jsou vyvíjeny současně: SIS II, SISone4all a instalaci, provoz a řízení komunikační infrastruktury. To bude mít negativní dopad na realizaci SIS II.

Proto rozhodnutí o financování SIS 1+ a následně SISone4all bude velmi důležité: bude to financováno všemi účastnickými stranami nebo SISNET, například, obdrží financování z rozpočtu EU? Správné rozdělení zdrojů EU a členských států bude mít velký význam. Nicméně z pohledu důležitosti projektu, co do bezpečnosti EU, je jasné, že SIS II má největší prioritu. Musíme alokovat finanční zdroje pro bezpečnost EU a rozvoj komunikační infrastruktury.

- Zpráva: Böge (A6-0378/2007)

Roberta Alma Anastase (PPE-DE), písemně. – (RO) Pouhý jeden rok od svého založení v roce 2006 je o Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci již zájem. Vítám hlasování o rozhodnutí fond mobilizovat, což představuje první pokus podpořit naše evropské občany, kteří čelí výzvám globalizace.

Globalizace je fenomén, jenž nám nabízí řadu šancí a příležitostí, ale také generuje obtíže s přizpůsobením se jejím následkům. Proto je pro Evropskou unii velmi důležité, aby byla schopná nejen reagovat na takové výzvy, ale také přistupovat k nim efektivně rychlou mobilizací nezbytných finančních nástrojů. Bezpečnost a důvěra evropských občanů v budoucnost je základem pro naše akce a iniciativy.

S potěšením vítám zaměření tohoto fondu na práci a bezpečnost práce, ale také zdůrazňuji důležitost vzdělávání v této oblasti a nutnost při příští mobilizaci fondu vzít tuto oblast také v potaz. Nakonec doufám, že v budoucnu a v případě potřeby bude mít každý členský stát EU prospěch z mobilizace Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, jejíž méně pozitivní účinky se dotýkají nás všech, včetně nás v nových členských státech. Toto je jediný způsob, kterým budeme schopni budovat skutečně udržitelný rozvoj na celém území EU.

Proinsias De Rossa (PSE), písemně. – Hlasovala jsem pro tuto zcela první mobilizaci Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Fond byl zřízen následně po úspěšné kampani realizované skupinou PSE, aby zmírnil dopady globalizace na evropské zaměstnance.

V tomto případě je fond využit na pomoc přibližně 900 nadbytečným pracovníkům v automobilovém odvětví ve Francii.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) V březnu 2007 Francie požádala o mobilizaci EGF v souvislosti s nadbytečností 1 345 pracovníků v závodech Renault SA a 1 057 pracovníků v závodech Peugeot SA a jejich dodavatelů.

S ohledem na rozpočtová omezení tohoto fondu (500 milionů eur ročně), jeho restriktivní kritéria způsobilosti a počet dotčených pracovníků objem vyčleněného příspěvku Společenství činil 3 816 280 eur. Vidíme tedy, že se jedná o 1 902 eur na každého nadbytečného pracovníka spojeného s Renaultem a 1 190 eur na každého nadbytečného pracovníka spojeného se závodem Peugeot.

Evropská komise odhadla, že by mohlo mít z fondu prospěch 35 000 až 50 000 pracovníků, ale data EU naznačují, že počty pracovníků nadbytečných v důsledku „restrukturalizace“ hodně převyšují půl milionu. Situace je o to vážnější, že většina těchto pracovníků byla propuštěna z práce v důsledku „restrukturalizace“, na kterou se nahlíženo jako „uvnitř“ EU, a proto se na tyto pracovníky nemohla vztáhnout kritéria způsobilosti tohoto fondu.

Co je ve skutečnosti zapotřebí, je ukončení politiky liberalizace a maximalizace zisku, což je příčinou relokací a „restrukturalizací“ a přijetí opatření k zachování pracovních míst.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. – (PL) Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci vznikl v roce 2006 za značného vlivu porážky ústavního referenda ve Francii. Hned ze začátku vznikl dojem, že se jednalo o kompenzační recept, propojený spíše se zveličeným problémem „přemístění“ pracovních míst do nových členských států než s problémem globalizace. Jako takový je fond odpovědí na obavy spojené s rozšířením Evropské unie. V zásadě je posiloval a blokoval výhody spojené se sjednocující se Evropou v roce 2004 a to jak pro nové tak i staré členské státy.

Nikoho nepřekvapuje, že začínáme se žádostí z Francie, která je spojena s obtížemi, které zažily dodavatelé Peugeotu a Renaultu. Žádost je ve výši 3,8 mil. eur. Tato žádost je dobře potřebně opodstatněná a získala plnou podporu z Rozpočtového výboru Evropského parlamentu.

Doufám, že se Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci nestane způsobem, jak získat rentu, jinými slovy, snadným způsobem, jak získat dotace EU pro podniky, které mají problémy, dotace, které jsou alokované na základě ne příliš přesných kritérií. Na fond s ročním stropem 500 mil. eur, je tu až příliš mnoho evropských podniků, které čelí problémům s restrukturalizací ve jménu konkurenceschopnosti v globální ekonomice.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem ve prospěch zprávy, která dává parlamentní podporu prvnímu rozdělení fondů z Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci, jenž byl založen za silné podpory PSE, aby zmírnil dopady globalizace na pracovníky.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Rozhodnutí použít nový Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci a odpověď na žádost od francouzské vlády je příležitostí, kterou bychom měli pozorně monitorovat, abychom zjistili, zda tento fond přináší žádané výsledky.

Podle toho, co vyplynulo z rozpravy vedené v den, kdy byl založen, má tento fond za cíl stát se institucionální reformou pro solidaritu, pokud jde o nepředvídané a negativní důsledky globalizačního procesu. Samozřejmě svobodné přizpůsobení trhu bude vždy lepší než státní nebo podobná intervence. V každém případě, tento fond existuje v kontextu Evropské unie a řešení, jež většina jejích členských států přijímá k řešení sociálních krizí, jsou výzvou, u které jde o to zaprvé zajistit, že výsledky jeho mobilizace jsou takové, jaké se očekávají a zadruhé, že intervence tohoto typu nevyšlou negativní signály směrem k trhu, a tím bezděčně nebudou podporovat řešení, která v důsledku způsobí ještě větší škody. Protože věřím a doufám, že toto nebude ten případ, hlasoval jsem ve prospěch této zprávy.

- Zpráva: Klaß (A6-0347/2007)

Christa Klaß (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, ráda bych poděkovala svým kolegům poslancům za výsledek hlasování. Je založeno na výsledku zprávy o udržitelném využívání pesticidů. Přehlasovali jsme

nejvyšší úrovni. Zaměřili jsme se nicméně na školení a informace stejnou měrou pro uživatele a prodejce. Jen odborné a zkušené zacházení s pesticidy může zajistit udržitelnost. Samozřejmě jsou zde také zapojeny nejnovější technologie a současné znalosti.

Podporujeme integrovanou ochranu proti škůdcům. Komise vyzývá k tomu, aby byla integrovaná ochrana proti škůdcům v zemědělství jako celku povinná, a to do roku 2014. K tomu potřebujeme obecné standardy. Nemůžeme integrovanou ochranu proti škůdcům vtěsnat do fixních kritérií, určitě ne v celé Evropě.

Integrovaná ochrana proti škůdcům musí být vždy vyvíjena flexibilně. Vyžaduje podnět příkladů dobré technologické praxe a musí mít energii – a tato energie musí být udržována. Musíme ji proto zde ještě jednou před druhým čtením prodiskutovat. Stále máme společně s Radou a Komisí příležitost dovést toto k dobrým závěrům tak, abychom my v Evropské unii mohli pokračovat v tom, že se ochrana proti škůdcům stane konečně možnou.

Caroline Lucas (Verts/ALE). - Pane předsedající, jsem velmi zklamaná, že Parlament dnes ve věci tohoto pesticidového balíčku neudělal více. V tolika zásadnějších a progresivnějších záležitostech jsme se mohli dostat podstatně dále. Jednou oblastí, na kterou se teď chci zaměřit, je obyvatelstvo. Měli by být považováni za obzvláště ohroženou skupinu, skupinu svého druhu exponovanou, a dnes byl učiněn jen malý krok tímto směrem, a sice v hlasování, které zrovna v tomto Parlamentu proběhlo.

Lidé, kteří bydlí blízko škol, kde jsou v sousedství pole ošetřována postřikem a lidé, kteří poblíž polí ošetřovaných postřikem pracují nebo žijí, jsou pesticidům enormně vystaveni. Jsou dlouhodobě vystaveni směsí pesticidových koktejlů, které jsou v průběhu roku rozprašovány v jejich blízkosti, v mnoha případech po desetiletí.

Až do nynějška nebyla pro obyvatele žádná ochrana jako pro specificky exponovanou skupinu. Jedná se o velký a závažný problém ohrožující veřejné zdraví. Je tomu tak vzhledem ke skutečnosti, že zemědělci nemohou pesticidy kontrolovat v momentě, kdy jsou rozprašovány ze vzduchu a studie ukazují, že pesticidy mohou vzduchem cestovat celé míle. Kéž bychom se v zákazu veškerého rozprašování ze vzduchu dostali dál.

V uplynulých desetiletích zde bylo již mnoho zpráv o akutních a chronických zdravotních problémech ve venkovských oblastech. Náš Parlament mohl při dnešním hlasování udělat pro ochranu lidí před rakovinou, leukémií, lymfomem ne-Hodgkinova typu a před celou řadou dalších nemocí více. Jsem opravdu velmi zklamaná, že jsme nevyužili této možnosti, která byla předložena ve Výboru pro životní prostředí. Tolik pozitivnějších opatření bylo bohužel ostatními skupinami zvráceno.

Doufám ale, že dnes lidé pohlédnou na Parlament a vyvinou tlak na své zástupce tak, že když se dostaneme k druhému čtení, pokusíme se pro zdraví lidí udělat víc. Očekávají, že si povedeme lépe. Měli jsme udělat více a je mi velmi líto, že nás ostatní skupiny dnes nepodpořily.

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Jako poslanec zastupující Maďarské demokratické fórum (*Magyar Demokrata Fórum – MDF*), použiji svůj hlas na podporu obou těchto návrhů legislativních textů, které stanovují přísnější předpisy a větší kontrolu týkající se použití výrobků na ochranu rostlin. Věřím, že všechna tato opatření představují milníky na cestě k bezpečnější a zdravější výrobě potravin.

Látky, které představují riziko pro zdraví, musí být staženy a celkový objem pesticidů, které používáme, musí být zredukován. Např. v Maďarsku objem používaných chemikálií je patnáctkrát menší než řekneme v Nizozemí, a stejně intervenční obchody Evropské unie praskaly ve švech, jak plné byly maďarské kukuřice. Můžeme a musíme proto jít kupředu směrem k produkci ovoce, zeleniny a jiných potravin za použití udržitelné úrovně ochrany rostlin. Tam, kde chtějí členské státy uplatnit přísnější opatření, měly by mít i nadále možnost tak učinit. Děkuji.

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Pane komisaři, také mi vadí, že lidé bývají vystaveni zdravotním rizikům třeba při práškování polí a vadí mi, že se stále zvyšují koncentrace pesticidů zejména ve sklenících kvůli růstu rezistence rostlin.

Není pochyb, že musíme modernizovat pravidla pro bezpečné využívání pesticidů v Evropě. Je mi ovšem líto, že na půdě Parlamentu se narodily z dílny Zelených a levice populistické návrhy, jako je úplný či lokální zákaz pesticidů v celé Evropě. Je to naprosto neodpovědné. Vždyť to jsou léky pro rostliny proti jejich chorobám a jejich zákaz by znamenal totéž, co zákaz léků pro humánní medicínu. Obojí jsou při špatném používání samozřejmě jedovaté. A proto je tak důležité věnovat se zejména standardům a osvětě namísto vědecky nepodloženým, nekritickým a navíc příliš byrokratickým opatřením.

Milí kolegové, zdravý rozum mi zavelel většinu vašich návrhů v balíčku nepodpořit. A schválený návrh paní Klačkové považuji za ne zcela zdařilý.

Ryszard Czarnecki (UEN), - (PL) Pane předsedající, rád bych řekl, že jsem hlasoval ve prospěch zprávy paní Klačkové, a jedním důvodem, proč jsem tak učinil je, že tato zpráva odkazuje na zpřísnění návrhů předložených Evropskou komisí. Specificky je zde zmínka o národních akčních plánech v kontextu snížení četnosti použití pesticidů o 25% za 5 a půl roku – o 50% – v průběhu 10 let. Je důležité, aby byl Evropský parlament v této záležitosti přísnější a měl zelenější přístup než Evropská komise.

Rád bych také zdůraznil, že mé rozhodnutí bylo ovlivněno skutečností, že ve zprávě, která byla předložena k hlasování, je prohlášení za účelem toho, aby všechny členské státy vytvořily ochranná pásma a zamezily pesticidům pronikat do vodních nádrží a pitné vody.

Bernadette Bourzai (PSE), *písemně*. - (FR) Jako navrhovatel stanoviska ke kvalitě vody jsem viděla, jakým způsobem pesticidy znehodnotily životní prostředí a zejména povrchové a pobřežní vody. K tomu dochází v důsledku skutečnosti, že pesticidy v přírodě přetrvávají, mohou být přemisťovány na velké vzdálenosti, a vytvářejí rozptýlenou formu znečištění, které se obtížně lokalizuje, je výsledkem odtoků, přímých ztrát v půdě a ve vzduchu, smývání rostlin deštěm a tak dále. Obecně řečeno: současné používání pesticidů v našem zemědělství může mít škodlivé následky na naše zdraví. Legislativní návrhy Komise pro využívání pesticidů a procedur pro schválení a uvedení pesticidů na trh byly proto velmi dychtivě očekávány.

Shledávám nicméně cíle jako neadekvátní, a proto jsem v parlamentním plénu – neúspěšně - podporovala stanovisko přijaté Výborem pro životní prostředí, které po EU požaduje jako cíl 25% snížení četnosti aplikací pesticidů do 5 let, 50% snížení do 10 let a desetimetrové ochranné zóny mezi poli a vodními toky. Obzvláště mě mrzí, že toto je první čtení a že bude text pravděpodobně ještě více rozmělněn.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. - (PT) Hlasovala jsem pro zprávu paní Klačkové o návrhu na směrnici Evropského parlamentu a Rady zavádějící rámec pro akci Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů, protože usiluje o snížení používání výrobků na ochranu rostlin a přispívá k vysokým bezpečnostním standardům pro lidi, zvířata a životní prostředí.

Nicméně považuji za zásadní, že bude zachováno letecké práškování v situacích, kde neexistuje schůdná alternativa, nebo kde pozemní aplikace představuje větší riziko, ačkoliv v oblastech Natura 2000, vedle možnosti, že budou pesticidy zakázány, by také mělo být možné omezit jejich používání nebo minimalizovat příslušná rizika, což předpokládá specifické vyhodnocení rizik.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. - (PT) Když byl přijat šestý akční program pro životní prostředí, bylo uznáno, že vliv přípravků na ochranu rostlin na lidské zdraví a životní prostředí musí být zredukován, a byla zdůrazněna potřeba dosáhnout udržitelnějšího používání pesticidů a naznačen dvousměrný přístup při plné realizaci a adekvátní revizi relevantního právního rámce a rozvoji tematické strategie pro udržitelné používání pesticidů.

Zpravodajka považuje název návrhu Komise za zavádějící. Cílem návrhu je regulovat konkrétní třídu pesticidů, zejména pesticidy ve formě přípravků na ochranu rostlin. V souladu s tím by měl být v textu směrnice termín „pesticidy“ nahrazen termínem „přípravky na ochranu rostlin“.

Směrnice si klade za cíl snížit rizika spojená s využíváním přípravků na ochranu rostlin a na životní prostředí a lidské zdraví. Nicméně opatření připravená s tímto úmyslem musejí být v proporcích a nesmíme zapomenout, že by mělo být především na členských státech pomoci snižovat rizika spojená s využíváním přípravků na ochranu rostlin, a to prostřednictvím národních akčních plánů. To je jediný způsob, jak lze zohlednit odlišné podmínky a situace na místní úrovni.

Robert Goebbels (PSE), *písemně*. - (FR) Systematicky jsem hlasoval proti celému balíčku na ochranu rostlin, abych dal najevo svůj odpor k dokumentu, který pro plenární zasedání ještě není připraven. Postavit se před 700 členů Evropského parlamentu s 300 – 400 návrhy na změny, o nichž se má hlasovat ve 3 až 4 fázích, prostě zákonodárce není hodno. To bychom rovnou mohli uspořádat loterii. To, že chce zákonodárce bojovat se zneužíváním pesticidů se může zdát jako chvályhodné. Nicméně organizace systému, jenž bude byrokratický stejně jako neefektivní, pramení ze špatných právních předpisů. V každém případě, pokud chceme nakrmit neustále rostoucí populaci, Země se bez přípravků na ochranu rostlin neobejde.

Toine Manders (ALDE), *písemně*. - (NL) Dnes Evropský parlament odmítl přistoupit na výzvy environmentálních fundamentalistů týkající se nepoužitelných pravidel na udržitelné využívání pesticidů.

Jádrem sváru byl návrh Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin na zákaz používání pesticidů do 10 metrů od vodních ploch. To by mělo katastrofické následky pro správce veřejných prostranství a rekreačních oblastí jakými jsou např. golfová hřiště v zemích jako Nizozemí, kde je většina povrchu pokryta vodou.

Výsledkem hlasování je kompromis mezi ochranou životního prostředí a přijatelnými pravidly pro úřady a podnikatele. Za předcházení rizikům máme kolektivní odpovědnost a je skutečně pravdou, že v případě pesticidů „znamená méně více“, ale pravidla musejí být realistická a funkční. Pokud jsou dostupná alternativní řešení, musíme je využít, ale je jen zbožným přáním zakázat používání všech pesticidů zákonem a myslet si, že to bude bez následků pro naši ekonomiku a společnost.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu s doplňky, které vytvořily rozumný kompromis mezi ochranou veřejného zdraví omezením používání pesticidů a ochranou schopnosti odvětví založeného na půdě zvýšit výrobu plodin. Princip prevence, jenž je podstatou tohoto přístupu, je to, co důrazně podporuji.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Toto poledne vyslal Evropský parlament vzkaz, jenž reaguje na znepokojení občanů, kteří podporují zemědělství, jež by bylo méně závislé na pesticidech, udržitelné a beroucí v potaz zdraví zemědělců a ostatních uživatelů.

Jedním krokem vpřed je sekce ochrany zdraví, která zcela chyběla v nařízení z roku 1991 a je nyní jasně stvrzena uznáním principu substituce (co se týká systému REACH zacíleného na podporu využívání nechemických nebo méně chemických alternativ), kdy má přednost ochrana nejohroženějších populací a v podstatě zákaz leteckého práškování.

Bylo zapotřebí rozplést právní smyčku týkající se používání ze strany odborníků a fyzických osob. Tohoto bude dosaženo rámcovou směrnicí, která počítá s novými zvyky a módou v zahradničení: pesticidy se dokonce dostaly do našich domovů a zahrad!

Velkým zklamáním je nicméně odmítnutí zprávy paní Klačové o nových přístupech ze strany Komise – známé jako integrovaná ochrana proti škůdcům – která zahrnuje povolení používat všechny dostupné zemědělské techniky, přičemž přednost dává těm, které jsou šetrné k životnímu prostředí. Držím se svého: integrovaná výroba je zdravý rozum aplikovaný na zemědělství 21. století.

Karin Scheele (PSE), písemně. – (DE) Navržená směrnice, která zakládá rámec pro opatření Společenství za účelem dosažení udržitelného používání pesticidů, je důležitá, protože se stále nachází alarmující množství některých pesticidů bez ohledu na existující rámcové předpisy o půdě, vzduchu a vodě. Fakta, na kterých se zakládají existující předpisy, také dávají důvod k znepokojení v případě kulturních plodin a vyžadují politickou iniciativu. Národní akční plány s konkrétními úkoly na snížení rizik a závislosti spojených s pesticidy jsou zde velmi důležité. Je nesmírně politováníhodné, že jsme na plenárním zasedání nenavázali návrhy na snížení toxických a vysoce toxických látek o 50 % do roku 2013 a na snížení používání pesticidů o 20 % v průběhu příštích 10 let. I za stávající situace by se jednalo o důležitý politický signál.

Bogusław Sonik (PPE-DE), písemně. – (PL) Klíčem k udržitelnému používání přípravků na ochranu rostlin je racionální omezení rizika. Tohoto cíle bychom měli dosáhnout tím, že uvedeme v platnost principy směrnice o udržitelném používání pesticidů.

Každá země bude mít za povinnost navrhnout svůj vlastní plán podle pravidel stanovených ve směrnici. Každá země by tak měla učinit s řádným přihlédnutím k místním rozhodujícím činitelům a při respektování rozdílů.

Základní rozdíl mezi námi tvoří úroveň rozvoje zemědělství. Země, které jsou mezi novými členskými státy EU, se často musejí srovnat s obrovskými deficity, obzvláště co do kvality a zdravotních aspektů vyprodukovaných potravin. Snížení používání pesticidů v těchto zemích v porovnání s jejich současnou mírou používání se obrátí proti nám zákazníkům.

Také naše krajiny se liší. V Polsku mohou být obrovská zalesněná území chráněna před škůdci jen ze vzduchu. Je naší povinností vůči přirozenému životnímu prostředí ochraňovat lesy, zatímco úkolem Parlamentu je stanovit principy bezpečného používání přípravků, které přirozené životní prostředí chrání.

Směrnice má co říci ke vzdělávání zemědělců, které je nejdůležitějším způsobem realizace udržitelného využívání pesticidů. Je úkolem Parlamentu podporovat vzdělávání a vytvořit takové podmínky, aby se dostalo ke každému zemědělci.

Metodické pokyny směrnice by měly členské státy i zemědělce podporovat, spíše než odrazovat.

Thomas Ulmer (PPE-DE), *písemně*. – (DE) Hlasuji proti zprávě, protože již neexistuje jasná hranice mezi různými návrhy, což považuji za důležité. Ochrana před škůdci slouží zdraví lidí a rostlin a není varovným znamením pro politiku, která nemá žádný vědecký základ.

- **Zpráva: Breyer (A6-0359/2007)**

Michl Ebner (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, věřím, že bychom měli usilovat o veřejné zdraví a ochranu spotřebitelů a rád bych nabídl svou plnou podporu také těmto stanoviskům. Nemá prostě smysl, abychom předkládali nepraktická řešení a vytvářeli situace, v nichž výroba potravin již není se schválenými prostředky možná. Z tohoto důvodu jsem přesvědčen, že zpráva paní Breyerové nemůže v této podobě vydržet a že bychom ji měli v tomto smyslu upravit. Hlasoval jsem proti ní a jsem toho názoru a jsem rád, že byla ve zprávě paní Klačkové nalezena rozumnější a praktičtější řešení, a tudíž i v akčních plánech, pro něž jsem byl zpravodajem ve Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova. Z tohoto důvodu doufám, že jsme schopni v průběhu druhého čtení podstatně vylepšit také zprávu paní Breyerové, protože ji musíme vylepšit.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Dnes dostáváme smíšené vzkazy. Myslím, že nejbizarnější částí dneška byl útok pana Heaton-Harrise, jenž tvrdil, že se dobrovolné skupiny snaží ovlivnit Parlament. Velkou věcí, která se udála, je, že byla pozice Parlamentu v důsledku rozsáhlého lobbyingu lobbyisty placenými odvětvím oslabena, odvětvím, které klade svůj zájem prodat více pesticidů nad zájem ochrany veřejného zdraví a zájmy spotřebitelů. Naštěstí nebyli zcela úspěšní. Máme stále pesticidový průkaz, jenž spotřebitelům dává rozumnou možnost se dozvědět, co polykají tím, že se prodejci zeptají. Tato ochrana je důležitá a musíme za ni při vyjednávání s Radou bojovat. Nicméně Parlament obyvatele tak, jak vyžadoval Výbor pro životní prostředí, nechránil. Mají horší ochranu a dostávají horší informace, než Výbor požadoval. Toto musí být v dalších čteních napraveno. Podle mého názoru nemůžeme nadále schvalovat nebezpečné chemikálie na dnešní úrovni. Parlament se nyní vyhnul úkolu na všeobecné snížení pesticidů, což je nešťastné.

Nicméně bych rád řekl, že my v Zelené skupině jsme nyní probrali zprávu, která může v zásadě být využita pro dobré vyjednávání s Radou, ale zároveň se její samotný název stává trochu hloupým. Jako kdybychom nazvali ústavu reformní smlouvou: je pozoruhodné, že Parlament dává pesticidům přezdívkou, a to přípravky na ochranu rostlin. Kdyby měly být zahrnuty všechny přípravky na ochranu rostlin, měli bychom do legislativy přidat i ploty, protože poskytují ochranu před srnčí zvěří. To ukazuje, jak je termín přípravky na ochranu rostlin absurdní.

Edite Estrela (PSE), *písemně*. – (PT) Hlasovala jsem ve prospěch zprávy paní Breyerové o návrhu na nařízení Evropského parlamentu a Rady týkajícího se uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh, protože to pomůže při zajištění vysokých standardů ochrany zdraví lidí, zvířat a životního prostředí díky zavedení přísných, ale zjednodušených procedur a racionalizaci zdrojů.

Přijátá zpráva dodržuje princip subsidiarity, takže členské státy mohou vzít v úvahu specifické národní podmínky, zvláště zdraví rostlin a klimatické podmínky a mohou přijmout adekvátní opatření na snížení rizik.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *písemně*. – (PT) Tento návrh by měl být v souladu s důvody, které stojí za šestým akčním programem pro životní prostředí, s cílem aplikovat současné znalosti perspektivních a retrospektivních strategií pro vyhodnocování rizik a nebezpečí pro lidi a životní prostředí a vytvořit spojitost s ostatními politikami.

V souladu s tematickou strategií udržitelného používání pesticidů musí nařízení také garantovat vysokou úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, musí dávat přednost preventivnímu principu, ale opatření musejí být přiměřená a musejí počítat s principem subsidiarity.

Spojení s ostatními politikami by mělo být vysvětleno jasněji. Například by nařízení nemělo jít proti cílům a standardům kvality Rámcové směrnice o vodě (2000/60/ES) a jejích dceřiných směrnic. Toto musí být zajištěno pravidelnými kontrolami.

Každý členský stát by si měl ponechat možnost přesáhnout ve svém základním standardu ochrany nebo rozhodování o udělování licencí na výroby rámec standardu Společenství, aby mohl realizovat zavedené cíle národních akčních plánů pro používání pesticidů, programů ochrany zdraví nebo životního prostředí, a to na základě specifických vnitrostátních podmínek.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu a jsem potěšen, že kombinuje udržitelné používání pesticidů s účinnou ochranou zdraví a životního prostředí.

Luca Romagnoli (ITS), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, bez ohledu na to, že jsem hlasoval ve prospěch zprávy paní Breyerové jako celku, považoval jsem za vhodné podpořit několik návrhů konstruovaných tak, aby modifikovaly původní návrh. Je důležité, abychom rozbili monopol velkých nadnárodních společností v oblasti sdílení dat a přístupu k datům a abychom otevřeli větší a spravedlivější konkurenci. Na druhé straně je toto odvětví zasaženo geografickými a ekologickými rozdíly, čemuž je nutné věnovat řádnou pozornost.

Co potřebujeme, je větší flexibilita ve smyslu vzájemného poznání a komparativního vyhodnocení látek. V současnosti je v podstatě malým a středním podnikům, které produkují zejména koformulanty, ubírán manévrovací prostor právě díky přílišné moci velkých průmyslových skupin – a nejen v oblasti správy a výměny dat. Evropská legislativa musí vzít v úvahu a podporovat jejich požadavky, aby se předešlo jejich pomalému, ale neúprosnému mizení z trhu.

Tokia Saïfi (PPE-DE), písemně. – (FR) Historicky využívané pesticidy k ochraně rostlin před různými parazity, zásadně změnily zemědělství. Nicméně dnes vidíme, že masivní používání těchto pesticidů v zemědělském a nezemědělském prostředí má škodlivý vliv na životní prostředí (znečištění vody, vzduchu, půdy, atd.) a také na zdraví (rozvoj některých druhů rakoviny, problémy s plodností).

Proto se EU rozhodla upravit svou legislativu s úmyslem podpořit snížení používání pesticidů. Zejména v rámci zprávy paní Breyerové týkající se uvedení přípravků na ochranu rostlin na trh a udržitelného používání pesticidů, jsem hlasovala pro stanovení přísných kritérií pro všechny toxické látky (neurotoxické, bioakumulativní, karcinogenní, atd.). Podobně jsem také v souladu s francouzským Národním akčním plánem pro využívání pesticidů a programem REACH podpořila 50% snížení používání mimořádně nebezpečných pesticidů do roku 2013 a nahrazení nejvíce nebezpečných látek bezpečnějšími náhražkami (včetně nechemických prostředků). A nakonec jsem v souladu s duchem francouzské národní rozpravy zaměřené na životní prostředí hlasovala ve prospěch zdanění pesticidů, aby byli naši zemědělci motivováni ke snížení používání ošetřujících přípravků.

Karin Scheele (PSE), písemně. – (DE) Včera jsem nebyla schopna využít svůj řečnický čas. Ve stejnou dobu se konalo hlasování ve Výboru pro klimatické změny o zprávě paní Hassi, která tvoří základ stanoviska Evropského parlamentu pro Konferenci OSN o klimatických změnách. Nová politika Evropské unie zaměřená na používání pesticidů je důležitým krokem směrem k lepší ochraně zdraví a životního prostředí. Důležitým výsledkem dnešního hlasování je jasné stanovisko Parlamentu proti modelu tří zón navrženému Komisí. Navržený systém je zavádějící a hrubě by odporoval cílům udržitelného využívání pesticidů.

Thomas Ulmer (PPE-DE), písemně. – (DE) Hlasuji proti zprávě protože nebyla koncipována podle přísně vědeckých kritérií a protože považuji model zón – v jakékoliv verzi – za zavádějící. Jen jednotná autorizace v rámci společné hospodářské oblasti dává smysl. V průběhu druhého čtení doufám v podstatné zlepšení.

- Zprávy: Klač (A6-0347/2007) a Breyer (A6-0359/2007)

Liam Aylward a Brian Crowley (UEN), písemně. – Není pochyb o tom, že bez ohledu na současné právní předpisy zaměřené na snížení pesticidů, existuje ve vzduchu, vodě a potravinách obrovské množství pesticidů ovlivňujících naše zdraví a životní prostředí.

Zatímco dnes jsme já a moji kolegové jasně hlasovali pro snížení pesticidů v našem každodenním životě, je ale dnes důležité uznat praktické a skutečné potřeby zemědělců a pěstitelů ovoce, zejména v tomto ovzduší rostoucích cen potravin. Nemůžeme zákony vydávat čistě teoreticky! Hlasoval jsem pro praktický a vyvážený přístup a proti extrémním návrhům, které by snížily naše dodávky potravin a učinily ze zemědělské činnosti absurdní a nepraktickou zátěž. Nezapomeňme, že jsou zemědělci přirozenými ochránci životního prostředí! Namísto zákazu pesticidů se členské státy zaměří na školení a informační kampaně, příklady dobré praxe a integrovanou ochranu proti škůdcům, což by bylo ku prospěchu nás občanů, spotřebitelů a zemědělců.

Hlasoval jsem pro realistické cíle členských států s tím, že jsem bral v potaz jejich různorodost. Co se týká používání, ústředním faktorem je riziko s tím, že je nutno brát v úvahu všechna nebezpečí.

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (FR) Co se týká zpráv uvedení přípravků na ochranu rostlin na trh a udržitelného využívání pesticidů, následovala jsem velmi odpovědnou linii své skupiny.

Přípravky klasifikované jako CMR1, u nichž je vědecky prokázáno, že škodí zdraví lidí i zvířat, by již neměly být povoleny.

Povinnost informovat všechny sousedy před započítím práškování by jen způsobila masovou hysterii, když opomineme skutečnost, že by to s sebou přineslo obrovské množství kontraproduktivní byrokracie, a navíc je to nadbytečné, když se produkty CMR1 stáhnou tak jako tak z trhu.

Jsem toho názoru, že by měl být použit princip subsidiarity u chráněných zón, které mají zůstat bez ošetření, aby se předešlo dodatečným omezením aplikovaných na zemědělskou produkci.

Jsem proti vytvoření zvláštní daně zavedené pro povolené přípravky, protože to povede ke zcela zbytečnému zvýšení nákladů na zemědělskou výrobu.

Jsem samozřejmě proti zákazu rozprašování přípravků na ochranu rostlin z vrtulníků. Je nepřijatelné tuto metodu zakázat, protože se v některých oblastech jedná o jediný schůdný způsob, např. tam, kde se na svazích kopců pěstuje vinná réva.

Těší mě, že byly vzaty v úvahu mé návrhy týkající se nepřijatelných dopadů přípravků na ochranu rostlin, které mohou mít, mimo jiné, negativní vliv na chování určitých druhů jakými jsou například včely a které by dokonce mohly vést k vyhynutí těchto druhů.

Robert Navarro (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro zprávy paní Klašové a paní Breyerové o používání pesticidů, protože signalizují vývoj k lepšímu uvažování o dopadu přípravků na ochranu rostlin na životní prostředí a zdraví. Zejména vítám přijetí návrhu socialistů zakázat používání pesticidů v rezidenčních nebo citlivých oblastech. Jsem také potěšen přijetím našich návrhů na systematickou podporu nechemických postupů. Nicméně lituji, že se evropská pravice staví proti zavedení cílů na snižování používání těchto přípravků. Existuje mnoho příkladů, které ukazují, že redukce je možná a že by postupná strategie snižování mohla být zavedena bez toho, že by došlo k ohrožení výrobního odvětví a pracovních míst. Opět dala pravice přednost ziskům... Avšak i malé kroky jsou důležité a tyto zprávy jsou krokem správným směrem k udržitelnému zemědělství zítřka a k zdravějšímu životnímu prostředí pro naše děti.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno ve 14:25 a obnoveno v 15:05)

Předsedající: PAN PÖTTERING

Předseda

12. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

13. Návrh souhrnného rozpočtu EU na rok 2008: oddíl III – Návrh souhrnného rozpočtu EU na rok 2008 (oddíly I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX) (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je společná rozprava o zprávě (A6-0397/2007) pana Virrankoského jménem Rozpočtového výboru o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie pro rozpočtový rok 2008, oddíl III – Komise

(C6-0287/2007 – 2007/2019(BUD)) a

– zprávě (A6-0394/2007) pana Itälä, jménem Rozpočtového výboru o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie pro rozpočtový rok 2008, oddíl I, II, IV, V, VI, VII, VIII a IX

(C6-0288/2007 – 2007/2019(BUD)).

Předseda. – Dříve než předám slovo Komisařce Grybauskaitė, rád bych vyjádřil svůj úžas nad tím, že ostatní komisaři, které jsme požádali, aby byli přítomni, zde nejsou. Existují různé důvody: patrně naše pozvání odešla poněkud pozdě. Může to být ten případ a ověřím to.

Rád bych ale Komisi upozornil, že podle interinstitucionální dohody musí být přítomna v týdnu, kdy zasedá Evropský parlament. Přezkoumám to a očekávám, že jak Komise tak my jako Parlament, budeme ctít naše závazky z interinstitucionální dohody vyplývající.

Rád bych proto požádal přítomnou Komisařku, paní Grybauskaitė, aby toto Komisi vyřídila. Již jsem toto sdělil na Konferenci předsedů, nechci zde dělat jednostranná obvinění, ale záležitost přezkoumám.

Ville Itälä (PPE-DE), zpravodaj. – (FI) Pane předsedo, rád bych nejdříve poděkoval předsedovi Rozpočtového výboru a členům a koordinátorům Výboru, za to, že nám umožnili dosáhnout vynikajícího kompromisu ve velmi pozitivní atmosféře. Generální tajemník Parlamentu byl také při tvorbě návrhu rozpočtu velmi otevřený a kooperativní. Jedná se o dobrý začátek pro budoucí spolupráci mezi správou a Rozpočtovým výborem.

Zaprvé chci říci, že tento systém, kdy dvě organizace rozhodují o rozpočtu – předsednictvo a Rozpočtový výbor – nemůže do budoucna pokračovat. Není vhodné, aby předsednictvo rozvíjelo různé nové myšlenky a nové projekty. Rozpočtový výbor je buď jakýmsi razítkem povolujícím finanční prostředky nebo zlým klukem či holkou prostředky škrtačící. To byl případ i zde, kdy byly předsedy skupiny předložena obrovská navýšení, která by šla nad pověstný strop 20 %, jenž byl společně přijat. Doufám, že lidé budou naslouchat metodice předsedy Výboru, protože má přesnou představu o tom, jak by měl tento proces správně vypadat, aby bylo dosaženo konkrétních a vhodných výsledků. Tyto záležitosti se nemohou rozhodovat na dvou místech. Je daleko lepší když se rozhodnou jen na jednom.

Když se navrhoval rozpočet Parlamentu, administrativa a předsednictvo ukázali tu správou iniciativu v tom, že navrhli, aby se setrvání pod 20% stropem stalo základním principem. Potom předsedové skupiny učinili k těmto pravidlům dodatky. Jedním dodatkem bylo, aby každý asistent poslance dostal tisíc euro měsíčně navíc, což dělá celkem 10 000 000 eur. K tomu byly ještě různá další zvýšení, když jsme se zároveň dostali do situace, kdy bylo nutné další výdaje do určité míry snížit. Tohle samozřejmě není nikdy snadné, ale je nutno říci, že jsme ve skutečnosti žádná zvýšení ani snížení neudělali; namísto toho jsme se snažili držet rozpočtové disciplíny, když se jednalo o nová navýšení tak, aby rozpočet nebyl příliš velký.

Toto je samozřejmě důležité, protože utracíme peníze daňových poplatníků. Měli bychom přemýšlet, v jakých projektech se budeme angažovat a které z nich jsou přijatelné z pohledu daňového poplatníka. Především se musíme soustředit na podstatnou práci, pro níž jsme sem byli zvoleni. Toto je zákonodárný orgán a proto bychom se neměli zapojovat do realizace projektů, které leží mimo vlastní zákonodárnou práci.

Dovolte mi ale říci, že jsem spokojen se společným kompromisem, jenž Parlamentu dovoluje navýšení pod 4%. To je rozumné a v každém případě zahrnuje mnoho projektů, se kterými zde souhlasí další poslanci.

Některé z těchto projektů zmíním. Za prvé je zde informační politika, která je nesmírně důležitá. Pro tento účel bylo do rezervy přidáno dalších devět milionů eur, aby se utratily na novou webovou televizi, poté co byl její prototyp schválen. Myšlenka Web TV jako technického informačního kanálu je přijatelnou představou, ale neměla by být realizována v podobě, v jaké je v současnosti navrhována. Politické skupiny a poslanci by se neměli účastnit monitoringu dotčeného orgánu nebo každodenní práce. Administrativa nemá ten samý typ politické upřímnosti, jakou chtějí lidé vidět a jakou mají politické skupiny a poslanci.

Je mi zatěžko ocenit myšlenku navrženou levicí, že by politika měla být vyškrtána z politiky a že informace o Parlamentu mohou přicházet pouze skrze jeho administrativu a nikoliv jeho poslance nebo politické skupiny. Je nepředstavitelné, že by informační politika procházela pouze skrze administrativu a nás, kteří jsme sem byli demokraticky zvoleni, zanechává mimo tuto informační mašinerii.

Další nápad spojený s tímto tématem se týká místních médií, což bylo rozhodnuto před svátky na plenárním zasedání. Týkalo se to toho, že by poslanci měli dostat o trochu víc peněz, aby mohli pozvat zástupce místních médií na pozorování toho, co se děje v Parlamentu a na rozhovory. Rozpočtový výbor proti tomuto hlasoval. Nerozumím této zřejmé nechuti vůči malým lokálním médiím ze strany levice, vzhledem k tomu, že nám umožňují se dostat co nejbliže k běžným lidem. V Rozpočtovém výboru jsme ale většinově hlasovali proti těmto penězům a my jako poslanci nemůžeme utratit žádné další peníze na to, aby sem byla místní média zvána.

Za třetí, rád bych zmínil informační kanceláře. Každý členský stát má svou vlastní informační kancelář, což je dobrá věc, ale proč kupovat nejdražší budovy v nejdražších oblastech? Proč bychom nemohli koupit o trochu levnější budovy trochu dále od centra a vydat adekvátní prostředky za lidské zdroje? Potřebujeme, aby více lidí navštěvovalo pracoviště, školící pracoviště a školy, aby lidem říkali co Parlament dělá a proč. To je nejlepší způsob jak ovlivnit lidi, jak se k nim dostat, a ne kupovat drahé domy. Tyhle peníze by mohly být utraceny lépe.

Co se týká politiky ohledně budov obecně, doufám, že všechny instituce dokáží společně zřídit společnou organizaci ke zvážení toho, kdy a kde stavět a kdy a kde koupit nemovitosti, takže bychom nemuseli dělat rozhodnutí bez toho, že bychom věděli, co dělají ostatní a tak uměle zvedali ceny nemovitostí.

Chci učinit pár poznámek na adresu rozhodnutí k návrhu o snížení počtu zasedání ve Štrasburku. Může se jednat o věčnou diskusi, ale ta musí pokračovat, dokud se s tím něco neudělá. Musíme také být příkladem ve snižování emisí. Nemůžeme ročně rozházet 200 milionů eur z peněz daňových poplatníků. Musíme veřejnosti ukázat, že se EU rozrostla a změnila, a za tímto účelem se musíme změnit. Nepřišel jsem ani na jedno dobré vysvětlení, proč by tyto půtky měly pokračovat. Z toho důvodu doufám, že budeme o tomto předmětu hlasovat, aby mohl Parlament vyjednávat s Radou, aby tolik potřebná změna mohla nastat.

Ještě jednou chci poděkovat koordinátorům a členům Rozpočtového výboru za kompromis a doufám, že bude při čtvrtěčném hlasování zde zachován a že příslušná čísla zůstanou tak, jak jsme společně odsouhlasili.

Kyösti Virrankoski (ALDE), zpravodaj. – (FI) Pane předsedo, paní Komisařko, rozpočet Evropské unie pro rok 2008 je již druhým v tomto programovém období. Když byl přijat současný finanční rámec, byl věnován zvláštní zájem posilování konkurenceschopnosti a soudržnosti pro růst a zaměstnanost.

Předběžný návrh rozpočtu ze strany Komise byl ve výši 1 29,2 miliard eur na povolené závazky a 121 miliard eur na povolené platby. Rada v návrhu rozpočtu snížila závazky na 128,4 miliard eur a platby na 119,4 miliard eur, to znamená o 10,3 miliard eur pod již tak napjatý finanční rámec.

Návrh rozpočtu Rady zdůraznil také další otázky. Pod okruhem 1 (udržitelný růst a zaměstnanost), byly povolené platby sníženy o celé 1 046 milionů eur, ačkoliv se jednalo o bezpodmínečnou prioritu rozpočtové politiky.

Tento podzim také Parlament obdržel dodatek od Komise, v němž se navrhuje dalších 262 milionů eur pro vnější akce. Navíc Komise také doporučila revidovat finanční rámec, aby bylo možné vyčlenit odpovídající zdroje pro systém satelitní navigace Galileo a Evropský inovační a technologický institut v období 2008-2013. Návrh byl v souladu s rozhodnutím Parlamentu přijatého 20. června a s prvním čtením věnovaným legislativě EIT.

Na základě těchto kritérií Rozpočtový výbor zpracoval vlastní návrh, o kterém nyní probíhá diskuse. Klíčové prvky návrhu jsou tyto:

Bezpodmínečnou prioritou rozpočtu je okruh 1 (udržitelný růst a zaměstnanost). Vyhrazené závazky vzrostly, zvláště na výzkum a školení podle Lisabonské strategie a pro transevropské sítě.

Okruh 1a se také týká financování pro systém satelitní navigace Galileo. Když byl sestavován víceletý finanční rámec, Parlament upozornil, že je Galileo podfinancovaný. Nyní je v deficitu 2,4 miliardy eur, protože soukromé společnosti nejsou ochotny se do projektu zapojit, jako se to stalo ve Spojených státech amerických. Protože je projekt pro Evropu důležitý politicky i ekonomicky, Parlament trval na tom, aby pokračoval a že by měl být financován z rozpočtu EU. Musíme na toto téma v průběhu rozpočtového procesu přijmout rozhodnutí. Z toho důvodu měl navržený rozpočet projekt Galileo a související dotace EIT mimo rozpočtový rámec v podobě návrhu na „satelitní výměnu“. Podmínkou pro jeho přijetí je, že bude přijat návrh Komise na změnu víceletého finančního rámce. Pokud se tak nestane, projekt Galileo selže a financování EIT bude také mít problémy. Nemá smysl pokračovat ve financování Galilea pokud Rada nemá upřímnou vůli dovést jej až do konce.

Dotace pro Strukturální fondy a Fond soudržnosti v okruhu 1b byly významně posíleny tak, jako jsou neplacené závazky v rámci fondů – RAL – znepokojivě vysoké, v hodnotě přes 95 miliard eur.

V létě učinily Parlament a Rada společné prohlášení, týkající se pomalého tempa Komise ve schvalování funkčních programů. V současnosti 63 % programů pod Fondem pro regionální rozvoj a Fondem soudržnosti zůstává neschválených, stejně jako 83 % programů Evropského sociálního fondu a 75 % programů pro rozvoj venkova, a to i když již končí první programovací rok.

Pomalost této administrativy vážně ohrožuje strukturální a kohezní politiku EU a zejména obnovu nových členských států, protože současný finanční rámec je masivním evropským projektem obnovy, větším než Marshallův plán po druhé světové válce. Jen v tomto návrhu rozpočtu bylo 22,1 miliard eur a 5,3 miliard eur alokováno pro strukturální opatření a rozvoj venkova v nových členských státech. V souladu s tím Rozpočtový výbor navrhuje, aby část relevantních administrativních nákladů Komise byla uložena do rezervy a uvolněna až budou programy schváleny, protože je tento proces nutné urychlit.

Další velká problémová oblast se týká okruhu 4 (EU jako globální partner). Předběžný návrh rozpočtu byl jasně neadekvátní, díky čemuž Komise ve svém dodatku navrhla 1 20 milionů eur pro Kosovo a 142 milionů eur pro Palestinu. Rada také pro ty samé regiony navrhla zvýšení o 260 milionů eur.

Rozpočtový výbor přijal postoj Komise, ale přidal dalších 10 milionů eur pro Kosovo i Palestinu. Na obhajobu vlastních priorit Parlamentu, Výbor také připravil pozměňovací návrh „s hvězdičkou“. Souhlasil se snížením o 40 milionů eur, což by jinak mělo být provedeno ve Společné zahraniční a bezpečnostní politice, protože zvýšení, které navrhovala Rada, je jejich zřejmou oblastí zájmů a ohrozilo by priority Parlamentu. Návrh opatřený hvězdičkou také zahrnuje navýšení, které žádal Výbor pro zahraniční věci pro Palestinu a Kosovo, celkem 40 milionů eur a menší úpravu 7 milionů pro Globální zdravotnický fond a některé další rozpočtové položky. Tento pozměňovací návrh může být přijat pokud bude Rada souhlasit s využitím nástroje pro flexibilitu.

Co se týká decentralizovaných agentur, smím podotknout, že Výbor podržel 32 milionů eur ve škrtech, které udělala Rada a ve škrtech na osobní náklady. Mysleli jsme si, že spolupráce se poměrně dobře dařila. Největší změna se vtaňuje k agentuře pro hraniční kontrolu, Frontex, pro níž byly dotace zvýšeny o 30 milionů Euro. Spolupráce v oblasti hraniční kontroly patří mezi klíčové priority Parlamentu.

Tématem tohoto rozpočtu je „rozpočet orientovaný na výsledky“. Jeho cílem je propagovat jak rozpočtování založené na aktivitách tak řízení založené na aktivitách. Za tímto účelem bylo ze všeobecných administrativních nákladů Komise vloženo do rezervy 49 milionů eur, které budou uvolněny jakmile Komise předloží návrhy na studie a zprávy, jak to požadoval Parlament, o rozvoji řízení založeného na aktivitách, vyjasnění odpovědnosti personálu a budoucím trendu v počtu zaměstnanců. To má také souvislost s prohlášením o výkonných agenturách, které bylo přijato na smírčím setkání Parlamentu. Říká, že každý nový návrh musí obsahovat analýzu poměrování nákladů a přínosů ve srovnání se situací, kdy opatření jsou v odpovědnosti Komise. Navíc linie odpovědnosti a zodpovědnosti, pokud se týče agentury a Komise, by měly být jasně vytýčeny a musí také být uvedeno vysvětlení, jak Komise převezme zodpovědnost za práci agentury a využití fondů. Z historie známe varující příklady „Kanceláří technické pomoci“.

Celková suma navrženého rozpočtu činí 1 29 680 miliard eur, což je 623 milionů eur pod víceletým finančním rámcem. Povolené platby jsou 1 24 194 eur, což je ekvivalent 0,99% hrubého národního důchodu členských států. Číslo činí 5 300 milionů eur pod finančním rámcem, a tak Rozpočtový výbor ukázal značnou disciplínu v koncipování tohoto návrhu připraveného k diskusi v Evropském parlamentu.

Návrh rozpočtu byl připraven v duchu výrazného konsensu a vynikající spolupráce. Rád bych poděkoval předsedovi Rozpočtového výboru, Reimerovi Bögemu, za jeho vynikající vedení, a koordinátorům a stínovým zpravodajům ze všech politických skupin. Prokázali značnou pružnost a schopnost spolupracovat. Chci také poděkovat Komisi, a zvláště paní Komisařce Grybauskaite za pozitivní přístup a také portugalskému předsednictví, které v tripartitních jednáních a smírech demonstrovalo konstruktivní přístup a ohled. Konečně chci vyjádřit své uznání a vděčnost sekretariátu Rozpočtového výboru, a administrátorům odpovědným za rozpočet v mé vlastní skupině a v ostatních politických skupinách za obrovský objem práce, kterou vykonali.

Nyní předkládám rozpočet roku 2008 k diskusi v plenárním zasedání.

Richard James Ashworth, jménem skupiny PPE-DE. – Pane předsedo, dovoluji mi zahájit poděkováním panu Virrankoskimu za jeho vynikající zprávu a za značný objem práce, kterou na ní vykonal.

Správně říká, že rok 2008 je druhým rokem v sedmileté finanční perspektivě. Věřím, že se tento rozpočet pohybuje správným směrem, nabízí dobrý poměr ceny a kvality a při povolených platbách letos ve výši 0,99% hrubého domácího důchodu, má potenciál v nadcházejících letech dosáhnout daleko lepší realizace.

Nicméně abychom dosáhli těchto cílů vyzývám zejména Radu, aby si povšimla názorů Parlamentu a aby byla připravena dále diskutovat některé z témat, a já v tomto bodě zmíním čtyři témata.

Zprvė, Galileo a Evropský technologický institut (EIT): Parlament vyjádřil těmto plánům svůj souhlas, ale stále potřebujeme důkaz rozpočtové disciplíny ze strany ostatních institucí, a zde bych uvedl tři body. Za prvé, vidím nedostatečný důkaz opatření zaměřených na toleranci v nákladech a na pozdní dodání projektů. Za druhé, vidím u těchto velkých položek nedostatečný důkaz jasných linií odpovědnosti a zodpovědnosti, zejména tam, kde jsou uzavírány smlouvy za práce na projektech. Konečně věřím, že by Komise měla udělat daleko více pro sdílení vize ohledně projektu Galileo a zejména pak po dokončení vývojové fáze tohoto projektu.

Za druhé, u okruhu 4 již víme, že požadavky na finanční prostředky pro Palestinu a Kosovo značně zvětší v této kapitole rozpětí. Toho bylo z části dosaženo snížením financování pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku. To ale nevyhnutelně vytvoří problémy v průběhu příštího roku a myslím, že někdy po prvním čtení v Parlamentu budeme muset diskutovat s Radou a Komisí, jak se se situací vyrovnáme.

Za třetí, vyzývám Radu, aby podpořila snahy parlamentu zavázat Komisi, aby vyhověla prověrkám a aby dosáhla větší efektivity na úrovni personálního zajištění. To zahrnuje decentralizované a externí agentury, kde je, jak se obávám, potřeba daleko větší úrovně odpovědnosti.

Konečně je velmi důležité, aby Rada i Komise přiznala daleko větší důležitost dosažení pozitivního *déclaration d'assurance* ze strany Účetního dvora. Podle mého názoru jejich současná míra pokroku je nepříjemně pomalá a v důsledku toho je věrohodnost tohoto Dvora vážně podkopána. Proto vyzývám Radu, aby se daleko více věnovala řešení tohoto problému.

Catherine Guy-Quint, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedo, pání Komisařko, především bych ráda poděkovala celému rozpočtovému týmu za práci, kterou vykonali, zejména našim dvěma zpravodajům, panu Virrankoskimu a panu Itäläovi. Tento rozpočtový proces potvrzuje stísněnost několikaletého finančního rámce. Objem plateb, ve výši méně než 130 miliard eur, nebo 0,99% HDP, je velmi skrovný a nemůže podpořit naděje na rozvoj evropské politiky.

Týmová práce v Rozpočtovém výboru znamená, že rozpočtové priority politických skupin mohou být udrženy, ale finanční rámec brání tomu, aby došlo k obnovení politik růstu, které byly přislíbeny evropským občanům. Náš výbor se zejména zajímal o volby učiněné všemi parlamentními výbory, ale rozšíření pilotních projektů je důkazem frustrace ze skoupé povahy tohoto finančního rámce. Znovu opakují, museli jsme bojovat s drastickými škrty ze strany Rady a jsem velmi spokojený s dosaženým kompromisem. Komise stále ještě musí tento rozpočet správně zrealizovat. Již se nespokojíme s tím, aby tento návrh rozpočtu byl denaturovaný díky neschopnosti jej realizovat a díky převodům dotací zpět k členským státům.

Zaprvé, v rozpočtu roku 2008 nepřijímáme nezdar ve využití fondů soudržnosti. V Socialistické straně jsme obnovili hrozné škrty Rady, které ovlivnily programy jako Kultura 2007, Média 2007 a Mládež v akci. Nemusím vám připomínat důležitost těchto položek v době, kdy se lidem Evropy předkládá nová Smlouva. Vyzývám Radu, aby se nad tímto zamyslela; například dát výzkumu nebo Frontexu zdroje, které pro svou činnost potřebují, zlepšení informačních linií korespondují se současnými zájmy evropských občanů. Také navrhuje dodatečné dotace pro některé nové projekty na zlepšení kapacity pomoci uprchlíkům nebo pro nevládní organizace bojující s diskriminací. Evropský rozpočet musí i nadále pomáhat těm, kdo bojují s pohromami sužujícími evropskou společnost.

Na vnější vztahy EU snižujeme výdaje pro SZBP o 40 milionů, protože musíme ctít naše závazky a závazky EU: zachovat rezervu pro nenadálé události, pomoci nejvíce znevýhodněným zemím, podporovat Globální zdravotnický fond pro boj s AIDS, Světový fond pro zdraví a udržet rozvojovou pomoc. Pro Kosovo a Palestinu budeme muset mobilizovat nástroj pro flexibilitu, aby bylo možné poskytnout 87 milionů eur. Lze jen litovat toho, že je okruh 4 systematicky podfinancován. Chudoba ve světě roste a náš rozpočet se zmenšuje.

Uznávám, že pro Evropskou komisi je rezerva 40 milionů eur tvrdá, ale odráží to naše pochybnosti o efektivitě realizace ABM. Dovoďte mi dát několik příkladů: především neschopnost čerpat kohezní fondy, nemožnost provedení pilotních projektů, které jsou nám drahé, jako například programy ve stylu Erasmu pro učně, nedostatek transparentnosti při výběru výzkumných firem, špatná realizace výběrových řízení na nové úředníky. Seznam je dlouhý a Parlament žádá, aby byl přesvědčen o dobré vůli evropské exekutivy.

Konečně hlavní bod, dodatek opatřený hvězdičkou, žádá, aby byly Galielo a EIT financovány nad strop finanční perspektivy. To vyžaduje mini-revizi finanční perspektivy. Parlament nemůže přijmout ohrožení Galileo, velké výzvy z technologického, ekonomického a politického hlediska, a základního strategického nástroje politické síly a nezávislosti EU, jsem ale přesvědčena o hodnotě komentářů paní Merkelové v naší komoře. Dne 29. června použila kancléřka Merkelová toto africké přísloví při zakončení jejího předsednictví: „Pokud chceš jít rychle, jdi sám, ale pokud chceš jít daleko, jdi společně s někým.“

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Pane předsedo, ráda bych poděkovala předsedovi Evropského parlamentu za to, že osobně předsedal tomuto zasedání a těmto jednáním, a za skutečnost, že se nekonají o půlnoci. S tím jsem velmi spokojena.

Paní Komisařko, není pochyb o tom, že jednání o rozpočtu roku 2008 budou poměrně náročná. V Parlamentu ale držíme spolu a až budeme ve čtvrtek hlasovat, jsem celkem přesvědčená, že strategie získá širokou podporu, stejně jako Rozpočtový výbor a navrhovatel, kterého vybral pan Virrankoski pro rozpočet Komise.

Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu podporuje vynikající návrh Komise na financování družicového sledovacího systému Galileo. Jsme pro to, aby finanční přebytky ze zemědělských plánů byly využity pro tento projekt, místo toho, aby byly vráceny členským státům. Nebylo by rozumné snižovat finanční prostředky na výzkum a dopravu, aby se našly peníze pro Galileo, jak je navrhováno ministry financí EU. Pokud členské země EU souhlasí s tím, že musíme Galileo mít, musejí na to také poskytnout finanční prostředky bez toho, že by je použily na jiné účely. Jak již bylo zmíněno panem Virrankoskim, byli jsme již dříve varováni, že Galileo neměl přidělené dostatečné peníze; situace, které dnes čelíme, proto nijak nepřekvapuje.

Další výrazně kontroverzní věci, co se týká Rady, jsou finanční prostředky na zahraniční politiku. Všichni se také velmi obáváme, zda bylo pro Kosovo a Palestinu vyčleněno dost peněz. Ráda bych poděkovala panu Virrankoskimu za jeho značnou snahu nalézt kompromis, kterému by se dostalo široké podpory.

Co se týká agentur, jsme spokojeni, že pohraniční monitorovací agentura Frontex dostává více peněz a doufáme, že se naleznou řešení, aby mohla Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) zahájit co nejdříve LRIT datové centrum, které má být zřízeno koncem roku 2008.

Zpravodaj pro ostatní instituce, pan Itälä, měl jak dosažitelné, tak velmi těžké úkoly. Tím těžkým úkolem byl rozpočet Parlamentu, kde bohužel nebylo možné stáhnout náklady dolů k letošní úrovni plus inflace. Bez ohledu na to ale bylo možné držet náklady pod 20 % stropem. Skupina ALDE podporovala původní kompromis mezi zpravodajem a Kanceláří, a je politováníhodné, že špatná koordinace mezi předsedy větších skupin znamenala, že musela být dohoda přepracována. Neměli bychom to znovu zažít; jsme schopni si vést daleko lépe. Pana Itäläa ale nekárám. Byl přínosem a ráda bych mu poděkovala za nalezení rozumného řešení pro Výbor regionů, které bylo postiženo velmi drsným snížením ze strany Rady.

Wiesław Stefan Kuc, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedo, jménem skupiny UEN bych rád vyjádřil své upřímné díky zpravodajům, panu Virrankoskimu a panu Itäläovi, a všem členům Rozpočtového výboru za jejich úsilí při tvorbě rozpočtu a za jejich vynikající spolupráci. Mnoho díky.

Liší se druhý rozpočet ve stávající rozpočtové perspektivě tolik od svých předchůdců, kromě velikosti dotyčných čísel? Jako vždy musíme i nadále financovat výdaje z předchozích let, a můžeme změnit jen části rozpočtu. Takovými významnými položkami jsou financování Evropského inovačního a technologického institutu a projektu Galileo. Máme zde také navýšené financování pro Palestinu a Kosovo. Významné změny lze také nalézt ve financování společné zemědělské politiky a specializovaných agentur.

Děláme velkou chybu, když volně vyrovnáváme částky pro pozdější výdaje? Je rozumné tak činit rok předem? Smažeme se, ale máme vždy příležitost rozpočet opravit, a to je velmi důležité. Možná bychom v budoucnu měli vytvořit více položek, protože to dodá rozpočtu výraznou elasticitu.

Konečně bych ještě jednou rád vyjádřil své upřímné díky panu Virrankoskimu. Bez ohledu na to, že se jedná o velmi obtížnou oblast, byla s ním opravdu radost pracovat.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, paní Komisařko, dámy a pánové, ráda bych začala konstatováním, že máme obecný problém se stávající finanční perspektivou, protože, z pohledu Skupiny zelených / Evropské svobodné aliance, rozpočet do roku 2013 není ve skutečnosti adekvátní k výzvam, kterým Evropa a současných 27 členských států čelí.

Ráda bych uvedla, že uvnitř Rady postrádám evropského ducha, když se jedná o rozpočtování a finance. Myslím, že potřebujeme, jak jsme již deklarovali Lisabonskou strategií, upřímnou high-tech ofenzívu pro Evropu, tedy pokud opravdu chceme budovat cestu ke společnosti založenou na vědomostech. Bohužel za tímto hodně pokulháváme. Také věřím, že pro výzkum a vývoj musíme udělat dokonce více, stejně jako pro celoživotní vzdělávání, pokud chceme mít evropské občany způsobilé a dát jim dovednosti ke zvládnutí globalizace.

Musíme také vytvořit – a jak všechny průzkumy ukazují, občané Evropy toto od nás požadují – odpovědnou zahraniční politiku. Pokud ale chceme více investovat do krizové prevence a odpovědné akce ve žhavých místech světa, potřebujeme odpovídající zdroje, které v současnosti v dostatečné míře nemáme.

Ve vztahu k politice zaměřené na změny klimatu si také myslím, že musíme ukázat světu, že dobře pochopená politika změn klimatu a selektivní růst jdou ruku v ruce. Evropa v tomto musí učinit velký krok vpřed, jelikož toho lze dosáhnout jen přesvědčováním ostatních kontinentů a velkých zemí jako jsou Čína a Indie a Spojené státy, že dokážeme navrhnout politiku zaměřenou na změny klimatu a vytvořit nová pracovní místa, a že si získáme srdce našich občanů.

Na druhou stranu si myslím, že samozřejmě můžeme nakládat šetrně s evropským rozpočtem, se zemědělskými exportními dotacemi, například, stejně jako s pěstováním tabáku a můžeme také šetřit náklady na naše schůze zde ve Štrasburku. Je nám jasné, že rozpočet není adekvátní pro naše velké, ambiciózní vědecké projekty jako je Galileo, družicový navigační systém. Mnoho řečníků přede mnou to již řeklo. Pokud si ale myslíme, že je to politicky korektní, Rada se musí pohnout, jinak ztratíme kontakt se Spojenými státy stejně jako s Čínou a Indií. Co se týká Evropského inovačního a technologického institutu, pokud chceme opravdu ukázat, že je Evropa kontinentem, jenž si skutečně cení vědění a chce být znalostní společností, Rada zde bude muset učinit více. Je zde zapotřebí společné evropské vůle, pokud chceme Evropu propagovat.

Závěrem bych ráda poděkovala všem kolegům poslancům, kteří spolupracovali na tomto rozpočtu. Jedná se jen o kompromis, ale dobrý kompromis, alespoň ze strany Parlamentu, a jedná se o kompromis, který budeme obhajovat.

Esko Seppänen, jménem skupiny GUE/NGL. – (FI) Pane předsedo, paní Komisařko, ve všech skupinách lze pravděpodobně nalézt široké spektrum názorů. Některé jsou spokojeny s přísnou rozpočtovou politikou Rady, zatímco jiní poslanci ji cítí jako bariéru pro dosažení všeho, co je dobré a čisté. Skutečností je, že návrh Rady na celkový rozpočet je neuvěřitelně nízký v porovnání s kombinovanými národními příjmy, a že návrh Parlamentu také představuje výjimečně nízkou úroveň rozpočtových výdajů.

Naše skupina není spokojena se způsobem, jakým návrh rozpočtu zvyšuje vojenský profil Unie. Militarizace Unie je také jedním z důvodů, proč naše skupina nemůže podpořit nový ústavní návrh, jenž bych odsouhlasen minulý týden. Ústava, stejně jako rozpočet příštího roku, neudělá nic pro posílení sociální dimenze Unie.

Zvykli jsme si, že Komise nikdy úplně nezrealizuje rozpočet EU, a členské státy jsou zvyklé, že budou mít své vlastní zdroje tak, jak je znají, každý rok zpět. Stane se tak díky nezaplaceným závazkům (RAL), jenž jsou výsledkem opožděných programů v rámci Strukturálních fondů a Fondu soudržnosti letos a příští rok. Zpravodaj, pan Virrankoski, z dobrého důvodu urychluje pro tyto programy schvalovací proces.

Názor naší skupiny je, že je správné upravit interinstitucionální smlouvy s ohledem na nové výdaje pro Galileo a Evropský inovační a technologický institut. V rozpočtovém rámci není dost peněz; namísto toho členství bude muset pro ně přinést do Unie nové peníze. V této sněmovně, předsednictvo Parlamentu není tak disciplinované ve svých rozpočtových cílech jako Rozpočtový výbor. Vždy se snaží utratit 20% administrativních nákladů EU i když není za co tyto peníze ospravedlnitelně utratit. Takové projekty zahrnují památník panu Pötteringovi, muzeum věnované krátké historii EU, nebo změnu parkovací plochy Parlamentu na lázně a koupele.

Zároveň Sociální demokraté, Liberálové a Zelení hlasovali v Rozpočtovém výboru o shovívavé supervizi fondů na podporu strany evropských politických stran a teď také o evropských nadacích financovaných z rozpočtu Parlamentu. Nikde nebyla klauzule, která by říkala, že by využití prostředků mělo být dohlíženo v souladu s nejlepší praxí rozpočtového řízení EU. Moji krajané, pan Virrankoski a pan Ville Itälä, se snažili ze svých pozic zpravodajů dosáhnout vyrovnaného výsledku.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Děkuji vám, pane předsedo. Ctihodní poslanci, pan Virrankoski a pan Itälä se zabývali rozpočtovými záležitostmi velmi kompetentně. Na základě daných podkladů si jejich práci velmi vážím. Ale to je ten problém: Jsou nuceni pracovat s danými podklady. Rozpočtový proces EU je velmi zastaralý a proto hodný opovržení.

Základní princip je vždy tento: přichází nám více peněz, tak do čeho je investujeme? Tohle je 50 let stará organizace, a z toho důvodu by se měla zaměřit na nulové rozpočtování. Musíme si položit následující otázku: kdybychom začali teď (a ne před 50 lety), do čeho bychom naše rozpočtové zdroje investovali? Investovali bychom je do vytvoření Evropského hospodářského a sociálního výboru nebo do Výboru regionů? Zainvestovali bychom skoro polovinu do ochranné zemědělské politiky, do PR a marketingu pro výrobky, které by se jinak neprodaly? Investovali bychom do dotací pro tabákové výrobky, do výroby tabáku, jenž nelze normálně prodat, zároveň s tím, že plošně zakazujeme v EU kouřit? Investovali bychom do Strukturálních fondů, které vezmou skoro celý zbytek rozpočtu, čímž rozhodujeme o tom, že země mohou

obdržet peníze centrálně z rozpočtu EU za podmínky, že plynou do určité regionální politiky? Odpověď je – jak jsem přesvědčen, že by každý, kdo sedí zde v budově (což není mnoho), řekl – ne, to bychom neudělali.

Otázkou tedy je: jak se k záležitosti postavit? Nemůžeme to udělat, pokud nejsme připraveni se podívat na zásadní rozpočtové otázky od začátku a od toho se odrazili. Nacházíme se proto na zcela špatném místě. Pokud provedeme normální ekonomickou analýzu a zvážíme, co by se mělo udělat s rozpočtem na úrovni EU, který se utrácí prostřednictvím Bruselu, to jest alokování peněz, které by členské státy nebyly jinak schopné investovat, například do základního výzkumu. Z ekonomické teorie všichni víme, že základní výzkum je na trhu naprosto podfinancován. Vždycky se najdou nějaké parazité. Předpokládá se, že někdo jiný zaplatí náklady základního výzkumu a když je vše dokončeno, je nám všem k dispozici. Takových oblastí je mnoho a jde do nich neuvěřitelně málo peněz. Mluvíme o tom, ale nic neděláme. Ve většině případů jdou peníze do něčeho, co bylo rozhodnuto před 30–50 lety. To je skandální. Máme také EU, která po Evropě kupuje budovy ve víře, že je to levnější. Spekulovat takto s penězi daňových poplatníků je nezodpovědné jednání. To by nemělo pokračovat. Musíme iniciovat diskusi o tom, co by Evropa měla dělat s penězi, které dostaneme. Co děláme dobře představuje snad 10–15 % všech prostředků. Zbytek jde do zbytečnosti a do různých typů PR akcí, jako například peníze pro přizpůsobení se globalizaci. Jednotlivé státy, které vzájemně soutěží o nalezení dobrých institucionálních řešení jsou tím, co vytvořilo Evropu a její úspěch. To zachovejme. Velmi vám děkuji.

Hans-Peter Martin (NI). - (DE) Pane předsedo, každý, kdo byl v Rozpočtovém výboru, ví, jak je vždy na podzim těžké vůbec peníze vydat. Většinou se odloží do rezervy v rozpočtovém okruhu informačních služeb.

Existuje samozřejmě snaha o to být aktivní a proto něco dělat. Zde bych vás přímo, pane předsedající, oslovil. Byla zavedena filmová cena LUX. Podmínkou bylo, že filmy měly být promítány do 18. října tohoto roku a pouze ti poslanci, kteří viděli všechny tři filmy, mohli a měli pod touto rozpočtovou iniciativou hlasovat. Zrovna jsem se podíval na seznam. Není zde ani tucet poslanců, kteří by zítra rozhodli o tom, jakou Babylonskou věž komu dají.

Rád bych vás, pane předsedo, požádal, abyste byl upřímný a zítra nás nezklamal, ale řekl nám, kolik poslanců se ve skutečnosti legitimně účastnilo tohoto hlasování. Prosím zajistěte, aby zápis nebyl na poslední chvíli zfalšován, protože termín pro shlednutí filmů byl 18. říjen.

Tento relativně malý problém v poměru k rozpočtu, pane předsedo, se dá přenést do tolika jiných oblastí. Neustále rozhazujeme peníze, aniž bychom o tom přemýšleli, protože máme příliš mnoho peněz, a proto i dobré nápady, jako je filmová cena, jsou sráženy k zemi. Nicméně buďte upřímný alespoň zítra, pane předsedo!

Předseda. – Tyto poznámky nejsou hodny odpovědi.

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – (LT) Ráda bych začala tím, že řeknu, že je mi velkým potěšením k vám dnes promluvit, před důležitým hlasováním, hned po prvním čtení. Ráda bych poděkovala předsedovi, panu Bögemu, hlavnímu zpravodaji, panu Virrankoskimu, stejně jako koordinátorům všech politických skupin, za jejich velmi úspěšnou, koordinovanou a pozitivní práci pro dosažení konsensu v Rozpočtovém výboru v prvním čtení. Všechny položky navržené Komisí byly obnoveny – za to díky.

členka Komise. – Ráda bych Parlamentu vyjádřila díky za ustanovení prakticky všech položek předběžného návrhu rozpočtu. Opakuji toto v angličtině pro případ nepřesného překladu, protože to je nejdůležitější část mého proslovu. Zároveň bych také ráda řekla, že bez ohledu na to, jak jsme spokojeni a jak je uspokojující naše spolupráce, jsou zde ještě nějaké věci, které by měly být řečeny a říkám, že ve většině případů vytvořil Parlament rezervy.

Je to něco, čím jsme se zabývali v minulém roce a Komise byla loni schopna řešit, a budeme se ze všech sil snažit zajistit, aby byly všechny podmínky Komisí splněny a abyste měli všechny důležité informace k možnému uvolnění rezerv před druhým čtením.

Ráda bych zvláště zmínila pilotní projekty, u nichž tento rok Parlament převzal iniciativu a prakticky využil vyšší počet nových pilotních projektů a přípravných akcí, které navrhuje. Jako vždy se pozorně podíváme na každý případ a vyslovíme náš názor na začátku listopadu prostřednictvím tzv. „deketru proveditelnosti“, včas, dostatečně před dohodováním a druhým čtením.

Co se týká agentur, což je velká, osvětlující položka v našem letošním rozpočtovém procesu, ráda bych zdůraznila konstruktivní rámec ustanovený na červencovém dohodování mezi námi celkovou otázkou

agentur. Ráda bych také poděkovala Parlamentu, zejména paní Haugové, za její spolupráci, zvláště při finalizaci revize pracovních opatření pro výkonné agentury, které jsme nedávno schválili.

Komise se bude snažit zajistit, jako čestný dohodce mezi dvěma rozpočtovými úřady, a bude se snažit mít mezi námi nejlepší a vyrovnaný výsledek a nalézt rozpočet, při vědomí toho, že stále máme velké problémy ke společnému řešení, jako je Galileo a EIT, jež máme na stole po našem návrhu nevyřešené, zejména rozhodnutí Rady. Jsme spokojeni, jak se Parlament zhostil této otázky v návrhu a v prvním čtení. A tak doufám, že společně – my všichni tři – budeme schopni úspěšně a včas uzavřít rozpočtový proces.

Michael Gahler (PPE-DE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro zahraniční věci.* – (DE) Pane předsedající, podle víceletého finančního rámce je finanční strop pro okruh 4, 7,002 miliard eur. Rada zvýšila předběžný návrh rozpočtu Komise pro rok 2008 ve výši 6,672 miliard eur na 6,89 miliard eur, zejména přidáním dodatečných částek pro Palestinu a Kosovo. V raném stádiu Parlament zdůraznil, že tyto prostředky nemohou být adekvátní, protože výzvy, které bylo možné předjímat, nebyly vzaty v potaz. Nyní z Rady slyšíme, že jsou požadovány vyšší částky, zejména v oblasti bezpečnostní politiky. Bohužel si ale nejsme vědomi žádných konkrétních návrhů. Musíme ale s Radou dojít ke shodě co se týká Společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Dovolte nám proto otevřeně a upřímně vyjednávat o skutečných potřebách pro rok 2008.

Pokud jsme schválili nějakých 250 milionů eur ročně na SZBP od 2007 do 2013, deficit ve financování bude již zřejmý. Naše náklady na bezpečnostní politiku se pohybuji téměř podle časového rámce.

Jiným důležitým tématem je Palestina. V roce 2007 utrácíme výrazně více, než se předpokládalo, k 400 milionům eur. Potřebujeme příští rok také více peněz než Komise a Rada dosud odhadovala. Nemůžeme od Parlamentu ale očekávat, že dá nižší částky do rozpočtu, a následně v průběhu roku vydrancuje jiné politiky, protože zde nebylo žádné seriózní plánování.

Není ani vyjasněné rozdělení úkolů vztahujících se ke Kosovu a rozpočtovým potřebám pro rok 2008. Víím, že zde budeme muset nejdříve čekat na přesný mandát.

Závěrem bych rád poukázal na politický dialog, jenž budeme brzy muset zavést. Evropský parlament za toto bojoval při vyjednáváním o víceletém finančním rámci, aby byl zakotven v interinstitucionální smlouvě. Toto by bylo tím správným fórem, kde by se konstruktivně projednávaly významné změny v dobrém čase a při vzájemné důvěře. Toto by byl ten správný kontext pro přípravu přezkumu nových finančních nástrojů.

Ralf Walter (PSE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozvoj.* – (DE) Pane předsedo, dámy a pánové, Výbor pro rozvoj usiluje o nastavení priorit výdajů navržených v rozpočtu. Vííme, že rozvojová pomoc, tedy naše pomoc nejchudším lidem na planetě, není něčím, co se přihodí momentálním rozhodnutím a výsledky se jen tak dostaví, ale existují zde procesy a na těchto procesech musíme průběžně pracovat.

Zdůraznili jsme, že chceme bojovat s chudobou. To znamená, že lidem musíme poskytnout vzdělání a zajistit, aby byli zdraví a byli schopni se rozvíjet v rámci jejich vlastního prostředí, jejich vlastní zemi. V minulosti jsme investovali značné peníze do boje s malárií, tuberkulózou a AIDS a chceme těmto zemím pomoci opravdově se rozvíjet prostřednictvím preventivních opatření jakými jsou například zákaz malorážových zbraní, nášlapných min a atomových, biologických a chemických zbraní tím, že zřídíme síť prevence konfliktů a přeshraniční spolupráci mezi rozvojovými zeměmi.

Nemělo by se ale stát – a to jsou mé dvě prosby na Radu a Komisi – že Rada – prostě proto, že se v agendě objeví nové téma – rychle řekne: teď začneme všechno reorganizovat. Musíme pomoci Kosovu a musíme pomoci Palestině, a na tom se zcela shodneme. Musíme toto udělat, ale neměli bychom to dělat tak, že odebereme peníze nejchudším z chudých a tím, že uvěříme, že bychom mohli objevit něco jako spojitost v tomto seřadišti nebo že by lidé venku mohli mít pocit, že opravdu pracujeme soustředěně ve prospěch nejchudších z chudých. Potřebujeme nové peníze a víím, že hovoříme o penězích daňových poplatníků, ale musí se jim to říci jasně. Pokud to uděláme, měli bychom být úspěšní.

Druhý bod je směřován ke Komisi. Vííte přesně, jaké jsou naše priority v boji s chudobou. Právě jsem se o nich zmínil: poskytnutí zdravotní péče a základního vzdělání, aby lidé byli schopni si sami doma něco vydělat. Musíme dát do rezervy hodně peněz a tyto peníze bychom neměli uvolnit dokud nebude zřejmé, že jste odhlasovali a přijali priority Parlamentu.

Nechceme zavést mikromanagement, ale učinili jsme politické vyhodnocení, s nímž jste souhlasili. Musíme na něm trvat a realizovat je, aby se, podobně jako v jiných případech zahraniční politiky, stalo skutečností a měli bychom proto využít našich rozpočtových práv a příležitostí k uplatnění odpovídajícího tlaku na vás.

PŘESEDÁJÍCÍ PAN DOS SANTOS*Místopředseda*

Peter Šťastný (PPE-DE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro mezinárodní obchod.* - Pane předsedající, rád bych poděkoval pánům Virrankoskimu a Itäläovi za vynikající, byť nevděčnou práci.

Domnívám se, že je třeba nejen zdůraznit roli Parlamentu jako instituce dohlížející na rozpočet, ale i roli jeho jednotlivých výborů co se týká jejich kompetencí v oblasti rozpočtu. Myslím, že je velmi prospěšné, že jednotlivá GR podávají zprávy různým výborům o předpokládaných výdajích v daném roce. Je zapotřebí kontroly a je zapotřebí transparentnosti. Přestože Výbor pro mezinárodní obchod nespolutrochoduje v obchodních záležitostech – dosud – domnívám se, že se vyvinula velmi dobrá praxe, kdy vedeme s GR pro obchod upřímnou a otevřenou diskuzi o rozpočtových otázkách a o důvodech pro určité výdaje.

Co se týká rozpočtových položek, rád bych zdůraznil, že v obchodním rozpočtu je třeba uchovat na důležité pozici podporu pro obchod a také pro parlamentní dimenzi WTO. Musíme být schopni propagovat evropské zboží ve třetích zemích. Potřebujeme odborníky, kteří našim podnikům umožní proniknout na zahraniční trhy, ale zároveň musíme pomoci rozvojovým zemím exportovat do EU. Bez obchodu není možný dlouhodobě udržitelný rozvoj. Nedávno došlo ke kritice WTO pro nedostatek transparentnosti. Parlamentní rozměr rozhovorů o světovém obchodu je důležitou iniciativou, v jejíž podpoře bychom měli pokračovat, neboť zlepšuje dialog, poskytuje rozhovorům větší legitimitu a umožňuje lepší dohled.

Závěrem vyzývám Komisi, aby zajistila, že Parlament bude náležitě informován o projektech mikrofinanční pomoci, aby v příslušných výborech mohlo dojít k náležité debatě a abychom jako instituce byli informováni o tom, které země využívají finanční prostředky EU.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozpočtovou kontrolu.* - (ES) Pane předsedající, pane komisaři, Výbor pro rozpočtovou kontrolu se ve svém stanovisku k rozpočtu pro rok 2008 zaměřuje na dva základní body:

Prvním je soulad s bodem 44 interinstitucionální dohody vztahujícím se k prohlášení o věrohodnosti účetnictví a každoroční certifikaci, které musí být zasláno každým členským státem. V tomto pozměňovacím návrhu navazujeme na závěry a doporučení absolutoria pro roky 2004 a 2005, jež už menší část členských států zavedla. Domníváme se, že by tak měly učinit i další státy.

Jsme si vědomi skutečnosti, že Evropská komise nemůže před 15. únorem zhodnotit, v jaké míře jednotlivé členské státy splňují tento závazek. Nicméně, pro povzbuzení Evropské komise, aby pokračovala v tomto hodnocení bez zbytečných prodlev, jsme zavedli rezervu ve výdajích Komise na personál. Jsme si jisti, že Komise má stejně jako Parlament zájem zajistit, aby členské státy plně aplikovaly bod 44 v oblasti sdíleného řízení. Proto jsem přesvědčen, že v záležitosti rezervy dosáhneme dohody.

Druhým bodem je transparentnost. Domníváme se, že čím detailnější bude výdajová stránka rozpočtu, tím snadněji bude moci kompetentní rozpočtový orgán monitorovat její dodržování.

Požádali jsme proto o vytvoření nových rozpočtových položek v oblastech výdajů, které jsou pro Parlament velmi citlivé, jsou jimi například agentury, rozvoj venkova a další kategorie, například vnější činnost. Opakuji, že jsme při tom měli na paměti jasné odhodlání Parlamentu a Výboru pro rozpočtovou kontrolu přispět k maximální transparentnosti, kterou po nás požaduje veřejnost.

Cristobal Montoro Romero (PPE-DE), *navrhovatel stanoviska Hospodářského a měnového výboru.* - (ES) Pane předsedající, pane komisaři, zpravodajové, Hospodářský a měnový výbor předložil jednomyslně schválené stanovisko – žádné hlasy nebyly proti – v němž především oslavujeme zvýšení příspěvků určených pro zlepšení konkurenceschopnosti v oblasti růstu a zaměstnanosti a zejména také v oblasti soudržnosti pro růst a zaměstnanost v Evropské unii.

V oblasti, za níž je výbor zodpovědný, tj. v hospodářství a měnových záležitostech, v oblasti podnikání, hospodářské soutěže, daní a celní unie, v boji proti daňovým podvodům a obecným podvodům v evropských statistikách a zejména v kapitole statistik, vítáme rozpočtové zálohy, rozpočtový přístup. Samozřejmě jsme však našli i nedostatky.

Rádi bychom měli více peněz, více peněz použitých pro hospodářský rozvoj, tedy jinými slovy více peněz pro blaho občanů, více peněz pro zřetelnější podporu unijních měnových programů, pro jasnější podporu malých a středních podniků, které jsou zdrojem pracovních příležitostí. Samozřejmě bychom se všichni

měli držet zásady úspornosti – ta by měla být na prvním místě a nikdo to neříká rozhodněji než já. Nicméně úspornost a současné nedostatky v našem unijním rozpočtu jsou od sebe na hony vzdálené.

Domníváme se, že by Evropská unie skutečně měla vytvořit průbojnější rozpočet, aby podpořila hospodářský růst, který s sebou přinese zaměstnanost. Přidělení prostředků všem zemím EU je pro tyto účely naprosto nezbytné.

Gabriele Stauner (PPE-DE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro zaměstnanost a sociální věci*. - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci obzvláště vítám skutečnost, že Komise je nyní ochotná vynaložit 44,2 % rozpočtu, což odpovídá 57 miliardám EUR, na růst a zaměstnanost. Nárůst o 2,3 miliardy EUR v příslušných rozpočtových položkách pro rok 2008 účinně podporuje Lisabonskou strategii. Ráda bych zdůraznila zejména tři pilotní projekty v oblasti sociální, přestože Rozpočtový výbor pro jeden z nich finanční prostředky neschválil a v druhém případě je výrazně snížil.

Projekt týkající se zaměstnanosti ve zdravotní péči, který byl Rozpočtovým výborem do určité míry omezen, je mi velmi blízký, protože v této oblasti existovaly značné problémy od rozšíření EU v letech 2004 a 2007. Tento pilotní projekt by proto měl být realizován tak, jak jsme ho vypracovali. To platí zejména ve vztahu k možným předpisům v oblasti sociálních služeb. To samé se vztahuje i na další námi navrhovaný projekt, konkrétně projekt sociální integrace přistěhovalců.

Podpořte tedy, prosím, pozměňovací návrhy, které jsme do návrhu znovu vložili. Ráda bych se znovu vyslovila pro projekt pro rodinu, který by měla realizovat nadace v Dublinu a který bychom chtěli podpořit částkou ve výši 400 000 EUR. Rozpočtový výbor však tento projekt zcela zamítl. Pracovní příležitosti beroucí ohled na rodinu, vylepšení situace bydlení rodin a pokračující podpora rodin jsou také našimi hlavními cíli v Evropě.

Tyto záležitosti by tedy měly zahrnuté do programu práce dublinské nadace a měly by pro ně být pochopitelně uvolněny nezbytné finanční prostředky.

Jutta Haug (PSE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*. - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin vrátil rozpočtové sumy, které v jeho oblasti Rada snížila, na výši uvedenou v předběžném návrhu rozpočtu Komise. To znamená 10,3 % rozpočtový nárůst pro oblast životního prostředí v porovnání s rozpočtovým rokem 2007.

Domníváme se, že je to naprosto přiměřené pro nejdůležitější nástroje v oblasti životního prostředí. EMEA, EHP, EFSA a ECDC – to jsou zkratky našich agentur, s jejichž prací jsme naprosto spokojeni – také dostaly zpět své peníze. Odsouhlasen byl Life+, začíná se na něm pracovat a nový akční plán pro zdraví nahradí od ledna 2008 plán starý. Zatím jde vše tak, jak má! Rozhodně budeme schopni vypracovat hodnocení do konce roku nebo počátkem roku 2009.

Program HELP nám však působí obavy. Víme, jak škodlivá je konzumace tabáku. Chceme ovšem, aby toto poselství slyšela i evropská veřejnost a pochopila ho. Rok 2008 je posledním rozpočtovým rokem, v němž obdržíme od Tabákového fondu finanční prostředky na tuto protikuřáckou kampaň. Žádáme Komisi, aby velmi rychle vymyslela řešení, odkud získat prostředky pro tuto kampaň v následujících letech.

Angelika Niebler (PPE-DE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku*. - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, především mi dovoluji jménem Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku poděkovat zpravodajovi a našim kolegům z Rozpočtového výboru za trvale konstruktivní a účinnou spolupráci.

Ve Výboru pro průmysl naši pozornost zaujímají zejména dvě velmi těsně spjaté otázky. Jednou stranou těchto problémů je – jak dnes už bylo zmíněno – Galileo a druhou pak projekt Evropského inovačního a technologického institutu. Obě tyto iniciativy zahrnují průlomové projekty, které jsou životně důležité pro inovační a průmyslovou politiku. Zaslouhují tedy naši plnou podporu.

Evropský inovační a technologický institut významně přispěje k převádění technologií z výzkumu do průmyslu a podniků. V Evropě stále máme nevyřízenou poptávku. Otázky však vyvolává problém financování. Výbor pro průmysl se zcela zřetelně zasazoval o financování, které by nebylo na úkor dalších progresivních programů. Neměli bychom proto ubírat prostředky ze sedmého rámcového programu pro výzkum, z programu pro celoživotní vzdělávání nebo z programu transevropských sítí, za účelem financování Evropského inovačního a technologického institutu. Nic takového, my ve Výboru pro průmysl žádáme, aby

prostředky pro Evropský technologický institut byly přesunuty z administrativního rozpočtu. Naštěstí má i Rozpočtový výbor v této otázce stejný záměr. Navíc se Výbor pro průmysl zasazuje za čisté financování i mimo vlastní rozpočtovou položku.

Podstatě problematičtější je otázka Galilea. Dovolte mi ve stručnosti uvést následující bod z hlediska průmyslové politiky. Domnívám se, že existuje shoda, že Galileo potřebujeme a že je potřeba ho financovat. Nejnovější usnesení týkající se Galilea vedlo Parlament k žádosti o financování ze zdrojů Společenství, což bylo také navrženo Komisí. V každém případě je podle mého názoru klíčové, že projekt nakonec pokračuje. Není třeba ho znovu spouštět, ale lze ho založit na značném úsilí zainteresovaných průmyslových podniků. To bychom měli vzít v úvahu při nadcházejících jednáních.

Vše ostatní, co se týká Galilea, předávám kolegovi Bögemu, který spolu se svými kolegy bude zodpovědný za pokračování vyjednávání v Rozpočtovém výboru.

Luisa Fernanda Rudi Ubeda (PPE-DE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů.* - (ES) Pane předsedající, především bych chtěla poděkovat členům Rozpočtového výboru za podporu, kterou poskytlí pozměňujícím návrhům předloženým Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Díky tomu je výbor přijal takřka jednomyslně.

Za prvé, ohledně hlavy 12 rozpočtu „Vnitřní trh“, bych jen ráda řekla, že výbor prostřednictvím svých pozměňovacích návrhů usiloval o znovuzískání prostředků uvedených v PNR, které předpokládala Komise a které byly posléze sníženy dokumentem Rady.

Ráda bych zmínila nebo snad připomněla, jak důležité je pro Evropskou unii vše, co se týká vnitřního trhu. To je, myslím, zcela jasné. Je to jeden ze základních kamenů, na němž je postaven veškerý následující rozvoj.

V některých letech, například vloni a v příštím roce 2008, kdy má dojít k přijetí důležité legislativy, jako je například směrnice o službách, a kdy také existují plány směřující k legislativě pro zlepšení vnitřního trhu, máme za to, že je třeba získat objem prostředků uvedených v PNR.

Stejný argument by bylo možno použít i pro hlavu 14 „Celní unie“, která také mluví o zdokonalení vnějších hranic Unie, což nám na oplátku umožní zaručit, že náš jednotný vnitřní trh bude správně fungovat.

Závěrem, co se týká hlavy 17, která se zabývá ochranou spotřebitelů. Tato oblast se dotýká výboru, za nějž jsem navrhovatelkou. Ráda bych řekla, že s podporou Rozpočtového výboru se nám podařilo znovu získat prostředky uvedené v PNR pro program SOLVIT. Různé země EU se v oblasti rozvoje spotřebitelské politiky a politiky ochrany spotřebitelů nacházejí na různé úrovni. V mnoha případech dochází k nesrovnalostem, které je třeba vyřešit mimoprávní, mimosoudní cestou. Prokázalo se, že SOLVIT je v těchto případech dobrým nástrojem.

Pane předsedající, skončím tím, že bych ráda zvláště poděkovala Rozpočtovému výboru za podporu a přidělení 1 milionu EUR pro pilotní projekt, který umožní v příštím roce vypracovat studii monitorující a porovnávající uplatňování opatření v oblasti spotřebitelské politiky v různých členských státech.

Wojciech Roszkowski (UEN), *navrhovatel stanoviska Výboru pro regionální rozvoj.* - (PL) Pane předsedající, Výbor pro regionální rozvoj věnoval ve svém stanovisku zvláštní pozornost rozpočtovým položkám souvisejícím s kapitolou XIII s názvem „Regionální politika“. Vyzývali jsme, aby byly zachovány, či případně navráceny, všechny rozpočtové položky z předběžného návrhu rozpočtu.

Rozpočtový výbor našim požadavkům vyhověl, a dokonce v položce 130616 týkající se Evropského fondu pro regionální rozvoj požádal o navýšení plateb o 900 milionů EUR. Rozpočtový výbor sdílel též naše obavy z využití nepřidělených prostředků v oblasti soudržnosti pro další financování jiných projektů, jako například Evropského technologického institutu, na základě rozhodnutí Rady. To by bylo v rozporu se zásadou soudržnosti a rovněž by to snížilo výsady Evropského parlamentu. Shrnul bych to tak, že to není rozpočet z říše snů, není to rozpočet, který by nás těšil, ale Výbor pro regionální rozvoj podporuje návrh rozpočtu předložený Rozpočtovým výborem. Vřele vám děkuji.

Jan Mulder (ALDE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova.* - (NL) Pane předsedající, následující rituál ohledně rozpočtu pro zemědělství se odehrává každoročně: Komise přijme návrh rozpočtu, Rada v něm pak řadu položek bez přílišného odůvodňování proškrtá, Výbor pro zemědělství a rozvoj venkova s podporou Rozpočtového výboru tyto položky vrátí zpět na jejich místo, a poté zahájíme diskuzi na základě pozměňovacího návrhu Komise o přesném rozpočtu pro následující rok.

Proč Rada považuje za nutné neustále provádět tyto škrty je pro mne záhadou. Již od dob Amsterodamské smlouvy vedeme diskuze na základě pozměňovacího návrhu Komise, neboť tento návrh nám poskytuje nejnovější dostupné údaje. Domnívám se, že bychom měli pokračovat stejným způsobem.

Výbor pro zemědělství zvýšil počet položek: položky pro ovoce do škol, mléko do škol a podobně, protože všichni chceme, aby osvěta o zdravé výživě začínala již v útlém věku. Oceňujeme pilotní projekty a přípravné akce původně schválené Rozpočtovým výborem.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro rybolov*. - (PT) Pane předsedající, dámy a pánové, Výbor pro rybolov v oblasti svých pravomocí podal Rozpočtovému výboru k posouzení řadu pozměňovacích návrhů, z nichž většina byla kladně přijata a týká se zejména posílení evropské námořní politiky v oblasti přípravných kroků pro udržitelný rozvoj moře příležitostí, jež představují evropská moře a oceány, větší množství finančních prostředků pro kontrolu rybolovu, aby byla zaručena udržitelnost moří a oceánů a aby docházelo ke sběru informací nezbytných pro vývoj udržitelného rybolovu, pro správný chod a efektivitu Evropské agentury pro kontrolu rybolovu a navíc, co se týká nejvzdálenějších oblastí, aby byla zaručena účinnost současných programů nezbytných pro minimalizaci omezení, jež trvale specificky zasahují tyto oblasti.

Zprávy vypracované panem Virrankoskim a mnou jsou jasným signálem pro posílení rybářské politiky i při omezeních spojených s finančním výhledem. Vyzývám proto kolegy poslance, aby jim vyjádřili podporu, a Radu, aby vzala v úvahu návrhy námi předložené a také návrhy Parlamentu.

Helga Trüpel (Verts/ALE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. - (DE) Pane předsedající, hovořím zde za Výbor pro kulturu, který je zodpovědný nejen za kulturu, ale také za vzdělání, mládež, média a sport. Náš rozpočet je v porovnání s tím, jaký by měl být, velmi omezený.

Domnívám se, že když se podíváme na úspěch programu ERASMUS, v jehož rámci studenti evropských univerzit mohou studovat v jiných zemích, navazovat přátelství v jiných částech Evropy a hovořit poté o svých zkušenostech se svými přáteli a známými, je zcela zřejmé, že nezbytnou měrou přispívá ke vzájemnému porozumění v Evropě.

Domnívám se, že bychom měli udělat více pro komunikaci, zejména nyní, když se hlavy států a vlád dohodly na Reformní smlouvě. Myšlenka „lokalizace“, tedy práce s lidmi v jejich vlastním prostředí, abychom získali jejich podporu pro Evropskou unii, má zásadní význam. Těší mne, že byly umožněny přinejmenším dva pilotní projekty: EuroGlobe, kočovné divadlo podobné těm z Shakespearových dob, se vydalo na turné po evropských hlavních městech, aby skutečně zapojilo místní občany, a dále kulturní projekt na téma umělecké mobility, který má umožnit setkávání mladých evropských umělců a jejich spolupráci na formování budoucnosti Evropy.

Gérard Deprez (ALDE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci*. - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, zastupuji tu paní Dührkopovou, která se nemohla dostavit.

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci stanovil tři hlavní priority pro rozpočet na rok 2008. První z těchto priorit se týká posílení provozních prostředků poskytovaných agentuře Frontex, která, jak víte, má na starosti koordinaci spolupráce na vnějších hranicích Evropské unie. Tohoto cíle bylo dosaženo: pokud se Parlament přidrží našeho doporučení, obdrží Frontex dalších 30 milionů v provozních položkách, což je více než dvojnásobek prostředků přidělených v roce 2007.

Druhá priorita se týká potřeby transparentnosti ve správě počítačových systémů kontrolujících vstup na evropské území. Byly proto přiděleny rezervní položky pro systémy Schengen SIS I a SIS II a pro vízový informační systém, známý pod zkratkou VIS. Tyto finanční prostředky nebudou uvolněny, dokud nebudeme mít v potřebných případech příslušný právní základ a v každém případě musíme obdržet informace o pozvánkách k výběrovým řízením a o smlouvách.

A konečně, třetí priorita našeho výboru se týká Evropského fondu pro uprchlíky. Všechny přidělené finanční prostředky byly umístěny do rezervy a budou uvolněny pouze poté, co Rada a Parlament přijmou směrnici o jednotných pravidlech a postupech pro navrácení státních příslušníků třetích zemí s nelegálním pobytem. Rada by měla vědět, že: bez směrnice nebudou prostředky. Je to velmi prosté.

Rihards Pīks (PPE-DE), *navrhovatel stanoviska Výboru pro ústavní záležitosti*. - (LV) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, velmi mne těší, že po Lisabonském summitu můžeme konečně přikročit k podpisu Reformní smlouvy, k její ratifikaci a provádění. Všichni chápeme, že tato nová smlouva je nezbytná pro rozvoj a konsolidaci Evropy. Proto mne, jako navrhovatele stanoviska Výboru pro ústavní záležitosti,

překvapilo, že rozpočtová položka 3b, vztahující k evropskému občanství, byla jediná, pro kterou se v porovnání s rozpočtem pro rok 2007 plánovalo výrazné snížení výdajů. V době, kdy se mění institucionální struktura Evropské unie, je zapotřebí finančních prostředků pro komunikaci s obyvateli EU. Občané EU musí být informováni o probíhajících změnách, je třeba zajistit jejich spolupráci a podporu. Jsem proto vděčný členům Výboru pro ústavní záležitosti z mé politické skupiny a zejména zpravodajům a členům Rozpočtového výboru za podporu mých návrhů na různé rozpočtové položky, které mají zvýšit výdaje na tento program. Doufám, že Parlament tyto pozměňovací návrhy také podpoří a že tyto prostředky budou řádně využity pro posílení Evropské Unie. Děkuji vám.

Christa Prets (PSE), *navrhovatelka stanoviska Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví*. - (DE) Pane předsedající, je důležité přistupovat k rozpočtu způsobem nerozlišujícím pohlaví, jak bychom měli a jak musíme, z hlediska ženské politiky. Otázka pohlaví má velký význam a „genderové vytváření rozpočtu“ nesmí být jen prázdným pojmem, ale musí být uvedeno do praxe.

Je potřeba navýšit prostředky pro program DAPHNE. Náš pozměňovací návrh bohužel neprošel, takže ho znovu vzneseme v plénu. My sociální demokraté tento pozměňovací návrh a navýšení finančních prostředků pro DAPHNE podporujeme, protože se jedná o relativně malý, nicméně velmi důležitý program pro boj proti domácímu násilí.

Dále je zapotřebí poskytnout odpovídající prostředky pro Evropský institut pro rovnost žen a mužů, aby jeho spuštění proběhlo úspěšně. Také je důležité, aby výdaje pro Evropský rok mezikulturního dialogu byly rozděleny rovnoměrně mezi muže a ženy. Existuje celá řada žen, zejména přistěhovalek, kterým by měla být svěřena klíčová role v tomto mezikulturním dialogu.

Luciana Sbarbati (ALDE), *navrhovatelka stanoviska Petičního výboru*. - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, já bych také ráda poděkovala dvěma zpravodajům, pánům Virrankoskimu a Itäläovi za vynikající práci.

Jsem přesvědčená, že rozpočet by měl být základním politickým činem každé veřejné instituce, ale i soukromých subjektů, protože dokumentuje rozhodnutí, na něž budou vynaloženy veřejné finanční prostředky. Měl by mít tři základní prvky: za prvé, přísnost; za druhé, odvahu rozhodnout se pro účinné politiky; za třetí, kontrolu výdajů. Jak pan Virrankoski prohlásil, tyto prvky zjevně vyžadují pevnou rozhodnou koncepci, která také zahrnuje revizi postupů, což plně podporuji.

Nyní, co se týče Petičního výboru, měli jsme pocit, že bychom Rozpočtovému výboru měli sdělit, že navrhovaný 4,6 % nárůst v rozpočtu veřejného ochránce práv je spravedlivý a přiměřený, mimo jiné proto, že veřejný ochránce práv se stal klíčovou politickou postavou pro demokracii a transparentnost Evropské unie a pro dobrou správu, na niž musí pozorně dohlížet.

László Surján (PPE-DE). - (HU) Pane předsedající, pane komisaři, nejdůležitější položkou v rozpočtu pro rok 2008 je politika soudržnosti. V každém členském státě existují méně rozvinuté oblasti, proto tato otázka zajímá nás všechny. Soudržnost je navíc i v zájmu těch, kdo na tento proces vynakládají finanční prostředky, nejen v zájmu příjemců. Proto nemůžeme v žádném případě akceptovat významné škrty, dosahující výše zhruba půl miliardy EUR, v oblasti výdajů na politiku soudržnosti. Podle mého názoru je Parlament přesvědčen, že nové členské státy budou schopny se přizpůsobit a využít všech jim dostupných prostředků. O totéž musíme usilovat i my všichni i v našich vlastních zemích.

Toto není jediný bod, v němž se s Radou neshodujeme a shodovat nebudeme. Můžeme rovněž s jistotou prohlásit, že jsme peníze evropských občanů spravovali dobře, jinými slovy zodpovědně, protože rozpočet pro rok 2008 je mnohem nižší než strop stanovený finančním rámcem. Proto je velkým zklamáním, že debata o rozpočtu programu Galileo nebo Evropského technologického institutu je stále na ostří nožů. Obě záležitosti by prospěly rozvoji Evropské unie, tak proč si neustále musíme klást do cesty překážky při jejich uskutečňování?

Děkuji Evropské komisi a zpravodajovi za jejich práci a žádám Parlament, aby podpořil pozměňovací návrhy předložené Rozpočtovým výborem, a tím rázně podpořil vyjednávání předcházející druhému čtení.

Závěrem mi, pane předsedající, prosím dovolte pozdravit přítomné poslance Parlamentu při příležitosti státního svátku mé vlasti. Samozřejmě mám na mysli maďarskou revoluci z roku 1956. Děkuji vám za pozornost.

Jutta Haug (PSE). - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Rada letos učinila to, co činí každoročně: umožnila úředníkům na ministerstvech financí sestavit rozpočet, který bere v úvahu hlavní cíl Rady, tedy „držet čísla při zemi“, a především „držet výdaje při zemi“.

To nemá žádný vztah k politickým plánům, které chceme v Evropské unii uskutečnit – absolutně žádný vztah! Nejrůznější útvary Rady mají stále ve zvyku v neděli něco kázat, a pak se spokojit s tím, že ostatní, to jest Parlament, po zbytek týdne udělají skutečnou práci. Nezáleží na tom, zda se jedná o otázky vnější politiky, o pomoc pro Kosovo či Palestinu nebo o provádění politiky konkurenceschopnosti pro růst a zaměstnanost, které jsou pro Evropu nesmírně důležité, vlastně nezbytné pro její přežití.

Parlament plánoval do budoucna a upozornil, dokonce už před 18 měsíci, během vyjednávání o finančním výhledu, že v dohledné budoucnosti dojde k potížím při financování přesně těchto politik. Naše výzva však nebyla vyslyšena a nyní Rada musí věci řešit za pochodu. Dříve než jsme očekávali jsme se ocitli v situaci, kdy musíme poskytnout prostředky z veřejných fondů pro záchranu projektu Galileo, protože sen o podnikatelské iniciativě se zhroutil. Evropský parlament dokázal poměrně rychle odsouhlasit, že bude počátek projektu Galileo financovat z evropských peněz za použití „metody Společenství“. Cokoli jiného považujeme za pochybné a nechceme s tím mít nic společného.

Jsme připraveni Galileu nádavkem k již plánované 1 miliardě EUR poskytnout v období 2008 až 2013 dalších 2,4 miliard EUR. Protože však požadované prostředky nejsou uvedeny v položce 1a a protože také nespádnou z nebe, jsme připraveni je převést z jiných rozpočtových kategorií, z položky 2 2007 a 2008, což činí 2,2 miliardy EUR, a 220 milionů EUR z položky 5. Znamená to rozhodně velkou sumu z položky 2, ale je to možné, aniž by zemědělci byli připraveni o finanční prostředky. Ceny zemědělských produktů na světovém trhu jsou vysoké, takže můžeme snížit naše dotace.

Transakce, pro niž jsme v Rozpočtovém výboru položili základ v první položce, je nazvána „menší revizí“. Pchá! Rada se vyhýbá i těm nejmenším revizím jako čert kříži, ale to je problém Rady. My jsme každopádně připraveni pro Galileo, vlajkovou loď evropské technologické inovace, vytvořit příznivé podmínky.

Skutečnost, že jsme připraveni v rámci této malé revize uvolnit finanční prostředky pro Evropský technologický institut, podle nás zaslouží jen letmou zmínku kvůli velikosti, či spíše malosti, původně požadované částky. Ta činí 2,9 milionů EUR v období od roku 2008 do roku 2013. Očekáváme, že Rada začne jednat s Parlamentem, a pak se vydá naším směrem.

Pane předsedající, dovoluji mi ještě jednu poznámku. Skutečně jsme doufali, že se této debaty při prvním čtení zúčastní ministr financí nebo alespoň nějaký ministr portugalského předsednictví Rady, jehož přítomnost bychom velmi uvítali. To není nic proti vám, pane Mourato, ale v tomto případě není ani portugalský místopředseda našeho Parlamentu dostatečnou náhradou.

Gérard Deprez (ALDE). - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, jako mluvčí skupiny ALDE bych především rád vyjádřil uznání k práci odvedené naším kolegou poslancem, zpravodajem panem Virrankoskim, a obzvláště bych mu rád sdělil, že plně podporujeme strategii, kterou ve shodě s Rozpočtovým výborem vypracoval pro Galileo.

Evropa Galileo potřebuje. Chceme, aby prostředky pro tento projekt pocházely od Společenství a chceme, aby přidělené prostředky byly garantované, aniž by to mělo negativní dopad na ostatní priority.

Rád bych také našemu zpravodaji poděkoval, že mezi pilotními projekty ponechal několik, které nám obzvláště leží na srdci, jmenovitě mechanismus rychlé výstrahy pro případ únosů či zmizení dětí.

Rád bych řekl pár slov o zprávě vypracované panem Itäläem, který bohužel není přítomen ve sněmovně. Oceňuji iniciativy na zvýšení prostředků, které jsou k dispozici pro oblastní média za účelem zveřejňování iniciativ Společenství pro občany. Domnívám se, že regionální a místní média mohou mít mnohem výraznější dopad než určité centralizované, byrokratičtější iniciativy.

Musím však konstatovat, že ve zprávě pana Itälä se objevuje jedna iniciativa, která se mi vůbec nelíbí. Tou je nárůst o 1 000 EUR měsíčně na výdaje na sekretariát pro každého poslance Evropského parlamentu. Tento krok, který je výsledkem dohody dvou politických skupin, shodou okolností dvou největších, a který přichází rok před evropskými volbami, se mi nelíbí. Považuji ho za skrytou dotaci pro znovuzvolení mnohých našich kolegů poslanců a já budu hlasovat proti tomuto opatření.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). - (PL) Pane předsedající, pane komisaři, ujal jsem se slova v rozpravě o rozpočtu pro rok 2008, abych upozornil na následující otázku.

Za prvé, výdaje ve výši 129 miliard EUR v tomto rozpočtu jsou sice nejvyšší v historii Unie, ale poměr těchto výdajů k hrubému domácímu produktu 27 členských států je vůbec kdy nejnižší, a rád bych zdůraznil, že

po úpravách provedených Rozpočtovým výborem Parlamentu představuje sotva 0,99 % hrubého domácího produktu v položkách závazků.

Za druhé, v rámci finančního výhledu pro období 2008-2013 je strop položek závazků pro rok 2008 stanoven na 1,08 % hrubého domácího produktu členských států, takže zde dochází k výraznému nesouladu mezi tím, co jsme chtěli financovat před dvěma lety a tím, co chce Evropská unie financovat nyní. Nemůžeme mít víc Evropy za míň peněz. To v této sněmovně zaznělo mnohokrát a dnes si to musíme připomenout znovu.

Za třetí, musíme podpořit rozhodnutí Rozpočtového výboru Evropského parlamentu, která významně navyšují finanční prostředky pro projekt Galileo, Evropský technologický institut a určité vnější činnosti Evropské unie.

Za čtvrté, musíme podpořit Evropskou komisi, aby co nejdříve přijala programy předložené členskými státy, které mají za cíl rozvoj regionů a venkovských oblastí. Konkrétně v roce 2008 bude novým členským státům přiděleno více než 20 miliard EUR. Bylo by proto dobře, aby tyto prostředky byly vynaloženy co možná nejúčelněji.

A nakonec za páté, pozornost si zaslouží podnět k založení fondu pro přizpůsobení se globalizaci, který umožní podnikům, jež se potýkají s negativními následky tohoto procesu, využít dočasné podpory a zachovat pracovní místa v EU.

Gérard Onesta (Verts/ALE). - (FR) Pane předsedající, ve svých poznámkách se zaměřím na zprávu, kterou velmi dobře vypracoval náš kolega pan Itälä. Víme, že je vždy velmi těžké rozhodnout o rozpočtu naší instituce.

Skutečně lituji jen jedné věci: rozpočet pro rok 2008 je v jedné věci velmi zvláštní. Je to poslední rozpočet, v němž jsme mohli shromáždit velké množství finančních prostředků pro investice, zejména v rámci parlamentní politiky v oblasti nemovitostí. Pokud počítáte všechny naše kanceláře v různých hlavních městech, máme 32 pracovišť. Kromě Bruselu a Štrasburku vlastníme v různých zemích jenom šest z těchto míst, kde vykonáváme svou práci. Víme, že existuje pořizovací politika, k jejímuž dodržování nás Účetní dvůr pravidelně vyzývá, ale mi ji nemůžeme plnit, protože pan Itälä – a já rozumím jeho myšlenku o vyslání signálu tím že řekneme, že neutrácíme všechny peníze, protože chceme zůstat pod 20 % limitem – Parlamentu neumožňuje do ní vložit peníze a vybudovat portfolio nemovitostí. Dalo se to vyřešit v roce 2008, ne později, protože, jak víte, v roce 2009 budeme platit za status poslanců.

Kromě tohoto nedostatku musím uznat, že pan Itälä odvedl velmi dobrou práci, jedná se zejména o jeden z nejzelenějších rozpočtů, které jsem kdy viděl, neboť obsahuje řadu opatření, především opatření na snížení emisí uhlíku, vyvážení naší uhlíkové stopy, snahu o vybudování vozového parku, který bude zahrnovat vozidla na hybridní pohon, snahu o snížení počtu zasedání konáním videokonferencí a dokonce i snížení množství cest konaných úředníky, kteří nás ne vždy doprovázejí do míst, kde jsou zapotřebí.

Celkově bychom proto bývali měli mít více peněz pro investice a činnost v předvolebním roce 2008, ale obecně řečeno je to stále dobrá zpráva díky dopadu na politiku v oblastech, které považuji za důležité. Proto budu, pane předsedající, hlasovat pro tuto zprávu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). - (PT) Ve dvou minutách, které mi jsou vyhrazeny, bych rád znovu poukázal na to, že se rozpočtová historie opakuje. Evropská komise předloží navrhovaný rozpočet Společenství, tentokrát pro rok 2008, Rada navrhne výrazné škrtky v komisním návrhu, a poté Parlament přistoupí s návrhem na omezení škrtů v návrzích Komise a Rady. Všechno by se zdálo být normální, kdyby však všechny tyto návrhy nebyly nižší než rozpočet pro rok 2008 ve finančním výhledu pro období 2007 – 2013.

Stejně jako tomu bylo v předchozím finančním rámci pro období 2000 – 2006, stanovené rozpočtové maximum v současném finančním výhledu není dodrženo, protože v rozpočtu Společenství pro rok 2007 bylo o 1,6 miliard EUR méně v položkách závazků a o více než 8 miliard EUR méně v položkách plateb, aniž by se přemýšlelo o skutečném plnění. Podle našeho názoru je zřejmé, že sumy stanovené ve finančním výhledu pro období 2007 – 2013 jsou už samy o sobě nedostatečné pro podporu skutečné hospodářské a sociální soudržnosti Evropské unie rozšířené na 27 států.

V podstatě všechny tyto návrhy rozpočtu Společenství pro rok 2008 jdou proti požadavkům bohatých zemí, které stanovují pro rozpočet strop ve výši zhruba 1 % hrubého domácího produktu Společenství, čímž se snižuje podíl tohoto rozpočtu a minimalizuje se jeho přerozdělovací role. Parlamentní návrh pokrývá určité aspekty, které vylepšují návrh rozpočtu předloženého Radou, například navýšení prostředků pro politiku

soudržnosti, což jsme navrhovali také, i když bychom měli zdůraznit, že její účinné provádění je poté do značné míry podryto úsilím o dosažení cílů neoliberálního programu Lisabonské strategie, s čímž rozhodně nesouhlasíme.

I parlamentní návrh však hovoří o snížení o více než 5 miliard EUR v platebních položkách ve srovnání s tím, co bylo odsouhlaseno pro rok 2008 ve víceletém finančním rámci. Jelikož se nacházíme ve fázi procesu vyjednávání, doufáme, že na rozdíl od minulosti bude Parlament alespoň usilovat, aby byly v co největší možné míře dodrženy minimální částky stanovené ve finančním výhledu pro rok 2008.

Jean-Claude Martinez (ITS). Pane předsedající, pro rozpravy o rozpočtu existuje známý zákon, který označujeme jako zákon tří L. Rozpočtové debaty totiž zahrnují drmolení Litaní jako v náboženské Liturgii, která končí způsobením hospodářské Letargie. Sledujeme to také v případě tohoto rozpočtu pro rok 2008.

Nejdříve litanie. Pan Virrankoski je odříkává, stejně jako je odříkával pan Elles v roce 2006, a před tím náš kolega poslanec Garriga Polledo v roce 2006. Především je to litanie o škrtech v položkách: v návrhu rozpočtu Rada ministrů škrtná položky obsažené v předběžném návrhu rozpočtu. Pan Mulder nám vysvětlil, že to je naprosto normální například v zemědělství. Evropský parlament však navrhuje tyto položky vrátit zpět. Další litaní je, že rozpočet trvale nedosahuje limitu stanoveného ve víceročním finančním rámci. V něm už schází nezbytné položky, což platí tím více i pro rozpočet. Je to vodopád malthusiánství. Je to také litanie politických priorit: rok za rokem se hovoří o boji s chudobou, o vzdělání, odborné přípravě, multifunkčnosti zemědělství a sedmém rámcovém programu pro výzkum, a tehdy přichází čas liturgie.

Liturgie se odehrává především v rozpočtové nomenklatuře a v ideologii, která tuto nomenklaturu podpírá. Nomenklatura znamená prezentaci rozpočtu podle oborů, přípravu rozpočtu podle oborů. V praxi dochází k tomu, že se výdaje rozsekají na hlavy, do politických oblastí, které odpovídají generálním ředitelstvím. Rozpočet připomíná obrovský salám na pultu v obchodě, problémem je, jak si všiml zpravodaj, že rozdělování rozpočtu podle oborů vytváří zmatek a nesoulad s víceletým finančním rámcem, který je dělen do širších kategorií. Těchto kategorií je pět: hospodářská soutěž, zachování přírodních zdrojů, svoboda, EU jako globální partner, správa, zatímco v druhém případě existuje kolem třiceti politických oborů a je velmi obtížné ustanovit vztahy mezi těmito kategoriemi.

Toto vše se děje ve jménu rozpočtové ideologie, ideologie výkonu, konkurenceschopnosti, efektivity, úspěšnosti a výsledků a to vytváří změť nejasných nástrojů, ukazatelů výsledků, ukazatelů výkonnosti, tabulek činností. Tato rozpočtová technologie je prezentována jako nová, jako krácející v předvoji rozpočtové inteligence, ale ve skutečnosti se jedná o věc poměrně starou, pocházející z roku 1947. Poprvé o konceptech výkonnosti, poměru nákladů a výnosů, úspěšnosti, cílech a výsledcích hovořil Hooverův výbor v Americe. To dalo Spojeným státům systém plánování, vytváření programů a rozpočtů v šedesátých letech během Johnsonova prezidentského období, a za prezidenta Cartera nulový rozpočtový základ – ideologii rozpočtové výkonnosti, která se posléze rozšířila na Nový Zéland, do Spojeného království, v roce 2001 s organickým zákonem o finančních zákonech do Francie a v roce 2006 dokonce i do Mexika.

Nyní asi můžeme pochopit, proč evropský rozpočet postrádá transparentnost a ve skutečnosti i úspěšnost. V Evropském parlamentu není 100 lidí, kteří by byli schopni porozumět evropskému rozpočtu podle oborů, což s sebou přináší následek: hospodářskou letargii Evropské unie. Protože pokud není Galileo, pokud není spojení Lyon-Turín, pokud není spojení Janov-Barcelona, pokud evropská hlavní města nejsou propojená vysokorychlostními vlaky, pokud rozpočet pro výzkum není takový, jaký by měl být, pokud rozpočet pro Evropu o 27 členských státech je stejný jako španělský rozpočet, pokud evropský rozpočet představuje jednu dvacetinu rozpočtu Spojeného království, je to právě kvůli této malthusiánské ideologii. Možná nastal čas si uvědomit, že vedle běžného rozpočtu potřebujeme ještě zvláštní rozpočet, z něhož bychom poskytovali půjčky financované z velké evropské půjčky, což by umožnilo investovat.

Sergej Kozlík (NI). - (SK) Pokud bychom podle podílu výdajových rozpočtových prostředků na hrubém národním produktu EU chtěli vyjádřit důvěru v centrálně financované aktivity EU, potom by křivka rozpočtové důvěry připomínala křivku padajícího listu. To je skutečně znepokojující. Podíl rozpočtových prostředků na hrubém domácím produktu EU již několik let klesá k úrovni kolem 1 %. V návrhu rozpočtu pro rok 2008 tento podíl propadl na 0,95 %. Podobné trendy lze sledovat nejenom v oblasti rozpočtových prostředků, ale i v platebních položkách v porovnání s platebním stropem víceletého finančního rámce.

Především navrhované nedočerpání platebních prostředků ve výši 10 miliard EUR se jeví jako významná odchylka od záměrů dlouhodobého finančního rámce. I mne zaráží návrh Rady na snížení plateb ve výši přesahující 1 miliardu EUR v oblasti programů zaměřených na zlepšení evropské konkurenceschopnosti a soudržnosti. Souhlasím proto s názorem, že výdajové položky rozpočtu jsou nedostatečné vzhledem k

politickým výzvám, kterým Evropská unie čelí. Proto podpořím návrh na navýšení objemu plateb na úroveň 0,99 % hrubého národního produktu EU.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, ráda bych se dnes zabývala dvěma významnými rezervami v rozpočtu Komise: jednou jsou prostředky pro budovy, druhou zaměstnanci. Co se týká druhé z nich, lze říci že kontrolní zpráva ukázala, že Komise zaměstnává téměř 11 000 pracovníků v oblasti administrativní podpory a koordinace – ve správě správy. Pokud k tomu připočítáte překladatele a hospodáře, stane se to oblastí s největším nárůstem počtu zaměstnanců, neboť přibude dalších 5 700 lidí. Vzhledem k tomu, že tu a tam hovoříme o „lepší regulaci“, musíme okamžitě začít vyžadovat „lepší organizaci“. K tomu potřebujeme více informací, a k tomuto účelu slouží tato rezerva.

Jedním z úkolů, kterými Parlament pověřil Komisi, bylo srovnání počtu zaměstnaneckých pozic s počtem pozic ve vnitřních organizacích. Komise nám neumožňuje nahlédnout do tohoto srovnání a prohlašuje, že přislíbila zachovat anonymitu těchto organizací. To už je trochu příliš! Parlament může dospět k pokroku pouze pokud obdrží informace, o které požádá – řádné informace, ne jenom jejich zlomky. Tato kontrolní zpráva nám poskytuje první, unikátní pohled na zaměstnaneckou strukturu Komise, za což jsme vděční, ale nedochází k žádným závěrům a Komise nepředložila žádný akční plán. Já důrazně žádám, aby došlo k předložení tohoto akčního plánu.

To samé platí i o závěrech týkajících politiky budov v Bruselu. Červencové sdělení Komise zabývající se potřebou budov nebere v úvahu výsledky kontroly zaměstnanců, přestože za obě zprávy zodpovídal tentýž komisař. Vy tím dotyčným komisařem nejste, což je škoda. Prostředky, které Parlament vložil do rezervy, vyžadují po Komisi, aby tyto dokumenty spojila. Komise se konečně musí dát v této oblasti do práce a vykonat ji řádně, protože podle mého názoru výsledky kontroly zaměstnanců, jež nám dosud byly poskytnuty, nemohou být předloženy našim voličům.

Vladimír Maňka (PSE). - (SK) Nejprve bych rád poděkoval oběma zpravodajům. Panu Itäläovi děkuji za více než osmiměsíční spolupráci na návrhu všeobecného rozpočtu Evropské unie pro rozpočtový rok 2008. Zejména důsledkem rozšíření EU se rozpočet institucí za poslední čtyři roky zvýšil o téměř 18 %. V budoucnosti rozpočet už takovým tempem neporoste. Pokud chceme zlepšit efektivitu institucí, musíme zlepšovat i jejich vzájemnou spolupráci. Těší mne, že se nepotvrdily obavy o nebezpečích takové spolupráci.

Naše snahy na jedné straně směřovaly k tomu, abychom zabezpečili plnění veškerých úkolů, jež občané od institucí očekávají. Na straně druhé jsme se snažili, aby finanční prostředky byly využity efektivně. V oblasti tvorby rozpočtu Evropského parlamentu je pro nás nejdůležitější, abychom se nyní i v budoucnu soustředili na naše prioritní poslání: zlepšování legislativního procesu. Všechny ostatní záležitosti, které s tím nesouvisí, musí být v rozpočtu sníženy na absolutní minimum. Jsme na nejlepší cestě, abychom tohoto stavu dosáhli.

Dámy a pánové, už v březnu jsme hovořili o tom, že potřebujete mít lepší informace o všech zdrojích a materiálech, které jsou vám k dispozici, abyste mohli zodpovědně a efektivně vykonávat svoji práci. Proto žádáme o vytvoření systému řízení znalostí, který poslancům umožní efektivně pracovat se všemi dokumenty.

Dámy a pánové, jistě chcete svým voličům dokázat, že s jejich finančními prostředky nakládáte zodpovědně. Někdy se však stává, že nemáte k dispozici dokumenty ani v základních jazycích. Dochází k mimořádným zasedáním výborů, pro něž je zapotřebí nových zdrojů. Potřebujeme zvýšit pružnost v této oblasti. Velkou část rozpočtu institucí představují výdaje související s budovami: této oblasti proto v budoucnosti musíme věnovat velkou pozornost. V minulosti se stalo, že evropské instituce nakoupily nebo si pronajaly majetek za ceny vyšší, než byla jejich tržní hodnota. Chceme, aby se v budoucnosti věnovala větší pozornost všem aspektům souvisejícím s nákupem, pronájemem a opravami majetku. Naším cílem je snížit náklady a zajistit flexibilitu. Chceme se vyhnout kartelům a monopolům.

Další naší prioritou je zajištění lepší informovanosti občanů Evropské unie. Proto jsme se rozhodli tuto oblast posílit prostřednictvím pomoci pro regionální a místní média. Dámy a pánové, chceme neustále zlepšovat efektivitu práce všech institucí. Zprávy o jejich činnosti, které dostáváme, musí mít větší informativní hodnotu. Tyto zprávy by měly jasně vyjadřovat, zda bylo či nebylo dosaženo stanovených cílů. Oceňuji metodu tvorby rozpočtu těch institucí, které ho vytvářejí nejen s pomocí inflačního koeficientu, ale i na základě svých skutečných potřeb. Závěrem bych rád poděkoval zpravodajovi, protože se nám po řadě obtížných jednání podařilo dosáhnout dobrého kompromisu, který povede k lepšímu využití peněz evropských daňových poplatníků.

Nathalie Griesbeck (ALDE). - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, vyjádřit během půldruhé minuty, co si myslíte o návrhu rozpočtu pro rok 2008 je impozantní úkol, ale já bych především věnovala trochu času,

abych poděkovala zpravodajům, pánům Virrankoskimu a Itäläovi, se kterými jsme museli složitě hledat cestu k rozhodnutí, která Rozpočtový výbor dnes předkládá. Víceletý finanční rámec pro období 2007-2013 nám vnucuje střídmost, která nám bohužel nedovoluje usilovat, ani vytrvale a ještě méně rychle, o cíle, které jsme pro Evropu stanovili, politiky, které podle mého názoru jako jediné mohou zachránit evropské regiony, protože mohou našim spoluobčanům umožnit pohodlný životní styl, o nějž usilují v tomto globalizovaném prostředí, které se neustále mění, posouvá a vyvíjí. Vyzývám proto Parlament k podpoře iniciativ našeho výboru, především s výhledem na nové vyjednávání o víceletém rámci v polovině období jeho platnosti a na definování nových postupů pro vlastní zdroje.

Protože mám málo času, zmíním v souvislosti s tímto rozpočtem jenom jeden bod. Jako stálá zpravodajka pro strukturální fondy Rozpočtového výboru jsem se rozhodla požádat členy Evropské komise o vysvětlení, proč bylo 30 % administrativních nákladů těchto fondů dáno do rezervy. Studie o realizaci strukturálních fondů, kterou jsme nedávno s panem Virrankoskim předložili, ukazuje, jak dlouho Komisi trvá, než schválí národní rámce a operační programy, takže nyní existují nenaplňené závazky v rekordní výši tří let. Zaujetím takto rázného postavení ohledně rezervy jsme chtěli vyvolat poplach. Regionální politika, spolu s podporou výzkumu a inovací, je politikou zásadního významu pro budoucnost našeho hospodářství, a tedy i pro pracovní místa a kvalitu života Evropanů. Chceme věci řešit rychle, ale chceme je řešit dobře, což vysvětluje velké množství položek, jejichž podporu od Rady požadujeme.

Seán Ó Neachtain (UEN). - (GA) Pane předsedající, měla by zaznít zmínka o jednom aspektu tohoto rozpočtu, a tím jsou peníze vyhrazené pro společnou zemědělskou politiku. SZP, jak je nazývána, prošla za posledních patnáct let řadou reforem: byly to Mac Sharryho reformy, Agenda 2000 a oddělení plateb od výroby.

Já bych rád osvětlil jeden bod: vlády členských států možná nebudou souhlasit s žádnými změnami v platbách prováděných v rámci SZP evropským zemědělcům v období mezi 2007 a 2013. Například v Irsku, v mé vlasti, byly stanoveny pevné finanční podmínky pro zemědělce v rámci zemědělské politiky, která má být uplatňována v období 2007-2013. Víme, že zemědělská politika podléhá určitým zdravotním úpravám, ale nemůže dojít k jejímu celkovému přepracování. A tyto úpravy nemohou zahrnovat finanční plány, které představitelé EU připravili pro irské a evropské zemědělce až do roku 2013. Doufám, že to bude pochopeno a nic nebude vypuštěno, že nedojde k žádným pokusům o pokřivení plánů, protože pro evropské zemědělce je životně důležité, aby všechno fungovalo tak, jak má.

Margrete Auken (Verts/ALE). - (DA) Pane předsedající, naše skupina přirozeně hlasuje ve prospěch pozměňovacího návrhu, který chce přidělit ještě více peněz pro Palestinu. Musíme však zdůraznit skutečnost, že Rada a Komise by měly zajistit, abychom se nakonec neocitli v situaci, kdy budeme házet do bezedné jámy. To se děje s velkou částí pomoci, která je nyní poskytována, což protřečí zásadám EU pro poskytování pomoci, kdy příjemce musí být schopen vybudovat udržitelné hospodářství. To však není možné, protože Izrael dusí palestinskou společnost a hospodářství, a to nejenom v Gaze. Delegation Výboru pro rozvoj se o tom přesvědčila při své zářijové návštěvě Západního břehu a Gazy. Peníze z Evropské unie bez ustání tečou, aniž by Izrael byl hnán k odpovědnosti.

Byl nám sdělen obsah rozhovoru, který se odehrál ve Washingtonu, v němž byl jeden z poradců Bílého domu pro otázky Středního východu dotázán na roli EU. Odpověděl: „EU? My dáváme zakázky, Evropa platí!“ A je to naprostá pravda! My neustále platíme a Izraeli je prostě ponechána volná ruka, aby zničil vše, co jsme vybudovali. Komise a Rada nyní musí Izraeli předložit požadavky. Blokáda Gazy musí skončit, aby byl umožněn pohyb zboží a osob oběma směry. V současné době je Gaza v podstatě jedno velké vězení pod širým nebem. Musí dojít i k odstranění bariér na Západním břehu. To neříká jen naše delegace; Světová banka a naše vlastní ECHO vyslaly stejně jasné poselství. V případě, že není žádná naděje na zlepšení, žádné světlo na konci tunelu, pak prostě mrháme penězi evropských daňových poplatníků, a to musí okamžitě skončit!

Adamos Adamou (GUE/NGL). - (EL) Pane předsedající, rozpočet EU je hlavní cestou, jak dosáhnout politických priorit. Zdá se, že rozpočtová politika má tři cíle: konkurenceschopnost podniků, boj proti terorismu a intervence ve třetích zemích.

Výdaje slouží k dosažení těchto tří cílů, ale zájmy a obavy mas jsou zcela jiné. Týkají se jejich budoucích pracovišť, příjmů, penzí, státních škol a univerzitního vzdělání.

Položme sami sobě otázku o prioritách stanovených rozpočtem: zlepšují skutečně život občanů? Plní EU jako globální hráč své závazky spravedlivě? Jak přispívá vyčlenění zhruba 741 miliard EUR na šíření svobody, bezpečnosti a spravedlnosti ke zlepšení životů občanů Evropy?

Nedávný konzultační dokument Komise týkající se reformy rozpočtu sděluje, že v současnosti a zejména v budoucnosti se rozpočet bude muset vyrovnat s rostoucí konkurencí v boji o suroviny a trhy, s posunem hospodářské rovnováhy a s uvolňováním obrovských nových trhů, které vytvářejí nové příležitosti pro Evropany.

Právě to však svádí Evropany na scestí. Za prvé, místo aby se rozpočty členských států zaměřovaly na dosažení sociální spravedlnosti, stále s větším úsilím bojují o kontrolu trhů bez ohledu na prostředky. Za druhé, obrací to veřejné mínění ve třetích zemích proti Evropě.

Janusz Lewandowski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, nacházíme se stále na počátku nového finančního výhledu, takže jsme velmi obezřetní při plánování výdajů pro rok 2008. Je to zároveň čtvrtý rozpočet tohoto parlamentního období, takže jsme již nasbírali dostatek zkušeností s procesem přijímání rozpočtu a se specifickými pravidly hry mezi Parlamentem, Komisí a Radou. Pravděpodobně právě proto bylo v Rozpočtovém výboru pod efektivním vedením pana Bögeho ve společném duchu hladce schváleno rekordní množství pozměňovacích návrhů, což určitě usnadní blokové hlasování ve čtvrtek, a rozhodně nám to dává větší vyjednávací sílu při formování návrhu rozpočtu pro rok 2008.

Zas a znovu byly jmenovány priority pro rok 2008 a zas a znovu bylo financování programu Galileo označeno za problém. Jsem proto rád, že můžu vyzdvihnout skutečnost, že poprvé byla pozornost věnována oblasti Baltského moře, nejen prostřednictvím prohlášení, ale finančně, tedy v reálném smyslu. Snad je to proto, že komisař, dva zpravodajové i předseda Rozpočtového výboru pocházejí z tohoto regionu. Je dobře, že Evropská unie na sebe bere globální závazky, ale čím více se sama Evropská unie rozrůstá, tím větší má zodpovědnost za náš vlastní kontinent, včetně regionu kolem Baltského moře, které je v současnosti už vnitřním mořem EU a každý ví, v jak žalostném stavu se nachází. S přihlédnutím k tomu je dobře, že jsme v podobě pilotních projektů a přípravných činností našli finanční nástroj pro zvýšení financování regionálního rozvoje, bezpečnosti plavby, zjednodušení postupů při překračování hranic a zejména ochrany životního prostředí.

Doufám, že tyto priority obstojí v přísné optice Evropské komise, stejně jako celá naše rozpočtová strategie.

PŘESEDÁJÍCÍ PAN BIELAN

Místopředseda

Louis Grech (PSE). - (MT) Pane předsedající, začnu tím, že souhlasím s prohlášením pana Itälä ohledně rozpočtových postupů a toho, že nikdo nechce být jen „odklepávačem“. Navrhuji proto, abychom o této záležitosti hovořili co možná nejrychleji, abychom se mohli efektivně zabývat obtížemi a rozdíly, které, zdá se, máme. Z jiného soudku, my vítáme navýšení rozpočtu pro Frontex o 30 miliard EUR. Realisticky očekáváme vylepšení agenturní struktury, zlepšení koordinace a rozhodnější operace. Parlament vyslal jasný, konkrétní signál, že nyní je na Frontexu a členských státech, aby odstranily neefektivitu, nedodržené sliby a zpoždění, jež jsme trpěli v minulém roce. Další bod, o kterém bych se rád zmínil, se týká zpráv a studií, které vypracovávají nebo zadávají různé instituce, včetně Komise. Je zapotřebí společné databáze zpráv a studií, aby se zamezilo opakování stejné práce, snížilo plýtvání a zároveň došlo k lepšímu zpřístupnění informací. Navíc by měla být vydávána výroční zpráva, která by uváděla výčet těchto zpráv a studií, kdo získal zakázku, jaké byly náklady a pokud možno, jakým způsobem byly tyto dokumenty využity. Měli bychom také prozkoumat dopad a hodnotu zpráv vypracovaných Hospodářskou a sociální radou a Výborem regionů, zejména ve světle zpráv, které jsou příliš technické nebo zpráv, které byly už dříve vypracovány Komisí nebo Parlamentem. Co se týká předmětu nákupu budov, rád bych vám připomněl, že v roce 2006 bylo odsouhlaseno, že opět přezkoumáme politiku týkající se nákupu a pronájmu budov využívaných jednotlivými institucemi, včetně informačních úřadů. Mám takový dojem, že po řadu let instituce z různých důvodů nakupovaly nebo pronajímaly budovy za cenu vyšší, než byla cena tržní. Aniž bych zpochybňoval výhody politiky pro nákup budov, stejně má smysl institucionálním způsobem prozkoumat, jak můžeme zlepšit podmínky, za nichž nakupujeme nebo pronajímáme budovy a přiblížit ceny kanceláří tržním cenám, a tím se vyhnout kartelovým či monopolním situacím. Závěrem bych chtěl blahopřát finskému duu k užitečné práci a způsobu, jímž byla vedena jednání.

István Szent-Iványi (ALDE). - (HU) Pane předsedající, především bych rád poblahopřál zpravodaji, panu Virrankoskimu, k vynikající práci. Rád bych ovšem poukázal na skutečnost, že pokud chce Evropská unie být globálním hráčem, pak nedává smysl, že chce na zahraniční politiku vydat méně prostředků než na administrativní výdaje.

Za druhé, je nepřijatelné, aby výdaje pod hlavičkou rozšíření, které je považováno za jednu z priorit, byly nominálně nižší než v roce 2007, a za třetí je nepřijatelné, aby výdaje na vnější záležitosti vzrostly o méně – zhruba o 1,5 % - než režijní náklady, které mají růst o 2 %. To znamená, že Evropská unie nezajistila, že bude mít dostatek zdrojů k vykonání úkolů, které si stanovila; stejně tak nezajistila, že bude k dispozici dostatek financí k naplnění priorit zahraniční politiky. Dostatečné fondy nebyly vyčleněny pro misi v Kosovu, ani pro poskytování pomoci obyvatelům Palestiny, a já se obávám, že v příštím roce bude muset několikrát dojít ke změnám rozpočtu, jelikož pro řešení tohoto problému nebyla učiněna žádná opatření.

Opakujícím se problémem evropské politiky sousedství je již po mnoho let nerovnováha mezi její východní a jižní složkou. Jižní státy obdržely třikrát více peněz v přepočtu na hlavu než země východní, a to je nepřijatelné. A nakonec, domnívám se, že je zapotřebí vyřešit otázku spolupráce mezi Evropským parlamentem a Radou v oblasti společné zahraniční a bezpečnostní politiky (SZBP). V současné chvíli neexistuje žádná ex ante dohoda nebo dialog o politice, a dokud nic takového nebude, budu souhlasit s umístěním 40 milionů EUR do rezervy pro SZBP. Velmi vám děkuji.

Konrad Szymański (UEN). - (PL) Dámy a pánové, jednou z věcí, o kterých tu máme dnes rozhodnout, je přidělení první části finanční podpory pro Evropský technologický institut. Jedná se o obzvláště důležité a napjatě očekávané rozhodnutí pro Varšavu, která doufá, že institut bude umístěn právě tam.

Je špatné, že se nám tuto instituci nepodařilo ustanovit před koncem vyjednávání o rozpočtovém výhledu, představuje to velkou brzdu při rozjezdu. Dnes máme příležitost dohnat ztracený čas a poslat 3 milióny EUR na ustanovení a rozběh instituce. Plné financování v období 2010-2011 může být zajištěno pouze prostřednictvím revize rozpočtového výhledu.

Mohu vás ujistit, že se jedná o dobrou investici. Dokládá to ochota a nadšení místních orgánů Dolního Slezska, obchodníků a odborníků z oblasti vědy zapojit se do tohoto projektu. Žádám vás proto, abyste přijali tyto pozměňovací návrhy.

Satu Hassi (Verts/ALE). - (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, děkuji zpravodajům, pánům Virrankoskimu a Itäläovi, za vynikající práci. Těší mne, že Rozpočtový výbor schválil dva pilotní projekty spojené s ochranou Baltského moře. Doufám, že svou podporu jim poskytnete i plenární zasedání.

Přišel čas, abychom Pobaltí věnovali větší pozornost. Od rozšíření v roce 2004 je Baltské moře vnitřním mořem Evropské unie, ale zároveň je jedním z nejnemocnějších, nejznečištěnějších moří na světě, což je ostuda pro EU.

První z těchto pilotních projektů se zabývá snížením objemu nebezpečného odpadu, který končí v Baltském moři, a úpravou kyslíkového deficitu v hlubokých mořských pánvích. Druhý se dotýká snižování emisí oxidu siřičitého z námořní plavby prostřednictvím obchodu s emisemi. Pokud tento experiment přinese dobré výsledky, mohlo by se obchodování s emisemi oxidu siřičitého stát schůdnou cestou pro snížení emisí oxidu siřičitého ve všech mořských oblastech EU, čímž by došlo k pročištění vzduchu, který budeme všichni v Evropě dýchat. Proto doufám, že plenární zasedání tyto iniciativy podpoří.

James Elles (PPE-DE). - Pane předsedající, spolu s ostatními bych rád poblahopřál zpravodajům. Ve svých poznámkách bych však namísto tří L použitých panem Martinezem, která, pokud mne paměť neklame, zněla „litanie“, „liturgie“ a „letargie“ použil tři P. Ta by zněla „provádění“, „počátek“ a „představivost“.

Za prvé bych rád poděkoval zpravodajům, zejména panu Virrankoskimu, za zařazení několika odstavců týkajících se monitorování rozpočtu. Velmi důležité je, že zvažujeme, jakou hodnotu dostaneme za své peníze. Ačkoli se v usnesení nevyskytuje onen konkrétní výraz, každému z nás bezpochyby leží na srdci, že musíme být schopni ospravedlnit, spolu s našimi specializovanými výbory, peníze, které skutečně utrácíme, a to nejenom v současném období, ale také v prohlášení o správě prostředků na vnitrostátní úrovni, jež některé členské státy, jak se zdá, stále odmítají sestavit.

Dále bych rád poděkoval zpravodajům i komisaři, že v mém rozpočtu pro rok 2007 uskutečnili pilotní a přípravné projekty, které v něm byly zařazeny. Byla jich celá řada a jak pokračujeme vstupem do roku 2008, je příjemné, že je tu určitá návaznost, zejména co se týká pilotních informačních sítí, ale také dalších projektů ve spolupráci s EU, Čínou a Indií.

To mne přivádí k poslednímu bodu, kterým je představivost. Einstein prohlásil, že představivost je důležitější než znalosti. V dnešní rozpravě jsme viděli, že mnozí kolegové a kolegyně – pan Mantovani, paní Guy-Quintová a další – včetně mě vždy kritizují skutečnost, že máme příliš málo prostředků v kategorii čtyři, vnější činnost. Velmi dobře víme, že nedostačují, proto bych na tomto pódiu vznesl zvláštní žádost,

že zatímco vzhlížíme směrem k revizi rozpočtu, možná bychom měli využít naší představitosti, abychom se podívali, jak bude po Evropské unii požadováno, aby se v budoucnu postavila budoucím globálním výzvám a hrála svou úlohu v poskytování globální pomoci a ve fungování globálního hospodářství, a poté bychom se měli přesvědčit, že máme dostatečné prostředky, abychom uskutečnili to, co chceme, aby bylo naší politikou.

Joan Calabuig Rull (PSE). - (ES) Pane předsedající, s rozpočtem, který představuje 0,99 % hrubého domácího produktu EU nemůžeme mít pevnou politickou pozici.

Co se týká okruhu 1a, konkurenceschopnosti pro růst a zaměstnanost, mělo by být zdůrazněno, že poprvé finanční prostředky věnované na tuto politiku představují většinu předběžného návrhu rozpočtu. Rada však proškrtala částky v okruzích vztahujících se k Lisabonské strategii, která by měla být jádrem politiky Evropské unie.

Ráda bych se zmínila o otázce financování Galilea a Evropského technologického institutu, které představují prioritní projekty z hlediska naší konkurenceschopnosti a důvěryhodnosti. Prostředky ve finančním výhledu pro období 2007-2013 pro financování projektů takového strategického významu nedostačují.

Další moje poznámka se týká agentury Frontex, která hraje základní roli, ať už z humanitárního nebo politického pohledu na věc. V červnu Evropská rada zopakovala, že je třeba posílit Frontex, aby se zlepšila schopnost Unie spravovat své vnější hranice.

Je to zároveň jedna z priorit, která byla při několika příležitostech vyhlášena Parlamentem. Dokladem toho je navrhovaný nárůst o 30 milionů EUR pro provozní náklady agentury, což v předběžném návrhu rozpočtu představuje nárůst o 127 %.

Prostředky přidělené do kategorie 4 zcela jasně nedostačují k dosažení našich cílů a k plnění našich slibů coby globálního hráče, a zejména, jak už zde bylo řečeno, v operacích v Kosovu a Palestině.

Závěrem bych ráda prohlásila, že potvrzení účasti Evropské unie na EXPO Zaragoza 2008 – Voda a udržitelný rozvoj – bylo správné rozhodnutí a poskytuje EU příležitost přiblížit evropskou politiku evropským občanům, což je nezbytné.

Samuli Pohjamo (ALDE). - (FI) Pane předsedající, pane komisaři, i já bych rád nejdříve poděkoval zpravodaji Kyösti Virrankoskimu za vynikající práci při přípravě rozpočtu. Naslouchal všem zainteresovaným stranám a rádně také zvážil návrhy Výboru pro regionální rozvoj. I zpravodaj pan Itälä odvedl velmi dobrou práci.

Je důležité, aby prostředky přidělené pro regionální rozvoj zůstaly na přiměřené úrovni. Zároveň musíme zajistit, aby postupy uplatňování regionální politiky a správy došly zjednodušení a zprůhlednění v Unii i jednotlivých členských státech, aby tak všechny prostředky vyčleněné pro regionální rozvoj byly členskými státy využity efektivněji a moudřeji, a tím se snížily regionální rozdíly v uplatňování Lisabonské strategie.

Byrokracie je postrachem Evropské unie a narušuje rovněž provádění regionální politiky. První rok programového období je téměř u konce a většina programů dosud nebyla schválena. Jak konstatoval zpravodaj, jedná se o závažný problém. Protože Komise a členské státy otálely, byly projekty spouštěny pomalu, a první rok programového období tak bude představovat problematickou mezeru. Komise by měla bez prodloužení schválit zbylé programy, aby finanční prostředky rezervované v rozpočtu mohly být efektivně a přínosně využity a aby se nové programy mohly rádně rozběhnout.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Děkuji vám, pane předsedající, a děkuji i vám, pane Virrankoski a pane Itälä. Tímto rozpočtem Parlament zdvojnásobí rozpočet agentury Frontex na téměř 70 milionů EUR. Toto opatření hovoří samo za sebe, protože nyní je všem zcela jasné, jakou prioritu Parlament Frontexu přikládá. Navýšení o 30 milionů EUR směřovalo do provozního rozpočtu Frontexu, aby došlo k posílení jeho misí v oblastech, jež jsou nejhůře postiženy přílivem přistěhovalců. Zároveň jsme, pane předsedající, umístili 30 % správního rozpočtu Frontexu do rezervy, protože chceme, aby agentura pracovala efektivněji. K vyjmutí z rezervy dojde po splnění tří podmínek: za prvé, požadujeme, aby ředitel Frontexu byl s námi v pravidelném kontaktu, aby se posílil dohled Parlamentu nad touto agenturou. Dále žádáme podrobné informace o programu práce Frontexu pro příští rok, a protože sám komisař Frattini, místopředseda Evropské komise, oznámil, že od příštího roku se mise Frontexu ve Středomoří přemění na trvalou, očekáváme, že agentuře bude nyní přiděleno mnohem více než dosud předpokládaných 10 milionů EUR pro mise na námořních hranicích. Za třetí, chceme aktuální realistický seznam zdrojů, plavidel, letadel a vrtulníků, které jsou členské státy připraveny dát k dispozici misím Frontexu. Nestojíme o fiktivní seznam, jaký jsme měli letos, kdy členské státy údajně přislíbily poskytnout Frontexu kolem 21 letadel, 27 vrtulníků a 117 plavidel, ale když

v praxi mělo dojít k uskutečnění misí, členské státy se bezostyšně neznaly k vlastním slibům. Proto, než vyjmete prostředky z rezervy očekáváme, že Frontex bude pracovat podle řádného a spolehlivého rozvrhu. Děkuji vám.

Göran Färm (PSE). - (SV) Pane předsedající, zpravodajové, dámy a pánové, mnozí lidé se nyní podivují, proč Parlament usiluje o revizi dlouhodobého rozpočtu. Skutečně nejsme schopni vypořádat se s novými potřebami, jako je Galileo, Evropský technologický institut, ETI, posláni Evropské unie v Kosovu a Palestině, a zároveň přitom učinit škrty v rozpočtu? Problém je, že rozpočtový strop se týká celého rozpočtu, ale samozřejmě se týká i jednotlivých rozpočtových kategorií. Abychom se například vyhnuli situaci, kdy financování Galilea způsobí škrty v ostatních výzkumných programech, požadujeme něco, co nazýváme menší revizí. Ale mějte na paměti, že vše se děje v rámci celkových stropů. Raději bychom snížili přebytky v rozpočtu zemědělství, což je důležité. Co se týká Palestiny a nákladů na práci Evropské unie v Kosovu, chceme využít „nástroje pro flexibilitu“. V opačném případě bychom museli odebrat peníze z prostředků pro Afriku nebo Latinskou Ameriku, což by nebylo rozumné.

Zkostnatělý rozpočtový model Evropské unie je třeba změnit. Ale aby bylo jasno, já nechci vystoupit mimo celkový rámec, chci jen, abychom dosáhli větší flexibility uvnitř tohoto rámce za účelem řešení nových potřeb. Jak se jinak v budoucnu vypořádáme například s potřebami politiky pro energetiku a klima? K tomu bych rád zmínil jen dvě otázky. Za prvé, debata o Smlouvě dokládá důležitost navýšení zdrojů a vytvoření dlouhodobé perspektivy, co se týká úsilí Evropské unie v oblasti komunikace, dialogu a rozvoje demokracie. Snažil jsem dosáhnout určitých úprav v oblasti kvót přidělovaných Rozpočtovým výborem v této oblasti. Doufám, že nyní jsme za jedno v otázce *agresivnějších* investic. Dále bych se rád zmínil o pilotním projektu, který jsem sám inicioval. Týká se podpory rekonstrukcí kulturních a náboženských institucí a památníků v oblastech zasažených konflikty. Návrh se týká zejména Balkánu, ale v dlouhodobém hledisku by mělo být možné využít zde získaných zkušeností i v jiných oblastech, kde se zničená muzea a zplundrované kostely a mešity mohou stát příčinou konfliktu, kterou EU může odstranit. Takovými oblastmi by mohly být například Palestina, Afganistán, Irák a možná i Tibet. Prosím poslance o porozumění a podporu v této otázce. Děkuji vám.

Hannu Takkula (ALDE). - (FI) Pane předsedající, především bych chtěl poděkovat zpravodajům, pánům Virrankoskimu a Itäläovi. Oba pány znám a vím také, že jsou zastánci otevřenosti a transparentnosti a že usilují o vybudování struktury hospodářství Evropské unie na udržitelném základě, což je jediné záhodno. Je správné držet výdaje na uzdě a uznat požadavky zdravého rozumu. Rád bych v krátkosti obrátil pozornost na několik otázek, první z nich je výzkum a inovace. I když vím, že tato záležitost je především v rukách členských států, i tak musí Evropská unie pamatovat na své závazky, například Lisabonskou strategii, a musí je plnit, abychom mohli směřovat peníze z rozpočtu do výzkumu a inovace, a tím vytvářet pro Evropu nové hodnoty.

Těší mne důraz kladený na Baltské moře. Domnívám se, že se objevil zejména díky zpravodajům. Je dobré si uvědomit, v jakém stavu se Baltské moře nachází, a tato dvojice pilotních projektů je dobrým začátkem. Je pravda, že potřebujeme podstatně víc vstupů, ale i tak je to dobrý počinek.

Za třetí, při návrhu rozpočtu je třeba mít na paměti zásadu udržitelného rozvoje a hodnoty Evropské unie. Tímto způsobem musíme například jednat, když posíláme peníze do třetích zemí, a my jsme zapojeni do řady různých projektů, například na projektu Palestinského autonomního území. Musíme zajistit, že dochází k řádnému využívání prostředků a že nekončí v aktivitách, které jdou proti demokracii, lidským právům a svobodě projevu, tedy jinými slovy proti hodnotám Evropské unie. Způsob využívání peněz a unijní hodnoty musí vždy kráčet ruku v ruce.

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE). - (RO) Na počátku letošního roku jsme plánovali vyjednat s Radou pragmatický a efektivní rozpočet, jehož výsledkem by bylo dosažení politik, které jsou v současné době pro Evropskou unii nezbytné.

Prostřednictvím pozměňovacích návrhů v Rozpočtovém výboru jsme uskutečnili výrazné škrty v programech, které polykaly peníze daňových poplatníků, aniž by vytvářely nějakou skutečnou hodnotu. Škrty v zemědělství, které dosáhly výše 55 3 000 000 EUR, což představuje 77 % všech provedených škrťů, odhalují, že Rada má zjevně v plánu postupně zrušit tuto politiku, na níž závisí celá hospodářská struktura nových členských států. Jsem ráda, že se nám v Rozpočtovém výboru podařilo vrátit vyšší prostředků určených pro zemědělství na původní úroveň. Doufám také, že Evropská komise co nejdříve schválí operační programy a program pro rozvoj venkova.

Kromě těchto aspektů bych ráda zmínila význam rozpočtu pro politiku Evropské unie pro mládež. V námi navrženém rozpočtu došlo k 9% nárůstu financí pro programy celoživotního vzdělávání, celkový objem tak dosahuje výše 900 000 000 EUR. Právě tyto programy přispěly k šíření ideálu sjednocené Evropy více než cokoli jiného. Pro 90% mladých lidí představuje Evropská unie možnost cestovat, studovat a pracovat kdekoli v Evropě. Musíme pro tuto mládež udělat více. Jedním z problémů, se kterými se potýkáme, je malý počet evropských stipendií, zejména co se týká programu Erasmus. V současném rozpočtu se platby zvýšily o 100 000 000 EUR díky rozšíření Evropské unie o Rumunsko a Bulharsko. Musíme však zajistit, aby se větší podíl těchto prostředků dostal ke studentům. Erasmus by neměl být přídatkem k příjmu mladých studentů, ale naopak hlavní podporou studentů s nízkými finančními možnostmi.

V neposlední řadě bych Komisi ráda připomněla závazky, které na sebe vzala v červencovém dialogu, konkrétně závazek zajistit dostatečný počet pracovních míst pro nové členské státy. V současné době pracuje jen velmi málo Rumunů a Bulharů v řídicích pozicích a mnozí z nich naopak pracují na základě smluv na dobu určitou. Dodatečné prostředky, které jsme poskytli Evropskému úřadu pro výběr personálu, by měly být co nejrychleji efektivně využity pro přijetí stálého personálu pro nové členské státy.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Pro zástupkyni Bulharska, jednoho z nejmladších členských států EU, je výzvou podílet se na přijímání rozpočtu pro rok 2008 jako plnoprávný člen. Umožnila to politika rozšiřování Evropské unie, která byla také podpořena její rozpočtovou politikou.

Já zprávu podporuji a blahopřeji zpravodajům a koordinátorům k dohodě, jíž dosáhli ve vztahu k rozpočtu a jeho změnám. Návrh rozpočtu pro rok 2008 ve své části týkající se udržitelného rozvoje umožňuje i nejnovějším členským státům dosáhnout cílů, které před ně postavilo členství v EU. Operační programy v rámci strukturálních fondů zajišťují vysokou kvalitu a kvalifikovanost lidských zdrojů, konkurenceschopnost, zlepšování infrastruktury, posílení správní kapacity v dopravě, ochraně životního prostředí apod. Naneštěstí dostupné zdroje nedosahují potřebné výše.

Ráda bych vyjádřila také svou podporu strategickému navýšení plateb do strukturálních fondů, Sociálního fondu a Fondu soudržnosti, protože umožní rozšíření operačních programů a jejich možností. Podporuji i třicetiprocentní rezervu pro položku administrativních výdajů, protože podle mého názoru tak lze dosáhnout efektivnějšího využití prostředků a kontroly nad výdaji.

Návrh rozpočtu pro rok 2008 věnuje pozornost i novým regionům Evropské unie. V oblasti Černého moře jsou to Bulharsko a Rumunsko, které se zároveň staly hranicemi EU. Politika EU i národních vlád usiluje o přeměnu tohoto regionu v oblast bezpečí, stability a dobrých sousedských vztahů. Region potřebuje zlepšit infrastrukturu, více investic a adekvátní opatření k ochraně životního prostředí kvůli vysoké industrializaci a přeměně oblasti v přepravní zónu pro energetické suroviny. Evropská unie by svou politikou a financováním měla zajistit bezpečnost životního prostředí a zároveň stabilitu a bezpečí dodávek energie pro Evropu. Monitorování Černého moře a rámcový program rozvoje Černého moře představují pilotní projekt, který jak věřím získá podporu Evropského parlamentu, je to správný krok směrem k vhodnému rozvoji Černomoří a směrem k integraci občanů černomořské oblasti do členské politiky EU.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Ráda bych hovořila o vlivu rozpočtu EU na blahobyt běžných občanů Evropy, z nichž někteří dnes sledují naše rozpravy. Velmi často slyšíme, že Evropská unie se musí rozvinout do nejkonkurenčnějšího hospodářství na světě a rozpočet k tomu může pomoci. Měl by být však propracovaný, aby byl účinnější, a měl by podpořit vědecký výzkum a inovaci.

Ve skutečnosti se bohužel zdá, že Evropská komise ani nemá definici toho, co představuje vědecký výzkum. Různé projekty mají stanovené rozdílné výdaje podle programu výzkumu a inovace.

Neustále hovoříme o Evropě a jejím vlivu ve světě. Silná, 27členná, nově rozšířená Evropská unie je schopna udělat změny světového rozsahu. Rozpočet poskytuje významný objem peněz na pomoc třetím zemím. Podle šetření, které vykonal Účetní dvůr, jsou však finanční prostředky často použity neúčinně.

Důvodem toho je, že většinu zemí, kterým poskytujeme svou pomoc, řídí nedemokratické režimy. Lidská práva jsou porušována a projekty na pomoc pomáhají hrstce lidí spíše zbohatnout, než zvýšit blahobyt běžných lidí.

Proto bych vás ráda vyzvala, dámy a pánové, abychom zabezpečili dodržování podmínek definovaných v našich dokumentech, zejména aby programy na pomoc byly přidělovány v souladu s podporou demokracie a lidských práv.

Rolf Berend (PPE-DE). - (DE) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, v první řadě děkuji celému rozpočtovému týmu za jejich dobrou práci. Dovolte mi, prosím, několik poznámek z pohledu Výboru pro regionální rozvoj.

Komise ve svých odhadech hodnotila potřebu finančních prostředků v souladu s prahovými hodnotami interinstitucionální dohody a podmínkami finančního výhledu a brala v úvahu pravděpodobné žádosti na současné období. Proto se závazky v rámci strukturálních fondů na rok 2008 logicky zvýšily o 0,9 % a platby o 3,2 %, zatímco peníze na fond soudržnosti se zvýšily o 14,4 % na závazky a 36 % na platby.

Protože Komise je ve skutečnosti jediná instituce, která má neomezený přístup k požadovaným informacím v souvislosti s celkovými finančními požadavky, náš výbor se řídil návrhem Komise a rovněž jednomyslně a ihned odstranil neodůvodněné pozměňující a doplňující návrhy předložené Radou v jejím návrhu rozpočtu.

Kromě našich pozměňujících a doplňujících návrhů jsme rovněž zjednodušili administrativu a účinně využili finanční prostředky, zejména v souvislosti s lisabonskými a göteborgskými cíli. Zaměřili jsme se na jedinečné postavení malých a středních podniků a tradiční malé obchodní činnosti, jako je výzkum a vývoj. Považovali jsme za zvlášť důležité připomenout iniciativy JEREMIE a JESSICA, připomenout alespoň dva klíčové body v regionální politice.

Podporujeme rovněž Komisi v řešení budoucích demografických výzev v Evropě, hlavně toho, že v některých regionech a dokonce ve všech členských státech je stárnutí populace hlavním problémem, vzhledem ke snížení porodnosti. Musíme propagovat hodnoty rodiny, například tím, že pomůžeme mladým ženám vyvážit rodinné a kariérní povinnosti. Je to politika zaměřená na budoucnost, která se rovněž musí objevit v hlavních oblastech regionální politiky.

Thijs Berman, (PSE). - (NL) Vážený pane předsedající, Evropa založená na solidaritě je to, o co se snažíme. Rozpočet na rok 2008 obsahuje některé nové prvky, které to blíže ukazují. Je však potřeba i modernější rozpočet: takový, který je v souladu se znalostním hospodářstvím a je založený na solidaritě. Na základě podnětu socialistické skupiny v Evropském parlamentu bude poskytnuta větší finanční pomoc pro Palestinu a Kosovo. Je to nevyhnutelné, ale složité.

I v jiných sporných bodech musí Evropa projevit solidaritu. Je potřeba podpořit *Globální zdravotní fond* a mou iniciativu na posílení sexuálního a reprodukčního zdraví a práv v chudých zemích, například snížení mateřské úmrtnosti a právo na potrat. Podporuje to emancipaci žen a tím napomáhá rozvoji chudých zemí.

Solidarita je rovněž důležitá, když jde o reorganizaci rozpočtu EU. Nejlepším způsobem je samozřejmě snížení dotací na zemědělství, což je nyní, když jsou vysoké ceny, velmi reálné. Evropa musí investovat do nové technologie a program Galileo ukázal, že je zde prostor na další rozpočet. Můžeme existovat s nižšími dotacemi na zemědělství, zatímco program Galileo podporuje zvýšení zaměstnanosti a inovace.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Děkuji vám, pane předsedající. Přijetí rozpočtu je každý rok jednou z nejdůležitějších úloh, kterou máme my, poslanci. Je to jedna z několika možností, kdy musíme vyslat velmi jasný, hromadný vzkaz o tom, jakou EU chceme vidět my v Parlamentu. Obecně si myslím, že je dobré, že stále více mých kolegů poslanců, zdá se, chápe význam zadržování finančních zdrojů EU, ale ještě stále máme před sebou mnoho práce. Myslím si, že pro nás je důležité stanovit *správné* priority v rozpočtu, ale práce na monitorování peněz a jejich využití je stejně důležitá jako sestavení rozpočtu na správné účely. Pokud to děláme dnes, myslím si, že bohužel v mnoha oblastech vidíme, že některé naše peníze dělají skoro více zla než užítku. Kromě toho, instituce musí vyvinout účetní systém EU, aby bylo jednodušší pochopit a monitorovat peníze, abychom mohli vidět dopředu i zpětně, jak jsou ve skutečnosti čerpány. Je to otázka transparentnosti.

Osobně doufám, že rozpočet na rok 2008 označí jasněji EU, která stanovuje priority, EU, která se zaměřuje na klíčové úlohy – vytvořit volný pohyb zboží, služeb, osob a kapitálu. Letošní návrh rozpočtu bohužel není v tomto ohledu zdaleka uspokojivý. Dovolte mi, abych uvedl jen několik stručných příkladů: finanční podpora na chov bource morušového, včelařství, pěstování bavlny, energetické plodiny, fíky, konopí, ořechy, olivové háje, pěstování rýže a tabák. Vývozní dotace na obilniny, cukr a produkty z vinařského odvětví. Dohromady tyto rozpočtové položky představují více než 1 858 436 000 EUR. Kromě skutečnosti, že tyto rozpočtové položky jsou podle mně neuvěřitelným plýtváním peněz evropských daňových poplatníků, tyto peníze nadělají více zla než užítku. Ovlivňují lidi mimo Unii. Myslím si, že jedním z nejdůležitějších příkladů je pomoc EU při vývozu v zemědělství, kde EU dotuje své vlastní zemědělské odvětví, a tak provádí dumping na zboží a ceny na trhu chudých zemí. Ruší tak přirozené konkurenční výhody chudých zemí a je vážnou

překážkou na jejich cestě k prosperitě. Musíme něco v tomto směru udělat, ne v roce 2013, ale příští rok. Děkuji vám.

Katerina Batzeli (PSE). - (EL) Vážený pane předsedající, v první řadě mi dovoluje poblahopřát předsedovi Výboru pro rozpočet, zpravodaji a stínovým zpravodajům, kteří představili dnes v Parlamentu tento rozpočet s jasnými politickými cíli a dobře definovaným stropem 0,98 % HDP.

Dovolte mi zdůraznit jen dva body, které jsou důležité jak pro tento Parlament, tak i pro všechny země.

Evropský parlament zdůrazňuje v odstavci 24 tohoto usnesení potřebu Komise co nejdříve schválit vnitrostátní operační plány Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a strukturální fondy. Správné časování je zvláště důležité, hlavně po nedávných rozsáhlých přírodních katastrofách v zemích jižní Evropy, zejména v Řecku, kde musí být rychle poskytnuty prostředky na odstranění škod.

Můj druhý bod je o nedávné krizi v cenách obilnin, která způsobila rozvrat na trhu obilnin a narušila příjmy v zemědělství. Vedlo to ke zjevnému šetření prostředků v rozpočtu Společenství. Dovolte mi však zdůraznit, že tyto úspory by neměly být za žádných okolností zpřístupněny pro další politiky. Musí zůstat v rámci společné zemědělské politiky a musí být využity například na řešení krizí v zemědělském odvětví.

Reimer Böge (PPE-DE), předseda Rozpočtového výboru. - (DE) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, Rozpočtový výbor doporučuje pro první čtení v Parlamentu rozpočet na rok 2008 ve výši 129,6 miliard EUR na závazky a 124,2 miliard EUR na platby za přísného dodržování všech našich dohod a závazků z víceletých programů a finančního výhledu. Mohu dodat, že je to mnohem nižší než strop, na kterém jsme se dohodli v tomto víceletém plánu v duchu rozpočtové disciplíny, a stejně tak v souvislosti s nabídkou Rady vyřešit aktuální záležitosti, jako jsou program Galileo a financování udržitelnosti zahraniční a bezpečnostní politiky. Chtěl bych vyjádřit své upřímné díky zpravodajům, panu Itálamu a panu Virrankoskimu, kteří spolu s koordinátory a personálem odvedli výbornou práci v přípravě na první čtení.

Nejprve rozpočet Parlamentu. Mezi hlasováním Rozpočtového výboru a hlasováním na zasedání Parlamentu probíhal smířící proces na základě konzultace s předsednictvem Parlamentu a za úzkého zapojení administrativy. V rámci tohoto procesu jsme byli schopni citlivě a uspokojivě vyřešit několik protichůdných postojů. Chtěl bych však v tomto bodě dodat, že předsednictvo a administrativa musí být ochotny čelit otázkám a kritice ze strany Rozpočtového výboru, protože to je součástí naší úlohy. Část sporu, který probíráme každý rok, bylo možno vyřešit určením lhůty od dvou do tří týdnů mezi představením administrativního návrhu rozpočtu Parlamentu a rozhodnutím předsednictva, aby bylo možno blíže vyslechnout skupiny spíše na začátku procesu, než na konci.

Paní komisařko, ve vašem dopise ze 17. října jste znovu naplánovala plnění rozpočtu na konec září. Ukázala jste, kde to funguje dobře a kde jsou problémy, kde byly některé programy možná realizovány příliš pozdě a kde samotná Komise uplatňovala příliš mnoho mikromanagementu v souvislosti s dalšími otázkami pro členské státy. Celkově však zpráva ukázala, že od květnové zprávy se realizace zlepšila. Pokud chce nyní Komise zůstat důvěryhodná, nemůže dále reklamovat pozdější realizaci nebo jiné obtíže v roce 2008, aby ospravedlnila nedoplatky v platbách nebo závazcích při realizaci rozpočtu na rok 2008.

Dnes můžeme říci, že dohodou mezi institucemi o agenturách, které bylo dosaženo v období od německého až po portugalské předsednictví, a díky výjimečné práci naší stálé zpravodajky Jutty Haugové byl rozvoj agentur jednoznačně znovu obnoven tak, aby v budoucnosti nebyly založeny žádné agentury bez odpovídající analýzy nákladů a výnosů a bez objasnění, zda mají přidanou hodnotu. Proto to musí být zahrnuto do pravidel chování pro výkonné agentury, které jsou právě schvalovány. Paní komisařko, v tomto bodě musím rovněž říci, že tento rok jsme velmi opatrně projednávali rozpočet na administrativu Komise, ale nemusí to být takto každý rok. V našem programu bude nadále hodnocení pracovních míst personálu, prověrky, rozvoj, které musí být vykonávány opatrně, bez zveličování, ale zároveň transparentně.

Pane předsedající, ve věci programu Galileo jsme zaujali velmi jasné stanovisko. Způsob, jakým jsme dnes ráno hovořili o reformní smlouvě a jak silně jsme ji podpořili, bude v budoucnosti nazýván metoda Společenství. Pokud se členské státy domnívají, že se mohou spolehnout na kombinované financování nebo na financování mimo rozpočet Společenství, pak je to vzhledem k tomuto vývoji v Evropě prostě absurdní a nedává to smysl.

Ve svém druhém bodě bych rád hovořil o financování společné zahraniční a bezpečnostní politiky. Společná zahraniční a bezpečnostní politika by bez Parlamentu byla už v konkurzu, protože podle rozhodnutí hlav států nebo vlád bychom museli v prosinci 2005 zálohovat přibližně 90 milionů EUR. Když nyní slyším, že

bychom měli jít daleko nad rámec toho, co nám Rada a Komise navrhla, včetně Palestiny a Kosova, tak jsme připraveni najít východisko. Samozřejmě budeme muset hovořit o nástroji flexibility na základě hlasování. Rovněž se to týká dalšího uznání zájmů Parlamentu, který jednoznačně a správně vyžaduje výbor pro rozvoj.

Předsednictví si musí uvědomit, že s výjimkou programu Galileo a společné zahraniční a bezpečnostní politiky může Parlament o všem rozhodnout sám. Proto naléhavě doporučuji: Rada musí získat dostatečný mandát, abychom mohli dát programu Galileo a zahraniční a bezpečnostní politice pevné základy, doufejme, že ne jen na rok 2008. Pokud toho nedosáhneme, musíme dále jednat při provádění rozpočtu v roce 2008. Dveře jsou otevřené pro všechna jednání, ale očekáváme jasný signál z Rady, že přijímá opatření v souvislosti s těmito dvěma klíčovými otázkami. V každém případě, z hlediska tohoto Parlamentu bude existovat rozpočet na rok 2008.

(Potlesk)

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve čtvrtek 25. října 2007.

Písemná prohlášení (článek 142)

Neena Gill (PSE), písemně. – Musíme ukázat evropským daňovým poplatníkům, že rozpočet EU efektivně využívá finanční prostředky a představuje správné finanční hospodaření. Přetrvávající každodenní dojíždění Evropského parlamentu do Štrasburku je s uvedeným cílem v absolutním rozporu. Protiřecí rovněž naší snaze o řešení otázek změny klimatu. I když vítám připomínky ve zprávě pana Itäläho o ekologičtějším využití dopravy, sotva řeší rozsah problému. Musíme bezodkladně jednat a být průkopníky, kteří jdou skutečným příkladem.

Co se týče zprávy pana Virrankoskiho, jsem zklamaná výší financování programů snižování chudoby v nejhudších regionech, včetně Asie. Pokud má být EU důvěryhodná jako globální velmoc, musí dát své peníze tam, kde je to potřebné.

Přestože vítám podporu pro Palestinu a Afghánistán, v případě Afghánistánu je v rámci strategie EU potřebná větší spolupráce se sousedními zeměmi Indií a Pákistánem, abychom dosáhli dlouhodobého úspěchu. Kromě toho mě mrzí navrhované snížení financování SZBP, zejména v Kosovu. Tato politika by neměla být opožděná nebo nedostatečně financovaná.

Na závěr podporuji důraz lisabonské agendy na vytváření pracovních míst a zvyšování odbornosti. Tyto iniciativy skutečně přinesou přidanou hodnotu z EU k lidem, které zastupují v regionu West Midlands.

(Jednání bylo dočasně přerušeno)

PŘEDSEDAJÍCÍ: DIANA WALLIS

místopředsedkyně

14. Složení Parlamentu: viz zápis

15. Doba vyhrazená pro otázky (otázky na Komisi)

Předsedající. – Dalším bodem programu je doba vyhrazená pro otázky (B6-0318/07).

Myslím si, že někteří kolegové jsou si vědomi, že dnes jsme chtěli vyzkoušet malý experiment, aby doba vyhrazená pro otázky byla trochu přátelštější a interaktivnější. Proto bych chtěla vyzvat všechny poslance Parlamentu, aby se přesadili do první řady, abychom si byli s Komisí trochu bližší. Prosím přejděte raději ze zadních sedadel do předních.

Vidím, že někteří se ještě stále stydíte. Pojďte, tento pokus by měl být zábavný!

Následující otázky jsou určené pro Komisi.

První část

Otázka č. 41, kterou předkládá **Manuel Medina Ortega** (H-0679/07)

Věc: Únos dětí

Vzhledem k množství případů únosů a zmizení dětí, jaká opatření navrhuje Komise na koordinování prostředků členských států určených na předcházení a potrestání těchto činů v rámci Evropské unie?

Franco Frattini, *místopředseda Komise*. – Komise plně souhlasí s významem boje proti zmizením a únosům nezletilých. Jak všichni dobře víte, zlepšení práv dětí je jedna z mých osobních priorit.

První krok Evropské komise v této souvislosti byla v roce 2001 podpora evropské sítě organizací, Evropské federace pro pohřešované a pohlavně zneužívané děti, která se nyní jmenuje Missing Children Europe (Pohřešované děti Evropy). K dnešnímu dni máme 21 organizací v 15 členských státech.

S finanční podporou programu Společenství, programu Daphne, bylo potom od roku 2001 do 2005 vytvořeno nebo vylepšeno několik center s pomocí organizace Child Focus.

Několik členských států zřídilo v průběhu posledních 10 let nouzové telefonní linky s cílem urychlit hledání a podporu rodin pohřešovaných dětí.

Případy zmizení a únosů dětí se mohou rychle stát, a i se stávají, přeshraničním jevem. Proto navrhuje zřídit jednotné telefonní číslo pro naléhavé hovory o zmizelých dětech. Za tímto účelem bude do praxe uvedeno rozhodnutí z 15. února 2007 o vyhrazení vnitrostátního číselného rozsahu začínajícího číslem 116 pro harmonizovaná čísla na harmonizované služby sociální povahy. Je to důležité rozhodnutí každého členského státu, zejména co se týče čísla 116000 pro nouzové linky na oznamování pohřešovaných dětí.

Víte, že zavedení služeb v souvislosti s číslem 116 je odpovědností členských států. Bohužel, musím tu připomenout, že tři členské státy ještě nereagovaly. 17 členských států přijalo právní opatření. Byly zveřejněny výzvy na provoz nouzových čísel v 12 členských státech a dosud jen 4 členské státy vybraly poskytovatele služby: Belgie, Dánsko, Řecko a Portugalsko. Takže nejsem vůbec spokojen se současným stavem uplatňování rozhodnutí z února 2007.

Kromě těchto nouzových telefonních čísel je potřebný mechanismus pomoci při hledání pohřešovaných dětí. Existuje již několik systémů a mohou být inspirací pro celoevropská opatření. Znáte americký systém „Amber Alert“, francouzský „Alerte enlèvement“ a řecký „Amber Alert Hellas“ systém, které se již uplatňují. Podporujeme členské státy, aby zavedly podobné vnitrostátní mechanismy. Pokud všechny státy přijmou takové mechanismy a zavedou programy propojení, vyřešení přeshraničních případů bude možné a jednodušší. Za tímto účelem jsme navrhli opatření, která charakterizují naši představu o celoevropském mechanismu včasného varování o dětech. O této otázce se diskutovalo poprvé na neformální Radě pro spravedlnost a vnitřní věci 1. října 2007.

Na závěr podporujeme vytvoření mezinárodní databáze obrázků zneužívání dětí, které budou novým nástrojem na pomoc při určení obětí a pachatelů. Studie proveditelnosti a fáze realizace jsou finančně podpořeny z programu AGIS a od září 2005 je tato databáze, kterou využívá Interpol, financována hlavně vládami států G8 a soukromými společnostmi. Dosud tato databáze umožnila najít a zatknout několik pachatelů v Evropě a mimo Evropu, naposledy velmi známého pedofila v Thajsku, a zachránit oběti.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Vážená paní předsedající, děkuji vám, že jste nám umožnila setkat se osobně s panem komisařem, kterému jsem již mnohokrát kladl otázky v podobných souvislostech.

Otázka pohřešovaných dětí je znepokojující. Jen na Kanárských ostrovech, odkud pocházím, například v posledních letech zmizely beze stopy tři děti, což znamená, že se neobjevily ani v pedofilních sítích. Zmizely beze stopy, což nás vede k zamyšlení se nad tím, zda tyto děti nejsou využívány k určitým účelům, jako například obchodu s orgány, a zda v rámci Evropské unie nepůsobí mafiánské organizace s možnými mezinárodními propojeními.

Myslím si, že tato záležitost vyžaduje iniciativu, která je trochu ambicióznější než ty, které Komise uskutečnila dosud. Víím, že komisař byl vždy ambiciózní, ale zároveň ho vyzývám, aby byl ambiciózní i v této oblasti, neboť je to smutná záležitost pro rodiče a všeobecně pro společnost, protože děti jsou tím nejcennějším, co máme.

Franco Frattini, *místopředseda Komise*. – (IT) Vážený pane předsedo, pane Medino, plně souhlasím s vašimi přáními a mohu vám říci, že jsem velmi nespokojen, když vidím, že i když jsme přijali opatření, členské státy je neuplatňují.

Konkrétně myšlenka jednotného telefonního čísla v Evropě pro naléhavé hovory měla být realizována ve všech členských státech do konce září. Nyní je konec října a jen čtyři členské státy mají fungující systém. Ostatních 17 států přijalo určité kroky, ale ještě stále zaostávají za ostatními.

Další návrh, který chceme předložit, se týká užší spolupráce při monitorování toho, co je běžně označováno jako „sexuální turistika“. Mnozí evropští občané bohužel zřejmě cestují jako turisté do jiných částí světa, aby páchali hrozné pedofilní činy. V této oblasti souhlasím s tím, že musíme zintenzivnit mezinárodní spolupráci. Souhlasím s vámi, naneštěstí o tom máme důkazy, že pohřešované děti jsou často zneužívány v obchodování s orgány. Netýká se to bohužel jen mého regionu, ale i jiných regionů velmi blízkých Evropské unii, jako například země Balkánu, východní Evropy a Černého moře.

Obchodování s orgány je, naneštěstí realita, nemluvě o odhalení obchodování s orgány dospělých a dětí z dálného východu a jihovýchodní Asie. I když je to zjevně oblast, kterou dosud vnitrostátní vlády nechtěly odevzdat EU, brzy bude zřejmě řešena účinněji Evropskou unií částečně jako důsledek přijetí dohody o nové institucionální smlouvě.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Vážená paní předsedající, smím se zeptat pana komisaře, zda je jisté, že se ve všech členských státech příznává narození dětí? Zaznamenává se počet dětí, které překročí hranice EU tak, aby bylo možno oznámit jejich případné zmizení nebo použití jejich orgánů?

Franco Frattini, místopředseda Komise. – (FR) Ano, máte pravdu. Odhalili jsme případy neregistrovaných dětí na hraničních přechodech, a proto přikládám velký význam identifikaci.

Identifikace znamená pomoci zemím původu, ať již v rámci EU – ovšem myslím si, že to není tento případ – nebo hlavně v sousedních a partnerských zemích, kde někdy chybí kontrola související s registry, a proto pro mne znamenají děti, které ještě vůbec nejsou zaevidované, důvod ke zvláštním obavám.

Právě proto jsme se rozhodli pomoci strategickým projektům, aby pomohly a posílily vedení evidence v partnerských a sousedních zemích, částečně z evropských programů financování.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Vážená paní předsedající, pane komisaři, ve vašich příkladech jste zvláště připomněli, že čtyři členské státy zřídily nouzové telefonní linky. Jsou tu i jiné záležitosti, pamatují si nedávnou situaci s tsunami, kdy ti, kteří přišli do této oblasti například uspokojit své pedofilní sklony, byli chráněni ochranou údajů a jejich příbuzní nevěděli, kdo byl skutečně postižen. Není načase, abychom přestali být tajnůstkářští a začali jmenovat tyto členské státy? „Jmenovat a vystavovat na hanbu“ by byla vhodná metoda, jak podnítit tyto členské státy, aby dělaly, co mají, a aby nakonec ukázaly lepší přístup.

Franco Frattini, místopředseda Komise. – Už jsem řekl, že vůbec nejsem spokojen s úrovní realizace a že dosud toto rozhodnutí uplatnily jen čtyři členské státy. Toto rozhodnutí musí být uvedeno do praxe ve všech členských státech. Skutečnost, že zatím jen čtyři členské státy uplatňují jednomyslně přijaté rozhodnutí z února 2007, ukazuje, že musíme udělat mnohem více.

Co se týče správné rovnováhy mezi ochranou důvěrnosti údajů nebo ochranou osobních údajů a bojem proti pedofilii, když mluvíme o pedofilech, zločinech a zneužívání dětí, z mého osobního hlediska jsem na straně obětí, dětí, nikoli na straně zločinců. Takže za předpokladu, že budou uznány všechny záruky, měli bychom v první řadě podpořit oběti a rodiče, nikoli podezřelé zločince.

Předsedající. – Mohla bych asi připomenout poslancům, co jsem řekla na začátku doby vyhrazené pro otázky. Zkoušíme experiment, v rámci kterého bych pozvala všechny poslance do předních sedadel Parlamentu, aby byla doba vyhrazená pro otázky trochu intimnější a přátelštější a možná více věnovaná výměně názorů. I když byste tedy normálně měli sedět vzadu, zvu vás na přední sedadla.

Další otázka se týká tropického viru chikungunya v Evropě. Nevím, zda jsem to vyslovila správně.

Předsedající. – Otázka č. 42, kterou předkládá **Milan Gala** (H-0738/07)

Věc: Tropický virus Chikungunya v Evropě

Italské orgány, prostřednictvím evropského systému rychlého varování, informovaly ostatní členské státy EU o epidemii tropické horečky způsobené virem Chikungunya v provincii Emilia Romagna. Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí varuje, že klimatické podmínky jsou příznivé pro přetrvávající výskyt tohoto vektoru v následujících měsících zejména v zemích Středozemního moře a že je vysoké riziko rozšíření tohoto viru do ostatních evropských zemí, v nichž jsou příznivé klimatické podmínky pro jeho

přežití. Připravuje Komise v tomto období výrazné změny klimatu a vysoké úrovně mobility scénář postupu při možné rozsáhlé epidemii tropické horečky?

Markos Kyprianou, člen Komise. – Ve skutečnosti jsem měl určité problémy s vyslovením této otázky. Doufal jsem, že epidemie bude odstraněna, aniž bych o ní musel hovořit, ale naneštěstí stále trvá, takže musíme o této otázce diskutovat.

Zaprvé jsem měl včera při jednodominutových vystoupeních příležitost vyslechnout si vystoupení váženého pana poslance týkající se této otázky a mám tytéž obavy jako on. Dalo by se říci, že máme poměrně nízký počet napadení infekcí, například přibližně 250 případů v Itálii ve srovnání s více než 150 000 případy na ostrově Réunion před několika lety. Obáváme se však dalšího vývoje. Naše obavy zvyšuje skutečnost, že v současnosti se tropická nákaza šíří v Evropě spolu se změnou klimatu, která samozřejmě přispívá k množení a přežívání vektoru, a to společně se zvýšenou mobilitou, jež umožňuje přenos viru prostřednictvím pohybu lidí, kteří přicházejí z tropických oblastí.

Bylo důležité, abychom přijali okamžitá opatření. Italské orgány reagovaly od začátku správně, rychle a účinně, takže v současnosti je možno říci, že situace je mnohem lepší, i když se stále vyskytují případy infekce.

První krok, který Komise učinila, spočíval v přijetí různých opatření, přičemž využívala existující nástroje, nebo přizpůsobovala tyto nástroje vzniklé situaci. Nejdříve jsme se ubezpečili, že jsme nabídli technickou pomoc prostřednictvím Evropského střediska pro prevenci a kontrolu nemocí a znovu jsme dokázali správnost volby Evropské unie při založení tohoto centra.

Potom jsme museli čelit této nové hrozbě a nové výzvě. Upravili jsme své právní předpisy a zahrnuli vektorem přenášené nákazy do seznamu nákaz, kterým je potřeba se věnovat prioritně. Zároveň jsme požádali členské státy, a to je jejich právní povinnost, aby informovaly Komisi a ostatní členské státy prostřednictvím systému rychlého varování. Je velmi důležité, abychom byli schopni odhalit případy nákazy co nejdříve s cílem zabránit jejímu šíření.

Evropské středisko pro prevenci a kontrolu nemocí (ECDC) sestavilo, kromě vymezení případů, i standardní provozní postupy a pravidelně je aktualizuje. Důležitým krokem byla aktualizace a posílení laboratorních kapacit s cílem odhalit a identifikovat virus Chikungunya. Učinili jsme tak prostřednictvím Evropské sítě pro diagnostiku „zavlečených“ virových nemocí, která je financována v rámci programu veřejného zdraví. V rámci téhož programu financujeme společné aktivity s členskými státy, abychom dále posílili připravenost na nouzové situace, v nichž je ohroženo veřejné zdraví.

Na plenárním zasedání jsme měli příležitost prodiskutovat sdělení a akční plán všeobecné připravenosti přijatý v roce 2005. Systém je zaveden, využívá se a můžeme ho uplatnit, ale samozřejmě ho upravíme a přizpůsobíme, abychom byly schopni čelit i této formě ohrožení zdraví. Informovanost veřejnosti je velmi důležitá a dosahujeme jí rovněž prostřednictvím centra ECDC v případě zasažených oblastí i v případě cestujících.

Dokumenty s technickými pokyny o rychlém odhalování případů horečky Chikungunya se využívají jako základní kámen pro účinný epidemiologický dohled. Kromě toho centrum ECDC sestavilo rozsáhlý balíček dokumentů s technickými pokyny: informace pro pracovníky zdravotní péče, definice případů nákazy horečkou Chikungunya a postupový diagram pro identifikaci případů. Tyto pokyny jsou dostupné a v současnosti je využívají příslušné orgány s cílem zjednodušit rozhodovací postupy na vnitrostátní úrovni.

Ve spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány se okamžitě zabýváme i otázkou bezpečnosti krve, která je rovněž důležitým faktorem. Pokud bude tato situace nadále pokračovat, moje útvary jsou připraveny přijmout pravidlo o vyloučení z dárcovství krve i v případě této choroby.

Výzkum možností řešení mnoha situací souvisejících s vektorem přenášenými nákazami bude financován v rámci nového veřejného programu a jiných nástrojů. Kromě toho potřebujeme přezkoumat problematiku samotného hmyzu a samozřejmě problematiku globální změny prostřednictvím projektů jako Eden, který se týká vznikajících chorob v měnícím se evropském prostředí.

Uvedené situace názorně dokazují okamžitý vliv změny klimatu na zdraví. Zároveň bych měl uvést, že máme těžkosti se zdravím zvířat, které vznikly v důsledku změny klimatu. V příštím roce plánuje Evropská komise přijmout sdělení, týkající se změny klimatu.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Děkuji, pane komisaři, za kvalifikovanou odpověď a italským úřadům blahopřeji k exaktnímu postupu. Na celém případě se mi zdá trochu divné, že přece jen proti viru Chikungunya neexistuje ještě očkovací látka, a to přesto, že podle některých údajů bylo v Africe nakaženo až přibližně milion lidí. Rozumím tomu možná v případě ptačí chřipky, protože tam ještě nemáme izolovaný virus, který by se přenášel z člověka na člověka. Nemůžeme tedy vyvíjet očkovací látku. Ale v tomto případě zřejmě jde o virus, který je možné identifikovat sérologickými a jinými metodami, a proti kterému bychom možná v současném stavu uměli vytvořit sérum nebo očkovací látku. Pokud by se virus rozšířil, sérum by bylo účinným lékem proti viru Chikungunya, resp. možná dokonce proti horší infekci, a tou je horečka dengue.

Markos Kyprianou, člen Komise. – Nejdříve bych rád uvedl, že odkaz na horečku dengue je rovněž důležitý, protože stejný hmyz by mohl přenášet i chorobu dengue na čerstvé maso. Rovněž se nás tedy týká. Z tohoto důvodu připravujeme zprávu, která bude zaměřena na nákazy přenášené hmyzem, protože změna klimatu usnadňuje jejich šíření, jak jsem se vyjádřil již dříve. Ale protože máme mírné zimy, bude zaměřena i na přežívání hmyzu, který později přenášá nákazu.

Máte pravdu – je škoda, že neexistují očkovací látky. Ve skutečnosti probíhá výzkum, ale v tomto stadiu musím říci, že jsme poměrně daleko od dosažení výsledků.

Tuto otázku samozřejmě nastolíme před Světovou zdravotnickou organizací a prostřednictvím našich různých nástrojů a politik se pokusíme podpořit rozvoj těchto očkovacích látek.

Mohu-li, rád bych vyjádřil své stanovisko, které předkládám členským státům od první diskuse o ptačí chřipce: nejenže máme povinnost projevit solidaritu rozvojovým zemím, třetím zemím v rámci pomoci při řešení stavu ohrožení zdraví, ale je to i způsob sebeobrany a musíme si uvědomit, že se v našem útluném prostoru Evropské unie nemůžeme považovat za imunní a chráněné. My totiž chráněni nejsme! Je proto velmi důležité přistupovat k ohrožení zdraví v celém světě rovněž jako k ohrožení Evropské unie a udělat z tohoto přístupu jednu z našich priorit.

Strategie zdraví, kterou jsme dnes v Komisi přijali, bude odeslána Parlamentu, abyste o ní i vy diskutovali. Strategie zahrnuje velmi důležitý globální aspekt zdravotních politik Evropské unie a věřím, že pomocí tohoto nového přístupu můžeme změnit a napravit situaci.

Předsedající. – Otázka č. 43, kterou předkládá **Paulo Casaca (H-0752/07)**

Věc: Humanitární katastrofa v Iráku

Uzavřením syrské hranice byly tisíce iráckých utečenců, včetně velmi velkých rodin, tedy velkého počtu dětí, zbaveni jediné zbývající možnosti úniku.

Kromě etnických čistek, často podporovaných aktivní účastí iráckých orgánů, máme v současnosti vážnou epidemii cholery, která přímo souvisí s velmi nepříznivými zdravotními podmínkami ve velké části země.

Reakce Komise na humanitární krizi v Iráku byla úplně bezvýznamná a je v přímém rozporu s evropskými hodnotami.

Jakým způsobem plánuje Komise podpořit irácké obyvatelstvo, které utíká na území Iráku nebo z Iráku?

Jakým způsobem plánuje Komise podpořit země v první linii jako Jordánsko, které musí nerovnoměrně snášet důsledky této situace?

Neelie Kroes, členka Komise. – Komise si v plné míře uvědomuje rozsah humanitárních potřeb na území Iráku a v sousedních zemích. Reakce Komise na tuto krizi je dvojitá. Zaprvé, s cílem podpořit utečence z Iráku a sousedních zemí a s cílem řešit jejich nejnaléhavější potřeby Komise okamžitě reagovala finančním rozhodnutím na sumu ve výši 6,2 milionů EUR v rámci humanitární pomoci, přijatým v květnu 2007. Tato pomoc dosáhne do konce roku 2007 výše 7 milionů EUR.

Komise se rozhodla s vládami Sýrie a Jordánska, které nesou největší zátěž utečenecké krize, rozvinout programy pomoci. Tyto vlády jasně naznačily, že nesouhlasí s programy vnější humanitární pomoci, které uskutečňují různé mezinárodní organizace a MVO. Očekávají, že mezinárodní společenství podpoří jejich vnitrostátní systémy zejména v oblasti vzdělávání a zdraví, neboť tyto systémy rovněž pomáhají iráckým utečencům.

Následně Komise stanovila projekty rychlého vlivu v celkové výši 37,7 milionů EUR, o nichž v současnosti jedná s členskými státy. Okamžitá reakce Komise na nejnaléhavější potřeby utečenců spočívá v uvedených opatřeních.

Komise si uvědomuje, že tato opatření pouze částečně zmírňují obrovské utrpení a tlak na instituce a sociální strukturu sousedních zemí, a proto v současnosti dále rozvíjí svou strategii reakce s cílem sladit ji s příslušným financováním.

Zadruhé, pokud jde o situaci v Iráku, Komise zatím podporuje Mezinárodní výbor červeného kříže sumou 4 miliony EUR a v současnosti stanoví dodatečně stabilní a přijatelné partnery schopné zásahu v Iráku s cílem zvýšit úroveň své pomoci.

Je potřebné uznat, že kromě důležitých humanitárních potřeb existují i významné překážky při poskytování humanitární pomoci. Tyto vážné obavy související s bezpečností a problémy s přístupem zabraňují Komisi a ostatním dárcům přidělovat finanční prostředky, které skutečně odpovídají úrovni potřeb.

Ve skutečnosti je nedostatek humanitárních partnerů schopných na území Iráku vést a uskutečňovat programy, které dostatečně odpovídají potřebám nejzranitelnějšího obyvatelstva.

Nakonec by Komise ráda připomněla, že je hlavním finančním přispěvatelem v Mezinárodním fondu na obnovu Iráku částkou 123 milionů EUR. Tato částka představuje do dnešního dne 46 % všech příspěvků. Od roku 2003 Komise odevzdala v Iráku více než 800 milionů EUR.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Vážená paní předsedající, paní komisařko, děkuji za vaše vysvětlení, ale rád bych vám připomněl, že odhady hovoří již o 200 000 iráckých utečencích v Egyptě a Evropská komise nenabízí Egyptu nic. Ammánská univerzita právě provedla studii, v níž se odhaduje, že Jordánsko má více než jeden milion utečenců, což má úplně katastrofický makroekonomický dosah. Evropská komise nepodniká žádné kroky k řešení této situace. Dokonce i Izrael vytváří celkem pozoruhodný program lékařské pomoci pro irácké děti. Pokud jde o Sýrii, neúčastnil jsem se jednání Komise a Sýrie, ale často jsem vedl rozhovory s představiteli syrských orgánů. Ve skutečnosti již mají možná o 2 miliony obyvatel více. Paní předsedající, dovolte mi připomenout, že dnes, v této chvíli dochází ve městě Rabia na hranici mezi Sýrií a Irákem k obrovské humanitární katastrofě. Tisíce Iráčanů, kteří se doslechli o možném otevření hranic, se tam shromáždilo a nemohou projít. Situace je nepochybně tragická a my už to nemůžeme déle ignorovat.

Předsedající. – Myslím, že všichni máme společné obavy, ale naše pravidla umožňují poskytnout pouze půl minuty na doplňující otázky.

Neelie Kroes, členka Komise. – Už jsem uvedla, že vlády, zejména syrská vláda, kterou připomněl vážený pan poslanec, jasně naznačily svůj nesouhlas s programy vnější humanitární pomoci uskutečňovanými prostřednictvím mezinárodních a nevládních organizací. Takže rozsah poskytované pomoci je obrazem neochoty syrských a jordánských orgánů umožnit mezinárodním nestátním aktérům, jako jsou OSN a nevládní organizace, zasahovat v jejich zemích.

Naše pomoc může směřovat pouze přes organizace, které jsou uznané místními orgány a mají dostatečnou operační kapacitu. To představuje přirozené omezení našich možností něco vykonat. I přesto však pracujeme na programech budování kapacit a zapojujeme jordánské a syrské orgány do přímého dialogu s cílem posílit svou implementační kapacitu v těchto zemích.

Pokud to tak moho říci, je potřeba uvést, že samotná irácká vláda se zdá být neochotná pomáhat svým sousedům. Opakovaně prohlásila, že přidělí 25 milionů USD na pomoc iráckým utečencům. Přestože na konferenci v Šarm el-Šejchu v květnu minulého roku došlo k přijetí závazků a posílení vztahů mezi iráckými, syrskými a jordánskými úřady, vypadá to, jako kdyby Irák dostatečně nespolupracoval. Z tohoto důvodu musíme požádat iráckou vládu, aby převzala zodpovědnost alespoň za své vlastní občany.

Nedostatečná koordinace mezi agenturami OSN při řízení humanitární krize vyvolává velké obavy. Je to hrozné tvrzení, ale mezi humanitárními agenturami OSN jsme místo úzké spolupráce zaznamenali silnou konkurenci. Jsme přesvědčeni, že jmenování nového koordinátora humanitární pomoci zvýší možnosti našich partnerů z OSN při řešení krize.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Turecko, kandidát členství v EU, nedávno zahájilo vojenskou akci proti iráckým Kurdům v Iráku. Co si o tom myslíte? Jaký vliv by mohla mít tato akce na situaci v Iráku? Bude potřebná nějaká pomoc? Jaké je stanovisko Komise k turecké akci?

Neelie Kroes, členka Komise. – Není to jednoduchá otázka. Komise za každých okolností odsuzuje všechny teroristické útoky jako kriminální a neospravedlivitelné činy. Je nám líto utrpení způsobeného těmito akcemi.

Turecko čelí nepřetržitým přeshraničním teroristickým útokům ze strany PKK, která je na seznamu teroristických organizací EU. Komise si uvědomuje potřebu Turecka chránit svoje obyvatelstvo, ale neustále naléháme na Turecko a Irák, aby řešily tento problém spoluprací mezi příslušnými orgány a dodržováním mezinárodního práva. V této souvislosti je nedávná bilaterální dohoda mezi Tureckem a Irákem o boji proti terorismu vítaným krokem.

EU a Turecko pravidelně zdůrazňují svou neustálou oddanost nezávislosti, suverenitě, jednotě a územní celistvosti Iráku. Očekáváme, že Turecko bude nadále plnit konstruktivní úlohu, aby dosáhlo těchto cílů a podporovalo regionální spolupráci.

Nezapomeňme však na tlak ze strany turecké veřejnosti, která téměř každý týden zažívá zabíjení vojáků a civilistů na jihovýchodu země. Vláda musí projevit svou ochotu a schopnost přijmout účinnější opatření.

Jak je velmi dobře známo mnoha členským státům, je velmi složité čelit teroristům účinným způsobem. Turecké úřady se pochopitelně snaží v rámci tohoto úsilí zapojit Spojené státy americké, irácké a irácko-kurdské úřady. Je to jediný způsob. Součástí této strategie by měla tvořit usnesení přijatá Parlamentem a budování věrohodné hrozby intervence.

Předsedající. – Někteří poslanci už přijali mé pozvání, a ty, kteří tak neučinili, vyzývám, aby přešli do přední části jednacího sálu. Chceme, aby to bylo pohodlnější a interaktivnější, takže neváhejte jít rovnou dopředu, abychom paní komisařce hleděli přímo do očí. Jsem si jistá, že ji to potěší!

Druhá část

Předsedající. – Otázka č. 44, kterou předkládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0681/07).

Věc: Dočasní zaměstnanci na pracovních místech, kteří splňují stanovené a dlouhodobé potřeby v institucích a službách EU

Podle směrnice 1999/70/ES⁽¹⁾ se členskými státy zamezuje nezákonné jednání s pracovními smlouvami na dobu určitou s cílem splňovat stanovené a dlouhodobé potřeby.

Do jaké míry instituce a služby EU dodržují uvedenou zásadu a jaké je poměrné zastoupení dočasných zaměstnanců v institucích a službách EU, kteří pracují na místech, které splňují stanovené a dlouhodobé potřeby?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Vážená paní poslankyně již byla upozorněna, že následující podrobné odpovědi se týkají pouze Komise, která je samozřejmě nejdůležitějším zaměstnavatelem mezi evropskými institucemi.

Jedním z cílů směrnice 1999/70/ES o rámcové dohodě o pracovních poměrech na dobu určitou je vytvořit rámec s cílem zamezit nezákonnému jednání vyplývajícímu z uzavírání pracovních smluv nebo poměrů na dobu určitou v bezprostředním sledu.

Aby se zabránilo nezákonnému jednání, ustanovení 5 odst. 1 zavazuje členské státy v případě, že neexistují odpovídající zákonná opatření proti porušení předpisů, aby zavedly jedno nebo více následujících opatření s cílem zabránit nezákonnému jednání, které vyplývá z opakovaného uzavírání pracovních smluv na dobu určitou:

- a) objektivní důvody ospravedlňující obnovení těchto pracovních smluv a poměrů,
- b) maximální celkové trvání po sobě jdoucích pracovních smluv a poměrů na dobu určitou,
- c) počet obnovení těchto smluv a poměrů.

Pravidla zaměstnávání zaměstnanců v evropských institucích jsou stanovena ve služebním řádu, o kterém jednali představitelé zaměstnanců před jeho přijetím v Radě.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 175, 10.7.1999, s. 43.

Evropské instituce jsou tak vázány zákonem dodržovat ustanovení tohoto služebního řádu. Služební řád umožňuje evropským institucím zaměstnávat tři hlavní druhy zaměstnanců: zaměstnance na dobu neurčitou, zaměstnance na dobu určitou a smluvní zaměstnance.

Zaměstnanci na dobu určitou a zaměstnanci na dobu neurčitou pracují na místech v plánu stavu zaměstnanců. Úroveň zodpovědnosti zaměstnanců na dobu neurčitou a zaměstnanců na dobu určitou není omezená.

Situace smluvních zaměstnanců je jiná. Nepracují na pracovním místě v plánu stavu zaměstnanců a musí pracovat pod dohledem zaměstnance na dobu neurčitou nebo zaměstnance na dobu určitou. Jsou dvě rozdílné kategorie smluvních zaměstnanců. Jedna kategorie smluvních zaměstnanců byla vytvořena s cílem plnit úlohy, které nepatří k základní činnosti a které nemusí být nevyhnutelně vykonávané zaměstnancem na dobu neurčitou. Těmto smluvním zaměstnancům mohou být nabídnuty smlouvy na dobu neurčitou, jejich úkoly je tedy možno považovat za úkoly stálé povahy.

Směrnice 1999/70/ES se týká těchto zaměstnanců, neboť všeobecně je jim nabízena první smlouva na dobu určitou, prodloužení na dobu určitou a třetí smlouva na dobu neurčitou. V některých případech je možno smlouvu na dobu neurčitou nabídnout ihned při nástupu do zaměstnání.

V současnosti v Komisi pracuje přibližně 2300 těchto smluvních zaměstnanců po celém světě, zejména v delegacích, zastoupeních a administrativních úřadech.

Druhá kategorie smluvních zaměstnanců vznikla s cílem pokrýt dočasné nebo zvláštní potřeby, které nejsou zahrnuty do rámce existujících pracovních míst a s cílem nahradit zaměstnance dočasně nepřítomné, kromě jiného na mateřské nebo rodičovské dovolené. Omezením maximální celkové délky po sobě následujících pracovních smluv na dobu určitou na tři roky v každé instituci služební řád v podstatě uplatňuje ustanovení 5 odst. 1 písm. b).

Tito smluvní zaměstnanci tvoří přibližně 15 % všech zaměstnanců. Je zřejmé, že zaměstnanci na dobu neurčitou jsou základem zaměstnanců Komise. Smluvní zaměstnanci poskytují hodnotnou dočasnou podporu pro práci úředníků Komise. V současnosti pracuje v různých útvech Komise přibližně 3 200 těchto smluvních zaměstnanců.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Vážená paní předsedající, děkuji panu komisaři za odpověď. Mohu se ho rovněž zeptat, zda se v případě smluvních nebo pomocných zaměstnanců, jak byli kdysi nazýváni, budou počítat odpracované roky? Pokud je tomu tak, mají jejich odpracované roky větší význam při výběrovém řízení, než kvalifikace ostatních žadatelů, kteří uspěli ve výběrovém řízení, ale ještě nebyli jmenováni?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Samozřejmě, že pracovní vztah mezi smluvními zaměstnanci a zaměstnavatelem je založen na pracovní smlouvě, která musí být zároveň v souladu s právními předpisy a pracovním trhem na daném místě. Systém služebně starších zaměstnanců v tomto případě nefunguje tak, jako v případě zaměstnanců na dobu neurčitou. Z tohoto důvodu je to pracovní smlouva, která vychází z podmínek na pracovním trhu, a my jsme úspěšně zaměstnali mnoho kvalitních smluvních zaměstnanců.

Paul Rübiger (PPE-DE). - (DE) Pane komisaři, jsem přesvědčen, že rozumíte tomu, že směřování vývoje personálního zajištění Evropské unie v budoucnosti je pro nás velkou výzvou. Proto je pro Parlament velmi důležité, pokud nám oznamují nejen počet zaměstnanců a úřadů pro nábor zaměstnanců – domnívám se, že jste tyto zaměstnance charakterizoval v ekvivalentu plného pracovního úvazku –, ale i jejich přesné počty, které se plánují pro každou kategorii, a způsob, jakým jsou rozděleni mezi zeměmi. Mohl byste nám poskytnout tyto statistické údaje?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Ptali jste se na rozdělení zaměstnanců podle členských států. Tyto údaje jsou dostupné v našich statistikách. Všechny číselné údaje jsou dostupné, takže se, prosím, spojte s našimi zaměstnanci a oni vám poskytnou podrobné informace.

Předsedající. – Otázka č. 45, kterou předkládá **Johan Van Hecke (H-0718/07)**

Věc: Vliv rostoucího počtu úředníků EU na náklady důchodového zabezpečení.

V posledních sedmi letech počet stálých zaměstnanců v Komisi výrazně vzrostl přibližně o 16 % na téměř 20 000 úředníků. Na začátku tohoto roku, po přistoupení Bulharska a Rumunska, bylo přijato více než 700 úředníků s úkolem posílení vnitřního trhu. Samozřejmě, že rostoucí počet úředníků EU má vliv na rozpočet

a kromě jiného je možno očekávat alarmující nárůst důchodových nákladů. V roce 2008 důchodové náklady výrazně vzrostly o více než 10 %, samozřejmě na úkor evropských daňových poplatníků.

Jak vnímá Komise růst počtu úředníků Komise v blízké budoucnosti? Uvažovala už nad jistým zmrazením jejich počtu? Je si Komise vědoma finančních důsledků, pokud jde o důchodové náklady?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Nárok na důchod a důchodový systém představuje samozřejmě jednu z nejsložitějších otázek v celé Evropě. Nejdříve bychom měli uvést, že v rozpočtu na rok 2007 je vytvořen prostor pro 23 198 pracovních míst pro Komisi. Tato otázka sestává ze dvou podotázek: první se týká opatření Komise v souvislosti s náborem zaměstnanců s cílem omezit důsledky rostoucího počtu úředníků EU na rozpočet a druhá se týká vlivu rostoucího počtu úředníků EU na důchodové náklady.

V případě první podotázky nesmíme zapomínat, že v roce 2004 byla přijata reforma služebního řádu, kromě jiného s cílem snížit rozpočtové náklady související s rostoucím počtem zaměstnanců institucí. Byla zavedena nová struktura služebního postupu a nová kategorie smluvních zaměstnanců s cílem dosáhnout pozitivního vlivu na rozpočet. Na druhé straně si možná, vážený pan poslanec uvědomuje, že při rozpočtovém řízení v roce 2007 požádal Evropský parlament Komisi, aby vykonala důslednou prověrku, která by poskytla střednědobé hodnocení potřeb jejích zaměstnanců, a aby předložila podrobnou zprávu o personální politice Komise pro podpůrné a koordinační funkce. Evropský parlament rovněž požadoval informace o záměrech Komise, souvisejících s reorganizací zaměstnanců s cílem splnit priority nové interinstitucionální dohody o rozpočtové disciplíně a řádném finančním hospodaření, konkrétně priority těchto politik podporovaných Parlamentem při jednání.

V důsledku prověrky lidských zdrojů Komise uskutečněné na žádost Evropského parlamentu Komise potvrzuje potřebu dodatečných zaměstnanců stanovenou v letech 2002 a 2005 výlučně v souvislosti s úkoly vyplývajícími z rozšíření: 890 nových zaměstnanců na rok 2008, rozdělených jako 640 nových zaměstnanců v případě rozšíření EU-10 a 250 pracovních míst v případě rozšíření EU-2. V roce 2009 je potvrzena potřeba posledního přílivu 250 pracovních míst pro rozšíření EU-2.

Komise podporuje rozhodnutí o zachování stabilního nábory zaměstnanců po začlenění všech pracovníků v důsledku rozšíření bez požadavku na nová pracovní místa na období let 2009–2013. Komise se zavazuje splnit nové potřeby nábory zaměstnanců v hlavních oblastech politiky výlučně prostřednictvím přesunu v rámci oddělení a mezi nimi. Komise se zavazuje poskytovat nejlepší zhodnocení finančních prostředků občanům, kterým slouží, a zároveň poskytne vysoce kvalitní služby prostřednictvím zvýšené efektivnosti. Komise již projevila svůj závazek splnit své cíle v praxi. Číselné údaje za období let 2000–2007 ukazují, že růst počtu pracovních míst v plánu stavu zaměstnanců v rámci Komise je nižší než v ostatních institucích.

Pokud jde o druhou podotázku, měli bychom uvést, že nábor zaměstnanců v letech 2004–2008 v důsledku rozšíření bude mít vliv na důchodové náklady za 30 let, což znamená, že rozšíření nebude mít vliv na důchodové náklady v blízké budoucnosti. Komise však mimořádně pozorně sleduje růst důchodových nákladů v následujících letech. Očekávalo se, že důchodové náklady v rozpočtu vzrostou v roce 2008 o 10 %. Dochází k tomu v důsledku mimořádných okolností. Nadprůměrný růst v roce 2008 je běžnou reakcí po podprůměrném růstu v letech 2006 a 2007. Dojde k prvnímu kolu odchodů smluvních zaměstnanců, jejichž příspěvek bude muset být přesunut do jiného schématu a nastane 3% roční očekávaný nárůst mezd a důchodů. I s touto výjimkou odhadujeme, že míra růstu důchodů v letech 2007–2013 je slučitelná s 8,5% nárůstem výdajů zohledněných ve finančním rámci na léta 2007–2013.

Pokud jde o dlouhodobé finanční důsledky současné fáze nábory zaměstnanců, vliv byl analyzován při přípravě reformy služebního řádu. Byla přijata opatření s cílem snížit důchodové náklady a služební řád požaduje, aby sazba příspěvků na důchodové pojištění placených zaměstnanci, která je v současnosti na úrovni 10,25 %, byla každoročně aktualizovaná a odpovídala tak jedné třetině celkových příspěvků požadovaných na zabezpečení dlouhodobé rovnováhy důchodových systémů Společenství.

Johan Van Hecke (ALDE). – (NL) Vážená paní předsedající, jsem členem obecní rady v belgické obci s 13 000 obyvateli. Dozorčí orgán nesouhlasí s rozpočtem této malé obce, pokud není poskytnut důsledný rozpis personálních požadavků a podrobný rozpočet. Několikaletý růst počtu úředníků na úrovni 16 %, jako je tomu v EU, by nebyl nikdy schválen. Nebyl by schválen ani nárůst důchodových nákladů o více než 10 % za rok. Pan komisař poukázal na rozšíření, ale i přes rozšíření se počet poslanců Parlamentu snížil. Moje otázka zní takto: Nemyslí si pan komisař, že je nejvyšší čas zvážít i zmrazení počtu zaměstnanců i přes další možné rozšíření?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Ano, ale jak jsem řekl, k zmrazení nábora počtu zaměstnanců dojde po rozšíření, takže toto porovnání s obecní radou je jiná situace. Probíhá velký politický projekt, rozšíření Evropské unie, a my jsme přijali nové úředníky. Byl to stejný model jako při všech předcházejících rozšířeních. Dosáhli jsme poměrně velkého úspěchu při přijímání zaměstnanců z nových členských států, a tento proces bude zastaven. Po této fázi se celkový počet ustálí.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - Vážený pane komisaři, v Bruselu se tvrdí, že pokud úspěšně uděláte všechny ty testy a zkoušky a přijmou vás do Evropské komise jako úředníka, potom budete v každém případě až do důchodu vést pokojný život.

Rád bych se tedy zeptal na kvalitu zaměstnanců evropských institucí. Komise má možná nějaké plány, jak zkomplikovat život těm, kteří nejsou pracovití prostřednictvím atestací, plány, jak jasně oddělit ty, kteří se maximálně snaží, od těch, kteří vedou příliš tichý a snadný život.

Siim Kallas, místopředseda Komise. – S radostí vám mohu poskytnout všechny podrobné údaje o systému kariérního postupu, který je, musím říci, jedním z nejsložitějších na světě a který je předmětem neustálých jednání. Každý úředník je každoročně hodnocen. Existuje systém postupu, který zohledňuje toto hodnocení a nabízí určitý počet bodů, které následně tvoří základ postupu. Tento systém je poměrně podrobný a rozvinutý.

Stejně se správně ptáte na kvalitu zaměstnanců. Pokud jde o běžné veřejné výběrové řízení nebo „concours“, přihlásí se přibližně 42 vážných zájemců, nemluvě o ostatních zájemcích, o každé zveřejněné pracovní místo. Toto je situace během roku, stále tedy máme vysoký příliv velmi kvalitních a zkušených zaměstnanců a náborové testy jsou velmi náročné.

Musím říci, že v Komisi není život tak jednoduchý, tichý a klidný až do důchodového věku. Správně však tvrdíte, že většina úředníků bude v Komisi pracovat skutečně dlouho, a to může Komise považovat i za výhodu.

Ingeborg Gräßle (PPE-DE). – (DE) Několikrát jste dnes připomněli prověrku zaměstnanců. Jedním z důsledků prověrky zaměstnanců bylo, že úlohou 32 % zaměstnanců Komise je vykonávat administrativní činnost, což znamená poskytovat administrativní podporu a koordinaci.

To je 11 000 lidí! Otázka: Kdy učiníte nějaké závěry z těchto číselných údajů? Kdy sestavíte akční plán snížení počtu zaměstnanců?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Bereme to velmi vážně a určitě předložíme návrhy. Jednáme o těchto otázkách.

Zprv si musíme uvědomit, že všechny tyto administrativní a kontrolní funkce jsou rovněž jistým důsledkem vývoje v Komisi, kde jsou řídicí funkce hodnoceny nebo posuzovány jako mnohem důležitější. Kromě toho se zlepšily jejich podpůrné systémy. V současnosti jednáme o způsobu postupu a rozhodně před další výzvou ke snížení počtu našich pracovních míst budeme připraveni s odpovídajícím projektem. V současnosti jednáme o všech režijních nákladech a paralelních funkcích. V Komisi jsou samozřejmě různé názory na tyto otázky. Není velkým překvapením, že některé horizontální služby chtějí mít účelnější služby, zatímco jiné služby argumentují ve prospěch současného systému.

Takže probíhá rozprava, ale mohu vás ubezpečit, že následující krok v souvislosti s touto prověrkou bude pečlivě zvážen.

Předsedající. – Otázka č. 46, kterou předkládá **Esko Seppänen (H-0726/07)**

Věc: Komise a odborové svazy

Je v Komisi běžné, že je úředníkům odborových svazů Komise vyplácena mzda z finančních zdrojů EU? Pokud je tomu tak, kolika úředníkům je mzda vyplácena?

Siim Kallas, místopředseda Komise. – Omlouvám se, že nyní nemohu odpovědět finsky, ale další diskusi můžeme vést ve finštině. Obávám se, že nebudu používat správnou terminologii, která musí být v Evropské unii velmi pečlivě volena.

Podobně jako Rada, Komise uzavřela dohodu se svými odborovými svazy a poskytla jim určitý počet lidských zdrojů. Pokud jde o Komisi, na základě dohody o lidských zdrojích z roku 2001 a každoročních protokolech

o lidských zdrojích je odborovým svazem poskytnuto 12 takzvaných stálých míst dočasného přidělení z celkového počtu více než 23 000 pracovních míst v Komisi.

Tato dočasná přidělení v rámci odborových svazů jsou na základě své reprezentativnosti možná od roku 1989. Kromě toho je velmi omezený počet pracovních míst přidělen na flexibilním základě, zejména z důvodu měnící se většiny po volbách. Zaměstnancům, kteří jsou takto poskytnutí odborovým svazům, je nadále vyplácena mzda z rozpočtu EU jako zaměstnancům Komise. Odborové svazy navíc dostávají finanční prostředky, které jim umožňují přijmout až devět smluvních zaměstnanců z platové kategorie II (sekretářská místa).

Esko Seppänen (GUE/NGL). - (FI) Vážená paní předsedající, pane komisaři, pokud si vzpomínám, byl jste vedoucím představitelem odborových svazů ve své zemi a jejich činnost vás z důvodu vašich zkušeností musí určitě zajímat. Nedostal jsem vyčerpávající odpověď na svou otázku o celkovém počtu těchto zaměstnanců odborových svazů, kteří v současnosti pracují v Komisi ve všech zastoupených odborových svazech.

V této souvislosti mám doplňující otázku. Říká se, že Komise by vyplácela mzdu svým zaměstnancům při stávce. Dosáhly odborové svazy úspěchu v jednání o takovém řešení, že pokud vstoupí do stávky, bude jim po dobu stávky vyplácena mzda?

Siim Kallas, místopředseda Komise. - (FI) Ve skutečnosti mohu na otázku odpovědět na základě vlastní zkušenosti s touto situací. V odborových svazech Komise pracuje 12 vyslaných expertů. Kromě toho, ve výborech zaměstnanců, které jsou samozřejmě samostatnými orgány, je 19 pracovních míst. Mohou zaměstnávat celkově devět zaměstnanců na sekretářských místech.

Vaše tvrzení o stávkách jsou částečně pravdivá. Je pravda, že Komise souhlasila s dohodnutým řešením, že po dobu stávky může být úředníkům vyplácena část mzdy, ale za běžných okolností ne celá mzda. Z osobního hlediska to pokládám za citlivou záležitost, pokud lidé, kteří stávkují, dostávají polovinu svého platu.

Paul Rübige (PPE-DE). - (DE) Vážený pane komisaři, zajímá mě, kolik stojí tito úředníci? Jaké jsou roční náklady?

Siim Kallas, místopředseda Komise. - Rozpočet odborových svazů dosahuje přibližně 500 000 EUR ročně. Tyto prostředky jsou poskytovány z rozpočtu Komise.

Předsedající. - Mohla bych opět připomenout poslancům, kteří se k nám mezitím připojili, že dnes se pokoušíme o něco nového, a požádat je, aby se přesunuli do přední části jednacího sálu? Nestyďte se, sedněte si na místa vpředu, ne vzadu, abychom na tomto setkání vytvořili osobnější atmosféru. Otázka č. 49, kterou předkládá **Bart Staes (H-0685/07)**

Věc: Celkový výnos z pokut uložených podnikům podle pravidel hospodářské soutěže

Může Komise uvést celkovou výši pokut uvalených podnikům na základě evropských pravidel hospodářské soutěže od začátku současného funkčního období, a zda byla přijata nějaká opatření nebo zda se uskutečnily nějaké konzultace v rámci Komise s cílem vyhradit tyto finanční prostředky, bez náležitých částek uvedených v rozpočtu, na dodatečnou činnost EU, nikoli přesunout mimořádný příjem členskými státy?

Neelie Kroes, členka Komise. - Od začátku svého funkčního období do konce září 2007 Komise přijala 21 rozhodnutí a uložila tak pokuty společnostem, které porušily antitrustové předpisy.

Celková výše pokut uložených v tomto období mírně přesahuje částku 5,2 miliardy EUR, přičemž 95 % pokut bylo uloženo účastníkům kartelové dohody.

Nemělo by se však zapomínat, že tyto pokuty se stanou součástí evropského rozpočtu až po završení celého procesu jejich zaplacení: to znamená pokud podnik, kterému byla pokuta uložena, nepodal odvolání, nebo pokud evropské soudy zamítly všechna možná odvolání.

Vzhledem k tomu, že společnosti často zpochybňují platnost rozhodnutí, kterými Komise ukládá pokuty, proces placení velké části uvedené sumy nebývá ukončen.

Možnému využití zisku z pokut na dodatečnou činnost, jak to naznačuje vážený pane poslanec, brání právní překážky. Toto využití by bylo v rozporu s rozpočtovou zásadou všeobecnosti uvedenou v člácích 17 až 20 platného nařízení o rozpočtových pravidlech.

Podle této zásady pokrývají celkové příjmy celkové výdavky bez jakékoli specifické souvislosti mezi danou příjmovou a výdajovou položkou.

Základním cílem antitrustových pokut, jak je to stanoveno v odůvodnění k pokynům pro výpočet pokut z roku 2006, je zabezpečit odrazující účinek, jinými slovy, odradit společnosti od nezákonného jednání.

Očekáváme, že brzy dojde ke snížení počtu případů zneužití, a tak ke snížení počtu a objemu uložených pokut spolu se zvýšeným počtem případů dodržování pravidel, což znamená, že svou práci vykonáváme kvalitně.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Děkuji za tyto velmi zajímavé informace, paní komisařko. Rád bych věděl, zda jsem porozuměl správně: vzhledem k nařízení o rozpočtových pravidlech se většina těchto peněz nakonec vrací členským státům. Je to tak? Zadruhé mi řekněte, že peníze patří do rozpočtu EU pouze, pokud je proces placení dokončen. Můžete nám říci, přibližně jaké množství z této vysoké částky 5 miliard EUR může být považováno za „konečné“?

Neelie Kroes, členka Komise. – (NL) Odpověď na první část otázky je rozhodně „ano“: peníze se vrací členským státům. Znamená to, že příspěvek členského státu do evropského rozpočtu je nižší. Vaše další otázka se týkala toho, kdy je možno proces placení jisté části považovat za ukončený. To se dá velmi těžko říci. Každý rok to závisí na okolnostech, zda se příslušná strana chovala rozumně a zdržela se odvolání, nebo se rozhodla jít delší cestou a pokusila se pokutu snížit.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Vážená paní komisařko, uváděla jste částky uložené jako pokuty. Cílem těchto pokut je změnit chování společností, kterým jsou uloženy. Jaké jsou vaše zkušenosti v této oblasti?

Pamatuji se, že když jste nastoupila na místo komisařky, ve Výboru pro regionální rozvoj jste nám dala příležitost jednat o pravidle *de minimis*. Tehdy jste reagovala velmi rychle, za což jsme velmi vděční. Reagují společnosti stejně rychle jako vy tehdy?

Neelie Kroes, členka Komise. – Doufám, že je tomu tak, ale nejsem si stoprocentně jista, rozhodně ne dostatečně jista na to, abych k vám byla otevřená a upřímná.

Měli bychom si uvědomit, že nejde jen o výši pokuty, ale i o dobré jméno, které má, doufejme, vliv na přístup společností.

Považuji za zajímavé, že mnoho hlavních výkonných úředníků v organizacích, kteří se na mne obrací, uvádí, že si uvědomují realitu této politiky Komise a že těm, kteří se nechovají podle pravidel a nařízení a porušují je, hrozí pokuta. Jak víte, s našimi novými sazbami pokut už nejde o nízké částky.

Hlavní výkonní úředníci přebírají iniciativu ve svých společnostech, aby svým zaměstnancům dali najevo, že k podobnému chování by už v jejich společnostech nemělo docházet. Pokud zaměstnanci nepřijímají správné opatření, kritizují je, požadují, aby byli seznámeni s porušováním pravidel a dávají jim na vědomí, že později mohou být zbaveni zaměstnání bez jakýchkoli nároků.

Tvrdí rovněž, že poškození dobrého jména spolu s pokutami je velmi důležitou součástí jejich přístupu a boje za vyčištění společností. Několik z nich nedávno uvedlo, že se jim líbí být na titulní straně *Financial Times*, ale ne v souvislosti s pokutami. Je to skutečně správný krok vpřed.

Danutė Budreikaitė (ALDE). – (LT) Německo toto léto oznámilo plánované zvýšení cen potravin. V téže době litevští výrobci jasně uvedli svůj záměr zvýšit ceny potravin na podzim bez jakýchkoli objektivních důvodů. Dokážete předpokládat kartelové dohody mezinárodních výrobců potravin? Ceny potravin rostou souběžně ve všech zemích, aniž by rostly ceny surovin.

Neelie Kroes, členka Komise. – Nejsme jediní, kdo zahájili boj proti kartelům. Vnitrostátní orgány pro hospodářskou soutěž ho zahájily rovněž a uvědomujeme si, že všech 27 vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž se účastní tohoto boje s námi.

Jednáme o tom v rámci Evropské sítě pro hospodářskou soutěž. Uvědomuji si rovněž, že v tomto případě jde skutečně o jednosměrnou politiku, váš příklad je tedy úplně domácí záležitostí a měl by se jím zabývat vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž. Takže růst úrovně cen potravin může mít mnoho důvodů. Nemusí jít o kartel, i když nikdy si tím nemůžete být jisti. Doporučuji proto poslancům Parlamentu, aby převzali iniciativu a v tomto případě oslovili příslušný vnitrostátní orgán pro hospodářskou soutěž.

Předsedající. – Otázka č. 50, kterou předkládá **Lambert van Nistelrooij** (H-0690/07)

Věc: Fúze mezi Suez a Gaz de France

Dne 3. září bylo oznámeno, že vedení francouzské energetické společnosti Suez a státního podniku Gaz de France se rozhodla pokračovat v plánované fúzi. Vytvořila by se tím čtvrtá největší energetická společnost, po společnostech Gazprom, Electricité de France a EON. Komise už fúzované společnosti nařídila prodej několika provozů v Belgii a Francii.

Domnívá se Komise, že tyto plány na fúzi jsou stále v souladu s platnými zásadami, které hlásá v souvislosti s liberalizací energetického trhu v Evropské unii?

Do jaké míry se nová fúzovaná společnost a francouzský stát zavázaly uskutečnit prodej hlavních sítí, o který Komise žádala?

Neelie Kroes, členka Komise. – Komise schválila fúzi Gaz de France (GDF) a skupiny Suez v listopadu 2006 na základě závazků stran, které umožnily Komisi dospět k závěru, že fúze by významně nebránila hospodářské soutěži.

Závazky slučujících se stran zahrnují zejména prodej akcií společnosti Suez ve společnosti Distrigas, belgické plynárenské společnosti, která, jak víte, rovněž vstoupila na francouzský trh, prodej akcií GDF ve společnosti SPE, alternativním belgickým dodavatelem plynu a elektrické energie, a zřeknutí se jakékoli kontroly, zákonné nebo de facto, kterou má společnost Suez nad belgickým provozovatelem přepravní sítě pro zemní plyn Fluxys.

Zatímco společnost GDF Suez může zůstat akcionářem společnosti Fluxys, zvláštními úpravami se zabezpečí, že společnost Fluxys bude řízena nezávislým způsobem, a tento výsledek je plně v souladu s cíli politiky Komise v souvislosti s liberalizací energetických trhů v Evropě, zejména v souladu s balíkem návrhů ze září 2007.

V rozhodnutí Komise o fúzi se stanoví, že strany musí pokračovat v prodeji svého vlastnictví, včetně částečné účasti ve společnosti Fluxys, a v plnění ostatních závazků, včetně závazků souvisejících se správou společnosti Fluxys, a to v rámci určitého období prodeje. Strany musí v plné míře dodržovat závazky s cílem uskutečnit fúzi zákonným způsobem. Mezitím musí strany dodržovat určité závazky, na což bude dohlížet Komise s pomocí monitorovacích správců.

Lambert van Nistelrooij (PPE-DE). – (NL) Vážená paní předsedající, naštěstí mohu mluvit holandsky. Paní komisařka si uvědomuje zájem Parlamentu o národní šampióny: „stejně podmínky.“ Mám dvě doplňující a krátké otázky. Je křížová dotace mezi výrobními společnostmi a sítovou společností záležitostí minulosti? Zadruhé, pochopil jsem správně vaše slova o tom, že současné návrhy jsou rovněž plně v souladu s novým balíčkem, který jste předložila vy a pan komisař Piebalgs?

Neelie Kroes, členka Komise. – (NL) Odpověď na obě otázky zní „ano“.

Otázka č. 51 se vzhledem k nepřítomnosti autora nepředkládá.

Předsedající. – Otázka č. 52, kterou předkládá **Anne Van Lancker** (H-0755/07)

Věc: Dotace pro Volvo Cars Ghent/pravidla EU o státní pomoci

Dne 12. září 2007 Komise oznámila přezkoumání slučitelnosti plánované dotace ve výši 6,02 milionu EUR ze strany vlámského regionu na všeobecné a zvláštní náklady na vzdělávání ve společnosti Volvo Cars Ghent s pravidly EU o státní pomoci. Dotace by dosáhla výše 20 % celkové výše nákladů společnosti na vzdělávání. Komise uvádí, že se chce ubezpečit, že pomoc není využita výlučně na náklady na vzdělávání, které by společnosti vznikly v každém případě. Komise odůvodňuje svůj záměr velmi restriktivním výkladem nařízení (ES) č. 68/2001⁽²⁾.

Může Komise vysvětlit, jakým způsobem zamýšlí uplatňovat pravidla EU o státní pomoci v tomto případě? Na základě jakých skutečností Komise tvrdí, že pomoc je nezákonnou konkurenční výhodou, a je proto neslučitelná s pravidly EU o státní pomoci?

(2) Úř. věst. L 10, 13.1.2001, s. 20.

Neelie Kroes, členka Komise. – Komise prozkoumá plánovanou dotaci pro Volvo Cars v Ghentu přímo na základě Smlouvy o ES vzhledem k tomu, že tato záležitost přesahuje částku 1 milion EUR stanovenou ve zvláštním nařízení o skupinových výjimkách týkajících se pomoci pro vzdělávání. V článku 82 Smlouvy je uvedeno, že pomoc na podporu rozvoje určitých hospodářských činností, která nenarušuje nenáležité hospodářskou soutěž, je možno považovat za slučitelnou se společným trhem.

Pomoc pro vzdělávání je možno povolit, pokud je podnětem pro činnosti, které rozšíří množství kvalifikovaných pracovníků v Evropské unii, a které by jinak nebyly uskutečnány. To je případ, kdy vzdělávání nepatří k běžné činnosti v příslušném odvětví, například z důvodu, že se vzdělává více pracovníků, nebo že je vzdělávání širší z hlediska rozsahu. K tomu došlo v nedávném případě společnosti Fiat.

Na druhé straně, pomoc není možno povolit v případě, že je vzdělávání součástí řádného fungování příslušného podniku, a uskutečnilo by se tedy i bez pomoci. Například pokud továrna na výrobu automobilů chce vyrábět nový model, pracovníci musí absolvovat školení o nových technologiích a nových pracovních metodách, které se budou využívat. Dotace pro tento druh vzdělávání jen zbavuje společnost nákladů, které by za běžných okolností nesla. Podobně Komise nedávno částečně zakázala pomoc ve prospěch několika výrobních továren a určitě víte o společnostech General Motors v Belgii a Ford v městě Genk.

Osm navrhovaných opatření pro společnost Volvo Cars Ghent se týká zavedení nové výrobní platformy. Komise v této fázi nemůže vyloučit, že příslušné vzdělávání by se uskutečnilo v každém případě, a proto by nepřispělo ke zvýšení množství kvalifikovaných pracovníků v EU. Komise se proto rozhodla zahájit oficiální vyšetřování, aniž by bylo v tomto případě bylo dotčeno konečné rozhodnutí. Potřebujeme více času, abychom zjistili, o co v tomto případě jde. Belgické orgány, příjemce, jakož i třetí strany, budou mít možnost vyjádřit se a předložit informace před přijetím konečného rozhodnutí.

Anne Van Lancker (PSE). – (NL) Vážená paní komisařko, děkuji vám za odpověď. Mimochodem, blahopřeji k vašemu vítězství nad společností Microsoft. Abych se však dostala k tomu, o čem chci hovořit, pokud tomu rozumím správně, záležitost se stále řeší. Uvažuji správně, že nový výklad pravidel státní pomoci na vzdělávání bude obsahovat i dostatečný rozměr společenské důležitosti vzdělávacích kurzů, přičemž se zabezpečí, že pokud vzdělávání poskytne pracovníkům více možností na celosvětovém pracovním trhu, tato pomoc na vzdělávání nebude považována za významný zásah do hospodářské soutěže?

Neelie Kroes, členka Komise. – (NL) Děkuji za vaše povzbuzení. Chápete to správně, když tvrdíte, že musíme být velmi ostražití při přezkumu pokynů pro státní pomoc, neboť by mělo být skutečně možné povolit státní pomoc v případě vzdělávání, které přispívá k rozšíření rozhledu evropských pracovníků. Proto potřebujeme znát fakta, to znamená, že v tomto případě jsme požádali zúčastněné strany o více informací.

Předsedající. – Otázka č. 53, kterou předkládá **Georgios Papastamkos (H-0682/07)**

Věc: Obchod a změna klimatu

EU je, celkem správně, v popředí politického úsilí o řešení změny klimatu. Její úsilí je však zjevně nedostatečné. Neměli bychom přehlížet konkurenční nevýhodu evropských podniků a hrozbu přesunutí výroby a ztráty pracovních míst. Pan komisař Mandelson zvolil přístup založený na vytváření podnětů pro „čistý“ obchod.

Uvažuje Komise i o možnosti rozšířit opatření na ochranu obchodu například proti svým partnerům, kteří nezavádějí Kjótský protokol? Jaké iniciativy chce uskutečnit, aby řešila problém environmentálního dumpingu a aby zabezpečila reciprocitu mezi EU a jejími obchodními partnery v souvislosti s dodržováním environmentálních standardů na bilaterální, regionální a multilaterální úrovni?

Peter Mandelson, člen Komise. – Změna klimatu je jednou z největších výzev současnosti. To však není potřeba opakovat. Není to především otázka obchodu, ale jsou oblasti, v kterých může obchod pomoci. Proto si Komise přeje, aby kolo jednání v Dohá umožnilo liberalizaci environmentálního zboží a služeb a Komise stejně vidí prostor pro novou generaci dohod o volném obchodu s cílem podpořit trvale udržitelný obchod.

Komise má za cíl jednat o ambiciózním a důkladně zpracovaném rámci v oblasti klimatu zavedeném po roce 2012. Pokud úspěšně zahrneme všechny hlavní hráče, bude to nejdůležitější krok k dosažení stejných podmínek pro průmysl EU. Znamená to i, že se vyhneme přesunu emisí oxidu uhličitého, přesunu znečištění z jednoho místa na druhé, které by jinak mohlo vyplývat z neúspěchu při dosahování dohody. Naším cílem je přiměřeným způsobem zahrnout všechny hlavní znečišťovatele, nikoli odehnat partnery od jednacího stolu na Bali, nebo později tím, že v této fázi připravíme obchodní opatření pro dovoz. Raději bychom měli řešit problém parazitování až když vznikne, a pouze pokud skutečně vznikne.

Kvalitně navržená obchodní politika může pomoci světu řešit změnu klimatu vytvořením bohatství potřebného na zaplacení za zmírnění a úpravu potřebných opatření. Investice do obchodu s nízkouhlíkovým zbožím a službami mohou prosadit uplatnění znalostí a technologií ohleduplných k podnebí v globálním hospodářství, přičemž umožní řešit změnu klimatu na globální úrovni a nákladově nejefektivnějším způsobem. Nevyužití této možnosti by bylo poškozením politiky změny klimatu. Neměli bychom zapomínat, že náš přístup k politice změny klimatu pomohl evropskému průmyslu dostat se na přední místo, pokud jde o environmentální nízkouhlíkovou technologii. EU má tak značnou výhodu prvního kroku.

Ve zprávě pana Sterna se jasně uvádí, že boj se změnou klimatu má hospodářský význam, bez ohledu na společenský prospěch, protože vzniklé náklady jsou nižší než cena za nečinnost. Obchodní politika může podporovat cíle změny klimatu minimalizací těchto nákladů, vytvořením části potřebných finančních prostředků a posílením regulačních rámců, které pomohou investicím a obchodu s nízkouhlíkovým zbožím, službami a technologií.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Vážená paní předsedající, určitě je možno říci, že pan komisař Mandelson dodržuje časový limit na otázku. Sotva se omezí na formální odpovědi.

Pane komisaři, dnes jsme přijali nový rámec pro uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh. Pokud tento rámec vstoupí v platnost, vyvolá důsledky v prvovýrobě zemědělských výrobků a po rozšíření v evropském potravinářském průmyslu. Můžete nám potvrdit, že dovážené výrobky podléhají účinné kontrole s cílem zjistit, zda jsou v souladu s přísnými specifikacemi platnými pro domácí výrobu?

Peter Mandelson, člen Komise. – Skutečně zohledňujeme všechny tyto aspekty. Rád bych však zdůraznil své původní tvrzení: chceme zabezpečit nejlepší, nejvýznamnější a nejdůkladnější dohodu na období po roce 2012, jakou budeme moci.

Vyžaduje to, abychom ve velké míře přesvědčovali své obchodní partnery, rozvíjející se hospodářství, kterým musíme vysvětlit, aby přijali podmínky dohody na období po roce 2012 a dohodu podepsali. Tuto dohodu velmi potřebujeme a musí se vztahovat na co nejrozsáhlejší geografické území.

Otázka, kterou si musíme položit, zní, jakým způsobem můžeme, nebo jak se nám může nejučinněji podařit přesvědčit rozvíjející se hospodářství, aby podepsala dohodu, kterou chceme podpořit.

Podle našeho názoru by bylo nejen předčasné, ale kontraproduktivní, kdybychom začali používat hůl, hrozby nebo scénář, v němž ti, kteří mohou mít sklon držet se stranou, by byli potrestáni nějakým obchodním opatřením, protože patří do kategorie „příživníků“.

Až nastane čas přemýšlet o těchto opatřeních, potom bychom k nim přistoupili po důkladné úvaze a konzultaci a každé opatření, které bychom zvažovali, by bylo samozřejmě potřeba posoudit, a to zdůrazňuji, z hlediska slučitelnosti s pravidly WTO.

Evropská unie nepodpoří nebo nepřijme žádné opatření, které není jasně a jednoznačně slučitelné s pravidly WTO.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Vážený pane komisaři, rád bych položil další otázku. Můj kolega, pan Papastamkos, zcela správně tvrdí, že musíme chránit evropské společnosti před znevýhodňováním, pokud se ostatní země nepodílí na plnění závazků z Kjóta.

Jsou tři možnosti: první, Evropská unie by mohla být jediná, která se zaváže pokračovat. Tato možnost by v našich společnostech vyvolala finanční napětí a znevýhodnila nás. Druhý možný scénář spočívá v tom, že pokud se ostatní země nepodílí na plnění závazků, ani my se nebudeme podílet, i když pak nebudeme schopni splnit cíle v oblasti změny klimatu, které jsme si stanovili. Třetí možnost, pokud se ostatní nepřidají k nám v rámci plánu „Kjóto plus“ nebo systému „post Kjóta“, je na nás, abychom uplatnili náležitě sankce. Jak přesně by tyto sankce měly vypadat? Umíte si představit specifické sankce?

Peter Mandelson, člen Komise. – Úvahy o dalším postupu v případě neúspěchu blížících se jednání, která ještě ani nezačala, jsou předčasné. Je předčasné uvažovat o vlivu nebo důsledcích, pokud se některé národy nezaváží plnit příslušné závazky. Proto tvrdím, že diskuse o sankcích dnes večer je nejen předčasná, ale i poměrně kontraproduktivní.

V Komisi probíhají diskuse o přezkoumání systému obchodování s emisemi (ETS) a především o ověření postavení energeticky náročných odvětví v rámci tohoto systému. Energeticky náročná odvětví jsou v plné míře zohledňována v rámci našeho společného úsilí vypracovat kvalitnější systém ETS. Postavení těchto

odvětví bude určitě zohledněno v souvislosti s každou projednávanou mezinárodní dohodou a v souvislosti s důsledky evropských průmyslových odvětví, zejména energeticky náročných odvětví, pokud nevytvoříme stejné podmínky, kterých se snažíme dosáhnout v rámci našich jednání.

Předsedající. – Otázka č. 54, kterou předkládá **Daniel Caspary** (H-0695/07)

Věc: Diskuse o budoucnosti nástrojů na ochranu obchodu

Při hlasování o zprávě o globální Evropě 22. května 2007 Evropský parlament projevil svůj záměr zachovat současné nástroje na ochranu obchodu a odmítnout jakékoli zmírnění jejich uplatňování.

Jakým způsobem Komise zamýšlí zohlednit toto stanovisko ve své činnosti zaměřené na budoucnost nástrojů na ochranu obchodu? Jakým způsobem se bude řešit rozpor mezi tvrzeními komisaře Mandelsona o budoucnosti nástrojů na ochranu obchodu a stanoviskem Evropského parlamentu?

Existuje důkaz, že upravený administrativní postup vedl k omezenějšímu uplatňování antidumpingových opatření v rámci různých postupů. Především „zájem Společenství“ se stále více vykládá ve prospěch dovozců a spotřebitele a v neprospěch průmyslu Společenství. Může Komise uvést důvody této úpravy při uplatňování?

Může Komise poskytnout nějaké informace o tom, proč nebyly přijaty žádné případy antidumpingu v první polovině roku 2007?

Otázka č. 55, kterou předkládá **Laima Liucija Andrikiene** (H-0770/07)

Věc: Nástroje EU na ochranu obchodu

Jak Komise hodnotí výsledky konzultací o zelené knize o evropské obchodní politice? Jak bude znít konečný návrh Komise v souvislosti se skutečností, že většina zúčastněných stran, zdá se, nepodporuje další liberalizaci této politiky?

Peter Mandelson, člen Komise. – Komise si váží zájmu Parlamentu o přezkum nástrojů na ochranu obchodu (TDI) a znovu zdůrazňuje důležitost, kterou příkládá stanoviskům Parlamentu v souvislosti se současným přezkumem. Očekává zprávu Výboru pro mezinárodní obchod, která, jak doufá, bude co nejdříve dokončena.

Komise v současnosti dokončuje svou reakci na konzultační proces. Komise uskutečnila předběžnou diskusi, orientační rozpravu, před svým dnešním setkáním k tomuto tématu. V následujících týdnech bude možné předložit návrhy Radě. Cílem Komise je, aby Parlament nadále úzce spolupracoval v této otázce a byl o ní informován.

Komise samozřejmě důkladně přezkoumala všech několik set reakcí na zelenou knihu. Cílem je nyní informovat členské státy a Parlament o hlavních reakcích a návrzích, které budou rovněž zveřejněny. Komise o nich bude opět diskutovat dříve, než předloží návrhy Radě, doufáme, v druhé polovině listopadu.

Většina oslovených zúčastněných stran, které předložily svá stanoviska, má stejný názor jako Komise, že nástroje na ochranu obchodu jsou nadále důležité v globalizujícím se světovém hospodářství, ve kterém je nedostatek pravidel hospodářské soutěže dohodnutých na multilaterální úrovni.

Většina zúčastněných stran kromě toho nemá potřebu významné renovace systému nástrojů na ochranu obchodu. Totéž platí pro Komisi. Byl však vysloven i požadavek, aby pravidla byla jasnější, aby se zvýšila transparentnost a aby se nástroje uplatňovaly účinněji.

Tvrzení, že Komise změnila svůj přístup k posouzení zájmu Společenství v některých nedávných případech, není prostě pravdivé. Každý případ byl přezkoumán na základě svých technických vlastností. V některých případech vyvstaly netypické okolnosti, ale ty byly po důkladné diskusi s členskými státy vyřešené v souladu s právními předpisy Společenství a v rámci jisté diskretnosti, kterou tyto právní předpisy umožňují.

Ostatně je správné, že v první polovině roku 2007 nebyla zahájena žádná antidumpingová šetření. Je však potřeba zdůraznit, že antidumpingová šetření jsou iniciována průmyslem a nezahajujeme je my. Jinými slovy, antidumpingová šetření jsou zahajovaná na základě stížností průmyslu Společenství.

V prvních šesti měsících roku 2007 nebyly podány žádné stížnosti, které by splňovaly právní požadavky. Je běžné, že se počet zahájených řízení z roku na rok liší v závislosti na činitelích, jakými jsou obchodní cyklus, nadměrná kapacita ve třetích zemích a odchýlení obchodu v důsledku opatření na ochranu obchodu na ostatních světových trzích.

Počet podnětů se rovněž v posledních letech měnil. V roce 2003 Komise například zahájila celkově pouze devět nových šetření, první z nich bylo zahájeno koncem května tohoto roku. Kromě toho, první polovina roku 2007 následovala po období charakterizovaném mimořádně vysokou aktivitou koncem roku 2006.

Nakonec bych vás rád upozornil na skutečnost, že v září 2007 byla zahájena dvě nová antidumpingová šetření v souvislosti s dovozy z Číny. Jedno šetření se týkalo kyseliny citrónové, druhé glutamátu sodného.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Vážený pane komisaři, děkuji vám za vaše připomínky. Transparentnost hraje v tomto procesu důležitou úlohu. Kdy dostaneme hodnocení přezkumu zelené knihy? Hodnocení buď ještě nebylo vykonáno, v tom případě byste knihu předložil bez hodnocení, nebo hodnocení vykonáno bylo. Já se domnívám, že bylo, a v tom případě je nejvyšší čas, aby bylo předloženo veřejnosti a Parlamentu.

Zadruhé by mě zajímalo, zda se domníváte, že je skutečně odůvodněné stanovit nevyhnutelné záležitosti bez změny a doplnění základního nařízení na základě nových zásad.

Zatřetí, z jakého důvodu chcete posuzovat „tržní“ a „netržní“ hospodářství na stejném základě?

Začtvrté v případě, že stále hovořím o výrobě Společenství, je vaše představa o procentuální úrovni pro výrobu mimo EU jaká?

Peter Mandelson, člen Komise. – Komise vykonala předběžné posouzení reakcí na zelenou knihu, čímž vznikl základ pro naši dnešní orientační diskusi o tomto tématu. Tímto posouzením se nám ukazuje směr pro ještě přísnější posouzení, které bude provázet zohlednění Komise a dohodu o návrzích, které chce předložit členským státům na základě přezkumu.

Mohu váženého pana poslance ubezpečit, že informace o reakcích jsou, domnívám se, již zveřejněny na internetové stránce GR pro obchod, ale jsem přesvědčen, že zveřejníme i snadno přístupnou verzi nebo prezentaci reakcí, které jsme dostali v souvislosti se zelenou knihou s cílem poskytnout dostatečné množství času na úvahu o těchto reakcích dříve, než Komise předloží své návrhy.

Zdá se, že vážený pan poslanec se již věnuje některým návrhům Komise, které ještě nebyly předloženy nebo odsouhlaseny Komisí. S úctou proto usuzuji, že některými svými tvrzeními mírně předbíhá sama sebe.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Otázka, kterou bych ráda položila, navazuje samozřejmě na má setkání a diskuse se zástupci průmyslu země, kterou zastupuji, Litvy. V podstatě mohu znova zdůraznit slova svého kolegy: v souvislosti s liberalizací obchodní politiky převládají obavy a kritika. Moje otázka zní takto: pokud se nezmění situace, jak bude Komise reagovat? Jaká opatření můžeme ze strany Komise očekávat? Budete zohledňovat názor představitelů obchodu, nebo pro vás budou důležitější jiné argumenty?

Peter Mandelson, člen Komise. – Nejsem si úplně jist, co má vážená paní poslankyně na mysli pod pojmem „liberalizace naší obchodní politiky“. Podle definice se obchod může uskutečňovat pouze tehdy, pokud jsou trhy otevřené a obchodní toky se v podstatě liberalizují. Obchod se neuskutečňuje za zavřenými hranicemi, nebo pokud se hospodářství změní na pevnost, takže Komise samozřejmě podporuje liberalizaci obchodu.

Přezkum obchodní politiky „Globální Evropa“ a strategie, které předložila Komise a kterou odsouhlasily členské státy před rokem, velmi jasně stanoví zájmy Evropské unie. Záměrem je zachovat otevřené trhy doma, podporovat a využívat jednání na multilaterální a bilaterální úrovni, otevřít zahraniční trhy a využívat účinná opatření na ochranu obchodu s cílem řešit případy nekalého obchodu nebo nekalé hospodářské soutěže. Toto jsou všechny tři pilíře naší strategie a každý z nich je stejně důležitý.

Přezkum třetího pilíře této trojnožky probíhá po poměrně dramatických změnách ve světovém hospodářství a samozřejmě v evropském hospodářství a po posledním přezkumu našich opatření na ochranu obchodu, který se uskutečnil před více než 10 lety. Jsme zodpovědní za to, že zajistíme, aby naše opatření fungovala správným způsobem a aby vedla ke konsenzu a podpoře a solidaritě mezi členskými státy. Pokud dojde k oslabení tohoto fungování, bude složitější nebo méně možné uplatňovat nástroje na ochranu obchodu. Tento přezkum uskutečňujeme, protože naším cílem je rekonstrukce a obnova tohoto konsenzu, podpory a solidarity mezi členskými státy.

Předsedající. – Pane komisaři, abychom mohli položit ještě jednu otázku, následující dvě doplňující otázky spojím a požádám vás, abyste je zodpověděl najednou.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Vážená paní předsedající, k otázkám mého kolegy pana Casparyho bych rád přidal svou otázku o tom, kdy budeme mít přístup k hodnocení dotazníku o zelené knize. Pane

komisaři, evropská antidumpingová a antisubvenční opatření představují méně než 0,45 % hodnoty celkového dovozu do EU. Proč potom Komise spěchá v případě jednostranného přezkumu politiky na ochranu obchodu? Kterým směrem se Komise ubírá? Směrem k politizování postupu nebo směrem k ochraně obyvatel před nekalými praktikami?

Elisa Ferreira (PSE). – (PT) Vážená paní předsedající, pane komisaři, ráda bych položila otázku v souvislosti s vašimi odpověďmi. Parlament neuznává potřebu přezkoumat nástroje na ochranu obchodu a veřejnou konzultací se dospělo ke stejnému závěru. Pan komisař neobjasnil Parlamentu těžiště svého návrhu a zejména to, do jaké míry se jeho návrhy a přesvědčení změnila na základě veřejného slyšení a stanoviska Parlamentu. V tom tkví podstata problému, protože nerozumíme tomu, že trvá na přezkumu nástrojů, o kterých si každý myslí, že jsou užitečné a fungují správným způsobem. Tomu potřebujeme porozumět.

Peter Mandelson, člen Komise. – Nerozumím úplně, kterou změnu směřování vážený pan poslanec myslí. K žádné změně nedošlo. Jak jsem uvedl, zúčastněné strany, které reagovaly na přezkum, a ani Komise nedospěly k závěru, že je potřebná zásadní oprava nebo zásadní reforma. Není mi tedy úplně jasné, co myslí změnou směřování. Kdyby přezkum nebyl potřebný, pak se domnívám, že v souvislosti se zelenou knihou, kterou jsme zveřejnili, bychom dostali mnohem méně než 500 reakcí. Zdá se, že zelená kniha s více než 500 reakcemi naznačuje zájem o vykonaný přezkum.

Pokud jde o první otázku, nemohu Parlamentu předložit posouzení, pokud nebylo vypracováno. Komise své posouzení ještě nevypracovala, nerozhodla o tom, jaká bude její reakce. Dnes se uskutečnila plenární diskuse a Komise svá stanoviska oznámí, až předloží návrhy členským státům. Zároveň budou stanoviska oznámena Parlamentu. K tomu by mělo dojít někdy v druhé polovině listopadu, což není až tak daleko.

Co se týče zpolitizování, zpolitizování těchto otázek je téměř nevyhnutelné. Pokud evropský průmysl v současnosti zastupuje různá stanoviska a soupeřící zájmy a pokud upřímně řečeno předkládá velmi rozdílné konkurenční návrhy týkající se toho, zda si přeje přijetí opatření na ochranu obchodu, zobrazí se to na stanoviscích našich členských států. Jestliže by si členské státy místo toho prostě nekriticky vybraly cíl a přísnou analýzu útvarů Komise a přijaly závěry a opatření, která navrhuje, pokud by byly prostě připraveny takto konat, pak by nedocházelo ke zpolitizování. Členské státy jsou však předmětem stejného lobbování a různých konkurenčních zájmů mezi výrobci, prodejci, distributory, dovozci a spotřebiteli, jako jsme my. Pokud mají lidé různá stanoviska, o těchto stanoviscích se musí jednat velmi všeobecně politickým způsobem, prostřednictvím politického procesu, a k tomu právě dochází.

Předsedající. – Otázky, které nebyly zodpovězeny pro nedostatek času, budou zodpovězeny písemně (viz příloha).

Omlouvám se tímto poslancům, kteří čekali.

Tímto zakončuji dobu vyhrazenou pro otázky.

(Jednání bylo přerušeno v 19.35 hod. a pokračovalo ve 21.00 hod.)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN BIELAN

místopředseda

16. Zvýšení cen potravin, ochrana spotřebitele (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o

– otázce k ústnímu zodpovězení (O-0065/2007 – B6-0321/2007) týkající se zvýšení cen potravin a ochrany spotřebitele, kterou položil Joseph Daul, Lutz Goepel a Neil Parish jménem skupiny PPE-DE na Komisi,

– otázce k ústnímu zodpovězení (O-0067/2007 – B6-0377/2007) týkající se zvýšení cen potravin a ochrany spotřebitele, kterou položil Luis Manuel Capoulas Santos jménem skupiny PSE na Komisi,

– otázce k ústnímu zodpovězení (O-0069/2007 – B6-0378/2007) týkající se zvýšení cen potravin a ochrany spotřebitele, kterou položil Sergio Berlato, Janusz Wojciechowski, Gintaras Didžiokas a Liam Aylward jménem skupiny UEN na Komisi,

Neil Parish (PPE-DE), autor. – Vážený pane předsedající, mám velkou radost z toho, že mohu dnes večer vystoupit a promluvit, protože v současnosti jsme v situaci, kdy se bezpečnost potravin stala skutečným

problémem. Dvacet pět let byl v Evropě nadbytek potravin. Ve skutečnosti přijímáme v oblasti zemědělství, společné zemědělské politiky mnoho rozhodnutí, abychom omezili výrobu s cílem zachovat ceny, snížit využívání vývozních dotací a vyvážet výrobky na světové trhy.

Nyní jsme v situaci, která je úplně jiná: v tomto roce se ceny obilnin zvýšily trojnásobně; živočišná výroba má obrovský problém, protože jejich náklady na krmivo vzrostly přibližně o 50 % nebo 60 %. Tato situace v nás vyvolává mimořádné obavy. Pan Daul, pan Goepel a já jsme předložili tuto otázku k ústnímu zodpovězení a jsme rádi, že paní komisařka Fischer Boelová je dnes večer přítomna, protože se domníváme, že již nyní musíme využít každou možnost, abychom dovezli dodatečné množství krmiva do Evropské unie.

Budeme muset čelit skutečnosti, že existují některá krmiva vyrobená z geneticky modifikované kukuřice a sóji, které v současnosti není možno dovézt do Evropské unie, protože nemají povolení. Jsem přesvědčen, že musíme tuto možnost zvážit a musíme vytvořit systém, jehož prostřednictvím budeme moci udělit těmto výrobkům povolení. Za předpokladu, že budou bezpečné, měli bychom je dovézt jako krmivo pro drůbež a zejména vepřový dobytek, jakož i pro hovězí dobytek a dojnice, protože potřebujeme zachovat vysokou konkurenceschopnost našeho průmyslu.

Kromě toho musíme zvážit situaci supermarketů. Nezapomínejme, že se neobáváme jen o ceny, které zemědělci dostávají za své zboží, ale zajímáme se i o to, jakou cenu musí zaplatit spotřebitel. Jsme svědky toho, že například ze suroviny, jakou je pšenice, se ve skutečnosti vyrábí pouze 10 % bochníku chleba, a i přesto cena bochníku závratně roste, protože supermarkety tvrdí, že za pšenici musí platit mnohem vyšší cenu. Musíme proto vyvinout tlak na supermarkety, abychom zabezpečili, že spotřebitelé platí správnou cenu.

Je úžasné, že evropské zemědělství tím získává velmi silné postavení, aby se vyrovnalo skvělému novému světu, protože budeme potřebovat potravinářskou výrobu, zemědělce a venkov. Všechny uvedené oblasti fungují velmi dobře.

Ale jak tvrdím, nyní musíme vytvořit rovnováhu mezi odvětvím obilnin a živočišnou výrobou. Proto jsme předložili tuto otázku. Rádi bychom si vyslechli názor paní komisařky Fischer Boelové.

Luis Manuel Capoulas Santos (PSE), autor. – (PT) Vážený pane předsedající, vážená paní komisařko, rád vás znovu vidím na půdě Parlamentu. Jak víte, před několika měsíci jsme byli překvapeni situací na trhu některých zemědělských výrobků, kterou jsme nedlouho předtím považovali za nemyslitelnou. Vznikl nesmírný tlak na dodávky s důsledky, které pozorujeme.

Tento tlak postupně způsobil závažný zmatek v odvětví chovu hospodářských zvířat, předvídatelné důsledky v růstu spotřebitelských cen, a nezapomínejme na varování organizace FAO o důsledcích pro potraviny v mnoha oblastech světa, které by mohly vyplynout z této situace. Nezapomínejme, že zatímco v Evropě utratíme 10 až 20 % příjmů domácností za potraviny, jsou společností, v nichž tato položka představuje 90 % příjmů a více. Není složité si představit, co by růst cen znamenal pro tyto rozsáhlé populace, které jsou už i tak ve velké míře znevýhodněny.

Proto musíme okamžitě jednat a jsem velmi rád, že Komise jednala pohotově a správným způsobem tím, že přijala některá zmírňující opatření a zrušila závazky na rok 2008 v souvislosti s vynětím půdy z produkce. Je škoda, že jsme nevykonali více. Mohla být pravděpodobně přijata i jiná opatření bez dodatečných nákladů pro rozpočet Společenství, jako například podpora autorizace plateb pomoci pro některé chovatele hospodářských zvířat, na kterou mají nárok, a kteří jsou samozřejmě dvojnásobně poškozeni nejen rostoucími cenami, ale i tím, že se musí vypořádat s chorobami hospodářských zvířat, jakou je „katarální horečka“. Domnívám se tedy, že tentokrát jsme mohli vykonat trochu více.

Nejvíce ze všeho však musíme důkladněji posuzovat a analyzovat situaci, abychom mohli rychle stanovit opatření, která je z krátkodobého hlediska možno přijmout v blízké budoucnosti. Přirozeně, že důvěřujeme vnímavosti paní komisařky a Komise v tom, že navážou na naše obavy.

Sergio Berlato (UEN), autor. – (IT) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, v celé Evropě pozorujeme paušální zvyšování cen potravin. Vykonané průzkumy trhu ukazují, že evropští spotřebitelé radikálně mění své stravovací návyky. Jsou nuceni změnit kvalitu a druh výrobků, které kupují, v důsledku přehnaně vysokých cen.

Toto zvyšování je možno přisoudit nadměrnému počtu přechodných fází, kterými musí výrobky projít na cestě od výrobce ke spotřebiteli, a nepřiměřenému zvyšování, které uplatňují hlavní řetězce supermarketů.

Jedna věc je však jistá: nemůžeme a nesmíme obviňovat naše zemědělce, kteří jsou hlavními oběťmi této znepokojující situace.

Vážený pane předsedající a paní komisařko, domníváme se, že nyní více než kdykoli předtím musíme chránit evropský zemědělský model s cílem bránit vnitrostátní zemědělské trhy před fluktuací mezinárodních cen a vytvořit základ pro ochranu výrobních modelů a využívání území, která jsou tak příznačná pro evropské zemědělství. Víťáme nedávné rozhodnutí Rady o ratifikaci návrhu zrušení závazků v souvislosti s vynětím půdy z produkce na rok 2008.

Tímto však nevynecháváme dostatečné úsilí na to, abychom mohli být spokojeni se znepokojující situací v souvislosti se zásobami pšenice a rostoucí cenou obilnin na světových trzích. Potřebujeme spolupracovat s různými organizacemi společného trhu a správně využít tyto mechanismy pro opětovné dosažení rovnováhy trhu, která by pomohla uvolnit ceny potravin alespoň na vnitřním trhu. V poslední otázce jsme požádali Komisi, aby navrhla okamžité zvýšení kvót na mléko nejméně o 2–3 % s cílem ustálit cenu tohoto zboží široké spotřeby.

V současné složitým hospodářském klimatu má Evropská unie a členské státy povinnost pomáhat spotřebitelům zachovat jejich kupní sílu v oblasti potravin a zároveň ochraňovat právo našich zemědělců na zisk.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Vážený pane předsedající, vzpomínám si na staré japonské prokletí: „Ať žiješ v zajímavé době“ a domnívám se, že to je přesně to, co prožíváme my. Jak to už uvedli řečníci, v posledních šesti až osmi měsících jsme viděli raketový vzestup cen nezpracovaných surovin v odvětví zemědělství. Musím však říci, že z historického hlediska ke zvyšování dochází z nízké úrovně. Domnívám se, že je důležité, abychom si to všichni uvědomili. Tento nárůst cen se odrazí ve spotřebitelských cenách, ale v nižší míře. Pokud mohu uvést příklad chleba, základní komodity, použiji německý příklad. Pokud si vezmete cenu chleba v supermarketu nebo v obchodě v Německu, pouze 4 % ceny se vztahují k ceně nákladů na pšenici.

Jak už bylo uvedeno, v mlékárenském odvětví se očekává několik různých opatření. V 11 členských státech byly 1. dubna 2006 a 1. dubna 2007 zvýšeny kvóty na mléko o 0,5 %. Osm nových členských států dostalo 1. dubna 2006 rezervu na restrukturalizaci v rozpětí od 2 % do 5 % výše jejich vnitrostátní kvóty. V následujícím roce, 1. dubna 2008, dostane 11 členských států ke zvýšené kvótě dalších 0,5 %.

Kromě toho byla podpůrná pomoc výrazně snížena a v současnosti vůbec neexistují vývozní náhrady a pomoc při prodeji, tyto možnosti se vůbec nevyužívají. Komise přijme koncem tohoto roku zprávu o vyhlídkách trhu v mlékárenském odvětví a poskytne nám tím základ pro další diskuse o potřebě opětovného zvyšování kvóty. Už jsem tu navíc měla příležitost jasně naznačit zánik systému kvót na mléko do 31. března 2015. Stejně jsem uvedla, že systém kvót je potřeba rušit od nynějška až do roku 2015 postupně. Další z uvedených možností je zvýšit v tomto období systém kvót a budeme mít příležitost diskutovat o tom při kontrole stavu v následujícím roce.

V odvětví obilnin jsou důvody zvýšení cen různé. Abychom se vyhnuli nedorozuměním, měla bych uvést, že prudké zvyšování cen není způsobeno biopalivem. V současnosti v Evropě využíváme méně než 2 % produkce obilnin na výrobu etanolu. Důvody jsou však jiné: nepříznivé povětrnostní podmínky v Austrálii, sucho v jižní Evropě, záplavy v severní části Evropy, rostoucí poptávka Indie a Číny a omezený vývoz Ruska a Ukrajiny. Dále samozřejmě dochází k „efektu sněhové koule“ díky velmi silnému důrazu na etanol ze strany Spojených států amerických, což do určité míry ovlivňuje ceny kukuřice.

Jak už bylo uvedeno, Komise reagovala: množství půdy vyňaté z produkce je pro následující hospodářský rok na nulové úrovni, takže na podzim tohoto roku a na jaře následujícího roku se bude sít. Otázka, zda pokračovat v tom, že se půda z produkce nebude vyjímat, bude předmětem diskuse při následující kontrole stavu. Očekáváme, že nevyjmutí půdy z produkce by mohlo přispět k vytvoření 10, 12 až 15 milionů tun zásob v závislosti na klimatických podmínkách. Kromě toho předložím kolegiu komisařů návrh Radě na pozastavení dovozních cel na obilniny pro následující tržní rok. Domnívám se, že tyto iniciativy nám pomohou oslabit tlak na odvětví chovu hospodářských zvířat a spotřebitelské ceny.

Odvětví vepřového masa trápí jiné problémy. Masa je dostatečné množství, v odvětví tedy dochází k nerovnováze vstupu a výstupu, a proto se řídicí výbor minulý čtvrtek rozhodl vytvořit možnost soukromého uskladnění, které, doufám, v odvětví vepřového masa pomůže odstranit potíže. Existují jiné možnosti, ale domnívám se, že bychom se měli pokusit najít správnou rovnováhu, protože máme-li pouze prodlužovat bolest, nezískáme vůbec nic.

Jsem tedy přesvědčena, že jsme reagovali, a mám příležitost poděkovat Parlamentu za jeho rychlou reakci, abychom mohli vyslat odvětví zemědělství jasný a okamžitý signál týkající se půdy vyjmuté z produkce. Vzhledem k tomu, že můj čas uplynul, v závěrečných poznámkách bych se ráda vrátila k otázce geneticky modifikovaných organismů.

Mairead McGuinness, jménem skupiny PPE-DE. – Vážený pane předsedající, ráda bych se podělila o svůj čas s paní komisařkou, protože mě zajímají její stanoviska ke geneticky modifikovaným organismům, ale budu přítomna po celou rozpravu.

V této sněmovně to neodeznělo poprvé a myslím, že konec období relativně levných potravin je trpkou skutečností. Rovněž si myslím, že tento průběh nepředpokládali v Komisi a ani na celosvětové úrovni.

Paní komisařka uvedla některé důvody současné nerovnováhy v poptávce a nabídce a já s ní souhlasím. Počasí, změna klimatu, poptávka rozvojových zemí a samozřejmě biopaliva působí celosvětově. Paní komisařka to potvrdila. Je však důležité si uvědomit, a v této sněmovně to už uvedli kolegové přede mnou, co váš předchůdce, pan Fischler, vyhlásil při reformě SZP v roce 2003. Slíbil farmářům lepší tržní ceny. V současnosti jsme svědkem následků těchto reforem. Začínáme je zpochybňovat pro jejich vliv na spotřebitelské ceny.

K pozitivnímu vývoji došlo v oblasti mléka a obilnin. Vývoj však nebyl stejně pozitivní v odvětví chovu hospodářských zvířat, pokud jde o výrobce hovězího, jehněčího, kuřecího a vepřového masa, o kterém už paní komisařka hovořila.

V současnosti se ptáme na nestabilitu a na to, zda je tato nestabilita v poptávce a nabídce správná. Nedávno mi významná potravinářská společnost sdělila, že zákazníci supermarketů nemají informace o ekonomické stránce výroby potravin, protože nemají o tuto otázku zájem. Začínají si toho však všimnout, a to je dobrá zpráva. Musíme však monitorovat sílu supermarketů a dohlížet na to, zda zohledňují zvyšování cen, které účtují výrobcům potravin. Ráda bych v této souvislosti vyzvala Komisi, pravděpodobně paní komisařku pro hospodářskou soutěž, aby věnovala této otázce důslednou pozornost. Komise tento přístup v minulosti odmítla.

Pokud jde o geneticky modifikované organismy, to je důležitá otázka. Problém souvisí s rozdílnými postupy schvalování v Evropské unii a ve Spojených státech amerických. Tuto otázku potřebujeme přezkoumat. Dříve, než vyjádřím svá stanoviska, očekávám komentář paní komisařky ke geneticky modifikovaným organismům.

Na závěr nemůžeme přehlížet vliv nejistoty na rozvojový svět, zejména v souvislosti s trhem s obilím, kde země, které si nemohou dovolit platit více za potraviny, jsou svědky obrovského nárůstu svých výdajů na ně. V této sněmovně si to musíme uvědomit a zohlednit to v našich politikách.

Bernadette Bourzai, jménem skupiny PSE. – (FR) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, v úterý 16. října u příležitosti Světového dne potravin, chtěla Organizace pro výživu a zemědělství zvýšit informovanost veřejnosti o podvýživě, kterou v současnosti trpí 854 milionů lidí na celém světě. Při této příležitosti byla zdůrazněna rostoucí cena nezpracovaných zemědělských surovin, zejména její následky pro spotřebitele v rozvojových zemích, o čemž obšírně hovořili moji kolegové poslanci, ale i její vliv na populace chudých zemí, které dovážejí obilniny. Zatímco v rozvinutých zemích utratíme 10 až 20 % svého rozpočtu na domácnost na potraviny, v nejméně rozvinutých zemích tento číselný údaj představuje 60 až 80 % rozpočtu a nárůst cen obilnin na úrovni 20 % má drastické důsledky. Tuto situaci zhoršuje skutečnost, že některé země závisí ve velké míře na dovozu a jsou zasaženy fluktuací měny, změnami klimatu a nárůstem dopravních nákladů.

Paní komisařko, částečně jste odpověděla, ale doufám, že budou přijata další opatření. Jaké opatření zamýšlíte přijmout v krátkodobém a střednědobém výhledu v případě kontroly stavu SZP s cílem vyřešit tuto složitou situaci na severu a složitější situaci na jihu a s cílem přispět ke globální rovnováze cen potravin?

Niels Busk, jménem skupiny ALDE. – (DA) Vážený pane předsedající, paní komisařko, je důležité, abychom se v současnosti soustředili na velmi zajímavou situaci, které jsme momentálně svědky v souvislosti s velmi výrazným zvyšováním cen několika nezpracovaných zemědělských surovin. Zároveň víme, že v oblastech, v kterých se ještě zvýšení neprojevovalo, konkrétně v odvětví vepřového masa, přivodí velmi nákladnou zimu, pokud jde o ceny potravin. Uvědomujeme si skryté příčiny: nízká podzimní úroda, prázdné sklady kukuřice atd. Nebudu se tomu podrobně věnovat.

Domnívám se, že vzhledem k současné situaci bychom měli více diskutovat. Především bychom neměli pociťovat obavy ze současného růstu cen. Už příliš dlouho je litr mléka levnější než litr kokakoly a litr vody. Není úplně rozumné připustit, že potraviny by neměly stát tolik, kolik ve skutečnosti stát mají, vzhledem k dlouhé době potřebné na výrobu a mnoha pracovním hodinám stojícím za výrobky, zejména v odvětví mléka. Je stejně jasné, že v současnosti nastala v Evropě příležitost zvýšit výrobu potravin. Trh to od nás v podstatě žádá. Komise ukázala správnou iniciativu tím, že z produkce nevyňala půdu, a samozřejmě stále máme příležitost velmi rychle zvýšit výrobu zejména v odvětví mléka.

Měli bychom pokračovat v reformě společné zemědělské politiky z roku 2003 tím, že budeme snižovat podporu. Měli bychom vážně diskutovat o dalších přesunech zemědělské pomoci směrem k politice rozvoje venkova. V současnosti máme příležitost nastartovat v EU dynamickou zemědělskou výrobu. To znamená, že farmářům můžeme poskytnout větší svobodu než momentálně mají, aby využili současnou vysokou poptávku. Přirozeně se, jak je zvykem, postaráme rovněž o farmáře v horských oblastech a méně úrodných regionech. To je všechno, co potřebujeme udělat! Nesmíme se však obávat nárůstu cen, ale místo toho porozumět a aktivně využít situaci, v které se nacházíme.

Janusz Wojciechowski, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, v posledním období jsme v Evropské unii viděli značný nárůst cen základních potravin, zejména v nových členských státech. Například v Polsku se za poslední dva roky zvýšila cena chleba o 15 %, cena jablek o 83 % a cena brambor o 33 %, zatímco cena mléka se téměř zdvojnásobila. Podobný trend je v některých starých členských státech, v Itálii a Irsku. Z nových členských států byla svědkem zdvojnásobení ceny obilnin, mléka, ovoce a zeleniny i Litva.

Na druhé straně je politika EU založená na omezení objemu zemědělské výroby a tato politika se stále více zdá být v rozporu s potřebami spotřebitele. Všechny takzvané reformy společné zemědělské politiky jsou založené na omezení výroby v rámci Evropské unie.

Reforma trhu s cukrem je silným omezením výroby cukru v Evropské unii, z 18 milionů tun na 12 milionů tun. Reforma trhu s vínem rovněž zahrnuje omezení výroby.

Ostatní reformy jsou rovněž zaměřeny na nižší výrobu v Evropské unii. Na druhé straně jsme zaznamenali důležitý signál. Spotřebitelé v Evropě žádají více potravin a to je důležitý signál, že je třeba přezkoumat celkový cíl společné zemědělské politiky. Musíme se sami sebe zeptat, zda způsob omezení výroby a stanovení výrobních kvót je v podstatě správný, kromě jiného z hlediska zájmů spotřebitele, neboť se to týká hlavně jich.

Jedná se o Evropu, která poskytuje tolik potravin, kolik její obyvatelé vyžadují. Existuje mnoho signálů, poukazujících na potřebu přezkumu zemědělské politiky, kterou uskutečňujeme. Velice vám děkuji.

Friedrich-Wilhelm Graefe zu Baringdorf, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pane předsedající, paní komisařko, tato diskuse se nám vymkla z rukou. Bavíme se o klesajících cenách, nejnižších možných cenách, rekordních minimech už celé roky. Všichni řečníci nyní nařkávají nad skutečností rostoucích cen, když konečně jednou stoupají, a vyzývají k opatření na pozastavení růstu cen.

Měli bychom být šťastní, že trh funguje, s vaší pomocí. S pomocí vašich předchůdců, ale i díky požadavkům Evropského parlamentu se skoncovalo s několikamiliardovou intervencí a stabilizací cen. Vyvolal se tlak, který zničil tržní ceny na světovém trhu a způsobil potíže zemím třetího světa. Konečně byl vliv těchto okolností omezen a my se přibližujeme trhu, vstupujeme do stavu, který je zhoršován využíváním kukuřice na výrobu paliv.

Existuje mnoho dalších důvodů současné mimořádné poptávky na trhu. Trh reaguje, ceny stoupají a nyní my v Evropském parlamentu, jako zástupci farmářů, žádáme o jejich opětovné snížení. Po svých 20 až 25 letech v Parlamentu jsem se nikdy nezúčastnil ničeho tak komického. Proto jsem tleskal panu Buskovi. Z této situace bychom měli mít radost. Samozřejmě, že bychom měli dbát o ty, kteří si nemohou dovolit kupovat potravu za běžné ceny.

Musíme hledat důvody v nespravedlivých mzdách a zavádějících sociálních politikách v každé zemi, ale nemůžeme přijímat opatření k tomu, abychom vložili potraviny do úst chudých na úkor farmářů, z nichž statisíce zanechali v posledních letech farmaření. Taková diskuse je úplně nesprávná!

Jsem rád, že tu dnes můžeme diskutovat o situaci, a že máme trh, na kterém ceny konečně rostou.

Vincenzo Aita, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že je důležité zahájit tuto diskusi, třebaže částečně z důvodu toho, co nám řekla paní komisařka, ještě nechápeme problém v celém jeho rozsahu.

Rád bych paní komisařce připomenul, že před několika měsíci jsme žádali o moratorium na diskusi o pozměňujících a doplňujících návrzích k SOT s ovocem a zeleninou s cílem zastavit a zvážit průběh situace, a to, co se děje v současnosti s vínem, na základě několika bodů, které bych nyní rád nastolil.

První bod: bavíme se o žních, které skončily neúspěchem pro klimatické události, ale neuvádíme skutečnost, že s tímto problémem se budeme setkávat léta, protože ke změně klimatu dochází v Evropě a na celém světě. Skutečnost číslo jedna!

Druhý bod: v porovnání s rokem 1950, kdy nás bylo 2,5 miliardy a každému na planetě připadala polovina hektaru půdy, dosáhne světová populace do roku 2020 počet 7,5 miliardy (podle údajů OSN) přibližně s 0,2 hektaru půdy na obdělávání na obyvatele.

Rozumím důvodům tvrzení pana Baringdorfa o tom, že je to důležitý problém, ale nemyslím si, že růst, kterého jsme v současnosti svědky, znamená výhodu pro výrobce. Pokud si povšimneme rozdílu mezi cenou výrobku a cenou, kterou platí spotřebitelé, vidíme, že spotřebitelé a výrobci platí za velmi dlouhý dodavatelský řetězec. Je to však částečně z důvodu politik vytvořených na půdě Evropského parlamentu. Domnívám se tedy, že paní komisařka by měla důkladně přezkoumat opatření, které se chystáme přijmout.

Samozřejmě, že bylo důležité vrátit neobdělávanou půdu zpět do procesu pěstování, i když dnes nejvíce potřebujeme důkladnou diskusi. Když bylo vytvořeno Evropské společenství, bylo přijato opatření s cílem splnit potravinové požadavky obyvatel Evropy. Dnes bychom měli přijmout stejnou politiku. Už si více nemůžeme dovolit nechat půdu neobdělávanou v rámci politiky takzvaného oddělení, protože to vede ke ztrátě výroby a naše otázky nemají význam. Musíme se proto připravit na důkladnou diskusi o tom, zda politiky několika posledních let odpovídaly na otázku spotřebitele a výrobců, nebo naopak, zda způsobily problémy oběma stranám.

Jim Allister (NI). - Vážený pane předsedající, chci se soustředit na situaci v tomto rozsáhlém odvětví. Nebudu využívat čas na podrobný popis zoufalé situace, v níž se mnoho výrobců v tomto odvětví nachází. Raději se chci zaměřit na kroky, které by paní komisařka měla podle mého názoru vykonat s cílem pomoci. Uvedu čtyři nebo pět bodů.

Zprvč se domnívám, že paní komisařka by si měla uvědomit, že měkká opatření, jako podpora trhu, nebudou dostatečná. Zadržte by se více než dosud měla postavit dlouhodobému působení na dostupnost obilnin a na ceny nekontrolovatelného obratu na výrobu biopaliv ve Spojených státech amerických. Jejich velmi agresivní cíle v podstatě v plné míře využívají dovozy, které v této souvislosti potřebujeme.

Zatřetí, zásoby zrna v intervenčních skladech jsou velmi nízké a jejich podíl v porovnání s poptávkou je přímo znepokojující. Proto je okamžitě potřeba přijmout opatření na vyřešení této rovnováhy. Začtvrté se domnívám, že paní komisařka musí být v boji za rychlejší schválení geneticky modifikovaných substitutů aktivnější. Promiňte, paní komisařko, ale jménem zemědělství se potřebujete vyrovnat zanícení komisařů Kyprianou a Dimase v jejich boji proti schvalování geneticky modifikovaných organismů.

Zapáté a na závěr musíte stanovit dolní hranici na trhu pro naše rozsáhlé odvětví s vývozními náhradami okamžitě rozšířenými na maso a uzeniny. V této souvislosti si nejsem jist, zda pomoc soukromému skladování bude z dlouhodobého hlediska správným řešením.

Struan Stevenson (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, nejdříve mi dovoluňte ujistit pana Graefa zu Baringdorfa, že jsem rád, pokud ceny pro naše farmáře konečně stoupají, pokud z tohoto stavu mají prospěch farmáři, nikoli řetězce supermarketů. Nízký počet řetězců supermarketů, které dominují v maloobchodním odvětví v Evropě, měl až dosud prospěch na úkor našich farmářů a výrobců.

V mém volebním obvodu ve Skotsku výrobci mléčných výrobků dlouho dostávali 0,17 GBP za litr mléka, což je cena nižší než náklady na výrobu, zatímco na pultech supermarketů se mléko prodávalo za více než 0,50 GBP. Tato situace vedla mnoho chovatelů dobytka v mém volebním obvodu k ukončení činnosti v této oblasti.

V současnosti vidíme, že farmáři dostávají za pšenici cenu pouze o 10 % vyšší, zatímco cena pšeničných výrobků v supermarketech se zvýšila o 40 %. Chci zdůraznit, že supermarketky využívají fluktuaci ceny k přivlastnění si vyšších zisků.

Je to hanba a úplně souhlasím s panem Parishem v tom, že bychom měli požádat Komisi, aby zahájila šetření cenové politiky řetězců supermarketů s cílem zabezpečit spravedlivou dohodu pro spotřebitele a výrobce.

María Isabel Salinas García (PSE). – (ES) Vážený pane předsedající, je zřejmé, že růst cen, který spotřebitelé zažívají přímo ve svých nákupních koších, je důsledkem více faktorů, ale v mém projevu se budu věnovat pouze tvrzením pana Stevensona.

Domnívám se, že úloha zprostředkovatelů a velkých řetězců maloobchodních prodejců potravin je znepokojující. V mnoha případech reagují na spekulativní tendence, takže růst cen konečných výrobků je v procentuálním vyjádření vyšší než růst cen nezpracovaných surovin.

Situace je rovněž velmi znepokojivá pro výrobce, kteří jsou i vzhledem k obrovské kupní síle velkého maloobchodního odvětví povinni snižovat svoje prodejní ceny, aniž by byli schopni zohlednit růst cen nezpracovaných surovin nebo paliva.

Domnívám se proto a souhlasím s předcházejícím řečníkem, že je důležité, aby Komise konala a přijímala opatření. Zároveň chci poděkovat paní komisařce za to, že přišla. Opatření by se měla týkat šetření a přijímání nevyhnutelných opatření s cílem ukončit tyto postupy, které jsou nespravedlivé a v mnoha případech zneužívají situaci.

Myslím, že je načase přijmout usnesení, a že bychom měli být schopni přijmout opatření.

Andrzej Tomasz Zapałowski (UEN). – (PL) Vážený pane předsedající, mnoho řečníků přede mnou vyjádřilo spokojenost s růstem cen potravin, ale musíme se ptát, zda tuto cenu pozitivně pociťuje farmář. Mám vážné obavy, že nikoli. V současnosti mnoho malých farmářů přestává v souladu s politikou Komise a Evropské unie vykonávat svou činnost. Rovněž se však musíme sami sebe zeptat, jaký druh potravin farmáři dostávají? Dostávají hovězí maso z Brazílie, cukr z Jižní Ameriky, kuřata pochybné kvality z Asie. Na trh se tak dostávají levné potraviny, které nám „snižují“ ceny, ale ve skutečnosti omezují výrobu v Evropě. Vystává tato otázka: budeme muset i nadále sklánět hlavy před průmyslovou lobby? Proč nemůžeme v konečném důsledku opět začít podporovat evropské farmáře? V době, kdy vznikl prostor na zvýšení této výroby a na zvýšení kvót na mléko a škrub, po kterém je například neustálá poptávka v Polsku a ostatních zemích východní Evropy.

Diamanto Manolakou (GUE/NGL). – (EL) Vážený pane předsedající, problém s chlebem, mlékem, brambory a jinými potravinami, které jsou předmětem kolísání cen, které je v některých členských státech desetkrát vyšší než současná úroveň inflace, je velmi vážný, zejména pro skupiny s nízkým příjmem, vynaládající hlavní část rozpočtu na potraviny.

Tento problém nevznikl náhle. Víme, že potravinářský průmysl kontroluje několik podniků, které mají vysoké zisky na úkor výrobců a spotřebitelů. Spotřebitelské ceny jsou mnohokrát vyšší než ceny, které platí výrobci, z důvodu vysokého počtu zprostředkovatelů a tržního monopolu. Z uvedeného důvodu se v současnosti zvýšila poptávka po potravinách a krmivech pro zvířata. Obilniny a olej z řepky olejné se využívají při výrobě biopaliv nikoli z environmentálních důvodů, ale v rámci plánů na zisky nadnárodních ropných společností.

Ceny klesly a intervence EU s cílem pomoci pěstování obilnin se snížila, stejně došlo k povinnému vyjmutí půdy z produkce z důvodu SZP. Všechny tyto faktory spolu s povětrnostními podmínkami výrazně snížily zásoby a výrobu EU. Obchod a průmysl však tuto situaci využily na úkor farmářů a spotřebitele.

Proto ceny potravin a krmiva pro zvířata stouply. Tento nárůst zhoršil postavení pracujících, zvýšil počet podvyživených lidí a vedl k bankrotu malých a středně velkých farem s hospodářskými zvířaty. Řeční farmáři s hospodářskými zvířaty jsou zoufalí, přijímají opatření s cílem žádat o výraznou pomoc, aby mohli přežít.

Rozhodnutí Rady ministrů z 26. září o zrušení povinného vyjmutí půdy z produkce, pozastavení cel na dovážené obilniny a ostatních opatřeních, která jste uvedla, paní komisařko, částečně pomůže v této situaci, ale problém nevyřeší. Rozhodnutím se navrhuji poloviční opatření, která jsou sama o sobě nedostatečná. Je potřeba přijmout důkladná opatření s cílem zvýšit zásoby krmiva pro zvířata, zavést kontroly cen, zakročit proti kartelům a zabránit spekulacím.

Agnes Schierhuber (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jsem velmi ráda, že dnes probíhá tato rozprava s paní komisařkou. S růstem cen komodit lidé opět věnují více pozornosti zemědělství. Na jedné straně, jak to uvedla paní komisařka a někteří řečníci, je tento stav důsledkem poptávky třetích zemí a na druhé straně vyplývá z nízké úrody v tradičních zemědělských vývozních zemích jako Austrálie a Nový Zéland. Proto je důležité mobilizovat všechny zdroje, které v Evropě máme. Při své

návštěvě Rumunska jsem vypočítala, že nejméně třetina obdělávatelné půdy se nevyužívá a nikdy se nevyužívala. Ve svých členských státech máme významné zdroje. Prvním krokem by určitě bylo nenechávat půdu nadále nevyužitou.

Jak již bylo uvedeno, jako farmářka jsem upřímně přesvědčená, že první prioritou by měla být výroba zdravých potravin, druhou prioritou by měla být výroba krmiva a třetí výroba energetických surovin. Ve skutečnosti se však domnívám, že mírný nárůst ceny ve prospěch našich farmářů nijak nezpůsobuje úpravu ceny, která by nahradila ztráty za poslední desetiletí. Jak mnoho řečníků uvedlo, my možná dostáváme o 10 % více v cenách základních surovin, ale maloobchodníci tuto cenu v některých případech zvyšují o 40 % až 50 %. Myslím například na máslo a nezdá se mi to spravedlivé.

Jednou z reakcí nás, farmářů, by bylo lépe se seskupit do výrobních družstev, uzavřít výrobní smlouvy s cílem dostat se do přímého kontaktu s monopolními maloobchodníky s potravinami.

Csaba Sándor Tabajdi (PSE). - (HU) Tato rozprava již zase jasně dokazuje různorodost názorů v tomto Parlamentu. Souhlasím s panem Stevensonem zejména v tom, že tento růst cen vyvolává velmi malý růst příjmů farmářů v porovnání s odvětvím obchodu, řetězci supermarketů a tržními spekulanty, kteří si přivlastňují lví podíl.

Dalším problémem je obrovský zisk producentů obilnin, zatímco producenti dobytka budou ve značné míře ztrátoví. Došlo k neudržitelné situaci: v rámci společné zemědělské politiky jsou některá odvětví zanedbávaná, jiná podporovaná, a tento růst cen způsobuje ještě větší zhoršování stavu zanedbávaných odvětví, zatímco prosperující odvětví ještě více zbohatnou.

Souhlasím s panem Graefem zu Baringdorfem v tom, že růst cen je vývoj správným směrem, ale ptám se, kdo na tento růst cen doplatí? Tyto protiklady stále narůstají a deformace společné zemědělské politiky se naneštěstí prohlubují a zhoršují. Musíme od základu přezkoumat společnou zemědělskou politiku, protože postupné intervence mají pouze kosmetický charakter. Společná zemědělská politika nemůže fungovat správně, pokud produkce dobytka, vína, zeleniny a ovoce, vepřového masa a drůbeže budou zanedbávanými odvětvími. Děkuji.

Esther Herranz García (PPE-DE). – (ES) Vážený pane předsedající, jak jsem se vyjádřila minulý měsíc při rozpravě v Parlamentu o zrušení vyjmutí půdy z produkce, která probíhala těsně před půlnocí, růst zemědělských cen by měl vést k důkladné diskusi o směřování společné zemědělské politiky.

Brzy dostaneme na stůl sdělení Evropské komise o „stavu kontroly“ SZP. Obávám se však, že výkonní pracovníci nebudou v tomto sdělení dostatečně stateční, aby uznali, že za liberalizace trhů se rovněž platí, a že tuto cenu začínají v současnosti platit evropští farmáři a spotřebitelé.

Mnoho poslanců tohoto Parlamentu stále podporovalo odstranění opatření na řízení trhu a přispělo k vytvoření negativního obrazu, který si evropští spotřebitelé vybudovali v souvislosti s SZP.

Jak jsem uvedla na posledním plenárním zasedání, ráda bych se dozvěděla, jak vysvětlíme občanům, že téměř nemáme nástroje na kontrolu tohoto růstu zemědělských cen v Evropské unii.

Rovněž by bylo zajímavé zeptat se Evropské komise na odhad budoucích nákladů evropských občanů na tento růst cen potravin a na porovnání těchto nákladů s náklady každého občana na společnou zemědělskou politiku.

Kromě toho bych se opravdu ráda dozvěděla, zda občané budou mít v konečném důsledku v následujících letech prospěch z liberalizace trhů a drastických snížení přímé pomoci, kterými evropští farmáři tak trpí.

Uvedu statistické údaje, které pokládám za velmi důležité: před vytvořením SZP, v roce 1961, byly ceny nezpracovaných surovin na výrobu krmiva pro zvířata dvakrát vyšší než ceny, které farmáři platili o 20 let později. Společná zemědělská politika zaručovala dodávky nezpracovaných surovin za přijatelnou cenu a zároveň evropští spotřebitelé měli užitek ze spravedlivé ceny základní komodity.

V mé zemi, ve Španělsku, vnímáme růst cen takových základních potravin, jako je mléko. Domnívám se, že ministři hospodářství a financí evropských vlád by se měli v současnosti více věnovat důsledkům, které tento nárůst bude mít na inflaci v jejich zemích.

Rosa Miguélez Ramos (PSE). – (ES) Vážený pane předsedající, paní komisařko, všichni přítomní, dnes večer si uvědomujeme všechny příčiny růstu cen obilnin a nezpracovaných surovin. I když jste nám poskytli některé kvalitní úvahy o příčinách, jsou další otázky, okolo kterých jste přecházeli po špičkách.

Vzhledem k tomu, že nám v listopadu předložíte své návrhy o „stavu kontroly“ SZP, ráda bych vám nyní řekla svůj názor a vyjádřila naději, že v tomto „stavu kontroly“ analyzujete to, zda je SZP v souladu s novými požadavky globálního trhu. Jsem totiž přesvědčená, že jednou z hlavních příčin omezení evropské produkce byl nedostatek předvídativosti odborníků Společenství.

Musíme přezkoumat současnou politiku mimořádně omezených zásob. Jak již bylo uvedeno, intervenční sklady Společenství by měly představovat bezpečnou síť na zabezpečení dodávek v období, jako je toto, ale dodávky se nekonají a sklady Společenství jsou prázdné.

Paní komisařko, velmi se obávám důsledků růstu cen krmiva pro zvířata na evropský chov dobytka, neboť současná situace velmi negativně ovlivňuje zejména malé a středně velké farmy.

James Nicholson (PPE-DE). - Vážený pane předsedající, je to velmi dobře načasovaná rozprava. Všichni víme, že ceny obilnin se dramaticky zvýšily, a známe důvody. Paní komisařko, je to opravdu tak, že potřebujeme dovozy obilnin a substitutů ze zemí mimo Evropskou unii, zejména ze Spojených států amerických, a jsme na nich závislí. V této souvislosti se obávám, že přijetí rozhodnutí o nových druzích obilnin, které se mají schválit, trvá příliš dlouho. Uvědomuji si, že to není nevyhnutelně chyba Komise. Je to chyba vnitrostátních vlád, protože ony se nemohou dohodnout. Budete muset přijmout rozhodnutí a já jsem přesvědčen, že ho přijmete co nejdříve.

Naléhal bych na rychlejší schválení nových druhů obilnin, o kterých se uvažuje. Vzhledem k tomu, že cenové vstupy rostou, náklady se nevyhnutelně přenesou na spotřebitele. Na tuto situaci se nikdo netěší, ale musíme se postavit tváří v tvář síle supermarketů.

Pana Graefa zu Baringdorfa znám přibližně 19 let, od svého příchodu do tohoto Parlamentu. Musím říci, že někdy pochopí situaci správně, jindy ne. Tentokrát se mylí. Nenamítám nic vůči rostoucím cenám, pokud se cena odrazí na straně výrobce, zpracovatele a spotřebitele.

Musíme vyřešit nejen tuto otázku, ale i využití geneticky modifikovaných obilnin. Do Evropské unie dovážíme potraviny, aby naši spotřebitelé nakupovali v našich obchodech, a nemáme představu o způsobu jejich výroby. Tyto dovážené suroviny není možno vystopovat. Mohly být vyrobeny jakýmkoli způsobem. Tuto otázku musíme řešit. Velké množství masa z Brazílie, abychom jmenovali jednu zemi, o které jsme diskutovali, se určitě produkuje s využitím geneticky modifikovaných obilnin. Jak poznáme rozdíl?

Catherine Neris (PSE). – (FR) Vážený pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, ráda bych pogratulovala autorům tohoto usnesení a vyjádřila jim svou podporu.

Rostoucí cena obilnin, a tím i potravin, vyjadřuje obecně současnou závislost Evropy na nestálosti světových zemědělských trhů. Přijmout tuto situaci by znamenalo přijmout skutečnost, že spotřebitelé se stávají nástrojem stabilizace ve fázi korekce na těchto trzích. Přijmout tuto situaci by rovněž znamenalo popřít vliv velkých supermarketů, které 40 let přispívaly ke klesajícímu trendu cen pro farmáře, zatímco ceny potravin pro spotřebitele zůstaly stejné, nebo rostly.

Velké supermarkety by mohly a měly využít nadměrné marže na zmírňování rostoucích nákladů nezpracovaných zemědělských surovin v době krize, kterou v současnosti prožíváme. Je zřejmé, že to tak není. Velké supermarkety pokračují ve zneužívání svého dominantního postavení a Komise musí v současnosti naléhavě diskutovat o této otázce, aby se z evropských spotřebitelů nestali rukojmí nespravedlivého a nebezpečného systému.

Mariann Fischer Boel, členka Komise. – Vážený pane předsedající, pokusím se odpovědět na některé nastolené otázky.

Nejdříve chci vyjádřit souhlas s těmi, kteří pokládají současné fungování trhu a reformu, které přijímáme, za správné a velmi uspokojivé. Bylo to cílem celého našeho úsilí o reformu odvětví zemědělství, takže nyní mohou farmáři reagovat na trh. Z hlediska farmářů to je to, čeho chceme opravdu dosáhnout.

Je rovněž důležité si uvědomit, že růst cen není evropský, ale celosvětový jev, a proto je pro nás velmi složité přijmout určitá opatření.

Ráda bych reagovala na návrh zavést vývozní náhrady. Domnívám se, že by to mohlo vyslat nesprávný signál pro odvětví v souvislosti s pokračováním ve výrobě, a tím zvýšit jeho snahu až tak, že budeme svědky růstu cen. Týká se to zejména odvětví vepřového masa. Tlak na ceny bude existovat do té doby, dokud bude

existovat nadprodukce v porovnání s poptávkou. Vidíme, že v případě prasat ceny klesají. Víme, že je to část cyklu a stejně víme, že na podzim vždy vznikne tlak na ceny vepřového masa.

Dovoďte mi připomenout biopaliva, které v rámci povinných cílů předložených Komisí 10. ledna 2007 budou tvořit 10 % našeho odvětví přepravy paliv do roku 2020. Nikdy jsme neplánovali, že tato biopaliva budou vyráběna výlučně v Evropě. Budeme potřebovat dovoz. Je však velmi důležité začít s výrobou první generace a povzbudit tak naše výzkumné instituce, aby se pokusily najít zlatou střední cestu pro druhou generaci, která nebude vyráběna výlučně nebo hlavně z obilnin, ale ze slámy, odřezků dřeva a odpadu z jatek. Máme pro to potenciál a odhadujeme, že do roku 2020 bude 20 % až 30 % biopaliv pocházet z druhé generace. Možná bude situace lepší, pokud investujeme do výzkumu.

Pokud jde o geneticky modifikované organismy, mohu vás ubezpečit, že Komise si je vědoma problému asynchronní autorizace. Důsledky je možné vidět v nedávno uveřejněné zprávě generálního ředitelství pro zemědělství, kterou můžete najít na internetu a která obsahuje tři různé scénáře. Komise v současnosti zvažuje nejlepší řešení situace, aniž by jakkoli ustoupila z vysokých požadavků našeho posuzování rizika s ohledem na životní prostředí a lidské zdraví.

Důležité výsledky byly dosaženy při zkrácení procesu nebo časového horizontu, času potřebného na autorizaci geneticky modifikovaných organismů. Ráda bych uvedla pouze jeden příklad, nedávny závazek Evropského úřadu pro bezpečnost potravin uskutečňovat kontrolu úplnosti do šesti týdnů v porovnání s mnohem delším obdobím dříve. Očekávám rovněž, že silnější podpora ze strany členských států pomůže Komisi v dalším zkrácení časového horizontu procesu autorizace. Tato opatření byla přijata s cílem zvýšit podporu členských států v procesu autorizace.

Jsem pevně odhodlaná dosáhnout funkčního zavedení našich pravidel s cílem zabezpečit, aby nebylo přerušeno obchodování s krmivem pro zvířata a aby naši farmáři nepocítili zřejmé negativní důsledky. Jsem však rovněž odhodlaná zabezpečit nejvyšší úroveň bezpečnosti při umístování geneticky modifikovaných výrobků na trh a, samozřejmě, naši obchodní partneři znají zvláštní pravidla, která máme v rámci Evropské unie.

Pouze před dvěma dny jsem se vrátila z Argentiny a Brazílie. Informovali mě, že budou moci dodat geneticky nemodifikované výrobky, zejména sóju a kukuřici, a ty druhy geneticky modifikovaných výrobků, které byly v Evropě schváleny. Upozornili však na to, že v tomto případě musíme brát na vědomí vyšší náklady. Pokud jsme připraveni zaplatit cenu, výrobky dodají, ale nesmíme zapomínat, že mají i jiné zákazníky. Jako velkého zákazníka uvedli Čínu.

Jsem si tedy poměrně jista, že se k této otázce vrátíme. Jsem si jista, že se k ní vrátíme už brzy.

Předsedající. – Dostal jsem šest návrhů usnesení⁽³⁾ předložených podle čl. 108 odst. 5.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve čtvrtek, 25. října 2007.

17. Zelená kniha: K Evropě bez tabákového kouře: možnosti politiky na úrovni EU (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva [2007/2105(INI)] (A6-0336/2007) pana Florenze jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin o zelené knize „K Evropě bez tabákového kouře: možnosti politiky na úrovni EU.“

Karl-Heinz Florenz (PPE-DE), zpravodaj. – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, jsem rád, že Evropská unie opět diskutuje o spotřebě tabáku. Pouze v mé zemi zemře každý den v důsledku spotřeby tabáku 350 lidí. Je tedy správné, že se touto otázkou zabýváme na evropské úrovni. Jsem velmi rád, že výbor se rozhodl zahájit evropskou iniciativu s cílem pokračovat v podpoře zákazu kouření v restauracích, kavárnách, pohostinských zařízeních a ve veřejných budovách. Domnívám se, že to je správný přístup.

To, zda potřebujeme zavést evropské právní předpisy nebo vnitrostátní právní předpisy, které by potom možná byly zavedeny v evropském rámci, je předmětem rozpravy. Ti, kteří jsou stále přesvědčeni, že právní

(3) Viz zápis.

předpisy nepotřebujeme, by neměli zapomínat, že v souvislosti s rámcovou směrnicí o kvalitě ovzduší, kterou jsme tu schválili před několika týdny, jsme diskutovali o přijetí 20 nebo 25 ppm jemných částic v ovzduší. Pane komisaři, číselný údaj v průměrném pohostinském zařízení je 540 gramů a v oblíbeném zařízení v této oblasti „Aviateur“ po půlnoci je to 1730 gramů. Vidíte tedy, jak obrovské jsou rozdíly a jak je tato otázka důležitá.

Dalším velmi důležitým bodem, který mě mnoho let znepokojuje, jsou přídavné látky. Dokonce i v současnosti je v cigaretách možná 600 přídavných látek, přičemž 70 až 80 z nich je na „rudé listině.“ Jsou to vysoce toxické, karcinogenní látky, které mohou zničit plodnost naší mládeže a chytit ji do pastí závislosti. Tyto látky vyžadují velmi kritické a důkladné přezkoumání, samozřejmě na náklady výrobců. Myšlenka pana komisaře Kyprianoua o tom, že musí vynaložit své poslední drobné na testy, které je nutné provést kvůli tomuto průmyslu, je politováníhodná. Otázku nákladů je proto potřebné vyřešit tím, že se rozhodně přesune do zodpovědnosti Komise. Domnívám se, že tento krok odhalí mnoho patogenních příměsí v cigaretách. Cigarety jsou však stále nebezpečné.

Dalším důležitým bodem je pro mne otázka, zda z dlouhodobého hlediska můžeme přinutit průmysl nést některé části nákladů vzniklých v důsledku kouření. V mnohých oblastech jsme zavedli zodpovědnost výrobce: pokud skončíte s autem v příkopu z důvodu vady auta, musí nést náklady výrobce auta.

Pane komisaři, rád bych viděl vaši snahu začít s tímto přerozdělením nákladů na výrobce tabákových výrobků, protože pokud se nad tím zamyslím, moje země utratí 50 miliard EUR na návrat lidí do života. Proč by měl být někdo, kdo cigaretu nedržel nikdy v ruce, součástí tohoto procesu? Je to velmi nespravedlivé a byl bych rád, kdyby poslanci se sociálním cítěním na této straně sněmovny usilovně pracovali na vyřešení této otázky. Náklady by se měly přesunout na tu správnou stranu, na stranu výrobců, kteří jsou za ně zodpovědní. Samozřejmě, že tyto náklady potom zohlední jinde. Uvědomuji si, že v sociálním tržním hospodářství to tak chodí.

Každý rok zemřou v Evropě následkem kouření tisíce lidí. Musíme proto zavést správná a přísná pravidla.

Markos Kyprianou, člen Komise. – Vážený pane předsedající, nejdříve bych rád poblahopřál a poděkoval zpravodaji, panu Florenzovi. Myslím, že on a ostatní přítomní kolegové si pamatují od prvního dne mého vystoupení v Evropském parlamentu, kterému mimochodem pan Florenz předsedal, můj velmi pevný závazek: rád bych viděl Evropu bez tabáku.

Domnívám se, že pomalu a postupně k tomu spějeme. Rád bych poděkoval panu Florenzovi za jeho činnost, oddanost a odhodlání v této oblasti. Když dovolíte, pane předsedající, rád bych byl trochu osobní a popřál panu Florenzovi všechno nejlepší k narozeninám. Víím, že narozeniny měl včera. Nezmíním se o věku, neboť nechci vytvořit interinstitucionální problém, ale rád bych mu popřál hodně štěstí.

Rád bych uvedl, že v oblasti prostředí bez kouře v Evropské unii pozorujeme trend a značné zlepšení v porovnání se situací před třemi lety, kdy pouze Irsko, a myslím, že Itálie, zavedly tyto zákazy. V současnosti je mnohem více států, které přijaly tyto komplexnější zákazy, některé s několika výjimkami. K této otázce se vrátím za chvíli. Jsem však přesvědčen, že Komise, členské státy a především Evropský parlament potřebují vyvinout společné úsilí, abychom dosáhli tohoto cíle. Přínos Parlamentu při přijetí směrnice o tabáku byl životně důležitý a rád bych dnešní zprávu považoval za podporu politik za prostředí bez kouře.

Jsem potěšen i z toho důvodu, že zpráva zaujímá velmi pozitivní a konstruktivní postoj k zelené knize Komise, zejména v otázce podpory stanoviska Komise, že pouze úplným zákazem kouření je možno náležitě chránit zdraví občanů a zaměstnanců. O této otázce musíme mluvit otevřeně. Zaprvé chrání celkový zákaz kouření před pasivním kouřením, brání lidem, zejména mladým lidem, aby začali kouřit, a pro mnoho lidí je to důvod, aby kouřit přestali. Vytváří stejné podmínky, a to je důležitý faktor, pro různé provozovatele, zejména v zábavním průmyslu, protože aby výjimky nevedly k neúčinnému zakazu, musí provozovatelé vybudovat oddělené místnosti, oddělené ventilační systémy, vytvořit negativní tlak. To vše představuje náklady, které si nemohou dovolit všichni provozovatelé. Tyto požadavky vytvářejí stejné podmínky a je rovněž jednodušší je prosadit bez výjimek. Zkušenosti z Evropské unie, ale i z jiných právních systémů, které zavedly tyto zákazy před námi, dokazují, že tyto zákazy neměly na odvětví ubytovacích a stravovacích služeb negativní účinek. Ve skutečnosti se v mnoha případech příjmy zvýšily.

Pro mne je důležitý výsledek. Toho se snažíme dosáhnout. Proces dosahování mě moc nezajímá, ať se jedná o evropské, vnitrostátní nebo v některých případech regionální právní předpisy. Potřebujeme dosáhnout cíle. Jsem připraven a ochoten přijmout řadu postupných kroků za předpokladu, že na konci, a ne daleko, bude cíl zavedení úplného zákazu.

Kde jsme v současnosti? Rád bych to řekl. Úplný zákaz byl zaveden v Irsku, Spojeném království, v celém Spojeném království. Švédsko, Itálie, Malta, Litva, Estonsko a Finsko už zavedly poměrně důkladné zákazy kouření i s výjimkami o speciálních izolovaných místnostech se zvláštními ventilačními systémy. Francie následovala tento přístup spočívající ve dvou fázích. Od příštího roku tedy budou v podobné situaci. V Belgii, Španělsku a Nizozemsku jsou zavedena podobná omezení, ale s různými výjimkami v případech ubytovacích a stravovacích zařízení. Pokroku jsme dosáhli v zemích, jako je Německo a Rakousko, v nichž se iniciativy připravují s cílem posílit platná nařízení o prostředí bez kouře.

Jak víte, vypracovali jsme zelenou knihu. V Radě se uskutečnila konzultace, rozprava a v současnosti, s přispěním Evropského parlamentu, zamýšlím zhodnotit výsledky a rozhodnout o dalším kroku na evropské úrovni a o tom, jaké opatření přijmout. Z mezinárodních závazků podle rámcové úmluvy o kontrole tabáku pro nás vyplývají povinnosti, které shrneme a rozhodneme o dalším kroku.

Přejdu k dalšímu bodu ve zprávě, směrnici o tabákových výrobcích. Jsem přesvědčen, že je to velmi důležitá otázka. Koncem tohoto roku vypracujeme druhou zprávu o uplatňování této směrnice, analyzujeme v ní stav uplatňování směrnice a stanovíme oblasti, v kterých jsou v budoucnosti potřebné změny a doplnění. Druhá zpráva bude navazovat na současnou zprávu. Několik otázek z dnešní zprávy bude zahrnuto v naší zprávě, například otázky o regulaci tabákových příměsí, požadavky související se značením tabákových výrobků a zodpovědností výrobců.

Rád bych uvedl dva body. Prvním je otázka obrázkových varování. Jak víte, vytvořili jsme databázi různých fotografií a obrázků, které je možno použít jako obrázková varování, ale musím připustit zklamání z toho, že velmi málo členských států databázi využilo. Je mi to opravdu líto. Abych uvedl příklad, čtu svoje poznámky, zavedla je pouze Belgie. Rumunsko je zavede příští rok, Spojené království rovněž později příští rok. Vlády Finska a Lotyšska se zavázaly zavést tato ilustrovaná varování v blízké budoucnosti. Toho jsme dosáhli po mnoha výzvách a naléhání na členské státy.

Mnoho zemí mimo Evropskou unii, jako Švýcarsko a Nový Zéland, s námi podepsalo licenční smlouvy, aby mohly využívat naše obrázky a návrhy. Takže situace v Evropské unii je z mého pohledu velkým zklamáním, a proto velmi vážně uvažujeme o změně a doplnění příslušné směrnice a o zavedení povinnosti používat obrázková varování. Návrh Parlamentu o zobrazení ilustrovaných varování na obou stranách balení považuji rovněž za velmi zajímavý. Tento návrh prozkoumáme.

Na závěr dodejme, že zákaz propagace tabákových výrobků se v současnosti uplatňuje ve všech zemích. V některých členských státech se vyskytly potíže. Vyřešili jsme je, některé prostřednictvím soudních žalob, jiné přesvědčováním, ale v současnosti platí zákaz všude. Rád bych připomněl zvláštní iniciativu, kterou jsme nedávno přijali s cílem přesvědčit země mimo EU, aby zastavily sponzorství závodů Formule 1 ze strany tabákového průmyslu.

Jak víte, nemáme právní exteritoriální pravomoc, na druhé straně, vzhledem k tomu, že jsou tyto události vysílány v Evropě, dívají se na ně občané Evropy, ovlivňují mladé lidi v Evropě, oslabují evropské právní předpisy a evropské politiky v této oblasti. V této souvislosti jsem se tedy spojil se soukromým odvětvím a příslušnými zeměmi, jsou to pouze tři země, které stále umožňují sponzorství tabákových společností a hostí závody Formule 1. Doufejme, že brzy dosáhneme pozitivních výsledků. Já budu tuto záležitost sledovat.

Ještě jednou rád poděkoval zpravodaji, ale i poslancům Parlamentu, kteří jsou oddaní tomuto úsilí. Řekl jsem to první den, z mého hlediska je velmi frustrující, pokud v Evropské unii s nejvyšší úrovní vzdělávání a životní úrovní stále umírají lidé na choroby, kterým je možno předcházet. Více než 600 000 lidí zemře na choroby související s kouřením. Domnívám se, že je to životní styl, který je možno změnit.

Marianne Thyssen, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, přesně před 20 lety, jako právní poradkyně v úřadu belgického státního tajemníka pro zdraví, jsem měla příležitost vypracovat nařízení, která vedla k prvnímu vnitrostátnímu rozhodnutí o zákazu kouření na veřejných místech v tehdejší Evropské unii.

Dámy a pánové, domnívám se, že usnesením, o kterém budeme zítra hlasovat, rovněž sehráváme jistou průkopnickou úlohu v této oblasti. Iniciativa v zelené knize a vynikající zpráva pana Florenze nám nepochybně ukázala směr. Každý, kdo si přečte usnesení, může dospět pouze k jednomu závěru: Evropský parlament v budoucnosti volí politiku nulové tolerance kouření.

Vyžaduje se okamžitý zákaz škodlivých přísad, účinné uplatňování ručení za produkty, pokud jde o výrobce tabáku. Toto jsou příklady částí, které hovoří samy za sebe. V usnesení se dále vyzývá k neomezenému zákazu

kouření na veřejných místech, ve veřejných dopravních prostředcích, na uzavřených pracovištích včetně stravovacích a pohostinských zařízení.

V této souvislosti je však moje skupina přesvědčená, že musí být zohledněno rozhodnutí přijaté nedávno v několika členských státech, obsahující výzvy k vysokým investicím v několika odvětvích, od kterých se ještě neupustilo. Je potřebné zohlednit je, ale náš celkový dlouhodobý cíl, jehož musíme dosahovat uvědoměle a bez váhání, musí spočívat v neomezeném zákazu kouření, přičemž se bude týkat i uvedených míst.

V těchto otázkách nám vítr fouká do plachet. Pokud se máme spolehnout na průzkumy Eurobarometru a jiné průzkumy, obyvatelé nás v plné míře podporují. Každému, kdo stále váhá v souvislosti s potřebou intervence, bych ráda zdůraznila, že od pondělí odpoledne, kdy jsme přijeli do Štrasburku, zemřelo podle statistických údajů na následky pasivního kouření přibližně 480 Evropanů.

Dámy a pánové, musíme přijmout opatření proti tomuto stavu. I moje skupina zamýšlí vyvinout maximální úsilí v této záležitosti a podporovat všechny kampaně proti kouření.

Glenis Willmott, jménem skupiny PSE. – Vážený pane předsedající, Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny nedávno přezkoumala všechny dostupné důkazy o sekundárním kouři a rakovině. Byl to nezávislý mezinárodní panel vědců z 12 zemí svolaný Světovou zdravotnickou organizací. Dospěli k závěru, že sekundární kouř má karcinogenní účinky a že vystavení jiných lidí cigaretovému kouři zvyšuje riziko rakoviny plic v případě nekuřáků o 25 až 30 %, což je poměrně překvapující číselný údaj.

Je zřejmé, že lidé na pracovišti a na uzavřených veřejných místech mají právo být chráněni před cigaretovým kouřem jiných lidí. Nezapomínejte, že většina populace jsou nekuřáci. Nejlepší způsob řešení tohoto problému spočívá v komplexní regulaci ve prospěch prostředí bez kouře na úrovni členského státu, včetně všech uzavřených veřejných prostor a pracovišť.

Nesouhlasím proto s pozměňujícím a doplňujícím návrhem 3 pana Florenze, ve kterém žádá o omezené výjimky. Musíme umožnit minimální množství výjimek.

Nesouhlasím ani s jeho pozměňujícím a doplňujícím návrhem 2, kterým se zrušuje návrh na změnu a doplnění rámcové směrnice o bezpečnosti a ochraně zdraví na pracovišti, která vyžaduje, aby všichni zaměstnavatelé zabezpečili pracoviště bez tabákového kouře. Zaměstnavatelé nesou zodpovědnost za ochranu zdraví pracovníků. Dále bych namítala vůči každému návrhu o udělování výjimek pro pohostinská zařízení nebo bary, v kterých se nepodává jídlo. Škodí to nejen zaměstnancům, ale vedlo by to i k nerovnováze v oblasti zdraví. Například ve Spojeném království pohostinská zařízení, v kterých se nepodává jídlo, představují polovinu všech pohostinských zařízení v zanedbaných oblastech, zatímco v bohatších oblastech čtvrtinu.

Jsem rovněž přesvědčená, že zásadní význam mají opatření na zvyšování informovanosti o nebezpečích kouření. Větší a výraznější obrázková varování jsou součástí tohoto zvyšování informovanosti, a proto nemohu podpořit pozměňující a doplňující návrh 6, kterým se zrušuje odstavec 16, který poukazuje na tato zobrazení.

Jsem přesvědčená, že všichni bychom souhlasili s nevyhnutelností jednání s cílem zabránit mladým lidem v kouření. Čím dříve lidé začnou kouřit, tím složitější je pro ně později přestat. Proto bych vyzvala k podpoře odstavce 4 zprávy, který je zaměřen na snížení počtu mladých kuřáků o 50 % do roku 2025 a k zamítnutí pozměňujícího a doplňujícího návrhu 1 pana Florenze, kterým se vyzývá ke zrušení tohoto odstavce.

Kouření způsobuje obyvatelům obrovské zdravotní problémy, kuřákům i nekuřákům, a uvědomují si, že někteří kolegové se domnívají, že šňupavý tabák je lepší alternativou. Nemohu však podpořit opatření, která mohou vést k širšímu používání šňupavého tabáku, protože způsobuje jiné zdravotní potíže, včetně rakoviny ústní dutiny. Nemá význam vyměnit jeden hazard se zdravím za druhý.

Pokud máme vážný zájem o zlepšení zdraví našich občanů, musíme závěrem povzbudit všechny členské státy, aby zavedly potřebné opatření s cílem vybudovat Evropu bez tabákového kouře. Mohli bychom začít tím, že podpoříme zákaz tady v budově Parlamentu?

Jules Maaten, jménem skupiny ALDE. – (NL) Vážený pane předsedající, načasování zelené knihy Komise a zprávy pana Florenze je vynikající. Je opravdu nejvyšší čas, aby se Evropská unie vrátila k otázce tabáku. Ticho okolo tohoto tématu trvalo příliš dlouho.

Zpráva pana Florenze se správně soustředí na kouření mladých lidí a na škodlivé vlivy pasivního kouření na pracovištích, ve veřejných budovách a ve stravovacích a pohostinských zařízeních. K otázce mladých

lidí, výzkumy ukázaly, že 90 % kuřáků začalo kouřit v dětském věku, před dosažením 18 let. Mám velkou radost z ambiciózních cílů zprávy pana Florenze zásadně snížit kouření této věkové skupiny. Mladí lidé jsou ostatně náchylní podlehnout tlaku vrstevníků a kromě toho škodlivé účinky na zdraví jsou v této věkové skupině větší.

Doufám proto, že členské státy, které se domnívají, že jsou v tomto úsilí soběstačné a že se za žádných okolností nesmí příliš angažovat, budou reagovat na výzvu tohoto Parlamentu a zavážou se ke snížení škodlivých účinků kouření mladých lidí do roku 2025 o polovinu. Mohou tedy přijmout opatření formou vzájemné dohody o dosažení tohoto cíle.

Pokud jde o pasivní kouření a všeobecný zákaz kouření, liberální princip spočívá v tom, že osobní svoboda jednoho končí tam, kde začíná osobní svoboda jiného. Jaký může být jasnější příklad této zásady, než nedobrovolné pasivní kouření? Pasivní kouření způsobuje obrovskou škodu na veřejném zdraví a znamená náklady pro evropské hospodářství. Každý rok zemře v členských státech EU následkem pasivního kouření více než 79 000 dospělých lidí. Je dokázáno, že pasivní kouření na pracovišti způsobilo v Evropské unii v roce 2002 7 000 úmrtí, zatímco vystavení sekundárnímu tabákovému kouří v domácnostech způsobilo dalších 72 000 úmrtí.

Samozřejmě, že rozsáhlé zkušenosti s tímto druhem zákazu kouření byly dosud získány v zemích jako Irsko, Skotsko a Itálie. Tyto zkušenosti jsou pozitivní. Odezva z těchto zemí, včetně lidí, kteří k tomuto opatření přistupovali skepticky, byla nakonec pozitivní. Je proto lákavé zavést zákaz kouření i na evropské úrovni.

Tento Parlament nedávno ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin rozhodl proti zavedení evropského zákazu kouření. Místo toho ponechal tato opatření na členských státech. Domnívám se, že je to správně, neboť takové kontroverzní rozhodnutí by mělo být zatím přijato na úrovni, která je co nejbližší k občanovi, to znamená na úrovni členského státu nebo na regionální úrovni. Z tohoto důvodu výzva k dobrovolnému podpisu evropské charty pro ty členské státy, které už zavedly zákaz kouření s cílem poskytnout spotřebitelům lepší přehled je, zdá se, nejvíce, čeho můžeme v současnosti dosáhnout.

Mimořádně mě těší bezvýhradná podpora této diskuse. V této souvislosti chválím pana komisaře za zelenou knihu. Tato otázka je součástí programu ve všech členských státech.

Vážený pane předsedající, rád bych uvedl několik závěrečných poznámek o směrnici o tabákových výrobcích. Zpráva pana Florenze se rovněž přiklání k revizi této směrnice. Podporuji vše, co zpráva vyžaduje v souvislosti s obrázkovými varováními na krabičkách cigaret. Je smutné, že tuto možnost využilo tak málo členských států. Osobně bych souhlasil s přijetím legislativních opatření v této oblasti. Kromě toho by mělo být možné používat tato varování rovněž jinými způsoby, například v rámci informačních letáků o tom, jak přestat kouřit, které mají v Kanadě. Zkušenosti s tímto způsobem využití jsou pozitivní a připadá mi to jako vynikající nápad.

Hiltrud Breyer, jménem skupiny *Verts/ALE*. – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, i když opožděně, ráda bych vám popřála všechno nejlepší k narozeninám, pane Florenzi.

Víme, že kouření zabíjí. Každoročně způsobuje smrt 650 000 lidí a dalších 79 000 dospělých zemře následkem pasivního kouření. Máme radost z energie a zanícení, které Komise prokázala v této oblasti, a jsme rádi, že Výbor pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin předložil jasné a důkladně zpracované návrhy. Kromě toho nás podporuje většina obyvatelstva. Téměř 70 % obyvatel nekouří. Většina kuřáků chce s kouřením přestat a Eurobarometr jasně ukázal, že 86 % účastníků průzkumu si přeje zákaz kouření na pracovišti, zatímco 84 % podporuje zákaz kouření v uzavřených prostorech a 77 % si nepřeje kouření v žádných restauracích.

Z toho důvodu nás velmi zajímají pozměňující a doplňující návrhy zpravodaje, protože pozměňující a doplňující návrh 3 by znamenal konečné oslabení této důkladně zpracované zprávy našeho výboru. V podstatě to znamená zákaz s výjimkami. Všichni víme, co se stane s výjimkami. Rychle se změni v pravidla. Vezměte si například Německo, kde k pokroku došlo díky podmínkám Bruselu a rozpravě na evropské úrovni. Pro EU by bylo osudné, kdyby přestala prosazovat tuto záležitost jménem spotřebitele v oblasti ochrany zdraví a kdyby se nám ji nepodařilo prosadit.

Proto doufám, že zítra zamítneme pozměňující a doplňující návrh 3 a že se postavíme za rozsáhlou ochranu zdraví v Evropě, abychom nakonec v celé Evropě vybudovali zónu bez tabákového kouře.

Jens Holm, jménem skupiny *GUE/NGL*. – (SV) Děkuji. Pouze v EU zemře ročně v důsledku kouření 650 000 lidí a v důsledku pasivního kouření 80 000 lidí. Tyto smutné statistické údaje nám jasně ukazují, že v boji

proti kouření musíme udělat vše, co je v našich silách. Karl-Heinz Florenz předložil několik kvalitních návrhů opatření, jako je zpřísnění platné legislativy, odstraňující informace na krabičkách cigaret, opatření s cílem zabránit mladým lidem začít kouřit, opatření na pomoc kuřákům, kteří se chtějí zbavit své závislosti, a opatření na podporu členských států v boji proti kouření. To jsou správné kroky. Jsem však proti přesunu větších pravomocí v oblasti veřejného zdraví na stranu EU, zejména pokud členské státy již vykonávají kvalitní práci.

Zákaz kouření v pohostinských zařízeních je vhodným příkladem. Nejméně deset zemí EU má v současnosti jistou formu zákazu kouření v restauracích a pohostinských zařízeních. Začalo to Irskem v roce 2004 a zákaz se rychle rozšířil do Švédska, Itálie, Finska, na Maltu, do Belgie a dalších zemí. Mnoho dalších zemí se chystá zavést zákaz v budoucnosti. Měli bychom nyní tento proces dobrých příkladů zastavit a čekat na centralizovaná legislativní opatření EU? Nemyslím si, umožněme, aby se dobré příklady šířily. Ve zprávě pana Florenze jsem si všiml jeho přání vyzvat všechny členské státy, aby zavedly neomezený zákaz kouření. S tím souhlasím, neboť tomu rozumím tak, že nepotřebujeme kráčet oklikou přes Evropskou komisi a stále riskovat zamítnutí ze strany lobbistických skupin z prostředí tabákového průmyslu.

Na závěr dodejme – nevzniká v konečném důsledku nebezpečí, že jednou rukou budeme dávat a druhou brát? Naléháme na lidi, aby přestali kouřit, ale zároveň EU každý rok pokračuje v podpoře pěstování tabáku až do výše více než 1 miliardy EUR. Miliarda EUR každý rok. Tyto dotace musí být samozřejmě zrušeny. A to co nejdříve!

Koenraad Dillen, jménem skupiny ITS. – (NL) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nebudu opakovat to, co už bylo řečeno, protože čtyři minuty řečnického času jsou příliš vzácné, ale jako většina řečníků vítám široký náčrt tohoto návrhu usnesení. Informační programy a preventivní opatření na snížení počtu mladých kuřáků v následujících letech je možno pouze uvítat. Týká se to úmrtí způsobených kouřením a v jiných oblastech se to týká rovněž úmrtí na silnicích a úmrtí způsobených alkoholem. Do tohoto bodu souhlasím s konsenzem. Zároveň se však musíme chovat rozumně.

Tak jako nemůžeme zastavit dopravu pro smrtelné nehody nebo emise toxických výfukových plynů, nebo nemůžeme vyhostit víno a pivo do očiště z důvodu cirhózy jater, kterou trpí někteří politici, v případě tabáku musíme stejně upřednostnit zdravý rozum a za každou cenu se vyhnout pokrytectví. Mám na mysli například zelené apoštolů zdraví v mé zemi, kteří ostře vystoupili proti tabáku, ale před několika lety legalizovali měkké drogy. Dámy a pánové, toto je několik poznámek na okraj k tomuto usnesení.

V podstatě musí i nadále platit, že v této oblasti nepotřebujeme nadnárodní regulaci. Pokud Evropa chce dobře vycházet se svými občany, měla by navždy respektovat zásadu subsidiarity. Abych uvedl příklad, před lety bylo v evropské směrnici stanoveno, že tabák rovněž musí být označen, což je v pořádku. Potom však byrokracie najednou zdvihla hlavu. Označení musí pokrývat 30 % balení a 35 %, pokud je ve dvou jazycích. Text musí být psaný černými písmeny s černým okrajem s minimální tloušťkou 3 mm a maximální 4 mm, typ písma musí být Helvetica, a tak dále. Evropa chce vše diktovat a nikdo nerozumí tomu, kde pramení následná podrážděnost široké veřejnosti.

Zadruhé, dámy a pánové, v případě dotací pro farmáře s tabákem převládá pokrytectví. Dokonce v minulém roce dosáhla jejich výše částky 900 milionů EUR ročně. Dotace byly v současnosti sníženy na 300 milionů EUR, ale tato částka je stále mnohem vyšší, než částka věnovaná na šíření informací s cílem přimět mladé lidi, aby přestali kouřit. Existuje i podobnost s našimi národními státy: v současnosti stojí v Bruselu krabička cigaret 4,30 EUR. Z této částky patří 3,30 EUR v rámci spotřební daně belgickému státu, který utratí několik milionů na informační programy proti tabáku. Miliardy eur ročně v rámci spotřební daně by mohly sloužit na financování zdravotních nákladů na boj proti rakovině plic. Odpusťte mi můj cynismus.

Co tedy uděláme? Zrušíme dotace a znevýhodníme naše evropské farmáře dovozem tabákových výrobků ze zahraničí? Na tyto otázky musíme rovněž odpovědět, jinak, abych se vyjádřil nepřiměřeně nadneseně; taháme občany za nos. Naneštěstí odpověď na ně neumím dát.

Závěrem se vyhneme přehánění, dámy a pánové, neboť didaktický jazyk, který používáme, mi někdy připadá dost nepříjemný. V podstatě se třesu. Evropa bez tabákového kouře. Jaká příjemná slova. Jaké puritánství. Potrestejme hříšníky. Zdržme se přepjatého stigmatizování 30 % populace, která kouří. Zdržme se toho, aby se z nás stali protitabákoví ajatolláhové, jak mě jednou nazval socialistický ministr ve Francii. Zdržme se pádu do amerických podmínek.

V Kalifornii si někteří lidé přejí zákaz kouření i ve vlastních domech od roku 2009. Představte si to! Jak to chtějí uskutečnit? S komandy a informátory? Povinnými detektory tabáku v každé domácnosti? Je toto příklad, který chceme následovat? Budeme kráčet v jejich stopách? Zakážeme čtení Simenona, protože inspektor Maigret je se svou dýmku špatným příkladem pro mladé lidi?

Budme rozumní. V mnoha evropských zemích, například Itálii, Francii, skandinávských zemích a i v mé zemi, bylo kouření už dávno zakázáno v prostorách obchodů a v restauracích. To je krok správným směrem. Tyto země na to nepotřebovaly Evropu. Na to říkám – ať žije svoboda! Dejme vedoucím restaurací, kteří to chtějí, jednu malou místnost pro zákazníky, kteří si příležitostně rádi vychutnají dobrý doutník po kávě nebo po likéru. Kdo ví, v Evropě budoucnosti bude možná zakázaná i káva, neboť kofein je rovněž návykový. Možná by bylo nejlepší, kdyby Komise nechala lidi o chlebu a o vodě.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE). - (FI) Vážený pane předsedající, kromě kuřáků ohrožených riziky kouření existují miliony Evropanů, kteří stojí stranou. Vytvoření Evropy bez tabákového kouře a ochrana před pasivním kouřením jsou dvě zásadní úlohy politiky životního prostředí a veřejného zdraví Unie. Členské státy se rovněž zavázaly dosáhnout tohoto cíle prostřednictvím mezinárodního práva, neboť všechny členské státy s výjimkou České republiky a Itálie uznaly ochranu občanů před tabákovým kouřem jako základní právo v rámcovém usnesení Světové zdravotnické organizace. Toto právo musíme účinně chránit.

Z možností předložených Komisí je možnost setrvat v současném stavu nepřijatelná. Dobrovolné úpravy v ochraně lidí před tabákovým kouřem neuspěly. Rovněž bych ráda poděkovala zpravodaji za obhajobu závazných právních prostředků jako neúčinnějšího způsobu boje s tímto problémem.

Musíme ochránit zejména dvě skupiny: děti a mladé lidi a zaměstnance. Nemůžeme přijmout jakákoli pravidla. Musíme zůstat rozumní, jak to vyplývá z pravomocí, které nám dává EU. Podpora zákazu prodeje tabákových výrobků osobám mladším 18 let uplatňovaná v celé EU je naprosto odlišná záležitost než zákaz kouření v soukromých automobilech v přítomnosti nezletilých osob. V tomto případě bych apelovala spíše na svědomí a úsudek rodičů. Nenuťte svoje děti dýchat smrtící kouř! Pokud se chtějí zákonodárci zaměřit na zákony, které je ve skutečnosti nemožné monitorovat, měli by být opatrní.

Vyvstává i potřeba zdůraznit důležitost preventivní činnosti a různých kampaní. Pro ochranu pracovníků je naprosto nevyhnutelné navrhnout komplexní zákaz kouření ve všech členských státech.

Ráda bych rovněž nastolila otázku zodpovědnosti výrobců. Směrnice o tabákových výrobcích by měla být změněna a doplněna s cílem zahrnout zodpovědnost výrobce v případě, že náklady na zdravotní péči vyvstanou v důsledku spotřeby tabáku. Kouření se netýká jen kuřáků, protože stovky miliard eur v nákladech společnosti v důsledku spotřeby tabáku musí zaplatit většina, která nekouří. Nepomůže, pokud se lidé budou cítit provinile, je to navíc neúčinná politika, ale fakta je třeba vyslovit. Za kouření se platí příliš vysoká daň, platí se za ně lidskými životy.

Gyula Hegyi (PSE). - Vážený pane předsedající, jak již bylo uvedeno, každý rok zemře v Evropě 65 000 lidí na choroby související s kouřením. Počet obětí pasivního kouření je rovněž tragicky vysoký, pro zlozvyk jiných lidí zemře každoročně přibližně 80 000 občanů Evropy. Z toho důvodu bychom měli uvítat celkový zákaz kouření na pracovišti a na jiných veřejných místech.

Náš dlouhý zápas proti kouření nebyl neúspěšný. Před deseti nebo dvaceti lety bylo pro lidi přirozené kouřit všude: na schůzích a v některých zemích dokonce v autobusech. V současnosti je zapálení si cigarety při společenské události téměř projevem agrese. Úspěch kampaně proti kouření nám ukazuje, že nadnárodní společnosti, jako například tabákové společnosti, nejsou neporazitelné. Pokud máme jasné cíle v oblasti životního prostředí a zdraví a umíme zmobilizovat společnost, nevládní organizace a politiky, nezapomínejme na naše kvalitní právníky, potom můžeme postupně našich cílů dosáhnout. Tato zpráva se ubírá správným směrem. Měli bychom samozřejmě uvést, že bojujeme proti kouření, ne proti kuřákům.

Marios Matsakis (ALDE). - Vážený pane předsedající, tento návrh usnesení je vyvážený, důkladně zpracovaný a komplexní a zpravodaj, pan Florenz, si zaslouží naše upřímné uznání své práce.

Jediná moje kritická poznámka souvisí s tím, že tento návrh přichází příliš pozdě. Podpůrné vědecké důkazy a nesporná potřeba možností politiky v tomto dokumentu je všem jasná mnoho let. Je smutně známé, že opoždění zásadního pokroku v budování Evropy bez tabákového kouře způsobí zbytečnou smrt statisícům občanů EU.

Kdo nese vinu za tuto obrovskou oběť lidského života? Připomenu pouze dvě hlavní skupiny viníků, abych je zahanbil. Neudělám to však dostatečně drastickým způsobem.

Prvním je tabákový průmysl. Utratil miliony eur na lživé a zavádějící kampaně. Zmanipuloval média, politiky a dokonce i vědce s cílem získat více času. Udělal to výlučně a jednoduše pouze pro finanční zisk, přičemž si plně uvědomoval, že v sázce jsou tisíce životů.

Druhým viníkem jsou vlády a některé politické strany mnoha členských států EU. Sklonily se před mocí a vlivem tabákových baronů a při přijímání účinných opatření na ochranu svých občanů před morem kouření pokračovaly ve zdrženlivém přístupu. Potlačena byla dokonce i přímá opatření, jako zvýšení daně z tabáku a široké zpřístupnění bezplatné péče pro osoby závislé na tabáku.

Podporuji hlasování drtivé většiny za toto usnesení a vyzývám, aby se nezapomnělo na opovržením hodné chování těch, kteří vědomě způsobili tragické ztráty mnoha životů pro choroby související s tabákem.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

místopředseda

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Karl-Heinzi, blahopřeji k vašim 60. narozeninám. Mám radost z toho, že jste plný života tak, jako zmlada. Nejhezčí dárek, který by skupina PPE-DE mohla Karl-Heinzovi dát, by bylo umožnit mu odstranit slabiny ve zprávě, kterou předložil. Domnívám se, že je důležité věnovat se ve zprávě přísadám. O právní úpravu žádáme dlouho. Škodlivé přísady musí zmizet a je hanba, že informovanost je tak nízká. Proto v současnosti očekáváme rychlý návrh Komise, abychom se zbavili těchto hrozných přísad, které účinky cigaret ještě zhoršují.

Všichni máme právo vyhýbat se tabákovému kouři na svých pracovištích tak, jako děti mají právo vyhýbat se tabákovému kouři na hřištích. Parlament postupuje úplně správně, pokud vyzývá členské státy, aby řešily tento problém. Vezmete-li děti do schodišťové šachty před naší restaurací, za půl hodiny budou zapáchat kouřem. Chci rovněž připomenout jeden aspekt, který vyplynul z rozpravy. Každá důvěryhodná tabáková politika musí zahrnovat postupný zánik všech dotací a my musíme zabezpečit, aby naše společnosti neoslabovaly úsilí intenzívním marketingem v rozvojových zemích. Děkuji.

Bogusław Sonik (PPE-DE). - (PL) Vážený pane předsedající, jak ukazují statistické údaje, po cigaretě dále denně sahá přibližně 30 % populace. Bezvýhradně souhlasím s ochranou nekuřáků před škodlivými následky inhalace nikotinového kouře. Nemohu však souhlasit s jakobínskými metodami navrhovanými v usnesení. Nemůžeme vytvořit represivní politiku pro kuřáky, která zahrnuje omezení jejich občanských svobod.

Jsem přesvědčen, že bychom se měli soustředit na vzdělávání široké veřejnosti a regulovat prodejní cenu zvýšením daní, neboť na základě vědeckých studií je to účinná zbraň v boji proti závislosti na tabáku. Návrh zákazu kouření v práci je nezvratný. Jsem však přesvědčen, že by měl být rozšířen o dodatečnou záruku toho, aby každý podnik vyhradil místo kuřákům někde poblíž, kde by mohli kouřit, aniž by škodili ostatním pracovníkům. V současných podmínkách tento prostor nesmí být obyčejným umělým a bezvýznamným důkazem podpory zdraví. Musí být účinným opatřením.

V rámci vyhrazeného času bych se rád věnoval dalšímu problému, který má svůj původ v antinikotinové politice některých vlád. Mám na mysli nárůst pašování falešných tabákových výrobků, které jsou žádané hlavně proto, že jsou levnější než pravý výrobek. Toto je v současnosti jeden z nejvýnosnějších zdrojů příjmů pašeráků.

Nezapomínejme, že tyto výrobky se prodávají v našich obchodech a našim občanům. Ti, kteří začali prodávat tento výrobek, nezaváhají při prodeji tabákových výrobků neplnoletým osobám. Při návrhu antinikotinové politiky proto musíme přezkoumat problém z několika úhlů s cílem zabezpečit, aby zavedená právní úprava poskytla účinnou pomoc při řešení problémů souvisejících s užíváním nikotinových výrobků.

Karin Scheele (PSE). - (DE) Vážený pane předsedající, rovněž bych ráda poblahopřála našemu zpravodaji. Můj prvotní zájem je ochrana pracovníků. Souhlasím se všemi poslanci, kteří si přejí, aby členské státy reagovaly rychle. To je cílem tohoto usnesení. Dosažené výsledky ukazují, že to fungovalo v některých členských státech, ale ne ve státě, odkud pocházím.

Pokud jde o ochranu pracovníků, otázka zní: „Jaké kroky může Evropská komise podniknout s cílem zabránit vzniku občanů první a druhé třídy?“ Jaké byly dosud reakce členských států na tuto diskusi? Souhlasím se zavedením ochrany pracovníků na evropské úrovni a s přijetím opatření, jako je zákaz kouření v restauracích, kavárnách a pohostinských zařízeních? Většina z nás přistupuje k tomuto tématu na základě vlastní situace a často zapomínáme, že bychom měli myslet na pracovníky, kteří musí pracovat v těchto podmínkách.

Holger Krahmer (ALDE). – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, nejen v souvislosti s ochranou nekuřáků, ale i v jiných záležitostech bychom neměli využívat pravomoci EU do krajností. O čem se nyní ve skutečnosti bavíme? Cílem je samozřejmě zahájit diskusi o případném vytvoření Evropy bez cigaretového kouře, nikoli vést křížáckou výpravu proti lidem, kteří konzumují v Evropě legální výrobek. Některé příspěvky do této diskuse a mnoho pozměňujících a doplňujících návrhů se podobá náboženské válce, nikoli rozpravě, o které se domnívám, že by byla vhodná.

Stejným způsobem se ve zprávě uvádí, že tato politika by měla vytvořit prostředí, v němž by kouření nebylo běžné. Nemyslím si, že je úlohou politiků učít lidi, jak se chovat, nebo jim diktovat, co by si měli myslet. Pokud jde o otázku, co by měla EU regulovat a co ne, měli bychom uvažovat perspektivně.

Regulace daňových systémů jednotlivých členských států není v naší pravomoci, stejně jako rozsáhlé zákazy kouření. Členské státy nám tuto pravomoc prostě nedaly. I přes to, že v Evropě převládá trend směřující k nekouření, využívat tento trend s cílem přijímat přehnaná pravidla a využívat souhlas veřejnosti je podle mého názoru špatný způsob. Hovoříme tu téměř výlučně o zákazech. Zákazy obyčejně zvýší přitažlivost zakázaného, zejména v případě mladých lidí, skupiny, o kterou se nejvíce obáváme.

Místo toho bychom měli věnovat svou energii a peníze na vzdělávání lidí o škodlivých důsledcích konzumace tabáku a soustředit se na každou skupinu zvlášť. Toto je jediný způsob, jak naučit lidi přijímat správné rozhodnutí z dlouhodobého hlediska.

Anja Weisgerber (PPE-DE). – (DE) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, statistické údaje o důsledcích kouření hovoří samy za sebe. Pan Florenz má pravdu, pokud nás nechce unavovat údaji, že náklady našeho zdravotního systému na 650 000 úmrtí v důsledku aktivního kouření a 80 000 úmrtí v důsledku pasivního kouření představují každoročně částku 50 milionů EUR. My, parlamentní poslanci, bychom neměli diskutovat o účinné ochraně nekuřáků. Diskuse proto nespočívá v tom, že „zda“, ale „jak“ toho můžeme dosáhnout.

V Evropě existuje několik různých druhů účinné ochrany nekuřáků. Některé země, jako například Švédsko a Irsko, zavedlo přísný zákaz kouření v restauracích, kavárnách, pohostinských zařízeních a ve veřejných budovách. Jiné země ustanovily omezené výjimky. Měli bychom respektovat tyto různé modely. V zásadě se proto domnívám, že ochrana nekuřáků je záležitostí členských států.

Zpravodaj navrhuje, že Evropa by měla zasáhnout v případě, že členské státy neposkytnou účinnou ochranu nekuřáků na pracovišti. Pokud však dojde k porušení těchto pravidel, přikláním se k tomu, aby se EU řídila rámcem pravomocí EU souvisejícím s bezpečností a zdravím při práci.

Souhlasím rovněž s uznáním platných pravidel v členských státech. Fungující platná vnitrostátní pravidla v oblasti ochrany nekuřáků musí být možné zachovat. Členské státy, které již dosáhly účinné úrovně ochrany, by měly být odměněny. Musíme ocenit úsilí, které vynaložily. Měli bychom vzít v úvahu vnitrostátní rozdíly a regionální odlišnosti v jednotlivých případech a pochopit je.

Musí se však v každém případě zabezpečit dostatečná zvláštní ochrana pro děti, mladé lidi a nekuřáky. Nechceme oslabit ochranu nekuřáků. Tímto přístupem dosáhneme vysoké úrovně ochrany zdraví a zároveň dodržíme zásadu subsidiarity a budeme respektovat zájmy a regionální rozdíly členských států.

Catherine Stihler (PSE). – Vážený pane předsedající, srdečně vítám zprávu pana Florenze. Velmi podporuji zákaz kouření na veřejných místech s cílem chránit veřejné zdraví a odstranit nebezpečí pasivního kouření.

Byla jsem potěšena, když v březnu 2006 Skotsko dovedlo Spojené království k zavedení zákazu kouření, a jsem ráda, že zákazy v současnosti platí v Anglii, Walesu a Severním Irsku.

Vzhledem k tomu, že skotský zákaz platí už jistou dobu, máme důkaz o jeho vlivu na zdraví. Poslední údaje ze Skotska ukazují, že od zavedení zákazu kouření klesl počet případů hospitalizace z důvodu srdečního infarktu o 20 %.

Stejně pokračujeme v šíření informovanosti o zdravotních rizicích spojených s kouřením. Z tohoto důvodu předkládám 14. listopadu 2007 v Evropském parlamentu písemné prohlášení s výzvou za intenzivnější výzkum a vytvoření zdrojů pro chronickou obstrukční plicní nemoc (CHOPN). CHOPN je běžná a nákladná plicní nemoc, jejíž pokročilé stadium se projevuje chronickým selháváním dýchání. V případě této nemoci máme nedostatečnou diagnostiku, nedostatečnou péči, máme o ní nedostatek informací a je zanedbávána poskytovateli zdravotní péče a veřejností. Z důvodu vzestupu CHOPN je přijetí důkladných politik zaměřených na prostředí bez cigaretového kouře a zprávy pana Florenze ještě důležitější.

Christofer Fjellner (PPE-DE). - (SV) Velice vám děkuji. Rád bych začal tvrzením, že jsem v podstatě skeptický vůči myšlence zákazu kouření ze strany EU na veřejných místech v celé Unii. Dokonce i ti, kteří souhlasí s tímto zákazem kouření, musí vidět potíže v souvislosti se zavedením zákazu na úrovni EU. Rozhodnutí tohoto druhu jsou ostatně kontroverzní. Pokud občané zjistí, že zákaz pochází z Bruselu, že zákaz chce zavést někdo, kdo není přímo zaangażovaný, odpor vzroste.

Přesto však existují opatření, která můžeme přijmout v EU s cílem snížit škody způsobené tabákovým kouřením v celé Evropě. Můžeme například zrušit nepochopitelný zákaz EU švédského šňupavého tabáku. Vracím se s tvrdohlavostí osla, abych využil příležitost a vyzdvihl švédskou zkušenost. Máme nejnižší počet kuřáků v celé Evropě. Máme nejnižší počet všech chorob souvisejících s tabákem v celé Evropě. Avšak víte co? Přesto máme přibližně stejnou spotřebu tabáku jako zbytek Evropy. My však konzumujeme více šňupavý tabák než cigarety. Pokud by zbytek Evropy nahradil cigarety šňupavým tabákem ve stejném rozsahu jako my ve Švédsku, před rakovinou plic by se každý rok zachránilo 200 000 Evropanů. Proto si myslím, že je nemorální zavírat oči.

Zdůvodňování Komise se zdá být naneštěstí přesně opačné. Komise dnes přikázala Ålandským ostrovům, aby zaplatily pokuty ve výši téměř 20 milionů SEK za to, že nezavedly dostatečně účinný zákaz konzumace šňupavého tabáku. Udělala tak i přesto, že šňupavý tabák je na Ålandských ostrovech tradičním výrobkem a i tam nahradil cigarety a zachránil životy. Komise má navíc odvalu tvrdit, že to myslí dobře, a že se obává o zdraví obyvatel Ålandských ostrovů. Baval jsem se však s obyvateli a ti tento krok zdvořile odmítají. Pokud se rozšíří kouření na Ålandských ostrovech, zodpovědnost nese Komise. Stále jsou tu však poslanci, kteří jsou skeptičtí a ve skutečnosti nevěří, že by tento proces mohl být tak jednoduchý a že statistické údaje nejsou tak jednoznačné, jak říkám. Žádám vás, abyste mi vyšli vstříc alespoň v jednom bodu a hlasovali pro návrh Julesa Maatena s cílem přehodnotit zdravotní účinky šňupavého tabáku. Předložme zde fakta jako vědecký základ další rozpravy. Jsem přesvědčen, že to bude první krok směrem ke zrušení neospravedlivitelného zákazu šňupavého tabáku ze strany EU. Děkuji vám, pane předsedající.

Markos Kyprianou, člen Komise. – Vážený pane předsedající, chtěl bych poděkovat poslancům za velmi zajímavou rozpravu. Bylo dobré vyslechnout si různé názory. Musím říci, že jsem velmi šťastný, pokud většina podporuje zákaz kouření a všechna ostatní opatření na podporu prevence před kouřením.

Zprvė nesmíme zapomínat, že hlavním cílem je ochrana mladých lidí. Nezapomínejme, že tyto nové myšlenky přicházejí neustále. Novou módou v současnosti je podpora kouření mezi mladými dívkami jako způsob kontroly své hmotnosti. Na podporu kouření se využívají všechny prostředky, takže naše reakce musí být vynalézavá a důkladná.

Chápu, že někteří poslanci nesouhlasí s tím, aby opatření přijímala Komise nebo Společenství. Tvrdí, že bychom měli počkat, dokud svou část úlohy nesplní členské státy. Jak jsem uvedl, jsme v procesu zkoumání a ověřování následujícího kroku na evropské úrovni.

V několika posledních letech mimořádně vzrostl počet zemí, které zavedly velmi důkladná omezení. Musím však říci, že i navzdory povzbuzujícímu vývoji, čím déle čekáme při přijímání opatření, tím více lidí zemře. Nesmíme na to zapomínat. Je to velmi důležitý činitel.

Vyvstává otázka subsidiarity, ale subsidiarita neznamená nečinnost. Ani článek 152 neznamená, že bychom měli sedět a sledovat, jak lidé umírají. Znamená, že bychom měli přispívat, podporovat, povzbuzovat a pokud je to potřebné, přijímat právní úpravy. Máme právní základ, máme k tomu stanovisko. Je to tedy otázka politického rozhodnutí, nikoli právního rozhodnutí. Na tom budeme pracovat.

Jak jsem uvedl na začátku, pro nás je důležitý způsob dosažení výsledků, nikoli právní nástroje, které na to používáme. Nezapomeňte, že v nové Smlouvě, schválené jen před dvěma nebo třemi dny, je zvláště uvedená angažovanost Evropské unie v otázce tabáku. Na to bychom měli rovněž myslet.

Zelená kniha Komise odkazuje většinou na prostředí bez tabákového kouře a rozprava byla zaměřena zejména na tuto oblast. To je však jen jedno opatření. My musíme přijmout řadu opatření, abychom dosáhli svého cíle. Potřebujeme zákaz kouření, ke kterému se za chvíli vrátím, zákaz reklamy, který už máme, varování, obrázková varování, kterým jsme se věnovali, a informační kampaně.

Je pravda, že to je otázka volby životního stylu a lidé si nakonec vyberou. Musíme jim však pomoci učinit rozhodnutí založené na pravdivých skutečnostech a jistým způsobem vyvážit agresivní marketingové postupy tabákového průmyslu, který utrácí miliardy eur. Musíme být schopni poskytovat rady a vysvětlit problémy a dát lidem rovněž podněty, aby nekouřili, nebo přestali kouřit. Je to velmi důležitá oblast.

Pokud jde o zavedení výjimek ze zákazu kouření, je to lepší možnost, než vůbec nezavést zákaz. Souhlasím. Je však pravda, že zákaz s výjimkami nebude tak účinný jako komplexní zákaz kouření, jehož cílem není jen ochrana pasivních kuřáků, ale jak jsem řekl, i vytvoření podnětů, aby kuřáci přestali kouřit, a zábran pro nekuřáky, aby kouřit nezačali. Tuto stránku bychom neměli oslabit. Je logické, že většina kuřáků rovněž podporuje zavedení zákazu kouření, protože chtějí kouřit, když se rozhodnou, nikoli dýchat tabákový kouř ostatních.

Toto není teoretická diskuse. Vím, že před několika lety převládaly obavy. Vzhledem k tomu, že to je nová rozprava, obavy vyjadřujeme stále. V současnosti však máme jisté zkušenosti, poznáme způsob fungování a víme, že to nevede ke kouření na jiných místech. V současnosti jde o snížení počtu kuřáků a potíží souvisejících s kouřením a zároveň vidíme, že to neovlivnilo některá odvětví hospodářství, v nichž převládaly obavy. Můžeme tedy budovat na těchto zkušenostech a vysvětlit je členským státům, a dokonce poslancům tohoto Parlamentu, kteří si neuvědomují jejich přínos a potenciální účinnost.

Pokud jde o příměsi a přísady, pracujeme na tom. Velmi důkladně zohledňujeme stanovisko Parlamentu. Pan Florenz mě s tím sekýruje už několik let. Pracujeme na tom, ale vyžaduje si to mnoho úsilí, protože směrnice přijatá v původním znění nebyla funkční. V současnosti se tedy snažíme zefektivnit poskytování informací a budeme pokračovat posouzením vzniklého rizika.

Pokud jde o zákonem zakázaný obchod, postupujeme v souladu s rámcovou úmluvou o kontrole tabáku a v současnosti připravujeme protokol na ochranu obchodu. Evropská unie je v této souvislosti velmi aktivní a aktivní bude i nadále.

Opět chci zdůraznit, že nevystupujeme proti kuřákům, a souhlasím s těmi, kteří poukázali na tuto souvislost. Všechna uvedená opatření budou naopak přínosem i pro kuřáky.

Uvědomuji si citlivost otázky „šňupavého tabáku“ v jednom členském státu. Musím však nejdříve říci, že případ Nizozemska je úplně rozdílný, protože tento členský stát nežádal o výjimku jako Švédsko. Zároveň však musím uvést, že šňupavý tabák není bezpečná alternativa. Byl bych velmi rád, kdyby se k tomuto tématu rozvinula důkladná diskuse. Je stejně nebezpečný. Způsobuje různé druhy rakoviny a nemoci.

Již brzy, začátkem příštího roku, budeme mít k dispozici všechny důkazy. Ve skutečnosti cituji švédské odborníky. Není to tedy tak, že předsudkem trpí zbytek Evropské unie, který ho nepoužívá. Cituji švédské odborníky, kteří mi v této souvislosti ukázali obrovskou kopy důkazů. Šňupavý tabák nemusí způsobovat rakovinu plic, protože se neinhuluje, ale vyvolává účinky a způsobuje obtíže. Zároveň neexistuje důkaz, že se dá účinně využít při kontrole spotřeby tabáku nebo v rámci opatření na kontrolu kouření. Byl bych tedy v této oblasti velmi zdrženlivý a pochyboval bych o existenci vědeckého důkazu, který by uvedený postup umožňoval.

Musím však uvést, že ze strany tabákového průmyslu zaznamenávám nesmírné úsilí o podporu šňupavého tabáku, protože se nyní cítí ohrožený politikami zaměřenými na prostředí bez tabákového kouře. V této souvislosti bychom měli být opatrní, protože by to mohlo způsobit další potíže a vedlo by to k rozšíření šňupavého tabáku a jeho agresivní komerční podpoře. Nerad bych změnil současný stav v Evropské unii. Máme k dispozici rozhodnutí Evropského soudního dvora, kterým nám byla v této souvislosti vyjádřena podpora.

Na závěr bych opět rád poděkoval všem poslancům za tuto velmi zajímavou rozpravu. Všimám si těch, kteří podporují politiky Komise, a těch, kteří jsou proti nim. Je velmi důležité, abychom znali všechna vaše stanoviska. V blízké budoucnosti, příští rok, budeme mít společně důkladnější diskusi o konkrétním návrhu Komise založeném na dnešní diskusi.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Zita Gurmai (PSE), písemně. – (HU) Kouření je závažným problémem veřejného zdraví, v důsledku kterého zemřou každoročně statisíce obětí včetně nekuřáků. Jelikož je to problém celosvětového rozsahu, vyžaduje mnohostranné opatření, závazek členských států a účinné právní předpisy, které jsou přísnější než současné. Ochrana zdraví evropských občanů to vyžaduje.

Cesta k dosažení primárního cíle, Evropy bez tabákového kouře, bude samozřejmě dlouhá a bude vyžadovat nesmírné úsilí a odhodlanost. Z tohoto důvodu musíme přijímat opatření postupně. Několik členských států ukázalo příklad, který bychom měli při přijímání účinných opatření následovat s cílem odstranit nebezpečí pasivního kouření. Jedním z dalších kroků by mělo být zavedení úplného zákazu kouření na všech uzavřených pracovištích, včetně odvětví restauračních služeb, ve všech veřejných budovách a ve veřejných dopravních prostředcích do dvou let v celé Evropské unii.

Na úspěšný boj proti kouření potřebujeme pevný základ, komplexní strategii Společenství založenou na příslušných studiích a nejlepších empirických zkušenostech a zaměřenou na kontrolu kouření a podporu lidí v jejich úsilí přestat kouřit. Příprava účinných legislativních opatření, prevence a vzdělávání sehrávají v této strategii zásadní úlohu.

Marianne Mikko (PSE), písemně. – (ET) Dámy a pánové, kouření způsobí každý rok předčasnou smrt více než 650 000 Evropanů. Nikdo z nich se nerozhodne začít kouřit s touhou skoncovat se životem. Kuřáci jsou závislí, jsou otroky neustálé, desetiletí trvající propagandy.

Pouze kvalitní odborník na vztahy s veřejností může vysvětlit skutečnost, že zatímco 86 % Evropanů je přesvědčeno, že pracoviště by mělo být bez tabákového kouře, pouze 61 % se domnívá, že totéž by se mělo týkat barů a restaurací. Dámy a pánové, číšníci a personál baru mají rovněž právo na život a ochranu zdraví.

Každý rok zemře následkem pasivního kouření 80 000 lidí. Bez ohledu na své vlastní přání dýchali směs 250 karcinogenů a toxinů. V případech číšníků v zařízeních, v nichž je kouření povoleno, je o 50 % vyšší pravděpodobnost onemocnění rakovinou plic, než v případě personálu pracujícího v prostředí bez tabákového kouře.

Tyto informace nejsou nové. 30 % občanů Evropské unie však stále kouří. Hospodářství volného trhu nezastavilo nezdravý zvyk, který způsobuje statisíce úmrtí a daňové poplatníky stojí miliardy.

Je zřejmé, že zákonodárci musí konat. Souhlasím se zprávou v tom, že pouze prostředí, které je úplně bez tabákového kouře, může splňovat současné zdravotní požadavky.

Kromě zákazu však potřebujeme rovněž opatření, která pomohou kuřákům zbavit se své závislosti. Stačí se pouze podívat na částky vynaložené tabákovým průmyslem na reklamu, abychom pochopili nesmírný rozsah problému, kterému čelíme.

Polovičatá opatření už nestačí. Nastal čas jednat seriózně.

18. Protokol, kterým se mění Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je doporučení Gianluky Susty jménem Výboru pro mezinárodní obchod týkající se Protokolu, kterým se mění Dohoda o obchodních aspektech práv k duševnímu vlastnictví (TRIPS) (08934/2006 – C6-0359/2006 – 2006/0060(AVC)) (A6-0403/2007)

Gianluca Susta (ALDE), zpravodaj. – (IT) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, nejdříve bych rád využil této příležitosti a poděkoval sekretariátu skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu v Parlamentu za podporu, kterou mi vyjádřil. Rád bych rovněž poděkoval všem stínovým zpravodajům a panu Van Heckemu, kteří pracovali přede mnou na této otázce, za vynikající práci a za zachování jednoty naší instituce až do konce.

Podle mého názoru byla parlamentní podpora přístupu k lékům v rozvojových a méně rozvinutých zemích, v kterých jsou nejpotřebnější, nejsilnější stránkou kampaně. Právo na zdraví a přístup ke zdraví za dostupné ceny jsou základními právy, která by měla být zabezpečena pro všechny občany. Naneštěstí příliš dobře víme, že tomu tak stále není. Až příliš často jsou ceny stanovené farmaceutickým průmyslem velmi vysoké. Následkem toho se země, v nichž jsou léky nejpotřebnější, ocitají v potížích.

Z tohoto důvodu, jak jsem již několikrát uvedl ve Výboru pro mezinárodní obchod a na plenárním zasedání, Parlament nemůže slepě přijmout protokol, kterým se mění dohoda TRIPS, jako kdyby to byl univerzální všelék, a následně považovat záležitost za ukončenou. Parlament chtěl, aby se vykonalo více, alespoň v rámci Evropské unie, protože Evropská unie může a musí udělat více.

Dokonce ani vzhledem k politováníhodné události tohoto léta, jako je výměna dopisů s Thajskem, i když je tato událost částečně uzavřena, by Evropský parlament, který byl vždy důrazným obhájcem využití všech možností v rámci dohody TRIPS, nemohl pokračovat v ratifikaci protokolu bez skutečných a účinných záruk ze strany Komise a Rady.

Je korektní zdůraznit, že v těchto měsících úzké spolupráce s Komisí a Radou jsme nepochybně splnili důležitý cíl pro Evropskou unii tím, že jsme v podstatě technický dokument posunuli na první místa evropského politického programu.

Jsem přesvědčen, že konečný výsledek je možno považovat za úspěch nejen z uvedeného důvodu, ale zejména proto, že jsme dosáhli pokroku v mimořádně citlivých oblastech, jako je podpora využívání možností ustanovených v dohodě TRIPS, abychom mohli v rámci vnitrostátních programů veřejného zdraví podporovat přístup k důležitým lékům za dostupné ceny.

Podporuji především jednoznačný odkaz na článek 30 dohody TRIPS, obsažený v prohlášení Rady předloženém v pondělí. Pro mou skupinu to znamená záruku a zabezpečení toho, že členské státy budou schopny využívat tento nástroj bez nátlaku, a že v zemích s nejvyšší potřebou léků budou tyto léky snadněji dostupné.

Zadruhé: mám rovněž radost z výsledků v souvislosti s doložkami TRIPS-plus, zejména z přísnějších ustanovení souvisejících s těmi, které jsou ustanoveny v dohodě TRIPS. Parlament, Rada a Komise souhlasily s tím, aby se neuskutečnila jednání o budoucích bilaterálních nebo regionálních dohodách s rozvojovými zeměmi o ustanoveních, která by mohla mít negativní důsledky pro zdraví a přístup k lékům.

I přesto, že uznávám úsilí portugalského předsednictví, bych se rád zeptal, zda je znění prohlášení možno dále vylepšit, zejména část, která uvádí chudé rozvojové země. Tento výraz by mohl způsobit zmatek, neboť v současnosti je běžné uvádět rozvojové země a kategorii méně rozvinutých zemí. Nová kategorie by zkomplikovala situaci. Kromě toho je důležité zdůraznit, že všechny rozvojové země, dokonce země jako Brazílie, Indie atd., musí být schopny využívat současný systém, aniž by se v budoucnosti vystavily nebezpečí zavedení ponižujících ustanovení.

V neposlední řadě je nutné zdůraznit vynaložené úsilí v souvislosti s přesunem rozvoje a technologického výzkumu do jižních zemí. Skupina ALDE je připravena souhlasit, protože je přesvědčena, že „ne“ by vyslalo negativní signál zemím s největší potřebou, a bylo by nezodpovědné ze strany Evropské unie vzhledem k tomu, že opětovné otevření jednání WTO je nereálné.

Tím se však nemění skutečnost, že nadále máme výhrady vůči účinnosti mechanismu, který přezkoumala a schválila WTO. Z toho důvodu, a téměř na závěr, bych rád potvrdil, že EU se v této fázi nezastaví. Parlament udělá vše, co bude v jeho silách, aby zabezpečil, že budou uskutečněny záruky poskytnuté v posledních měsících.

Žádám proto pana komisaře Mandelсона, který ve svém dopise potvrdil, že nezamýšlí jednat o doložkách TRIPS-plus, aby z návrhu dohody o hospodářském partnerství s karibskými zeměmi odstranil požadavek na dodržování a přijetí závazků Smlouvy o patentové spolupráci a ustanovení týkající se duševního vlastnictví směrnice 2004/48/ES o dodržování práv duševního vlastnictví, které se jasně podobají doložkám TRIPS-plus.

Peter Mandelson, člen Komise. – Vážený pane předsedající, jsem rád, že jsme dospěli k řešení důležité otázky dostupnosti léčiv pro chudé, rozvíjející se země, s kterým všichni souhlasí. Naše diskuse v průběhu posledních měsíců byla plodná, velmi intenzivní, s kvalitní výměnou názorů, za což bych chtěl Parlamentu poděkovat. Komise vždy chápala obavy Parlamentu a ve skutečnosti mnohé z nich cítila i ona sama. I proto měla Komise v diskusi o TRIPS a přístupu k léčivům v rámci WTO vedoucí postavení.

Vnímám jsem tuto diskusi jako příležitost pro Komisi, aby mohla objasnit své stanovisko týkající se mnoha problémů. Všichni souhlasíme s tím, že pozměňující a doplňující návrh o dohodě TRIPS je jedním z mnoha řešení problému dostupnosti léčiv. Nepochybně jsou potřebná další opatření, zejména na zlepšení systémů zdravotní péče a infrastruktur, především v chudých, rozvíjejících se zemích.

Někteří poslanci se obávají, že tento mechanismus nebude fungovat. Rozhodně je příliš brzy něco podobného tvrdit. Nařízením, které zavádí odstoupení, jsme společně s Parlamentem souhlasili s přehodnocením nařízení tři roky po jeho vstupu v platnost a toto dodržíme.

Kromě toho podporujeme činnost mezivládní pracovní skupiny s WHO s cílem přezkoumat ostatní opatření na další zlepšení dostupnosti léčiv.

Komise mohla znovu potvrdit svůj vztah k prohlášení podepsaném v Dohá v souvislosti s dohodou TRIPS o veřejném zdravotnictví a svou podporu pružnosti, kterou obsahovalo.

Podobně mi tato diskuse umožňuje rozptýlit jakékoli nedorozumění o činnosti Komise v souvislosti s dohodami o hospodářském partnerství se zeměmi AKT. Potvrzují, že v těchto dohodách a v dalších budoucích bilaterálních a regionálních dohodách s chudými, rozvíjejícími se zeměmi, Komise nežádá, a ani nebude žádat, opatření, která by mohla ovlivnit dostupnost léčiv nebo oslabit pružnost TRIPS, kterou obsahuje prohlášení podepsané v Dohá o dohodě TRIPS a veřejném zdravotnictví.

Díky upřímné a přímé diskusi se Parlament nachází v postavení, kdy může dát svůj souhlas návrhu Komise. Evropské společenství se tak připojí k dalším členům organizace WTO, kteří již přijali dohodu TRIPS. Toto přijetí umožní Společenství, aby i nadále v souvislosti s dostupností léčiv sehrávalo hlavní úlohu v rámci organizace WTO.

Na závěr chci zdůraznit, že dostupnost léčiv zůstává prioritou Komise a já sám jsem ochoten v budoucnosti v souvislosti s touto záležitostí pokračovat v konstruktivní spolupráci s Parlamentem.

Michel Rocard (PSE), navrhovatel stanoviska Výboru pro právní záležitosti. – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, je mi líto, že se zástupce Rady dnes večer nezúčastní naší rozpravy, protože je to pro tentokrát naše hlavní kontaktní osoba. Atmosféra je tu euforická, každý je pro a zítra budeme hlasovat – myslím si, že drtivou většinou – ve věci ratifikace tohoto doplňujícího a pozměňujícího návrhu k Dohodě TRIPS, o které se předpokládá, že poskytne a měla by poskytnout lepší přístup ke zdravotnictví v zemích, které nejsou dostatečně rozvinuté a nemají farmaceutický průmysl, který by jim tento přístup umožnil.

Při této dlouhé rozpravě, kterou jsme měli o této problematice, se stalo, že Parlament pochyboval o něco více než Komise o účinnosti tohoto systému. Věřím – a tímto bych chtěl poděkovat Radě za to, že tentokrát vyslechla Parlament více než Komise – a to vedlo ke stanovisku zaslanému v pondělí ráno, díky kterému jsme připustili, aby nám naše vzájemná dohoda umožnila udělat tento malý krok vpřed. Jde o zlepšení, ale je to zlepšení, jehož nedostatečnost si uvědomujeme a máme několik pochybností o jeho účinnosti. Těchto několik pochybností je třeba odstranit s razancí, s jakou členské státy a Rada doporučení uplatňují.

Těší mě však to, co již bylo řečeno panem Mandelsonem, který sám ohlásil skupinu odborníků, kteří mají najít jiné prostředky a vyhodnocení těchto prostředků, a myslím si, že budeme o těchto záležitostech opět diskutovat, až uvidíme, zda tato účinnost splňuje naše očekávání. V každém případě mě těší pozitivní závěr na tomto stupni, i když nejde dostatečně daleko.

Georgios Papastamkos, jménem skupiny PPE-DE. – (EL) Vážený pane předsedající, jako zpravodaj Evropské lidové strany bych chtěl poděkovat zpravodaji, panu Sustovi, a svým dalším kolegům-poslancům za potěšující plodnou spolupráci, neboť nám umožnila překonat některé rozdíly mezi politickými skupinami a dosáhnout společného stanoviska k této důležité otázce. Působnost Evropského parlamentu se netýká jen oblasti zodpovědnosti uvedené ve Smlouvě; není omezena jen na udělení souhlasu. V červencovém usnesení bylo dosaženo politického vítězství vyjádřením jednotného přání přesahujícího politiku stran.

Hledalo se a dosáhlo se toho, že Komise a Rada přijaly závazky. Do velké míry se shodují s názory Evropského parlamentu. Dalo by se říci, že to byla zkouška institucionální spolupráce vzhledem k nové úloze, kterou bude Evropský parlament hrát, až se přijme reformní smlouva.

Přijetí doplňujícího a pozměňujícího návrhu Unii má proto podporu ve skutečných závazcích, které zabezpečí, aby tento proces úspěšně fungoval. Zároveň jdou tyto závazky mnohem dále: stanoví usměrnění pro integrovaný přístup k otázce veřejného zdravotnictví rozvojových zemí.

Přijetí doplňujícího a pozměňujícího návrhu k dohodě TRIPS ze strany Unie vysílá pozitivní a optimistický vzkaz rozvojovým zemím. Doufáme, že bude rovněž zahrnovat aktivní spolupráci ostatních členů WTO.

Kader Arif, jménem skupiny PSE. – (FR) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, při naší poslední rozpravě v červenci o přístupu k lékům jsem zakončil své připomínky výzvou Radě a Komisi, aby přijaly jasné a formální závazky, které by zaručily aktivní zapojení Evropy do hledání nových řešení, a přání být předním běžcem v boji za přístup k dostupným lékům pro každého. Nemohli bychom být spokojeni s rozpravou, v níž bychom nepřijali žádné závazky, a dnes poznamenávám, že po několika měsících diskusí mezi třemi institucemi se realitou stávají některé návrhy, které jsme předložili a které jsme skutečně chtěli.

Nejdříve mi dovoluňte zatleskat vykonané parlamentní práci, vykonané s ustavičným zájmem o zodpovědnost a otevřenost. Tři úspěšné odklady hlasování v Parlamentu byly motivovány závazkem světového veřejného zdravotnictví. Toto nám ukázalo, že slovo „solidarita“ má stále význam v evropské politice.

Z tohoto důvodu bych rád nejdříve poděkoval našemu zpravodaji, panu Sustovi, za jeho sílu přesvědčovat a schopnost oponovat, jakož i všem stínovým zpravodajům z politických skupin, kteří se po uplynulé měsíce spolupráce, úsilí a společného přesvědčení povznesli nad politiku strany a ukázali kvalitu práce, kterou může Parlament vykonat. Proto doufám, že Rada a Komise budou moci prokázat, že se budou respektovat závazky přijaté v průběhu posledních několika měsíců při našich různých rozpravách a v písemném stanovisku, které jsme dostali.

K těmto závazkům patří: že členské státy mohou využívat všechny doložky, které jim dovolují vyrábět generické léky a vyvážet je do rozvojových zemí, a to nejen do chudých rozvojových zemí; že tyto rozvojové země mohou využívat všechny flexibility uvedené v prohlášení podepsaném v Dohá, aby poskytly svému obyvatelstvu tyto základní léky, které potřebuje; že Evropská unie nebude jednat o ustanoveních týkajících se veřejného zdravotnictví u obchodních smluv – a rovněž upozorňuji na prohlášení komisaře; a nakonec, že EU bude financovat projekty, aby se rozvinul výzkum a výrobní možnosti v těchto zemích.

Toto jsou pozitivní kroky vpřed a my z nich chceme čerpat kapitál nyní, ale přesto bych chtěl říci, že ne všechny záležitosti předložené Parlamentem nebo jeho legitimní zájmy se setkaly s příznivými reakcemi jiných institucí. Náš boj za přístup k lékům pro každého ve světě pokračuje. To je důvod, proč budeme velmi pozorně sledovat uplatňování závazků daných dnes Radou a Komisí a zároveň budeme nadále žádat, aby naše zájmy dostaly v nejbližších měsících rychlou a přiměřenou odpověď. Vzpomínám si, že první ze závazků daných Parlamentu byl, aby se dokončilo hodnocení mechanismu, který máme zítra přijmout. Přetrvávají o tom pochybnosti a na ty je třeba reagovat. Pokud by to tak nebylo, v souladu se závazky danými příslušným rozvojovým zemím by EU měla dospět k přiměřeným závěrům a přijít se skutečně uskutečnitelným a udržitelným řešením.

Vzhledem k tomu jsem potěšen závazky danými Radou a Komisí a vyzvu svou skupinu, aby zítra hlasovala ve prospěch této ratifikace, i když dlouhé týdny práce, které jsme právě zažili, mě vedou k myšlence, že jsme daleko od dosažení cíle a že naše společná dohoda je zatím jen začátkem.

Johan Van Hecke, jménem skupiny ALDE. – (NL) Rozhodnutí WTO ze dne 30. srpna 2003, které zajistilo dočasný odklon od Dohody TRIPS, se nyní díky novému rozhodnutí ze dne 6. prosince 2005 změnilo na stálý odklon. Pan Susta má ve své zprávě několik velmi podstatných poznámek o uskutečnitelnosti povinného povolování. Uznávám, že mnoho částí z mé zprávy z roku 2005 přeměnilo dočasný odklon na evropské nařízení.

Plně podporuji doporučení Rady a Komise, která pan Susta spojuje s „*avis conforme*“. Vytvořený mechanismus je skutečně jen omezeným řešením problému přiměřeného přístupu k lékům v chudých zemích. EU musí pomoci rozvojovým zemím najít dlouhodobě řešení z hlediska získání nejzákladnějších léků za dostupnou cenu a musí stimulovat investice do místních výrobních možností. Převod technologie, výzkumu a technické pomoci je samozřejmě v tomto směru nevyhnutelný.

Vzhledem k tomu bych odkázal na nedávné zprávy, které tvrdí, že podíl na trhu s generickými léky opět klesá, a jako důvod uvádějí, že farmaceutické společnosti levně vyrábějí léky, jejichž ochrana patentů již uplynula. Musí to poskytovat příležitosti pro chudé země, kde, v souladu s rozhodnutím WTO, povinné povolování může nabídnout řešení pro léky stále chráněné patenty.

Pokud nechceme dát zbytečnou naději milionům lidí, kteří stále nemohou mít prospěch z nejzákladnějších léků, bude třeba více – mnohem více – než jen mechanismus, jehož uskutečnitelnost je a zůstává velmi pochybná.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, jak to už bývá, před 14 lety jsem byl zapojen do otázky práv duševního vlastnictví v polském Parlamentu jako předseda zvláštního podvýboru. Dnes mám tu čest dělat totéž v našem Evropském parlamentu.

Podobně jako ti, kdo hovořili přede mnou, bych chtěl vyzdvihnout významný pokrok, který jsme učinili za posledních několik měsíců, a chtěl bych zdůraznit, že jak vidíme, Evropský parlament udělal mnoho, aby dal do pořádku to, co navrhovala Evropská komise. Jsem absolutně přesvědčen o tom, že kompromis, který navrhuje, pomůže zlepšit přístup k farmaceutickým výrobkům v zemích třetího světa, neboť oni jsou tím, co nás hlavně zajímá.

Carl Schlyter, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Vážený pane předsedající, pokud jsem vám správně rozuměl, Rada přečte stanovisko před hlasováním, jinak nebude existovat závazný závazek. Potom bych vás chtěl požádat, abyste vynechali slovo „chudé“ rozvojové země. V předcházejících dohodách je úplně irelevantní a bezvýznamné. Jsou rozvojové země a jsou i nejméně rozvinuté země a Parlament chce, aby obě tyto skupiny zemí mohly mít prospěch z těchto mechanismů. Je jasné, že tu hovoříme stejným jazykem. Je to něco, nad čím jsem přemýšlel při vaší řeči, pane Mandelson: řekl jste, že země AKT se nemají čeho obávat, ale potom jste zároveň uvedl „chudé“ rozvojové země, země AKT. Doufám, že neomezujeme tuto diskusi jen na ně a že váš dopis Thajsku nestanoví pro to omezení, ale že nám je úplně jasné, že rozvojové země, které nepatří mezi nejchudší, také skutečně potřebují být schopné chránit veřejné zdravotnictví, aby se mohly účinně rozvíjet, a že jim musíme poskytnout veškerou pomoc a podporu, kterou můžeme. Doufám, že s tím souhlasíme.

Umberto Guidoni, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Vážený pane předsedající, dámy a pánové, Evropský parlament byl vyzván, aby vyjádřil svůj názor na to, zda může být doplňující a pozměňující návrh k WTO dohodám o duševním vlastnictví – dohodám TRIPS – stálý, neboť by to představovalo okamžité řešení problému přístupu k lékům pro rozvojové země.

Vzhledem k tomu, že dosud tento doplňující a pozměňující návrh neposkytl žádný důkaz o své skutečné účinnosti, je pro Evropský parlament důležité, aby se chytil příležitosti nabízené prostřednictvím ratifikace doplňujícího a pozměňujícího návrhu Dohody TRIPS na zabezpečení větších záruk toho, že politika EU ve věcech přístupu k lékům bude úplná, nepřetržitá a účinná.

Dohoda TRIPS, jak Rada uznala, představuje jen část řešení problému přístupu k lékům a veřejnému zdravotnictví; je proto důležité, aby Rada, jak Parlament několikrát zdůraznil, mohla vyhlásit podporu všem těm zemím, které mají v úmyslu využít flexibility poskytnuté v dohodách TRIPS a mohou poskytnout základní léky za dostupné ceny.

Evropská unie musí udělat více k zabránění krizi ve zdravotnictví v nejchudších zemích světa, zejména zabezpečením, aby tyto země mohly naplnit své vlastní potřeby, aniž by byly zatěžované bilaterálními nebo regionálními dohodami, dohodami TRIPS-plus, ustanoveními týkajícími se farmaceutických výrobků, které riskují, že budou mít negativní dopad na přístup k veřejnému zdravotnictví a lékům.

Rovněž věříme, že je úlohou Komise a Rady podporovat iniciativy WTO, aby pravidla dohody TRIPS byla méně složitá a aby především maximalizovala dostupnost výrobků.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Vážený pane předsedající, v polovině cesty vyšlo najevo, že v rámci cílů tisíciletí jsme udělali to nejhorší pro boj s tuberkulózou, HIV a malárií. Statistika Světové zdravotnické organizace ukazuje, že v roce 2005 zemřelo více než jeden a půl milionu lidí na tuberkulózu, která měla vysokou míru úmrtnosti před 2. světovou válkou. Každý den zemře 27 000 lidí z důvodu chybějícího přístupu k základním lékům.

Zdraví je neoddelitelnou podmínkou prosperity a hospodářského vývoje a věřím, že je naší morální povinností pomoci v tomto směru méně rozvinutým zemím. Jedním z pozitivních kroků je poskytnutí podpory pro protokol pozměňující Dohodu TRIPS, aby se umožnil přístup k lékům. Není to úplné řešení, ale musíme zriskovat, máme-li chránit životy milionů lidí.

Existuje riziko. Zaprvé, získání povolení pro výrobu generik na vývoz do zemí v nouzi je podmíněno mnoha podmínkami, které mohou lidi odradit od takového podnikání.

Zadruhé, výroba léků tohoto typu může vytvářet podmínky pro zneužití částí příjemců i samotnými vývozci a navíc infrastruktura v chudých zemích je tak slabá, že tam není jednoduše možné začít s výrobou. Z tohoto důvodu jsou potřebné nějaké druhy dalších víceúrovňových pomocných prostředků. Zdá se mi, že nejdůležitější věcí je finanční pomoc zaměřená na zakládání místních výrobních center, přenos technologie a investování do rozvoje a inovací. Jsme povinni projevit sociální solidaritu s těmito zeměmi, ale my jsme ti, kteří musí najít způsob, jak nejvíce zvýšit efektivnost poskytnuté pomoci a zároveň ochránit svůj vlastní trh.

Nakonec chci, pane komisaři, říci, že Komise – a vy sám jako předseda určitého výboru – máte mnoho prostoru na přemýšlení o nových nápadech.

Erika Mann (PSE). – (DE) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, to, o čem dnes večer diskutujeme a zítra budeme hlasovat, bude malým, ale významným stavebním kamenem spolupráce mezi orgány, Komisí, Radou a Parlamentem.

Při tomto postupu je jedinou možností Parlamentu souhlasit s návrhem nebo ho odmítnout. Způsob, jakým to pan Susta, zpravodaj a všichni stínoví zpravodajové – a tady bych chtěla poděkovat zejména Kaderu Arifovi z mé skupiny – zvládli, značně zvětšil předurčený prostor Parlamentu, aby konal.

Chtěla bych se však zároveň poděkovat panu komisaři za výslovné poukázání na to, že tato dohoda, tento protokol, o kterém budeme zítra hlasovat a který budou poté členské státy ratifikovat, je jen stavebním kamenem – důležitým, ale jen stavebním kamenem – a že je třeba udělat ještě mnohem více kroků, aby rozvojové země, které nemají žádné výrobní kapacity ve farmaceutickém odvětví, dostaly skutečnou příležitost, kterou potřebují na poskytnutí základních léků svým občanům.

Tento krok nám pomůže při spolupráci a především nám pomůže, až Parlament získá další práva odsouhlasit politiku v mnoha dalších oblastech, například v oblasti obchodu.

Rozšiřuji upřímný dík i na Radu a Komisi a všechny poslance Parlamentu, kteří umožnili skutečně dosáhnout flexibility, kterou nyní máme.

Francisco Assis (PSE). - (PT) Vážený pane komisaři, dámy a pánové, vzhledem k etickému významu této záležitosti má diskuse, kterou vedeme, velký politický význam. Dichotomie mezi ochranou duševního vlastnictví a zlepšením zdravotnictví a prosperity obyvatelstva méně rozvinutých zemí vzniká z konfliktu zájmů, který může být vyřešen pouze porovnáním hodnot.

Jednoduše řečeno, tato opozice je jasná. Na jedné straně máme určitý sporný model ochrany duševního vlastnictví založený na argumentu o podnětu pro inovace a následné rozšíření vědeckého poznání, zatímco na druhé straně jsou miliony ubohých lidských bytostí žijících v zemích s velmi omezenými zdroji, které nemohou být z ekonomických důvodů odsouzeny k utrpení a smrti v době, kdy máme poznatky, které jim mohou zachránit život.

Z tohoto porovnání je jasné, na které straně leží základní hodnoty. V tomto světle, v různém čase a na různých místech se už podnikly určité kroky, aby systém ochrany duševního vlastnictví byl pružnější, a podpořil se tak přístup k lékům pro všechny. Ukazuje se však, že pokrok není dosud dostatečný. Mechanismus, o kterém se nyní uvažuje, je jen prostředkem zmírňujícím tento tísnivý problém.

Potřebujeme pokračovat. Parlament naznačil tento směr tím, že významně přispěl k podpoře EU, aby přijala postoj v souladu se svými základními hodnotami. Nalezené řešení nyní odhaluje tuto obavu, a proto bych rád pochválil předsednictvo Rady za jeho úsilí o dosažení, prostřednictvím prohlášení a závazků, postoje, který ukazuje Evropu v tom nejlepším světle: jako politické společenství vždy založené na neodmyslitelných humanistických hodnotách.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční ve středu ve 12:00.

19. Kvalifikace v oblasti celoživotního vzdělávání (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0245/2007) Maria Mantovaniho, jménem Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, o návrhu doporučení Evropského parlamentu a Rady o vytvoření kvalifikace v oblasti celoživotního vzdělávání (KOM(2006)0479 – C6-0294/2006 – 2006/0163(COD)).

Peter Mandelson, člen Komise. – Vážený pane předsedající, chtěl bych poděkovat panu Mantovanimu a jménem Komise bych chtěl vyjádřit poděkování jemu a příslušným výborům za jejich aktivní postoj a podpurný přístup při jednání o kvalifikaci v oblasti celoživotního vzdělávání.

Toto doporučení zabíhá až do podstaty toho, co je EU: mobilita, spolupráce mezi zeměmi, zvyšování blahobytu a pomoc jednotlivým občanům. Navrhujeme vytvoření Evropského kvalifikačního rámce, protože vy, Evropský parlament a členské státy, jste nás požádali o nalezení způsobu zvýšení mobility a celoživotního vzdělávání, bez nichž nemůžeme dosáhnout lisabonských cílů. Evropský kvalifikační rámec byl vytvořen v rámci pracovního programu Vzdělávání a odborná příprava 2010, vzdělávací oblast lisabonského programu.

Cílem Evropského kvalifikačního rámce je překonat překážky stále existující pro evropské pracovníky a studenty, pokud chtějí změnit práci nebo se chtějí kvůli práci nebo studiu přestěhovat do jiné země. Příliš často mají Evropané potíže, když chtějí využít své kvalifikace v jiné evropské zemi. Dokonce i v jejich vlastní

zemi jsou jejich vzdělávací cesty blokovány slabou integrací různých částí vnitrostátního vzdělávacího systému.

Evropský kvalifikační rámec navzájem propojí různé vnitrostátní kvalifikační systémy zemí a poslouží jako konverzní nástroj. Díky němu tak budou kvalifikace jiných zemí jasnější a tím se jednotlivcům umožní odejít do jiné země, pokud to budou chtít kvůli práci nebo studiu.

Na vnitrostátní úrovni chce – vlastně to už dělá – stimulovat vývoj vnitrostátních kvalifikačních rámců. Kvalifikační rámce podporují celoživotní vzdělávání, například usnadněním přechodu mezi různými typy vzdělávacích a odborných institucí, například od odborného vzdělávání k vyššímu vzdělávání.

Měl bych uznat, že Evropský kvalifikační rámec je technický, dokonce složitý nástroj. Použijí ho hlavně odborníci a vzdělávací instituce, ale je ku prospěchu občanů.

To, o čem dnes jednáme, je produkt společné snahy Komise, zemí, sociálních partnerů, vzdělávacích a odborných institucí a jiných aktérů. Evropský kvalifikační rámec byl do velké míry postaven na konsenzu a snažili jsme se mít za sebou aktéry v průběhu celého procesu.

Evropský kvalifikační rámec doporučuje, aby země do roku 2010 propojily své kvalifikační systémy s Evropským kvalifikačním rámcem a zabezpečily, aby jednotlivé vnitrostátní kvalifikace do roku 2012 obsahovaly referenci na příslušnou úroveň Evropského kvalifikačního rámce. Tyto údaje navrhla Rada a Parlament.

Rádi jsme souhlasili s přidáním nového doporučení týkajícího se ujištění o kvalitě, které navrhl Parlament a které podle nás posiluje význam těchto zásad.

Rovněž souhlasíme s návrhem Parlamentu zahrnout referenci na kreditní systémy, která uznává rychlý vývoj a použití těchto složek kvalifikačních rámců.

Jsme přesvědčeni o tom, že Parlament a Rada text skutečně zkvalitnily. Přístup osvojený při jednání Parlamentem, Radou a Komisí odráží konsenzus, který přesahuje hranice Evropského kvalifikačního rámce po celé Evropě.

Nyní má Evropský kvalifikační rámec rychlý spád; velká většina zemí uznává jeho potenciál pro mobilitu a vidí v něm nástroj celoživotního vzdělávání.

Velká většina dnes vytváří vnitrostátní kvalifikační rámec napojený na Evropský kvalifikační rámec, takže tento návrh už má nesmírný vliv na evropské systémy vzdělávání a odborné přípravy.

Doufám, že jste schopni souhlasit s podporou tohoto návrhu v prvním čtení, aby ho mohla Rada v následujících týdnech formálně přijmout.

Mario Mantovani (PPE-DE), zpravodaj. – (IT) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, věřím, že dnešní večer znamená začátek hlavního projektu, na který čekala Evropa, členské státy a regiony a hlavní města Evropské unie dlouho, cíl, na kterém léta pracovali mnozí aktéři v oblasti vzdělávání, zaměstnání, obchodu a hospodářství, a co celá společnost chce.

Schválením Evropského kvalifikačního rámce položíme zítra základy lepšího zítřka, kterými dáme budoucím generacím společný referenční bod k jejich závazku v oblasti kultury, vzdělávání a odborné přípravy, odborného vzdělávání a samozřejmě zaměstnání.

Dodržování lisabonské strategie Evropského kvalifikačního rámce představuje přímou cestu pro zlepšení propojení mezi školami, univerzitami a pracovišti a mezi formálním, a neformálním celoživotním vzděláváním, která zabezpečí transparentnost v uznávání kvalifikací a certifikátů, a to na vnitrostátní i odvětvové úrovni a vždy v evropském rámci. A konečně posílí spolupráci mezi členskými státy v citlivé oblasti porovnávání systémů.

Je to opakující se téma, které nás v souladu s lisabonskou strategií vedlo k předpokladu řádné zodpovědnosti s možností, o které jsem si jist, že zvýší růst, rozvoj a konkurenceschopnost v Evropě vzhledem k potřebě uznat sociální soudržnost jako jeden z jejích cílů.

Je to dlouhotrvající projekt, který vyšel z boloňského procesu jako systém hromadění a přenosu kreditů jako ekvivalentu dříve, než se na barcelonské vrcholné schůzce vynořil systém pro odbornou přípravu. Zlepšil se v Bergenu v roce 2004 a potom znovu v Radě v roce 2005, která zopakovala potřebu přijmout současný rámec. Historická cesta, která jasně ilustruje ambici evropských představitelů, již rozhodli o vytvoření nového

nástroje, považovaného mnohými za revoluční, ale nevyhnutelný pro proces evropské integrace, kterou jsme sledovali mnoho let.

Jsem přesvědčen, vážený pane předsedající, dámy a pánové, že tento rámec nejenže povzbudí přeshraniční mobilitu, ale bude sloužit jako řídicí síla pro vnitřní mobilitu v rámci EU – pokud vezmeme ve všeobecnosti v úvahu studenty, pracovníky, výzkumné pracovníky a dobrovolníky a všechny ty, kteří se potřebují volně přesouvat v rámci Evropy, aniž by způsobili paniku nebo zbytečné obavy. Jistě si pamatujete příběh polského instalatéra, který vystrašil Francii: byl to jeden z hlavních důvodů, proč Francouzi v referendu hlasovali proti evropské ústavě.

Takže text, který nyní máme před sebou, je výsledkem mnohaměsíční práce, úzké spolupráce se zástupci Rady pod předsednictvím Portugalska, které okamžitě poznalo důležitost tohoto ambiciózního projektu.

Komise, v osobě komisaře Fígela, po celou dobu velmi pozorně sledovala tento proces a je to díky tomuto duchu partnerství, že jsme byly schopni zlepšit text zapracováním klíčových představ, které jsou blízké Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Z tohoto důvodu jsem velmi vděčný svým kolegům, stínovým zpravodajům – vidím paní Castexovou, pana Kusstatschera, liberály – i pana Manna a pana Kasoulidese a všechny ty, kteří k tomu přispěli. Díky jejich velkorysému zapojení a odevzdání se jsme mohli zahrnout následující představy: sociální integrace; požadavky pracovního trhu; osobní rozvoj při různých způsobech odborné přípravy; nediskriminace spolu se zahrnutím znevýhodněných osob; rovné příležitosti; respektování zásady subsidiarity a vytvoření koordinačních míst v rámci členských států.

Rovněž jsme zajistili, aby doporučení nebylo závazné, i když ve své podstatě zůstává legislativní. Očividně to nebylo způsobeno nějakou slabostí, ale vyšlo to spíše ze smyslu pro odpovědnost a realitu, aby se podpořilo a zvýšilo použití tohoto nástroje v těch zemích, které potřebují více času. V krátkosti je možno říci, že nejsou pochybnosti o tom, že se to může zlepšit, ale v tomto životě se dá zlepšit vše. Avšak jsem přesvědčen o tom, že máme před sebou text s duší a svědomím.

Věřím, že prací Evropského parlamentu je vydávat právní předpisy ve skutečném zájmu občanů. Takže to jsme tu udělali. Schválení textu v prvním čtení je toho důkazem, částečně díky panu Galovi z Výboru pro kulturu a vzdělávání, Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví a Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, které k tomu všechny pozitivně přispěly.

Pilar del Castillo Vera (PPE-DE), navrhovatelka stanoviska Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku. – (ES) Vážený pane předsedající, pane komisaři, chtěla bych začít blahopřáním zpravodaji, protože se skutečně pustil do tématu, které jde mnohem dále, než si dokážeme představit.

Skutečně, v globalizovaném světě se Evropa a mnohé země EU budou definovat prostřednictvím kvalifikací svých lidských zdrojů. Pokud bychom měli shrnout v jednom pilíři, co umožní Evropě a všem zemím, které tvoří Evropu, stát se konkurenceschopnými v tomto globálním světě, jsou to kvalifikace lidských zdrojů, občanů Evropy.

Vzhledem k tomu je absolutně nevyhnutelné, aby se rozhodlo o celoživotním vzdělávání a odborné přípravě podle požadavků pracovního trhu a neustále se na ně reagovalo. Nebude-li tomu tak, nebudeme moci konkurovat.

Zároveň narazíme na následující paradox: lidé stárnou, ale tito starší lidé mládnou a jsou potenciálně aktivnější, jenže nemají dost prostředků, aby mohli být nadále produktivní a přínosem pro společnost a našli uplatnění ve světě zaměstnanosti.

Pokud to máme na paměti, prvním aspektem je, že celoživotní odborná příprava založená v zásadě na technologickém rozměru, který je tím, co dává přidanou hodnotu, by měla být základním zájmem. Existuje však i druhý aspekt, který se týká budoucnosti Evropy, a tento aspekt integruje tyto lidské zdroje do soutěživého vnitřního trhu, pro který jsou potřebné kvalifikace uznávané všemi členskými státy, které občanům z různých zemí umožní soutěžit mezi sebou na základě odborné přípravy, kterou všichni uznávají.

Jelikož je to důležité pro individuální rozvoj v takovém soutěživém světě a jelikož je to důležité pro rozvoj vnitřního trhu, je to tedy téma, které je mnohem důležitější, než se mu možná připisuje, neboť se o něm jedná v takovou pozdní hodinu.

Předsedající. – Děkuji vám, paní del Castillová, večerní rozpravy jsou však vždy nejzajímavější.

Milan Gaľa, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – V úvodu chci poděkovat zpravodaji kolegovi Mantovanimu za jeho práci na zprávě o Evropském kvalifikačním rámci. Tímto tématem se zabýváme v Evropském parlamentu již od jara 2006. Jak víme, mandát pro Evropský kvalifikační rámec je pevně zakotven v lisabonské strategii. Vzhledem k tomu, že bude sloužit jako převodník mezi různými kvalifikačními systémy a jejich úrovněmi, povede jeho zavedení k větší transparentnosti, porovnatelnosti a přenosu kvalifikací občanů v jednotlivých členských státech. Kromě toho Evropský kvalifikační rámec pomůže organizacím reprezentujícím zájmy odvětví lépe propojit své odvětvové kvalifikační systémy s vnitrostátními kvalifikačními systémy, což přispěje ke zvýšení mobility zaměstnanců i studentů.

V souladu se zásadou subsidiarity vyjadřují podporu zásadě dobrovolnosti uplatňování Evropského kvalifikačního rámce v členských státech a vytváření vnitrostátních soustav kvalifikací v souladu s vnitrostátními právními předpisy a praxí. Avšak jen v případě, že bude Evropský kvalifikační rámec důsledně zaveden v členských zemích Evropské unie v rámci systémů celoživotního vzdělávání, stane se efektivním prostředkem na uznávání a přenos kvalifikací v evropském měřítku. Díky jeho přímé návaznosti na uplatňování občanů na trhu práce a vlivu na kvalitu odborného vzdělávání a přípravy je odůvodněné považovat jej za relevantní nástroj i z hlediska přínosu pro konkurenceschopnost.

Thomas Mann, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Vážený pane předsedající, Evropský kvalifikační rámec je počátečním signálem pro emancipaci odborné přípravy na úrovni EU, neboť umožní uznání kvalifikací odborné přípravy v celé Evropě, podobně jako je to při akademických kvalifikacích. Chce to čas a vyžaduje to ochotu spolupracovat, koordinovat a měnit mentalitu. Lidé, kteří brání jen to, co znají, a straní se nových zkušeností, by neměli být překvapeni nedostatkem mobility.

Potřebujeme větší jasnost. Vnitrostátní kvalifikace odborné přípravy musí být porovnatelné, i když to neznamena, že musí být standardizované. Už minulý rok jsem k tomu vyzýval ve zprávě o Evropském kvalifikačním rámci připravené z vlastní iniciativy pro Parlament. Od té doby se událo velmi mnoho. Obavy, že členské státy ztratí pravomoci, utichly i v mé zemi. Celoživotní vzdělávání a Evropský kvalifikační rámec se staly hlavními milníky německého předsednictví v Radě, které se potvrdilo jako úspěšné. Nyní jde plnou parou vpřed k vytvoření vnitrostátního kvalifikačního rámce, který není úplně jednoduchý vzhledem k federálnímu uspořádání Německa a samosprávě každé spolkové země.

Rád bych jménem skupiny PPE-DE poděkoval Mariovi Mantovanimu za jeho vytrvalost při jednáních s Komisí a Radou a informování všech členů skupin sledujících Evropský kvalifikační rámec. Doufám, že zpráva bude zítra přijata v prvním čtení.

Od této chvíle nastává potřeba větší diskuse mezi studenty, učiteli a zařízeními odborné přípravy, neboť se budeme zabývat podrobnostmi. Zažil jsem to právě včera na setkání s učiteli z vyšších odborných škol v Hesse. Když se hodnotily kvalifikace, například německý diplom magistra řemeslníka nebo obchodníka patřil na třetí nebo čtvrté místo z osmi úrovní. Ostatní vůbec neznali takovou kvalifikaci. Smysl německého duálního systému není lidem jasný, pokud jím sami neprošli.

Na našem evropském semináři o učení a vzdělávání, který se zakládá na zásadě subsidiarity, se významně posílí míra zaměstnanosti a politiky odborné přípravy v oblasti vzdělávání a odborné přípravy. Společně musíme dosáhnout ambiciózního cíle: do roku 2010 začleníme standard kvality, Evropský kvalifikační rámec, do certifikátů a diplomů.

Françoise Castex, *jménem skupiny PSE*. – (FR) Vážený pane předsedající, nejdříve bych chtěla poděkovat a pogratulovat zpravodaji k jeho vynikající spolupráci na tomto doporučení Evropského kvalifikačního rámce. Taktéž bych chtěla poděkovat Komisi a Radě za to, že nás vyslechly a byly každému k dispozici.

Evropský kvalifikační rámec je pro nás nástrojem, který slouží mobilitě evropských občanů, ať již jako součást odborné přípravy, nebo jako součást mobility odborníků. Problémy občanů při uznávání kvalifikací získaných v zemích, odkud pocházejí, v rámci celé Evropy stále brání volnému pohybu osob, který je zakotven v našich smlouvách. Tyto kvalifikace, které uděluje každý členský stát, patří do suverenity každého členského státu a Evropský kvalifikační rámec to respektuje.

Přesto se zvyšuje potřeba využít kvalifikace mimo zemi, v níž byly získány, a to je něco, co si přejeme podpořit z úcty k hodnotě, kterou svému držiteli uděluje diplom nebo jiná kvalifikace. Potřebujeme proto nástroj na porovnání a zejména na konverzi kvalifikace z jednoho členského státu do druhého. Jde hlavně o důležitou a citlivou otázku v případě odborných kvalifikací. Z tohoto důvodu Výbor pro zaměstnanost a sociální věci usiloval o začlenění odborných kvalifikací do Evropského kvalifikačního rámce. Tak se i stalo a jsme tomu velmi rádi.

Na evropském pracovním trhu jsou zaměstnanci a společnosti stále mobilnější. Právě proto potřebují zaměstnanci a zaměstnavatelé záruky za to, co stanoví schopnosti a hodnotu pracovníka, zejména odborné kvalifikace bez ohledu na to, kde byly získány, a to ve všech členských státech

Pane komisaři, chtěl bych proto vyzdvihnout ještě jednu skutečnost. V současnosti je Evropský kvalifikační rámec pěknou, ale prázdnou slupkou. Na to, aby mohl řádně existovat, musí být diplomy, kvalifikace a certifikáty získané v každém členském státě kalibrované a registrované na základě referencí v Evropském kvalifikačním rámci. Pro všechny členské státy to přinese mnoho práce a bude vyžadovat mnoho energie a odborného posuzování. Podpora Evropské komise bude nevyhnutelná, podobně jako i podpora evropských agentur – mám na mysli zejména Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání (Cedefop). Účast sociálních partnerů bude rovněž nevyhnutelná, a to na všech úrovních. Musí se zapojit, jak to uvádí doporučení, členskými státy a odvětvovými komisemi vedoucími dialog na úrovni Společenství.

Na závěr, aby byl Evropský kvalifikační rámec úplný a účinný, bude rovněž pro hospodářské partnery, odborná odvětví, nevyhnutelné, aby mu rozuměli a osvojili si ho. Není to jen proto, že oni hodnotí kvalifikace, které by se měly zahrnout do Evropského kvalifikačního rámce, ale protože společnosti potřebují měřítko pro klasifikaci svých pracovních míst a získávání nových zaměstnanců. Evropský kvalifikační rámec se rychle musí stát jejich společným referenčním rámcem a sním o vhodném termínu, do kterého bude Evropský kvalifikační rámec referenčním rámcem všude, dokonce i v kolektivních smlouvách.

Ona Juknevičienė, jménem skupiny ALDE. – (LT) Nejdříve musím pochválit pana Mantovaniho za přípravu tohoto významného dokumentu.

Hlavním cílem tohoto dokumentu je najít způsob, jak je možno posoudit a porovnat různé kvalifikace v rámci pracovního trhu a vzdělávacího systému.

Není pochyb o tom, že Evropský kvalifikační rámec bude mít pozitivní dosah na účinnost a flexibilitu pracovního trhu EU. Ještě důležitější je, že Evropský kvalifikační rámec pomůže snížit na pracovišti diskriminaci přistěhovalců i občanů EU.

Litevci i občané z jiných zemí EU mají naneštěstí problémy při využívání svých kvalifikací v jiných členských státech. Velmi často nejsou jejich kvalifikace uznány zaměstnavateli nebo institucemi.

Lidé se cítí diskriminováni, protože nemají stejné příležitosti soutěžit na pracovním trhu. Často musí přijmout pracovní místa, která jsou hůře placená a pro která jsou až příliš kvalifikováni. Na setkání s litevskými občany, kteří žijí a pracují v Londýně, jsem byla upozorněna na několik stížností týkajících se diskriminace na pracovišti a těžkostí při získávání práce, pro kterou byli tito lidé kvalifikováni.

Pak se cítili jako „druhořadí“ občané, i když jejich kvalifikace a schopnosti jsou často mnohem vyšší než kvalifikace občanů těchto zemí, kteří vykonávají stejnou práci. Nemohou dostat práci, kterou chtějí, nebo přiměřenou mzdu prostě jen proto, protože jejich kvalifikace nejsou uznány.

Abych to shrnula, tento dokument má nesmírnou důležitost pro většinu lidí. Je politováníhodné, že ani Komise, ani my, poslanci Parlamentu, jsme nebyli schopni 22 let tento problém vyřešit.

V roce 1985 se Rada rozhodla zavést systém, který by dal do souladu odborné kvalifikace různých zemí. Zatím to nepřineslo žádné výsledky. Naneštěstí znovu nespěcháme a navrhujeme nezavádět tento systém před rokem 2012. Ten kromě toho zůstává v pravomoci členských států.

Je hanbou, že jsme tak neschopní. Měli bychom se z našich zkušeností poučit.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Vážený pane předsedající, vytvoření Evropského kvalifikačního rámce pro celoživotní vzdělávání je něco, co má význam pro Evropu dneška i zítřka. Zda bude někdo naplněn ve svém osobním životě a ve společnosti závisí nakonec na přípravě dané osoby na život a práci. Historické a současné činitele daly podnět ke zvýšené potřebě věnovat pozornost lidem nad 50 a více let a mladým lidem z rodin, které mají ekonomické problémy, především v nových členských státech. Ne všichni z nich si mohou nebo mohli hledat práci v zahraničí. Je potřebné vytvořit podmínky pro lidi, aby se mohli rozvíjet ve svém vlastním prostředí, v oblasti, kde žijí. Vnitrostátní kvalifikační rámce by měly představovat nástroj sloužící ke klasifikaci kvalifikací v souladu s kritérii kladenými pro určité dosažené úrovně studia. Evropská unie by měla podporovat úsilí členských států právně i ekonomicky. Unie by měla poskytnout občanům nejen potenciál pro volný pohyb, ale i uznávání jejich pracovních kvalifikací.

Sepp Kusstatscher, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Vážený pane předsedající, nejdříve bych chtěl poděkovat Mariovi Mantovanimu, který šel v této otázce ve stopách svého souseda sedícího vedle něj.

Máme před sebou výsledek, který bude od vzdělávacích institucí členských států požadovat, aby použily tento společný rámec jako konverzní nástroj a styčný bod. Je mnoho prostoru, aby se vytvořil větší tlak na větší transparentnost, lepší porovnatelnost a tedy rovnost a uznávání různých kvalifikací v rámci Evropy.

Vítám zejména fakt, že odborná příprava se zvláště připomíná vedle všeobecného vzdělávání a má stejné postavení a že se budou porovnávat se standardem nejen formální diplomy, ale i neformální zručnosti, které lidé získávají na pracovišti nebo doma.

Často se používají triky, aby se ztížil přístup na pracovní trh. Ne zřídka se vzdělávací instituce, odborné Komise a odborné organizace snaží bránit proti vnější konkurenci tím, že nejsou ochotny uznat vysokoškolské nebo odborné kvalifikace o vzdělání získaném někde jinde, a to z formálních důvodů. V roce 2010 to bude již minulostí.

Derek Roland Clark, jménem skupiny IND/DEM. – Vážený pane předsedající, „podpora celoživotního vzdělávání“ spolu s EU otevřeně pracující pro dobro lidí a zaměstnanost zní pěkně, nebo ne?

Jen dnes ráno pan Barroso řekl, že se mu nelíbily možnosti vystoupení (opt-outs), ale byl pro kompromisy, aby se respektovala různorodost. Jsou to pěkná slova, ale nyní tu máme další pokus, jak buldozerem zvalcovat úžasnou různorodost na obyčejnou harmonizovanou jednotvárnou krajinu.

Nyní je na řadě, široce řečeno, vzdělávání. Avšak vzdělávání není v pravomoci EU! Je obsaženo jen v návrzích podle článků 149 a 150 Smlouvy. Jde tedy rovněž jen o pokus propašovat si pravomoci zadními vrátky. Pokud si EU přeje nabýt pravomoci nad vzděláváním, ať tak činí čestně, postupuje obvyklými cestami a zapojí transparentnost, o které tolik slyšíme.

Pokud chceme následovat model z bergenského rámce, vytvoření dodatků týkajících se diplomů a certifikátů pro EUROPASS v rámci evropského systému přenosu kreditů bude vyžadovat harmonizaci na úrovni Evropského kvalifikačního rámce. Vydáváním kvalifikací na odvětvové, regionální i vnitrostátní úrovni zabezpečí tento návrh EU téměř úplnou síť kvalifikací. Vydáváním známek a hodnocením kvalifikací zabezpečí, že EU obejde univerzity a vnitrostátní vlády.

Vláda Spojeného království je pro harmonizaci kvalifikací. Připravuje se na to tím, že je ochotná odevzdat EU univerzity pod kontrolou tajné rady (Privy Council). Co si o tom myslí univerzity, se zdá být nepodstatné.

Skutečný postoj vlády Jejímho Veličenstva odhaluje jen námitka vůči tomuto plánu. Nechce logo EU na dokumentech o kvalifikaci. Je to proto, že nechce, aby lidé věděli, že se vzdělávání přenechalo EU.

Prosím, řekněte mi, čím to je, že moje vláda zaujala takový postoj? Proč je pro projekt EU, ale chce ho lidem zatajovat? Jdou i ostatní vlády touto cestou? Nepřekvapovalo by mě, pokud ano, protože si možná rovněž přejí zatajovat svému národu, že jejich univerzity se tímto způsobem zneužívají.

Možná si všímáte, že se mi tento projekt nelíbí, ale není to pro národní hrdost britských univerzit a kolejí. Ne. Je to proto, že jako učitel si cením vzdělávání a uznávám, že evropské země mají univerzity, na které jsou oprávněně hrdé – velká centra vzdělanosti, jejichž absolventi po celá staletí byli přínosem pro umění, literaturu a vědu, kdekoli obohacovali životy lidí.

Rovněž uznávám, že k tomuto podnětu pro civilizaci došlo proto, že se místa vzdělanosti rozvíjela odděleně a nezávisle a každé si rozvíjelo svůj specifický charakter a svou identitu.

Není to zvláštní, že v době, v níž se osobní identita žárlivě střeží a krádež identity se považuje za zločin, se někteří lidé bezmyšlenkovitě snaží zničit jedinečnou identitu institucí, které z nich udělaly to, co jsou, a odpírají druhým to vzdělání, které tam sami získali?

Marie Panayotopoulou-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Vážený pane předsedající, dnes bychom nemohli jednat o návrhu doporučit Evropský kvalifikační rámec, kdyby náš spolubojovník, pan Mantovani, dobře nevyužil své předchozí poslanceké zkušenosti s prací na tomto tématu nebo tak dobře nespolupracoval s Komisí a Radou. Dnes se proto můžeme zabývat vytvořením osmi kvalifikačních úrovní zahrnujících všeobecné vzdělávání, vzdělávání dospělých, odborné vzdělávání a přípravu a tři úrovně kvalifikací vysokoškolského vzdělávání.

Jako odpověď mému kolegovi-poslanci, který hovořil přede mnou, zdůrazňuji, že články 149 a 150 Smlouvy jsou skutečným právním podkladem pro navrhované doporučení prostě proto, že umožňují celoživotní vzdělávání. Za žádných okolností nepřipustíme, aby bylo vzdělávání v oblasti zodpovědnosti EU. Zůstává doménou vnitrostátní zodpovědnosti. Porovnávání kvalifikací v rámci Evropského kvalifikačního rámce však ignoruje vyučovací metody a typy vzdělávacích zařízení. Výsledkem toho je, že takové porovnání se týká jen vědomostí, schopnosti porozumět a praktického využití vědomostí a zručností.

Řecko a mnohé jiné země jsou nadšené zejména volitelnou podstatou Evropského kvalifikačního rámce. Oficiálně byl vysloven názor, že propagace společných tabulek s ohledem na kvalifikace nemá nic společného s vytvářením vnitrostátního vzdělávacího systému nebo uznáváním osvědčení pro studium. Kromě toho, v případě informálního a neformálního vzdělávání pro jeho různorodost a konkrétní okolnosti, za nichž se získává, není automatické osvědčování možné a je jen odkazem.

Rovněž musíme mít na paměti, že tatáž osoba může mít několik kvalifikací na různých úrovních.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Vážený pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, Kvalifikace v oblasti celoživotního vzdělávání je rozhodujícím dokladem, který umožňuje porovnání vnitrostátních a odvětvových referenčních kvalifikačních rámců na evropské úrovni.

Osvědčování získaných kvalifikací je nevyhnutelné pro to, aby se mohl integrovat pokrok dosažený mimo formální vzdělávání, zejména v pracovním životě, s pokrokem dosaženým ve formálních systémech. Tímto přispívá k větší demokratizaci celé Evropy z hlediska managementu osobních odborných kariér.

Tato směrnice, jak zdůrazňuje navíc jeden z doplňujících a pozměňujících návrhů navržených a schválených v Parlamentu, podporuje validaci těchto kvalifikací v souladu se závěry Rady o společných evropských zásadách pro určení a validaci neformálního a informálního učení.

Vážený pane předsedající, toto nám umožní postupovat směrem k jednotnému evropskému právnímu rámci, jehož cílem je soudržnost, aniž by se oslabilý záruky, které již v některých případech existují. Dámy a pánové, návrh směrnice, o které diskutujeme, bude rozhodujícím nástrojem pro větší flexibilitu na pracovních trzích a nabídne lepší obranu zájmů pracovníků a lepší možnost poskytování kvalitních služeb.

V této chvíli mohu jen uvítat úsilí portugalského předsednictví, aby se v oblasti vzdělávání postupovalo jistě a relativně rychle směrem ke schválení Parlamentem v prvním čtení. Je jasné, že za těchto okolností bychom měli vyzdvihnout práci uskutečněnou zpravodajem, panem Mantovanim, a stínovými zpravodaji, zejména paní Castexovou.

Pokud máme být efektivnější a mít větší prospěch z mobility odborníků a akademiků v evropské oblasti, musíme pracovat efektivněji na zavádění Evropského kvalifikačního rámce a jeho propojení s evropským systémem kreditů a tato zpráva podporuje významný posun v tomto směru. Z tohoto důvodu návrh směrnice podporuje rovnost příležitostí ve znalostní společnosti, ve které žijeme, s cílem lepší integrace pracovních trhů více členských států s ohledem na bohatou rozmanitost různých vnitrostátních systémů. Proto si zaslouží naši pozitivní odpověď.

Ewa Tomaszewska (UEN). - (PL) Vážený pane předsedající, transparentnost a porovnatelnost kvalifikací získaných za různých okolností, v různých systémech a zemích, usnadňuje hodnocení úrovně poznatků zaměstnanců i zaměstnavatelů, a tak zvyšuje mobilitu na pracovním trhu. Toto se týká regulovaných povolání – lékařů, zdravotních sester a jiných povolání ve zdravotnictví, u nichž si státy EU vzájemně uznávají kvalifikace – ale i jiných povolání. Zavedení kvalifikačních rámců podnítl růst větší sociální soudržnosti.

Rozdílné zacházení by se však mělo přiznat jen ve vztahu k uměleckým vzdělávacím institucím a povoláním, u nichž by neměly být talent a nadání omezovány přípravou nebo rozvíjeny jen na průměrnou úroveň a u nichž učitel nemůže být objektivní, ale je pouze mistrem.

Gratuluji zpravodaji.

Peter Mandelson, člen Komise. – Vážený pane předsedající, myslím si, že jsme tu měli neobyčejně dobrou rozpravu, která znamená začátek velmi důležitého projektu, který je podle mě aktuální, nevyhnutelný a je, jak už ostatní zdůraznili, platformou pro tuto generaci a pro generace budoucí.

Je nevyhnutelný pro fungování jednotného trhu, nevyhnutelný pro sociální rozvoj Evropy, nevyhnutelný pro schopnost občanů Evropy vyrovnat se s rychle se měnícími ekonomickými změnami a změnami na pracovním trhu. Je bránou k osobnímu rozvoji i k integraci společnosti. Měli jsme tu velmi konstruktivní

a harmonickou rozpravu – domnívám se, že kromě intervence jednoho krajana, který připustil, aby jeho směr hrubého zveličování a přehánění, lehce zabarvená nevyhnutelnou dávkou ideologických předsudků, úplně překroutila to, co se zamýšlí a navrhuje.

Je to doporučení, a tím přesně také je – je dobrovolné. Evropský kvalifikační rámec nebude hodnotit kvalifikace: to zůstává na zemích, univerzitách a dalších institucích, které budou dále autonomní. Na kvalifikacích bude zobrazena referenční úroveň Evropského kvalifikačního rámce, například pro úroveň 4, ale bude na nich i vnitrostátní úroveň.

Proto jsem rád, že mohu přivítat tento konsenzus v Parlamentu a Radě – až na jednu osobu – o legislativním návrhu týkajícím se Evropského kvalifikačního rámce, který se odráží na vnitrostátní úrovni, kde vidíme důležitý moment při budování vnitrostátních kvalifikačních rámců.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Na konci této rozpravy bych chtěl nejdříve poděkovat všem překladatelům, kteří se rozhodli zůstat, i když již nemuseli.

Hlasování se uskuteční ve středu ve 12:00.

Písemná prohlášení (článek 142)

Monica Maria Iacob-Ridzi (PPE-DE), písemně. – (RO) Evropský referenční rámec sníží složitost systému 27 bilaterálních vztahů při uznávání kvalifikací získaných při akademickém a odborném vzdělávání. Boloňský proces na vytvoření evropského vzdělávacího prostoru do roku 2010 je proto doplněn o nástroj uznávání všech kvalifikací, které je možné získat v členských státech Unie.

I když 9 z 10 občanů Evropské unie věří, že celoživotní vzdělávání je důležitým nástrojem pro kariérní růst, nedostatek finančních zdrojů vede k velkým nedostatkům v oblasti odborné přípravy požadované současnou ekonomikou. Nedávný Eurobarometr ukázal, že pouze 58 % z dotázaných umí používat počítač a pouze polovina z nich se vyjádřila, že používá internet. Více než 60 % občanů mimoto neovládá pro svou práci žádný cizí jazyk. Vnitrostátní rozpočty navrhované pro celoživotní vzdělávání se různí od 40 % celkových peněžních prostředků použitých na vzdělávání v severovýchodních zemích po 10 % v nových členských zemích.

Proto by se měly rozšířit iniciativy jako Grundtvig nebo Erasmus pro mladé podnikatele a zdvojnásobit dotace na ně, aby doplnily nedostatečné vnitrostátní finanční prostředky. Evropský referenční rámec by měly navíc doplnit programy, které položí základy pro skutečné evropské kvalifikace uznávané po celém území Evropské unie.

Rumiana Jeleva (PPE-DE), písemně. – (BG) Je nevyhnutelné poukázat na to, že odvětví informálního vzdělávání je spíše málo rozvinuté, než neznámé, a často izolované od formálního vzdělávání. Evropský kvalifikační rámec je klíčovým nástrojem v překonávání tohoto rozporu a je i nástrojem přehodnocení a přeorganizování směřování odborné přípravy a informačního systému.

Rozvoj Evropského kvalifikačního rámce ulehčí mobilitu pracovní síly v rámci 31 zúčastněných zemí a zvýší zapojení odvětvových a průmyslových organizací z nových členských států EU při čerpání zdrojů z Evropského sociálního fondu přidělených na získávání nových kvalifikací nebo zvyšování současných kvalifikací. Pro nejnovější členské státy EU jako Bulharsko je důležité mít příležitost vyměnit si dobré zkušenosti a zavádět pilotní programy Společenství.

Rozvoj a zavádění evropského systému kreditů pro vzdělávání a odbornou přípravu (ECVET) s cílem usnadnit shromažďování, přenos a uznávání výsledků vzdělávání bez ohledu na to, kde a jak byly získány, má velký význam z hlediska přechodných období pro Bulharsko a Rumunsko. Kreditní systém se postará o volný pohyb a růst přístupu na pracovní trh většiny lidských zdrojů ve Společenství a zároveň zabezpečí spolehlivou základnu pro porovnávání.

Věřím, že Evropský kvalifikační rámec bude dalším podnětem pro rozvoj tohoto procesu.

Katalin Lévai (PSE), písemně. – (HU) Uznávání vědomostí, dovedností a schopností občanů je nepostradatelné pro soutěživost a sociální soudržnost Evropské unie i pro konkrétní mobilitu občanů. Je třeba se postarat a zvýšit účast všech, včetně postižených, na celoživotním vzdělávání a přístupu k celoživotnímu vzdělávání na vnitrostátní úrovni a úrovni Společenství. Je třeba podpořit mladé lidi, dospělé, přistěhovalce a manuální pracovníky z celé Evropy, kteří získali své dovednosti neoficiální cestou a které nebyly nikdy uznány, aby

se zúčastnili programů celoživotního vzdělávání, a tak se zabránilo jejich sociálnímu vyloučení a vyloučení z pracovního trhu.

V tomto směru může hrát důležitou úlohu společný referenční rámec, který slouží jako konverzní nástroj mezi různými kvalifikačními systémy a jejich úrovněmi, buď v rámci všeobecného a vyššího vzdělávání nebo v rámci odborného vzdělávání a přípravy. Zvýší to transparentnost, porovnatelnost a mobilitu kvalifikací občanů z různých členských států.

Úlohou referenčního rámce je integrovat a koordinovat systémy vnitrostátních kvalifikací, zabezpečit nediskriminaci, zvýšit přístup a zvyšovat kvalifikace ve vztahu k občanské společnosti a pracovnímu trhu.

V zájmu ukončení segregace, která existuje ve vzdělávání, podporují iniciativu opatření na poskytnutí informací a zapojení se do sociálního dialogu.

Rovněž si myslím, že je důležité uznat informální vzdělávání získané pracovníky, aby se jim umožnilo snadněji měnit zaměstnání.

Evropská unie se musí stát společností orientovanou na vědomosti a dobře připravenou na to, aby splnila výzvy globalizace. V takové společnosti se musí občané každého členského státu přizpůsobit tomu, aby splnili potřeby pracovního trhu hnaného soutěživostí. Z tohoto důvodu bude vzdělávání základním předpokladem pro všechny věkové skupiny.

James Nicholson (PPE-DE), písemně. – Evropský kvalifikační rámec pro celoživotní vzdělávání je dobrým příkladem toho, co by měla Evropská unie dělat ve věci zvýšení mobility napříč vnitrostátními hranicemi. Léta by většina z nás činila prohlášení za občany našich členských států, kteří zjišťují, že když chtějí využít svobodu pohybu, kterou v rámci EU disponují, a přestěhovat se do jiné země, jsou diskriminováni, neboť jejich kvalifikace nejsou řádně uznány v nové zemi pobytu. Evropský kvalifikační rámec, který funguje jako konverzní nástroj pro vnitrostátní orgány, nepochybně pomůže našim voličům překonat tuto nesmyslnou diskriminaci. Zároveň by to mělo fungovat ve prospěch kteréhokoli členského státu, do kterého se osoba přestěhuje, neboť zabezpečí, aby se provedlo přesné ohodnocení kvalifikací jednotlivce.

20. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

21. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 12:05.)